

STUDY GUIDE

இங்கலாந்து வரலாறு (1688-1958)

PREPARED BY

Dr. C. AMOSE

Associate Professor of History

Head, Department of Public Administration,

Muslim Arts College

Thiruvithancode – 629174

Kanyakumari District.

HISTORY OF ENGLAND (1688-1958 AD)

The Syllabus covers the entire history from the Glorious Revolution to the establishment of British Common Wealth of Nations and the outline of British

Constitution.

The Study enables to know the true nature of the past History of England and how it overcame its obstacles that impeded its progress.

UNIT: 1-The Glorious Revolution:

Glorious Revolution Causes, Events, Significance - Downfall of James II Bill of Rights 1689- Constitutional Significance Act of Settlement 1701- William III and the development of Cabinet system- Role of Political Parties in the reign of William III and Queen Anne

UNIT: 11-Hanoverian Succession (1714-1820)

Significance of Hanoverian Succession- George 1(1714-1727)- Sir Robert Walpole (1721-1742) Origin and growth of the Party System- Evolution of the Cabinet System George (1760-1820)- His Personal Rule

UNIT: 111-Parliamentary Reforms

Reforms Act of 1832- The Chartist Movement - The Second Reforms Act of 1867- The Third Reform Act 1884- Parliamentary Act of 1911- The Reform Act of 1918-The Reform Act of 1928- The Parliament Act of 1949.

UNIT: IV Growth of the Colonial policy

Old colonial System, its Decline- New Colonial System- Establishment of British Common wealth of Nations-Durham Report - Imperial War Cabinet (1917)-Dominion Status before and after the first World War- Balfour Report 1926-Statute of Westminster 1931-Growth of Dominions From 1931-1947.

UNIT: V Main outlines of British Constitution:

Features of the English Constitution-Conventions- The King of England - The Cabinet System- The British Parliament - Rule of Law in England

BOOKS FOR REFERENCE:

1. Adams, George Burton - Constitutional History of England, Johathan Cape, London
Cape, London 1971
2. Mahajan, V.D. - England since 1485, Sultan Chand and Sons,
New Delhi, 1974
3. Sachdeva and Gupta - British Consitutional History.
Ajanta Prakashan Publishers, Delhi 1983.
4. Sinha, J.P - Constitutional History of England, Kendar Nath Ramnath
Publishers, Meerut, 1978.
5. Theodre F. T. Plucknett - English Constitutional History. Sweet and Maxwell Ltd.,
London, 1960
6. Venkatraman, T.K. - Constitutional History of British Vol. II. Jeyam and
Company, Madras, 1958

இங்கிலாந்து வரலாறு (1688-1958)

அலகு - I

புகழ்பெற்ற புரட்சி

புகழ்பெற்ற புரட்சி இங்கிலாந்தின் அரசியலமைப்பு வரலாற்றில் முக்கியமான அடையாளங்களில் ஒன்றாகும், இந்த புரட்சிக்கு மதம் முக்கிய காரணமாக இருந்தது, அத்துடன் அரசியல் காரணங்களுடன், ராஜா மற்றும் பாராளுமன்றத்தின் மேலாதிக்கம், இதர காரணங்களாக திகழ்ந்தன. இங்கிலாந்து அரசர் சார்லஸ் II பிப்ரவரி 6, 1685 இல் இறந்தார். அவருக்குப் பிறகு அவரது சகோதரர் ஜேம்ஸ் II, டியூக் ஆஃப் யார்க் என்ற அரசர் ஆனார். புதிய ஆட்சியாளர் அரியணை ஏறும் போது அவருக்கு வயது ஐம்பத்திரண்டு ஆகும். அவர் சார்லஸ் I இன் இரண்டாவது மகன். அவரது தாயார் பிரான்சின் கத்தோலிக்க இளவரசி மரியா ஹென்றிட்டா ஆவார். இங்கிலாந்து மக்கள் அவர் மீது அனுதாபம் கொண்டிருந்ததால் அவரை அன்புடன் ஏற்றுக்கொண்டனர். இரண்டாம் சார்லஸுக்குப் பிறகு ஜேம்ஸ் II க்கு அவரது முறையான வாரிசு உரிமையைத் தொடர்ந்து பறிக்க முயற்சிப்பதன் மூலம், இந்த நோக்கத்திற்காக நாடாளுமன்றத்தில் விலக்கு மசோதாவை அறிமுகப்படுத்தியதன் மூலம், சவுக்குகள் ஜேம்ஸுக்கு மிகவும் அநியாயமாகவும் நியாயமற்றதாகவும் இருப்பதாக அவர்கள் உணர்ந்தனர். டோரிகளின் செல்வாக்கின் கீழ், மக்கள் அரசாட்சியின் தெய்வீக உரிமையின் கோட்பாட்டை ஏற்றுக்கொண்டனர் அத்துடன் சார்லஸ் II இன் வாரிசாக அவரை ஏற்றுக்கொண்டனர். ஆனால் அரசரின் கட்டளைகளை எதிர்க்கக் கூடாது என்ற கோட்பாட்டையும் ஏற்றுக்கொண்டனர். புதிய ஆட்சியாளர் ஒரு கத்தோலிக்கராக இருந்தாலும், அவர் தனது தனிப்பட்ட மத நம்பிக்கைகளை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி மக்களை கட்டாயப்படுத்த முயற்சிக்க மாட்டார் என்றும் மக்கள் நம்பினர்.

புகழ்பெற்ற புரட்சிக்கான காரணங்கள்

ஜேம்ஸ் II க்கு சாதகமான நிலைமைகள்

இரண்டாம் ஜேம்ஸ் இங்கிலாந்தின் மன்னராக ஆனபோது அவருக்குச் சூழ்நிலைகள் மிகவும் சாதகமாக இருந்தன. அந்த நேரத்தில் விலக்கு என்ற இயக்கம் அதன் முடிவை சந்தித்தது. அத்துடன் விக் கட்சி கிட்டத்தட்ட அதன் இறுதிக்குவந்தது. கார்ப்பரேட் நகரங்கள் விசுவாசத்தை ஏற்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. அவர் கத்தோலிக்கராக இருந்தாலும், டோரிகள் அவருக்கு விசுவாசமாக இருந்தனர். ஆயர்கள் தெய்வீக உரிமை மற்றும் பரம்பரை வாரிசு கோட்பாடுகளை நம்பினர் மற்றும் எதிர்ப்பின்மை கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டனர். மன்னரின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்த பெரிய படையை யாரும் எதிர்க்கவில்லை. அவருடைய கத்தோலிக்கக் கருத்துக்கள் இருந்தபோதிலும், தேவாலயத்தையோ அரசியலமைப்பையோ எந்த வகையிலும் மாற்ற

முயற்சிக்க மாட்டோம் என்று பிரைவி கவுன்சிலுக்கு வாக்குறுதி அளித்ததன் மூலம் அவர் மக்களின் ஆதரவைப் பெற்றார்.

ஜேம்ஸ் II இன் நோக்கங்கள்

சில விஷயங்களில் ஜேம்ஸ் II சார்லஸ் II ஐ விட சிறந்த மனிதராக இருந்தார், ஆனால் அவருக்கு அவரது சகோதரரின் அளவிற்கு திறமை இல்லை. சார்லஸ் II பொது வணிகத்தை இகழ்வது போல் நடத்தார். அவர் தனது சொந்த கொள்கையின் தவறுகளுக்கு அவரது அமைச்சர்கள் பலிகடாவாக மாறும் வகையில் அவர் விவகாரங்களை கையாண்டார். மக்கள் கருத்துக்கு எப்போதும் அடிபணிய வேண்டும் என்பது அவருக்குத் தெரிந்திருந்தது. அவர் சக்தியின் பொருளை அதன் வெளிப்புறத் தோற்றத்தைப் பற்றி கவலைப்படாமல் அதன் உடைமையில் திருப்தி அடைந்தார். இந்த குணங்களைக் கொண்டு அவர் அரியணையைத் தக்கவைத்துக்கொள்வதிலும், தனது வரிசையின் அதிர்ஷ்டத்தை மீட்டெடுப்பதிலும் வெற்றி பெற்றார்.

ஜேம்ஸ் II மற்றும் மதம்

ஜேம்ஸ் II ஒரு வித்தியாசமான மனிதர் ஆவார். அவர் உண்மை, மரியாதை மற்றும் மதத்தின் மீது மிகுந்த அக்கறை கொண்டிருந்தார், அதேசமயம் அவரது சகோதரர் இரண்டாம் சார்லஸிடம் இந்த நற்பண்புகள் எதுவும் இல்லை. இருப்பினும், ஜேம்ஸ் சார்லஸ் II போல் சாதாரணமாக இவர் செயல்படவில்லை. அவரது தந்தை மற்றும் தாத்தாவைப் போலவே, அவர் தன்னிச்சையான அதிகாரத்தை அனுபவிக்கும் தனது விருப்பத்தை மறைக்க விரும்பவில்லை. இவர் வெளிப்படையாக பேசக்கூடியவர். அவர் தனது தெய்வீக உரிமைகளைப் பற்றி வெளிப்படையாகத் தெரிவிக்கக்கூடியவர். அவரது ஆட்சியின் முதல் சில மாதங்களுக்குப் பிறகு அவரது முழு நோக்கமும் ரோமன் கத்தோலிக்க மதத்தை மீண்டும் அரசு மதமாக நிலைநிறுத்தி தன்னை ஒரு முழுமையான ஆட்சியாளராக ஆக்குவதாகும். அவர் தனது கருத்துக்களை எதிர்க்கும் ஒவ்வொருவரையும் ஒரு கிளர்ச்சியாளர் மற்றும் துரோகி என்று கருதினார். அவர் மதக் கருத்துக்களில் வெறியராக இருந்தார் மற்றும் கத்தோலிக்க மதத்தை தனது விருப்பமில்லாத குடிமக்கள் மீது திணிக்க விரும்பினார். கத்தோலிக்க மதத்தை மீண்டும் நிறுவுவதன் மூலம் மேரி டியூடரின் காலத்திற்கும், முழுமையானவாதத்தை புதுப்பிப்பதன் மூலம் ஹென்றி VII இன் நாட்களுக்கும் அவர் காலத்தின் அலையைத் திருப்ப விரும்பினார். அவரது இரண்டு பெரிய லட்சியங்கள் மதத்தில் கத்தோலிக்க மதம் மற்றும் அரசியலில் சர்வாதிகாரம் ஆகும். அவரைச் சுற்றி விசுவாசமான டோரிகள், விசுவாசமான பிஷ்புகள் மற்றும் விசுவாசமான இராணுவம் இருப்பதால் அவர் பெரிதும் ஊக்குவிக்கப்பட்டார்.

பாராளுமன்றம் கூட்டப்பட்டது

ஜேம்ஸ் II மே, 1685 இல் ஒரு பாராளுமன்றத்தைக் கூட்டினார். இது நிச்சயமாக ஒரு விசுவாசமான பாராளுமன்றமாக இருந்தது, ஏனென்றால் பெரும்பாலான உறுப்பினர்கள் டோரிகள், மன்னர்களின் சொந்த ஆட்களால் திருப்பி அனுப்பப்பட்டனர், அவர்கள் இப்போது நாடுகளில் உள்ள நகர நிறுவனங்கள் மற்றும் அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ளனர். அந்த நேரத்தில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஹவுஸ் ஆஃப் காமன்ஸ் கிட்டத்தட்ட பரிந்துரைக்கப்பட்ட சபையாக கருதப்படலாம். 5000 பேர் கொண்ட குழுவில் நாற்பது பேர் கொண்ட சில உறுப்பினர்கள் மட்டுமே எதிர்க்கட்சி குழுவை சார்ந்தவர்களாக இருந்தனர். பாராளுமன்றம் பெரும் அரசுவையாக இருந்ததால், அது மன்னருக்கு வாழ்க்கைக்கு ஒரு பெரிய உயர்வை வழங்கியது மற்றும் அவர் நியாயமாக செய்ய விரும்பிய எதையும் செய்ய தயாராக இருந்தது. சவுத்கேட்டின் வார்த்தைகளில், "புதிய பாராளுமன்றம் மிகவும் விசுவாசமாக இருந்தது மற்றும் ஆண்டுக்கு ரூ.1,900,000 என்ற அரசு வருவாயை வாழ்நாள் முழுவதும் செலுத்தியது, இது சார்லஸ் II பெற்றதை விட அதிகமாக இருந்தது. எனவே, ஜேம்ஸ் காலப்போக்கில் விண்ணப்பிப்பது தேவையற்றதாகியது. பாராளுமன்றத்திற்கு அல்லது லூயிஸுக்கு பொருட்களைப் பெறுவதற்காகச் செல்ல வேண்டும். அவரது வருமானம் அவரை இரண்டிலிருந்தும் சுதந்திரமாக மாற்றும் அளவுக்கு அதிகமாக இருந்தது.

புகழ்பெற்ற புரட்சிக்கான ஜேம்ஸின் பொறுப்பு

அரியணை ஏறும் போது ஜேம்ஸ் II இன் நிலை மிகவும் வலுவாக இருந்தது. பயிற்சி பெற்ற மற்றும் தொழில்முறை இராணுவத்தின் சேவைகளுக்கு கட்டளையிட்ட முதல் ஆங்கில மன்னர் அவர் ஆவார். இங்கிலாந்தில் அவரது கட்டளையில் 20,000 வீரர்கள் இருந்தனர் மற்றும் ஸ்காட்லாந்து மற்றும் அயர்லாந்தில் அவரது நிலையும் திடமான மற்றும் நன்கு பலப்படுத்தப்பட்டது. ஆனால் துரதிர்ஷ்டவசமாக அவர் போப்பை விட அதிக அதிகாரமுள்ள பாபிஷ் ஆக இருந்தார். அவருக்கு அதிக விசுவாசமாக இருந்தவர்கள், அவருடைய தவறுகளால் அவருக்கு எதிரிகளாக மாறினார்கள். அவர் கத்தோலிக்க மதத்தை அதன் முந்தைய மகிமைக்கு மீட்டெடுப்பதில் முனைந்தார், இதைச் செய்வதற்கான முயற்சியில் அவர் தனது விசுவாசமான ஆதரவாளர்களின் அனுதாபங்களை அந்நியப்படுத்தினார். தொடக்கத்தில் அவரது நிலை மிகவும் வலுவாக இருந்தது. ஆனால் ஜி.பி. ஆடம்ஸ் குறிப்பிடுவது போல்: "அத்தகைய தொடக்கத்தில் இருந்து, மூன்று ஆண்டுகளில் தனது அனைத்து நன்மைகளையும் அற்பமாக அழித்து, ஒரு ஆதரவாளருடன் தப்பியோடியவராக தனது சிம்மாசனத்தைக் கைவிட வேண்டிய நிலைக்குத் தன்னைக் கொண்டுவந்தது சிறிய அரசியல் சாதனை அல்ல. ". இதன் விளைவாக, 1688 இல், புகழ்பெற்ற புரட்சி என்று அழைக்கப்படும் நாட்டின் நிர்வாக அமைப்பில் முன்னோடியில்லாத மாற்றம் ஏற்பட்டது. புறக்கணிப்பு மற்றும் கமிஷன் நடவடிக்கை ஜேம்ஸ் II நாட்டை விட்டு வெளியேறியது மட்டுமல்லாமல், அவருக்கு பதிலாக ஆரஞ்சு

வில்லியம், அவரது மருமகன் மற்றும் மேரி அவரது மகள் (வில்லியமின் மனைவி) ஆகியோர் இங்கிலாந்தின் சிம்மாசனத்தில் ராஜா மற்றும் ராணியாக நிறுவப்பட்டனர். .

ப்ளடி அசிஸ் (இரத்தம் தோல்ந்த அசீஸ்)

ராம்சே முயரின் வார்த்தைகளில்: "இரத்தம் தோய்ந்த அசீஸ் என்று அழைக்கப்படும் கலகக்காரருக்கு பாடம் கற்பிக்க நீதிபதி ஜெஃப்ரிஸ் அனுப்பப்பட்டார், அவர் முந்நாறு கேவலமானவர்களை மரண தண்டனைக்கு உட்படுத்தினார், அவர்களின் உடல்களை சாலையோரங்களில் வரிசையாக தொங்கவிடப்பட்டன. மேலும் நூற்றுக்கணக்கானவர்களுக்கு அதிக தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. அவர்களில் பலர் நீதிமன்ற அதிகாரிகளுக்கு வழங்கப்பட்டது, அவர்கள் மேற்கிந்தியத் தீவுகளில் அவற்றை அடிமைகளாக விற்றனர். இந்த துணிச்சலான செயல்களுக்காக ஜெஃப்ரிஸ் பொறுப்பேற்றார். அதனால் லார்ட் சான்சலர் பதவி அவருக்கு கொடுக்கப்பட்டது. இந்தக் கொடூரமான கண்காட்சி ஜேம்ஸ் II க்கு எதிரான எதிர்வினை தொடங்கியது". சவுத்கேட்டின் வார்த்தைகளில், "இந்த காட்டுமிராண்டித்தனத்தின் விளைவு என்னவென்றால், தென்மேற்கு தற்போதைக்கு முற்றிலும் நசுக்கப்பட்டது, மேலும் ஜேம்ஸ் மற்றும் அவரது ஆட்சியின் மோசமான வெறுப்பு இருந்தது".

ராஜாவுக்கு எதிரான எதிர்வினையைக் குறிப்பிட்டு, ஜி.எம். Trevelyan இவ்வாறு கூறுகிறார். கிளர்ச்சியாளர்களை பழிவாங்கியது, முதலில் கிரே மற்றும் டான்ஜியரில் இருந்து அவரது காட்டுமிராண்டித்தனமான வீரர்கள் மற்றும் பின்னர் நீதிபதி ஜெஃப்ரிஸ் தனது கொடூரமான காமத்தால், மன்னரின் உத்தரவுகளால் தூண்டப்பட்டது. புதிய ஆட்சியின் முதல் விஷயம் டோரிகளை பயமுறுத்தியது மற்றும் வெறுப்படையச் செய்தது. வெசெக்ஸின் சாலையோரங்களில் நீண்ட வரிசைகளில் தார் பூசப்பட்ட மற்றும் அதிருப்தியாளர்களின் பொதுவான திகில், ஆங்கில அரசியல் மற்றும் மத வாழ்க்கையை நீண்டகாலமாக அழித்த கட்சிகளின் பரஸ்பர கோபத்திலிருந்து முதல் பின்வாங்கியது, இது ஒரு புதிய சகாப்தத்தை நோக்கிய முதல் உள்ளூணர்வு இயக்கம்.

இராணுவத்தில் கத்தோலிக்க அதிகாரிகள் நியமனம்

ஜேம்ஸ் பல கத்தோலிக்கர்களை இராணுவ அதிகாரிகளாக நியமித்தார், இதனால் 1673 ஆம் ஆண்டின் சோதனைச் சட்டத்தின் விதிகளை மீறினார். இது தொடர்பாக ட்ரெவெலியன் பின்வரும் வார்த்தைகளை மேற்கொண்டார்: "நிலத்தின் சட்டங்களுக்கு மாறாக, அவர் தனது அரச அதிகாரத்தின் மூலம் விருப்பப்படி இடைநீக்க உரிமை கோரினார், அவர் மிகவும் ஆபத்தான சேவையில் நுழைய தூண்டக்கூடிய அனைத்து ரோமன் கத்தோலிக்க ஜென்டில்மேன்களுடனும் அவர் தனது படைப்பிரிவுகளை நியமித்தார். அவர்களின் எண்ணிக்கை போதுமானதாக இல்லை, மேலும் அவர் அயர்லாந்திற்கு அனுப்பும் வரை அந்த பதவிகளை நிரப்ப சக-மதவாதிகளை கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. Trevelyan மேலும் குறிப்பிடுகிறார்: "இங்கிலாந்து வீரர்கள் மற்றும் பொதுமக்கள் இந்த சமீபத்திய ஆட்களை வெளிநாட்டினர் மற்றும் காட்டுமிராண்டிகள் என்று

ஒப்புக்கொண்டனர், ஆங்கிலோ-சாக்சன் அவர்களின் சொந்த தீவில் கூட நிராயுதபாணியாகவும் அமைதியாகவும் வைத்திருப்பது ஆங்கிலோ-சாக்சனின் பணியாகும். இப்போது அவர்கள் எஜமானர்களாக ஆக்கப்படுவார்கள் இங்கிலாந்து தானே. ஜேம்ஸ் மற்றொரு நீண்ட காலத்திற்கு டோரி நிற்கும் படைகளுக்கு எதிரான எதிர்ப்பை உறுதிப்படுத்த போதுமான அளவு செய்தார், அவர்கள் இரண்டு முறை குரோம்வெல் மற்றும் ஒருமுறை ஜேம்ஸ் II ஆல் பணியமர்த்தப்பட்டதைக் கண்டனர். "

ஹியூஜினோட்களின் துன்புறுத்தல்

கிளர்ச்சியில் பங்கேற்றவர்கள் மீது இராணுவம் மற்றும் நீதிபதி ஜெஃப்ரிஸ் செய்த கொடுமைகள் மற்றும் இராணுவத்தின் அதிகரிப்பு குறித்து டோரிகள் பீதியடைந்தனர். இதற்கிடையில் பிரான்சில் நடந்த நிகழ்வுகளும் ஆங்கிலேயர்களின் மனதில் ஆங்கிலேய மன்னரின் உண்மையான நோக்கங்கள் மற்றும் பொருள்கள் பற்றிய சந்தேக மனப்பான்மையை உருவாக்கியது. ஹ்யூஜினோட்ஸ் (அதாவது பிரெஞ்சு புராட்டஸ்டன்ட்டுகள்) ஹென்றி IV ஆல் (பிரான்ஸின் தற்போதைய ஆட்சியாளர் லூயிஸ் XIV இன் தாத்தா) நான்டெஸ் ஆணை மூலம் மத சுதந்திரம் வழங்கப்பட்டது. அக்டோபர் 1685 இல், லூயிஸ் XIV இந்த ஆணையை ரத்துசெய்து, ஹ்யூஜினோட்ஸ் மீது பயங்கரமான கொடுமைகளை ஏற்படுத்தினார். ஆயிரக்கணக்கான பிரெஞ்சு புராட்டஸ்டன்ட்டுகள் வலுக்கட்டாயமாக கத்தோலிக்க மதத்திற்கு மாற்றப்பட்டனர். அவர்களில் ஆயிரக்கணக்கானோர் தங்கள் நாட்டை விட்டு வெளியேறி அல்லது வேறு நாடுகளில் தஞ்சம் புகுந்தனர். அவர்களில் பலர் இங்கிலாந்து வந்து தங்கள் துயரக் கதைகளை ஆங்கிலேயர்களிடம் சொன்னார்கள். இயற்கையாகவே ஆங்கிலேயர்கள் அவர்களுடன் அனுதாபம் காட்டினர் மற்றும் கத்தோலிக்கராக இருந்த தங்கள் சொந்த மன்னர் ஜேம்ஸ் II க்கு பெரிய அதிகாரங்களை வழங்குவதன் ஆபத்துகளை உணர்ந்தனர். லூயிஸ் XIV சிறப்பு ஜேசுட் செல்வாக்கின் கீழ் ஆணையை ரத்து செய்ததாகக் கருதப்படுகிறது. ஜேம்ஸ் II இன் அரசவையில் ஒரு வலுவான ஜேசுட் செல்வாக்கு இருந்தது என்பதை மக்கள் அறிந்திருந்ததால், அவர்கள் மனதில் இயற்கையாகவே ஒரு சந்தேகம் எழுந்தது, இது மன்னரின் எந்த வாக்குறுதிகளிலும் அவர்களின் நம்பிக்கையை பலவீனப்படுத்தியது.

ஆக்ஸ்போர்டு மற்றும் கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழகங்களின் விவகாரங்களில் தலையிடுதல்

மன்னர் இப்போது ஆக்ஸ்போர்டு மற்றும் கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழகங்களின் விவகாரங்களில் தனது கவனத்தைத் திருப்பினார். கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழகத்தின் துணைவேந்தர் சர் ஐசக் நியூட்டன், சர்ச் ஆஃப் இங்கிலாந்தின் முப்பத்தொன்பது கட்டுரைகளுக்கு வழக்கமான ஒப்புதல் பிரமாணத்தை எடுக்காமல், பெனடிக்டைன் துறவியை எம்.ஏ. பட்டப்படிப்பில் சேர்க்க மறுத்துவிட்டார். இந்த உறுதிமொழியை ஒரு ரோமன் கத்தோலிக்கரால் எடுக்க முடியாது, ஜேம்ஸ் II துணைவேந்தரின் பதவியை அவரது கல்லூரியின் தலைவர் பதவியை பறிப்பதன் மூலம் தனது அதிருப்தியை சுட்டிக்காட்டினார்.

ஆக்ஸ்போர்டு பல்கலைக்கழகத்தில், ஜேம்ஸ் II தனது விநியோக அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி, காலியாக உள்ள பதவிகளுக்கு பல ரோமன் கத்தோலிக்கர்களை நியமித்தார். மாக்டலன் கல்லூரியில் அவர் கூட்டாளிகளுக்கு ரோமன் கத்தோலிக்கரைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்று அறிவுறுத்தினார். ஆனால் அவர்கள் அதைச் செய்ய மறுத்து, ஹக் என்ற ஒருவரைத் தங்கள் அதிபராகத் தேர்ந்தெடுத்தபோது, அவர்களுடைய கூட்டுறவுகளை மன்னர் பறித்து, அவர்களின் இடங்களில் ரோமன் கத்தோலிக்கரை நியமித்தார். ஜேம்ஸ் ஃபார்மரை ஜனாதிபதியாக நியமிப்பதில் பிடிவாதமாக இருந்தபோதிலும், அவர் மற்றொரு கத்தோலிக்கராக நியமிக்கப்பட்டார், அவர் ஆக்ஸ்போர்டின் பிஷப் மற்றும் ஒரு இரகசிய பாபிஸ்ட் ஆவார். புதிய ஜனாதிபதியை பதவியேற்க அவர் துருப்புக்களின் உதவியை நாட வேண்டியிருந்தது. டெவெலியனின் வார்த்தைகளில்: "ஆக்ஸ்போர்டில் உள்ள மாக்டலின் கூட்டாளிகள் சட்டவிரோதமாக அவர்களின் சொத்துக்களை பறித்து, அவர்களின் பெரிய கல்லூரி ரோமன் கத்தோலிக்க செமினரியாக மாற்றப்பட்டது". சவுத்கேட்டின் கூற்றுப்படி: "ராஜா மற்ற கல்லூரிகளின் விவகாரங்களில் அதிகமாகவோ அல்லது குறைவாகவோ தலையிட்டார். அவரால் முடிந்தால், பல்கலைக்கழகத்தை ரோமன் கத்தோலிக்க நிறுவனமாக மாற்றியிருப்பார்".

டெவெலியன் கூறும்போது "இந்த கொடுங்கோன்மைச் செயலின் விளைவு ஆக்ஸ்போர்டு மற்றும் ஆக்ஸ்போர்டைத் தங்கள் கருத்துக்களுக்காகப் பார்த்த அனைவரின் மீதும் மிகப் பெரியதாக இருந்தது. இது எதிர்ப்பின்மை மற்றும் தெய்வீக உரிமைகளின் கோட்டையை ஒரு போட்டி நகரமாக மாற்றியது, அது ஆரஞ்சு நிறங்களைப் மாற்றி அமைத்ததார். இங்கிலீஷ் ஹிஸ்டரி". ஜேம்ஸின் நடவடிக்கை பொதுமக்களின் உற்சாகத்தையும் அச்சத்தையும் பெரிதும் அதிகரித்தது, ஆனால் இந்த முன்னேற்றங்களைக் கண்டு ராஜா பாராமுகமாகவே இருந்தார். நிகழ்வுகள் அவற்றின் இயல்பான முடிவுக்கு வேகமாக நகர்ந்தன.

சவுத்கேட்டின் வார்த்தைகளில்: ". .. ரோமன் கத்தோலிக்க நியமனத்தைப் பெறுவதன் மூலம் அவர் செய்த எந்த முன்னேற்றமும் அவரது உயர்தர நடவடிக்கைகளால் எழுந்த எதிர்ப்பால் மிகவும் சமநிலையானது. ஜேம்ஸ் நினைத்திருக்க வேண்டும்: பிரச்சனைக்கு பயனுள்ளது. இரண்டு பல்கலைக் கழகங்களுடனும் அவர் மிகவும் அதிகமாக இருந்தார். அநேகமாக இந்த இடங்களில் இளைஞர்கள் சர்ச் ஆஃப் இங்கிலாந்து மதகுருமார்களாக ஆவதற்கு பயிற்சி பெற்றதாக இருக்கலாம். பல்கலைக்கழகங்களில் ஒரு முழுமையான ரோமன் கத்தோலிக்க தழுவிய நிலையை ஏற்படுத்தினால், தேவாலயத்திற்கு மதகுருமார்கள் வாய்ப்பாக வழங்கப்படுவார்கள், எதிர்காலத்தில், ரோமன் கத்தோலிக்க நம்பிக்கையின் மீது வலுவான சாய்வு கொண்ட மனிதர்களைக் கொண்டுள்ளனர். சர்ச் முழுவதிலும் உள்ள அத்தகைய மனிதர்கள், மேலும் காலப்போக்கில் அந்த நம்பிக்கையைக் கொண்டுவரும் ஜேம்ஸின் நோக்கம் அடையப்படும்".

கத்தோலிக்க பிரிவி கவுன்சிலர்கள் மற்றும் மாநிலத்தின் பிற அதிகாரிகளின் நியமனம்

தேவன் Vs வழக்கின் தீர்ப்புக்குப் பிறகு. ஹேல்ஸ், ஜேம்ஸ் டெஸ்ட் சட்டங்களை முற்றிலும் மீறத் தொடங்கினார். அவர் உடல்-அரசியலின் அனைத்து உறுப்புகளிலும் கத்தோலிக்க உறுப்புகளை அறிமுகப்படுத்தத் தொடங்கினார். கத்தோலிக்கர்களை தேவாலயத்திலும் மாநிலத்திலும் உயர் பதவிகளுக்கு நியமிப்பது அவரது கொள்கையாக இருந்தது. பிரைவி கவுன்சில், இராணுவம், பல்கலைக்கழகங்கள், உள்ளூர் அரசாங்கங்கள் மற்றும் பாராளுமன்றம் ஆகியவற்றில் கத்தோலிக்கரை அறிமுகப்படுத்த விரும்பினார்.

பிரிவி கவுன்சிலைப் பொறுத்த வரையில் அது இப்போது அதிபராக நியமிக்கப்பட்ட ஜெ.பிரிஸ், ஃபாதர் பாட்ரே, சுந்தர்லேண்ட் மற்றும் பிற கத்தோலிக்கர்கள் என அழைக்கப்படுபவர்களால் ஆனது. ஏற்கனவே கூறியது போல், ராஜா தன்னைச் சூழ்ந்திருந்த இந்த சைக்கோபாண்ட்களில் தலைவன் சுந்தரின் கத்தோலிக்க ஏரல் ஆவார், அவர் ஓர் புத்திசாலியானவர், ஆனால் முற்றிலும் ஊழல்வாதி மற்றும் ராஜாவை மகிழ்விப்பதற்காக கத்தோலிக்க மதத்திற்கு மாறுவதை அறிவிக்கத் துணியவில்லை. பிரிவி கவுன்சிலிலுள்ள புராட்டஸ்டன்ட் உறுப்பினர்கள் வெளியேற்றப்பட்டனர். சோதனைச் சட்டத்தை மீறியதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்த ஹாலிஃபாக்ஸ் பதவியில் இருந்து நீக்கப்பட்டார். ரோசெஸ்டர் கத்தோலிக்க மதத்தை தனது மதமாக ஏற்க மறுத்ததால் பணிநீக்கம் செய்யப்பட்டார். கடற்படையின் தளபதியாக இருந்த ஸ்டிரிக்லேண்டும் ஒரு கத்தோலிக்கரே. இராணுவக் கடைகள் மற்றும் உபகரணங்களின் பொறுப்பாளராக ஹேல்ஸ் நியமிக்கப்பட்டார். பல இராணுவ அதிகாரிகளும் கத்தோலிக்கர்களாக இருந்தனர். அனைத்து ஐரிஷ் புராட்டஸ்டன்ட்டுகளும் தங்கள் ஆயுதங்களை ஒப்படைக்க வேண்டியிருந்தது. ஸ்காட்லாந்திலும் நியமிக்கப்பட்ட அதிகாரிகள் பெரும்பாலும் கத்தோலிக்கர்கள்.

முதல் பிரகடனத்தின் விளைவுகள்

மதத்தில் இணங்காதவர்கள் மற்றும் புராட்டஸ்டன்ட் அதிருப்தியாளர்களின் ஆதரவைப் பெறுவதற்காக ஜேம்ஸ் II ஆல் இண்டல்ஜென்ஸ் பிரகடனம் வெளியிடப்பட்டது, ஆனால் அவர் தனது எதிர்பார்ப்புகளை நிறைவேற்றத் தவறிவிட்டார். இணங்காதவர்கள் ராஜா வழங்கிய கவர்ச்சியை நிராகரித்தனர். ஏற்கனவே கூறியது போல், அரசர் போபேரியின் நலனுக்காக அவர்களுடன் ஒரு தந்திரம் விளையாடுவதாக அவர்கள் உணர்ந்தனர். சரியான பயம் விக்ஸ் மற்றும் டோரிகளை ஒன்றிணைத்தது.

கிரீடத்திற்கும் தேவாலயத்திற்கும் இடையிலான விரோதம்

இண்டல்ஜென்ஸ் பிரகடனத்தை குறிப்பிடுவது ஜி.எம். Trevelyan கூறுகிறார்: "மகுடமும் தேவாலயமும் இணக்கமற்ற ஆதரவிற்காக ஒருவருக்கொருவர் எதிராக ஏலம் எடுத்தன. அருவருப்பான சட்டங்களை இடைநிறுத்தி, மத சகிப்புத்தன்மை மற்றும் குடிமை சமத்துவத்தை

கிரீடம் வழங்கியது. பார்லிமென்ட் சந்திக்க வேண்டும்.இணங்காதவர்கள், பார்லிமென்ட் மீதான அவர்களின் பாரம்பரிய விருப்பத்திலிருந்து, அரச அதிகாரம் மற்றும் ஓரளவுக்கு பிரெஞ்சு மாதிரி ரோமன் கத்தோலிக்க சர்வாதிகாரத்தின் பயங்கரவாதத்திலிருந்து, குறைவான திகைப்பூட்டும் ஆனால் மிகவும் குறைவான ஆபத்தான சலுகைகளை திருச்சபை ஏற்றுக்கொண்டது.

ஜேம்ஸின் இரண்டாவது பிரகடனம் (ஏப்ரல், 1688)

ஜேம்ஸ் II தனது முதல் பிரகடனத்தை வெளியிட்ட பிறகு, புராட்டஸ்டன்ட் அதிருப்தியாளர்களான சார்லஸ் II ஆல் அது சாதகமாகப் பெறப்படவில்லை என்று ஜேம்ஸ் கண்டறிந்தார், இதேபோன்ற கூற்றை 1672 இல் வெளியிட்டார், ஆனால் அவர் அதைத் திரும்பப் பெறும் அளவுக்கு புத்திசாலித்தனமாக இருந்தார். பொதுக் கருத்து அதைக் கடுமையாக எதிர்ப்பதைக் கண்டபோது. ஜேம்ஸ் II தனது பிரகடனத்தை சர்ச்சுக்காரர்கள் மட்டுமல்ல, அதிருப்தியாளர்களும் கடுமையாக எதிர்த்ததைக் கண்டறிந்தார். நிச்சயமாக, துன்புறுத்தப்பட்ட அதிருப்தியாளர்களுக்கு நிவாரணம் வழங்குவதற்காக பிரகடனம் வெளியிடப்பட்டது, மேலும் அவர்களுக்கு நிச்சயமாக சட்டத்தின் கொடுமையிலிருந்து நிவாரணம் தேவை, ஆனால் ஜேமின் நடவடிக்கை உண்மையில் கத்தோலிக்கர்களின் நலன்களைப் பாதுகாப்பதற்காக அல்ல என்பதை அவர்கள் முழுமையாக உணர்ந்தனர். அவர்களது சொந்த மற்றும் அது, ஜேம்ஸ் தனது திட்டங்களை நிறைவேற்றினால், அவர்களின் நிலை முன்பை விட மிகவும் மோசமாக இருக்கும்.

சவுத்கேட் குறிப்பிடும் போது: "ஆனால் ஜேம்ஸ் பிரகடனத்தைத் திரும்பப் பெறுவதற்கு எதிர்ப்பு எதுவும் செய்யவில்லை. அதற்குப் பதிலாக, அவர் இரண்டாவது பிரகடனத்தை வெளியிட்டார், மேலும் தொடர்ந்து இரண்டு ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் அதை தேவாலயங்களில் படிக்கும்படி மதகுருக்களுக்கு உத்தரவிட்டார். கிட்டத்தட்ட ஒருவருக்கு அவர்கள் மறுத்துவிட்டனர், மேலும் சிலவற்றில் நேரம் சேவை செய்யும் மதகுருமார்கள் (நன்கு அறியப்பட்ட பாடலில் உள்ள பிரேயின் விகார் போன்றவர்கள்) பிரகடனத்தை வாசித்தபோது சபை வெளிநடப்பு செய்தது. ஜான் வெஸ்லியின் தந்தை சாமுவேல் வெஸ்லி, டேனியல் புத்தகத்தில் இருந்து ஒரு பிரபலமான பிரசங்கத்தை பிரசங்கித்தார், "இருங்கள் அரசே, நாங்கள் உமது தெய்வங்களுக்குச் சேவை செய்ய மாட்டோம், நீங்கள் நிறுவிய தங்க உருவத்தை வணங்க மாட்டோம் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும்". ஜி.பி. ஆடம்ஸ் இதையும் குறிப்பிடுகிறார்: "ஏப்ரல், 1688 இல், இரண்டாவது பிரகடனம் வெளியிடப்பட்டது. அனைத்து தேசிய தேவாலயங்களிலும் வாசிக்கப்பட வேண்டும் என்ற உத்தரவின் மூலம் உடனடியாக. மதகுருமார்களுக்கு இது அரசனின் சட்டத்திற்குப் புறம்பான செயல்கள் மட்டும் தோன்றாமல், சட்டத்திற்குப் புறம்பான நடவடிக்கையாகவும் அவர்களுக்குத் தோன்றியது."

ஒரு மகனின் பிறப்பு (ஜூன் 1688)

பிஷ்புகளின் விசாரணை நடைபெறுவதற்கு முன்பு, ஜேம்ஸுக்கு ஒரு மகன் பிறந்தது, இன்னும் புரட்சியின் கட்டத்தை எட்டாத முழு சூழ்நிலையையும் மாற்றியது. நிச்சயமாக, பொது உணர்வு ராஜாவுக்கு எதிராக இருந்தது, ஆனால் அது இன்னும் கிளர்ச்சியின் நிலையை எட்டவில்லை. ஜேம்ஸ் லண்டனுக்கு அருகிலுள்ள ஹவுன்ஸ்லோவில் பதின்மூன்றாயிரம் பேர் கொண்ட இராணுவத்தை முகாமிட்டிருந்தார், பெரும்பாலும் ஐரிஷ் மற்றும் ரோமன் கத்தோலிக்கர்கள், கத்தோலிக்க அதிகாரிகளின் கட்டளையின் கீழ் இந்த இராணுவம் மட்டுமே கிளர்ச்சிக்கான சாத்தியமான முயற்சிகளை அடக்குவதற்கு போதுமானதாக இருந்திருக்கும். மேலும், கிளர்ச்சிக்கு மதிப்பு இல்லை என்ற கருத்து பரவலாக இருந்தது.

ஜேம்ஸுக்கு இரண்டு மகன்கள் மட்டுமே இருந்தனர், மகன் இல்லை. அவர்கள் இருவரும் புராட்டஸ்டன்ட் ஆவார்கள். மூத்த மகன் மேரி, ஆரஞ்சு இளவரசர் வில்லியமை மணந்தார். மற்றொரு மகன் ஆனி ஆவார். ஜேம்ஸ் ஒரு வயதானவராயிருந்தார். ஆகையினால் அவருடைய ஆட்சி பல ஆண்டுகள் நீடிக்காது என்று மக்கள் எதிர்பார்த்தனர். ஜேம்ஸின் மரணத்திற்குப் பிறகு அவரது மகன் மேரி ஒரு புராட்டஸ்டன்ட் மதத்தைச் சேர்ந்தவர் என்று அவர்கள் நம்பினர். அவரது ஆட்சியில் ஜேம்ஸின் ஆட்சியின் அனைத்து சட்டவிரோத நடவடிக்கைகளும் தலைகீழாக மாறும், இதனால் ஜேம்ஸின் ஆட்சி "அவருடைய நாட்கள் கொடுங்கோன்மைக்கு" அதிகமாக இருக்காது, இது நாட்டில் நிரந்தர தாக்கத்தை ஏற்படுத்தாது. எனவே, நிலைமைகள் மாறுவதற்கு முன்பு, அதாவது அவரது மரணத்திற்கு முன்பு ஜேம்ஸ் விஷயங்களை அதிக தூரம் கொண்டு செல்ல மாட்டார் என்ற நம்பிக்கையில் பொறுமையாக காத்திருக்க முடிந்தது. ஆனால் ஜேம்ஸுக்கு ஒரு மகன் பிறந்ததாக செய்தி வெளியானதும் நிலைமை கட்டுக்கடங்காமல் போனது. இது தொடர்பாக சவுத்கேட் கூறுகிறார்: "மொடெனாவின் ராணி, மேரி, ஜூன், 1688 இல் ஒரு மகனைப் பெற்றெடுத்தார் என்பதை தேசம் வியப்புடன் அறிந்தது. அடுத்தடுத்து ஒரு மகன் ஒரு மகளுக்கு முன்னுரிமை பெற்றார், மேலும் மேரி இனி அடுத்த வாரிசாக இல்லை. சிம்மாசனம், வேல்ஸின் குழந்தை இளவரசர் ஒரு ரோமன் கத்தோலிக்கராக வளர்க்கப்படுவார், மேலும் ஜேம்ஸின் கொள்கை ரோமன் கத்தோலிக்க மன்னர்களின் வரிசையால் தொடரப்படும். திருப்பு விவகாரங்களில் தங்கள் திகைப்பில் பல ஆண்டுகள் இளைஞர்களை நம்ப மறுத்துவிட்டனர். இளவரசர் உண்மையிலேயே ஜேம்ஸின் மகன், மேலும் இளவரசியின் வாரிசு உரிமைகளை ஏமாற்றுவதற்காக அரண்மனைக்குள் குழந்தை கடத்தப்பட்டதாகக் கதைகள் கூறப்பட்டன. அப்போது இது பொதுவாக நம்பப்பட்டாலும், அந்தக் குழந்தை என்பது இப்போது பொதுவாக அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. உண்மையில் அவர் ஜேம்ஸின் மகன்" ஆவார்.

வில்லியம் ஆஃப் ஆரஞ்சுக்கு அழைப்பு

கத்தோலிக்கர்களைத் தவிர நாட்டிலுள்ள அனைத்து சாயல்கள் மற்றும் கருத்துக்கள் கொண்ட மக்கள், இப்போது ஜேம்ஸின் பல்வேறு புறக்கணிப்பு மற்றும் கமிஷன் செயல்களைக் கருத்தில் கொண்டு, ஆங்கில சிம்மாசனத்தில் இருந்து அவரை அகற்றுவதற்கு தகுந்த நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்காக, தங்கள் வேறுபாடுகளை மறந்து, ஒன்று சேர முடிவு செய்தனர். ஜூன் 30, 1688 அன்று, ஏழு ஆயர்கள் விடுவிக்கப்பட்டதில் தலைநகரிலும் நாடு முழுவதும் பொதுமக்கள் மகிழ்ச்சியடைந்தபோது, விக்ஸ், டோரிகள் மற்றும் மதகுருமார்களின் இரகசிய கூட்டம் இரவில் நடைபெற்றது. கூட்டத்தில் எடுக்கப்பட்ட முடிவின்படி, விக்ஸ் மற்றும் டோரிஸ் உட்பட ஏழு முக்கிய நபர்கள், பிரைம் ஆஃப் ஆரஞ்சுக்கு அழைப்பு விடுத்தனர், அதாவது ஜேமின் மருமகன் வில்லியம், அவரை வந்து கொடுங்கோல் ஆட்சியிலிருந்து நாட்டை விடுவிக்குமாறு கோரினர். ஜேம்ஸ் II இன். இது தொடர்பாக ஜி.எம். ட்ரெவெலியன் கூறுகிறார்: "ஜூன் 10 அன்று வேல்ஸ் இளவரசரின் பிறப்பு, ஜேம்ஸின் அமைப்பு அவரது மரணத்துடன் முடிவடையாது என்று அனைவருக்கும் ஒரு எச்சரிக்கையாக இருந்தது. புராட்டஸ்டன்ட் மேரி அல்லது அன்னே, ஆனால் அவர்களின் புதிய கத்தோலிக்க சகோதரர் அரியணைக்கு வருவார். இந்தக் கருத்தில்தான் பெரும்பான்மையான டோரிகள் தங்கள் எதிர்ப்பின்மை கோட்பாடுகளை மறுபரிசீலனை செய்ய வைத்தனர். இந்த நிலை மாற்றத்தில் கட்சியை வழிநடத்தியவர் அதன் நிறுவனர் டான்பி, எப்போதும் செயல் மற்றும் யதார்த்தமான மனிதராக இருந்தார். இடைநீக்கம் செய்யப்பட்ட பிஷப் காம்ப்டன், மற்றொரு டோரி பீர் மற்றும் நான்கு விக் தலைவர்களுடன் இளவரசருக்கு அழைப்பிதழில் கையெழுத்திட்டார்".

ரோமன் கத்தோலிக்க மதம் இங்கிலாந்தில் வெளிப்படுத்தப்படுவதைக் காண ஜேம்ஸ் தன்னால் முடிந்த அனைத்தையும் செய்தார். அவர் இதை மறைக்கவில்லை ஆனால் வெளிப்படையாக தனது நோக்கத்தை வெளிப்படுத்தினார். இவருடைய இந்த தவறான கொள்கையினால் தான் நண்பர்களை எதிரிகளாக மாற்றி இங்கிலாந்துக்கு வரும்படி ஆரஞ்சு வில்லியமை அழைக்கும் நிலைக்கு நாடு தள்ளப்பட்டது. அவர் புத்திசாலித்தனமாக செயல்பட்டிருந்தால், ஒருவேளை விஷயங்கள் முற்றிலும் வேறுபட்டிருக்கும்.

ஜேம்ஸ் II இன் வீழ்ச்சி

ஜேம்ஸ் II இங்கிலாந்து மண்ணில் ஒரு பிரபலமான இறையாண்மையாக வந்தார், ஆனால் 3 ஆண்டுகளில் அவர் மிகவும் செல்வாக்கற்றவராக மாறினார், அவர் நாட்டை விட்டு வெளியேற வேண்டியிருந்தது மற்றும் நாட்டில் புகழ்பெற்ற அல்லது இரத்தமற்ற புரட்சி ஏற்பட்டது.

ஐரோப்பாவில் அரசியல் நிலைமை

அழைப்பிற்குப் பிந்தைய நிகழ்வுகளை நாம் பரிசீலிக்கும் முன் மேற்கு ஐரோப்பாவின் அரசியல் சூழ்நிலையை சுருக்கமாகப் பார்ப்பது அவசியம் ஆகும்.

பிரான்சின் விரிவாக்க திட்டங்கள் மற்றும் ஆக்ஸ்பர்க் லீக் உருவாக்கம்

பிரெஞ்சு மன்னர், லூயிஸ் XIV 1678 இல் டச்சுடன் சமாதானத்தை முடித்தார், ஆனால் அவர் இன்னும் விரிவாக்க திட்டங்களை உருவாக்கினார். லூயிஸ் XIV முறையாகப் போரில் இல்லை என்ற உண்மை இருந்தபோதிலும், அடுத்த சில ஆண்டுகளில் புனித ரோமானியப் பேரரசின் ரைனுக்கு மேற்கே பல இடங்களைக் கைப்பற்றினார். பிரெஞ்சு மன்னரின் இந்த ஆக்கிரமிப்பு நடவடிக்கைகள் அண்டை மாநிலங்களின் அச்சங்களை வெற்றிகரமாக எழுப்பின. ஐரோப்பாவில் நடந்த இந்த நிகழ்வைக் குறிப்பிட்டு சவுத்கேட் கூறுகிறார்: "அவரது அத்துமீறல்களால் உணரப்பட்டது 1686 இல் ஆக்ஸ்பர்க் லீக் உருவானது, புனித ரோமானியப் பேரரசின் கூட்டணி, ஸ்பெயின், பேரரசின் பல இளவரசர்கள் மற்றும் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக டச்சு, கீழ். Ornge இன் வில்லியம். லீக்கின் நோக்கம் பிரெஞ்சு ஆக்கிரமிப்பைக் கட்டுப்படுத்துவதாகும், மேலும் அதன் இருப்பு விரைவில் அல்லது பின்னர் போருக்கு வழிவகுக்கும். ஆனால் லீக் களத்தில் இருப்பதை விட காகிதத்தில் மிகவும் சக்திவாய்ந்ததாக இருந்தது.

ஆக்ஸ்பர்க் லீக்கில் சேர ஜேம்ஸ் II மறுப்பு

ஆங்கிலேய மன்னரின் அணுகுமுறை ஆக்ஸ்பர்க் லீக்கிற்கு மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. இங்கிலாந்தும் லீக்கில் உறுப்பினராகிவிட்டால், அது பிரான்சுக்கு கடுமையான அச்சுறுத்தலாக இருக்கும், ஏனெனில் புதிதாக உருவாக்கப்பட்ட பிரெஞ்சு கடற்படையால் இரண்டு பெரிய கடல்சார் வல்லரசுகளான இங்கிலாந்து மற்றும் ஹாலந்து ஆகியவற்றின் ஐக்கிய கடற்படைகளை வெல்ல முடியாது. ஆனால் ஜேம்ஸ் II ன் குடும்பத்தின் பாரம்பரியக் கொள்கையை நிராகரிக்கத் தயாராக இல்லை, லூயிஸ் XIV ஜேமின் உறவினர் மற்றும் ஜேம்ஸ் தனது உறவினருடன் நெருக்கமாக இல்லை என்றாலும், அவரது சகோதரர் இரண்டாம் சார்லஸ் அவருக்கு முன் இருந்ததால், அவர் எதிர்க்கத் தயாராக இல்லை.

ஆங்கிலேய தலைவர்களின் அழைப்பை வில்லியம் ஏற்றுக்கொண்டார்

வில்லியமுக்கு அனுப்பப்பட்ட அழைப்பை அவர் ஏற்றுக்கொண்டார். சவுத்கேட் எழுதுகிறார்: "இருப்பினும் வில்லியம் ஏன் அழைப்பை ஏற்றுக்கொண்டார்? இளவரசர் ஆஃப் வேல்ஸ் பிறக்கும் வரை, அவர் அவ்வாறு செய்வதற்கு சிறிய காரணமே இருப்பதாகத் தோன்றியது. தனது உயிரையும் நற்பெயரையும் பணயம் வைத்து தனது வழியில் வருவதைப் பெறுவது முட்டாள்தனமானது. நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே இயற்கையின் போக்கில், ஆனால் லீக் ஆஃப் ஆக்ஸ்பர்க்கில் இங்கிலாந்தைச்

சேர்ப்பதில் வில்லியம் மிகவும் ஆர்வமாக இருந்தார், மேலும் லூயிஸுக்கு எதிரான கூட்டணியில் நுழைய ஜேம்ஸ் மறுத்ததால், அவர் இங்கிலாந்துக்கு வருவதற்கு போதுமான காரணம் இருப்பதாகத் தோன்றியது வில்லியம் இங்கிலாந்தின் கிரீடத்தை அதன் சொந்த நலனுக்காகப் பெறத் துடிக்கவில்லை. அவரது இதயம் ஹாலண்டைப் பாதுகாப்பதில் இருந்தது. இங்கிலாந்தின் மன்னரானதன் மூலம் அவர் பிரான்சுக்கு எதிராக இங்கிலாந்தின் நிரந்தரக் கூட்டணியைப் பாதுகாக்க முடியும் என நம்பினார்.

ஜேம்ஸ் II பிரெஞ்சு உதவியை ஏற்க மறுக்கிறார்

லூயிஸ் XIV தனது இரகசிய முகவர்களால் நன்கு அறியப்பட்டவர் மற்றும் ஆங்கிலேயர்களால் வில்லியமுக்கு அழைப்பு விடுக்கப்பட்டதை அவர்கள் மூலம் அறிந்து கொண்டார். அவர் வில்லியமிடம் இங்கிலாந்துக்கு ஒரு பயணத்தை அனுப்ப அனுமதிக்க மாட்டார் என்று தெரிவித்தார். ஜேம்ஸ் II டச்சுக்காரர்களுக்கு பிரெஞ்சு எச்சரிக்கையைப் பற்றி அறிந்தார், மேலும் அவரது உறவினர் மீது மிகவும் கோபமடைந்தார், ஏனெனில் அவரது பார்வையில் டச்சுக்காரர்களுக்கு பிரெஞ்சு அச்சுறுத்தல் மற்றும் அவரது உறவினர் மீது மிகவும் கோபமாக இருந்தது, ஏனெனில் அவரது பார்வையில் டச்சுக்காரர்களுக்கு பிரெஞ்சு அச்சுறுத்தல் அவர் (அதாவது ஜேம்ஸ்) பிரெஞ்சு பாதுகாப்பு தேவை. ஜேம்ஸிடம் இருந்து லூயிஸ் தனது எரிச்சலைத் தெரிவித்தபோது, வில்லியம் இங்கிலாந்துக்குச் செல்வதை எளிதாக்குவதற்காக, பிரெஞ்சுக் கடற்படையை ஆங்கிலக் கால்வாயிலிருந்து பிரெஞ்சு துறைமுகத்திற்குத் திரும்பப் பெற முடிவு செய்தார். எப்படியிருந்தாலும், ஜேம்ஸ் உதவிக்காக அவரிடம் முறையிட வேண்டும் என்று லூயிஸ் எதிர்பார்த்தார்.

ரோமன் கத்தோலிக்கர்களின் அணுகுமுறை

இங்கிலாந்தில் உள்ள ரோமன் கத்தோலிக்கர்களுக்கும், ரோம் போப்புக்கும் கூட இரண்டாம் ஜேம்ஸின் கொள்கையில் நல்லெண்ணம் இல்லை. மிதவாத ஆங்கில கத்தோலிக்கர்கள் அரசியல் மேலாதிக்கத்தை அனுபவிக்க விரும்பவில்லை, அதை அடைய முடியாது என்று அவர்கள் நம்பினர், ஏனெனில் அவ்வாறு செய்வதற்கான எந்தவொரு முயற்சியும் உள்நாட்டுப் போரின் அபாயத்தை உள்ளடக்கியது. அவர்கள் விரும்பியது மத சகிப்புத்தன்மையே தவிர அரசியல் மேலாதிக்கம் அல்ல. ஆனால் ஜேம்ஸ் கத்தோலிக்கர்களை அரசியல் ரீதியாக உயர்ந்தவர்களாக ஆக்க முயன்றார் மற்றும் தேசம் பொறுத்துக்கொள்ளப் போவதில்லை. ஜி.எம். ட்ரெவெலியன் எழுதுகிறார்: "இந்தக் கருத்துக்களில் போப் இன்னசென்ட் XI ஆல் ஆதரவளிக்கப்பட்டார், உணர்வு மற்றும் மிதமான மனிதர். . . . அவர் இத்தாலியிலும் ஐரோப்பாவிலும் பிரெஞ்சு சக்தியை பயமுறுத்தினார், எனவே வில்லியமின் புராட்டஸ்டன்ட் சிலுவைப்போரின் வெற்றியை அனுதாபத்துடன் பார்த்தார். , ஏனெனில் அது இங்கிலாந்தை பிரெஞ்சு ஆட்சியிலிருந்து விடுவிக்கும்..... போப் மற்றும் மிதவாத

ஆங்கில கத்தோலிக்கர்கள் இங்கிலாந்தில் பெற எதிர்பார்த்தது அரசியல் மேலாதிக்கம் அல்ல, மாறாக மத சகிப்புத்தன்மை. இதை, வில்லியம் பகிரங்கமாக உறுதியளித்தார்.

பிரான்ஸுக்கு ஜேம்ஸ் II இன் விமானம்

ஜேம்ஸ் தனது ஆதரவாளர்கள் அனைவரும், அவரது மகள் ஆன்னை கூட, எதிரிக்கு மாறியதைக் கண்டறிந்தபோது, சில சலுகைகளை அறிவித்ததன் மூலம் அவரை இக்கட்டான சூழ்நிலையில் இருந்து காப்பாற்ற ஒரு விரைவான முயற்சியை மேற்கொண்டார், ஆனால் வீண். சவுக்கேட் கூறுகிறார்: "விரக்தியடைந்த கிங் இப்போது சலுகைகளை வழங்கினார். அவர் திருச்சபை ஆணைய நீதிமன்றத்தை ரத்து செய்தார். அவர் பிரகடனத்தை திரும்பப் பெற்றார். ஆனால் அது மிகவும் தாமதமானது, மேலும் வில்லியம்ஸ் முன்னேறியது பற்றிய செய்தி அவருக்குத் தெரிந்தவுடன் அவர் தப்பி ஓடினார். அவர் ஷீர்னஸில் அடையாளம் காணப்பட்டு மீண்டும் லண்டனுக்கு அழைத்து வரப்பட்டார். , ஆனால் விமானத்தில் இரண்டாவது முயற்சி மிகவும் வெற்றிகரமாக இருந்தது மற்றும் அவர் பிரான்சை அடைந்தார். லூயிஸ் ஜேம்ஸின் தூதரை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். மெயின்லேண்டின் வார்த்தைகளில்: "நவம்பர் 5 ஆம் தேதி வில்லியம் தரையிறங்கினார், டிசம்பர் 11 ஆம் தேதி ஜேம்ஸ் லண்டனில் இருந்து தப்பி ஓடி, தேம்ஸ் நதியில் பெரிய முத்திரையைப் பதித்தார். 22 ஆம் தேதி அவர் ராஜ்யத்தை விட்டு வெளியேறினார்".

புதிய அரசாங்கத்தின் அமைப்பு

ஜூலை 1688 இல், ஜேம்ஸ் பாராளுமன்றத்தை கலைத்தார், எனவே, அவர் பறந்த நேரத்தில் பாராளுமன்றம் இல்லை. ஜேம்ஸ் பெரிய முத்திரையையும் தேம்ஸில் இறக்கிவிட்டார். ஜி.பி.யின் வார்த்தைகளில். ஆடம்ஸ்: "ஜேம்ஸ் மற்றொரு பாராளுமன்றத்திற்கு வெளியிடத் தயார் செய்திருந்த கடிதங்களை எரிப்பதன் மூலமும், பெரிய முத்திரையை எடுத்துச் செல்வதன் மூலமும் ஒரு புதிய அரசாங்கத்தின் அமைப்பை சாத்தியமற்றதாக மாற்றுவதற்கு தன்னால் முடிந்த அனைத்தையும் செய்தார்.

அரியணைக்கு வாரிசு பிரச்சனை

ஜேம்ஸ் பிரான்ஸுக்கு தப்பி ஓடிவிட்டார். அரியணைக்கு வாரிசு பிரச்சனை எழுந்தது. வில்லியம் மற்றும் மேரி இருவரும் இங்கிலாந்தில் இருந்தனர். ஜி.பி. ஆடம்ஸ் கூற்று படி: "பாராளுமன்றத்தின் மாநாட்டின் தொடக்கத்தில் சிம்மாசனத்தில் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதில் கடுமையான கருத்து வேறுபாடுகள் இருந்தன. சிலர் ஜேம்ஸை பாதுகாப்பான நிலைமைகளுடன் மீட்டெடுக்க விரும்பினர்; சிலர் ஜேம்ஸைப் பெயரிடப்பட்ட ராஜாவாக மாற்ற விரும்பினர்; மற்றவர்கள் ஜேம்ஸ் என்று நம்பினர். ஆனால் கிரீடம் உடனடியாக மேரிக்கு சென்றது. எந்த காலி இடமும் இல்லை; மற்றும் மற்றவர்கள் இன்னும், ஜேம்ஸ் பதவி விலகினார், ஆனால் அரியணை காலியாக உள்ளது மற்றும் அதை நிரப்ப தேசத்திற்கு உரிமை உண்டு, நல்ல நிலைமைகளை

சரிசெய்து அரசாங்கம், வில்லியம் வேறு எதையும் ஏற்க மறுத்ததன் காரணமாக, இந்த கடைசிக் கண்ணோட்டமே இறுதியாக வெற்றி பெற்றது."

இது தொடர்பாக ஜி.எம். Trevelyan பின்வரும் கருத்துக்களை மேற்கொண்டார்: "ஏற்கனவே முந்தைய இலையுதிர்காலத்தில் எதிர்ப்பை கைவிட்ட டோரிகள், பிப்ரவரியில் தெய்வீக பரம்பரை உரிமையை கைவிட நிர்பந்திக்கப்பட்டனர்: பாராளுமன்றச் சட்டங்களின்படி ஒரு சிறிய மாற்றம் செய்யப்பட வேண்டும் என்று அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டனர். அரியணைக்கு வாரிசு.இனிமேல், பார்லிமென்ட் 'தெய்வீகமாக' இருந்தாலன்றி, ஆங்கிலேய அரசர்களின் ஆட்சி உரிமை மனித வம்சாவளியாக இருந்தது.இந்த தர்க்கரீதியான தோல்வியைத் தவிர்க்க, பல டோரிகள் ஜேம்ஸின் பெயரில் ஒரு ரீஜென்சியை விரும்புவார்கள்; டான்பி கூட அதை விரும்பினார் ஜேம்ஸின் மகள் மேரி தன் கணவருடன் இளவரசர் மனைவியாக மட்டுமே ஆட்சி செய்ய வேண்டும், ஆனால் இந்த ஏற்பாடுகள் சாத்தியமற்றது என்று கண்டறியப்பட்டபோது, தேசிய ஆபத்தை உணர்ந்த டோரிகள் வில்லியம் மற்றும் மேரிக்கு ஆதரவாக வாரிசுகளை மாற்ற ஒப்புக்கொண்டனர். நிறைவேற்று அதிகாரம் கணவரிடம் உள்ளது". மற்றொரு இடத்தில் ஜி.எம். ட்ரெவ்லியன் கூறுகிறார்: "அப்போது கூட, ஜேம்ஸ் அரசர்களின் பரம்பரை உரிமைக்கான டோரியின் உணர்வு மிகவும் வலுவாக இருந்திருக்க முடியாது, அவர் நாட்டிலிருந்து பறந்து தனது மனைவி மற்றும் ஆண் குழந்தையுடன் தஞ்சம் அடையவில்லை.

உரிமைகள் பிரகடனம்

உரிமைகள் பிரகடனத்தில் வில்லியம் மற்றும் மேரிக்கு அரியணை கொடுக்கப்பட்ட நிபந்தனைகளின் அறிக்கை அதில் இருந்தது. வில்லியம் மற்றும் மேரி இந்த நிபந்தனைகளை ஏற்றுக்கொண்டனர், அதனுடன் அவர்கள் அரியணையையும் ஏற்றுக்கொண்டனர். இப்போது தன்னை முறையான பாராளுமன்றம் என்று அறிவித்த மாநாட்டு பாராளுமன்றத்தின் இரண்டாவது அமர்வில், உரிமைகள் பிரகடனம் ஒரு சட்டத்தில் பொதிந்து சட்டமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. இந்த இயற்றப்பட்ட வடிவத்தில் இது உரிமைகள் மசோதா என்று அறியப்பட்டது. உரிமைகள் பிரகடனத்தில் செய்யப்பட்ட அரியணை தீர்வு உரிமைகள் பிரகடனத்தில் செய்யப்பட்ட அரியணை தீர்வு உரிமைகள் மசோதா மூலம் உறுதிப்படுத்தப்பட்டது. உரிமைகள் பிரகடனத்தின்படி, வில்லியமும் மேரியும் இங்கிலாந்தின் கூட்டு ஆட்சியாளர்களாக மாற வேண்டும், அவர்களின் தலைப்பு முற்றிலும் பாராளுமன்றம் (மற்றும் தெய்வீக உரிமையின் அடிப்படையில் அல்ல), இருப்பினும் அரச அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தியது மற்றும் வில்லியம் நபருக்கு மட்டுமே வைக்கப்பட்டது. அவர்களின் மரணத்திற்குப் பிறகு, அரியணை மேரியின் வாரிசுகளுக்குச் செல்ல வேண்டும், பின்னர் அவரது சகோதரி இளவரசி அன்னேக்கு செல்ல வேண்டும் மற்றும் அந்த வரிசையில் தோல்வியுற்றால், மற்றொரு திருமணம் மூலம் வில்லியமின் வாரிசைப் பெறலாம். மைட்லாண்ட் கூறுகிறார்: "1689 இல் நிறைவேற்றப்பட்ட உரிமைகள் மசோதா, இந்த தீர்வை உறுதிப்படுத்தியது, ரோம் தேவாலயத்துடன் தொடர்பு வைத்திருக்கும் அல்லது போபிஷ் மதத்தை

ஏற்றுக்கொள்பவர் அல்லது பாபிஸ்ட்டை திருமணம் செய்துகொள்ளும் எந்தவொரு நபரும் வாரிசு பெற இயலாது என்று ஒரு விதியைச் சேர்த்தது. , சாம்ராஜ்யத்தின் கிரீடம் மற்றும் அரசாங்கத்தை வைத்திருக்கவும் அல்லது அனுபவிக்கவும், மேலும் அந்த அரியணை அடுத்த உரிமையுள்ள நபருக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்".

பிரகடனத்தில், உரிமைகள் மசோதாவில் ஜேம்ஸின் பல்வேறு தன்னிச்சையான புறக்கணிப்புகளை பட்டியலிட்டது மற்றும் ஜேம்ஸ் அரியணையை 'துறந்தார்' என்று கூறியது. பின்னர் புதிய மன்னர்கள் இங்கிலாந்தை ஆள வேண்டிய நிபந்தனைகள் மசோதாவில் பட்டியலிடப்பட்டது. மசோதாவின் விதிகளின்படி, மன்னர் இனிமேல் தனது இடைநீக்கம் மற்றும் விநியோகம் அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்த முடியாது. நீதி வழங்குவதற்கு அவரால் தனியுரிமை நீதிமன்றங்களை நிறுவ முடியவில்லை. பாராளுமன்றத்தின் அனுமதியின்றி அமைதியான நேரத்தில் அவரால் நிலையான இராணுவத்தை பராமரிக்க முடியாது. சட்டமியற்றும் நோக்கங்களுக்காகவும் குறைகளைத் தீர்ப்பதற்காகவும் பாராளுமன்றம் அடிக்கடி நடத்தப்பட வேண்டியிருந்தது. பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு பேச்சு சுதந்திரம் மற்றும் விவாதம் அனுமதிக்கப்பட வேண்டும். நாடாளுமன்றத் தேர்தலில் தலையிட அரசருக்கு உரிமை கிடையாது. அதிகப்படியான ஜாமீன் கோரப்படவோ, அதிக அபராதமோ அல்லது கடுமையான தண்டனையோ விதிக்கப்பட மாட்டாது. ஜூரிகள் முறையாக விசாரணை செய்யப்பட்டு திருப்பி அனுப்பப்பட வேண்டும்.

உரிமை பிரகடனப்படி, எதிர்காலத்தில் அரியணை ஒரு பாபிஷ் ராஜா அல்லது ராணியால் பிடிக்கப்படக்கூடாது, அல்லது ஒரு பாபிஷ் கூட்டாளியை திருமணம் செய்யும் நபர் வைத்திருக்கக்கூடாது என்றும் கூறப்பட்டது. "வில்லியம் மற்றும் மேரியின் கூட்டு ஆட்சியை பின்பற்ற வேண்டும் என்றும், தொடர்ந்து குழந்தைகளுக்கு வெற்றிபெற வேண்டும் என்றும் கட்டளையிட்டதன் மூலம் உரிமைகள் மசோதா வாரிசுரிமை வழங்கியது. மேரி வில்லியமைக் தாண்டி மீண்டும் திருமணம் செய்து கொண்டால், அவரது குழந்தைகள் அடுத்ததாக வருவார்கள். பின்னர் அவரது சகோதரி ஆனி மற்றும் அவரது குழந்தைகள் மற்றும் கடைசியாக, வில்லியமின் மற்றொரு மனைவியின் குழந்தைகள், அரியணைக்கு வரலாம் ஏனெனில் வில்லியம் மற்றும் மேரிக்கு குழந்தைகள் இல்லை. இளவரசி அன்னை ஒரு பெரிய குடும்பத்தின் தாயாக இருந்தார், இருப்பினும் அவரது குழந்தைகள் இறந்துவிட்டனர், ஆனால் ஒரு டஜன் ஆண்டுகளுக்குள் வாரிசு தோல்விக்கு எதிராக மேலும் வழங்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது.

அரசியலமைப்பு முக்கியத்துவம்

புகழ்பெற்ற புரட்சியின் அரசியலமைப்பு முக்கியத்துவம் ஆங்கில பாராளுமன்றத்தால் இயற்றப்பட்ட பல்வேறு திட்டங்கள் மூலம் தெளிவாகிறது, உரிமைகள் மசோதா வில்லியம் மற்றும் மேரிக்கு கூட்டாக அரியணை வழங்கியது மற்றும் ராஜா மற்றும் ராணியின் அதிகாரங்களில்

பல கட்டுப்பாடுகளை விதித்தது. சிவில் பட்டியல், வருடாந்திர மானியங்கள், வழங்கல் மற்றும் கணக்குகளின் தணிக்கை மற்றும் கலகச் சட்டம் போன்ற நிதி மற்றும் இராணுவக் கட்டுப்பாட்டின் நடவடிக்கைகள் மூலம் வருடாந்திர பாராளுமன்றங்கள் உறுதி செய்யப்பட்டன. முப்பெரும் சட்டத்தின் மூலம் பாராளுமன்றத்தின் அதிகப்பட்ச ஆயுட்காலம் மூன்று ஆண்டுகளாக நிர்ணயிக்கப்பட்டது. ஒரு அடிமைத்தனமான பாராளுமன்றத்தை நீண்ட காலத்திற்கு நடத்துவதற்கு அரசரை தடைசெய்வதற்காக இது செய்யப்பட்டது. உரிமச் சட்டத்தை ரத்து செய்ததன் மூலம் பத்திரிகை சுதந்திரம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. நீதித்துறையின் சுதந்திரம் 1701 ஆம் ஆண்டு தீர்வுச் சட்டத்தால் உறுதி செய்யப்பட்டது. ரோமன் கத்தோலிக்கர்களைத் தவிர மற்ற அனைவருக்கும் மத சகிப்புத்தன்மை வழங்கப்பட்டது.

அரசர்களின் தெய்வீக உரிமை கோட்பாட்டின் முடிவு

புகழ்பெற்ற புரட்சியானது ஸ்டூவர்ட் மன்னர்களுக்கும் பாராளுமன்றத்திற்கும் இடையில் சுமார் 90 ஆண்டுகளாக நீடித்த அரசியலமைப்பு அதிகாரம் மற்றும் மேலாதிக்கத்திற்கான போராட்டத்தை முடிவுக்குக் கொண்டு வந்தது மற்றும் பிரச்சினையை பாராளுமன்றத்திற்கு ஆதரவாக முடிவு செய்தது. மன்னர்களின் தெய்வீக உரிமை மற்றும் பரம்பரை வாரிசு பற்றிய கோட்பாடுகள் புரட்சியிலிருந்து கடுமையான அடியைப் பெற்றன. வில்லியம் மற்றும் மேரி மீது அரியணை நிலைநிறுத்துவதில் மற்றும் ஆங்கிலேய அரியணைக்கு ஜேம்ஸ் II மற்றும் அவரது புதிதாகப் பிறந்த மகன் ஆகியோரின் கூற்றுக்களை ஒதுக்கிவைத்த புரட்சி, நாட்டை ஆளுவதற்கு ராஜாவுக்கு தெய்வீக உரிமை இல்லை என்றும் அவர் அரசாங்கத்தை "ஒப்பந்த அடிப்படையில் நடத்தினார்" என்றும் தெளிவாகக் கருதினார். ". மக்களின் உரிமைகளைத் தகர்க்க சட்டப்பூர்வமான இறையாண்மைக்கு தெய்வீக உரிமை இல்லை. ஆனால் மன்னரின் பதவி மக்கள் விருப்பத்தின் அடிப்படையில் இருந்ததால், மன்னரின் அதிகாரத்தில் ஏதேனும் கட்டுப்பாடுகள் அல்லது கட்டுப்பாடுகளை விதிக்க மக்களுக்கு உரிமை இருந்தது.

மன்னரின் அதிகாரம் மாறுதல்

பரம்பரை மன்னருக்கு செயலற்ற கீழ்ப்படிதல் என்ற கோட்பாடு கைவிடப்பட்டது. நாடாளுமன்றம் மாநிலத்தில் அனைத்து அதிகாரங்களையும் பெற்றது. நிறைவேற்று அதிகாரங்கள் படிப்படியாக மன்னரிடமிருந்து அவரது அமைச்சர்களுக்கு மாற்றப்பட்டன, அவர்கள் காலப்போக்கில் பாராளுமன்றத்திற்கு பொறுப்பேற்றனர். புரட்சி அரசர்களை அரச அதிகாரிகளில் ஒருவராக ஆக்கியது, அவர் தனது கடமைகளை பறக்கணித்த வழக்கில் அவரது பதவியில் இருந்து நீக்கப்பட்டார். ராஜா மற்றும் பாராளுமன்றத்தின் ஒப்பீட்டு நிலைப்பாடுகள் இப்போது தெளிவாக்கப்பட்டன. அவர்கள் இனி ஒருவருக்கொருவர் போட்டியாளர்களாக இருக்கவில்லை. அவர்கள் அரசாங்கத்தின் வேலையில் ஒரு பங்காளித்துவத்தை அனுபவித்தனர், ஆனால் மாநிலத்தில் உண்மையான அதிகாரத்தை பாராளுமன்றம் அனுபவிக்கும் அதே வேளையில்

ராஜாவுக்கு கீழ்நிலை பதவி இருக்க வேண்டும். மகுடம் அதன் நடவடிக்கைகள் மற்றும் கொள்கைகளில் பாராளுமன்றத்திற்கு முழு ஒத்துழைப்பை வழங்க வேண்டும். எனவே புரட்சி, ஒரு முழுமையான முடியாட்சியின் இடத்தில் ஒரு அரசியலமைப்பு மன்னரை நிறுவியது. இங்கிலாந்தில் இனி ராஜாவோ அல்லது பாராளுமன்றமோ மட்டுமே இறையாண்மையான சட்டப்பூர்வ அதிகாரம் அல்ல, ஆனால் அது இறையாண்மை அதிகாரம் பாராளுமன்ற அரசே என்று இறுதியாக முடிவு செய்தது.

ராம்சே முயரின் வார்த்தைகளில்: "அவரது முதல் விமானத்தில் அவர் (அதாவது ஜேம்ஸ் II) தனது வாரிசுகளுக்கு சிரமத்தை ஏற்படுத்தும் நம்பிக்கையில் இங்கிலாந்தின் தேம்ஸ் தி கிரேட் சீல் மீது வீசினார். அவர் உண்மையில் தூக்கி எறிந்தது தெய்வீக உரிமை முடியாட்சியின் சின்னம். அவர் அவர் தனது சொந்த வேண்டுமென்றே முட்டாள்தனமாக அதை தூக்கி எறிந்தார், அது எப்போதும் தண்ணீருக்கு அடியில் மூழ்கியது மற்றும் அவரது வெறித்தனமான கொடுங்கோன்மையின் நினைவால் மூழ்கியது. ஜேம்ஸின் விமானம் ஒரு பதவி விலகலாகக் கருதப்பட்டது மற்றும் அரியணை வில்லியம் மற்றும் மேரிக்கு வழங்கப்பட்டது, தெய்வீக உரிமையின் அடிப்படையில் அல்ல, ஆனால் சில குறிப்பிட்ட நிபந்தனைகளின் பேரில் பாராளுமன்ற மானியத்தின் அடிப்படையில்.

மக்களின் சுதந்திரம்

ராஜா இப்போது வருடாந்திர பாராளுமன்றங்களைக் கூட்ட வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருந்தார். இந்த நாடாளுமன்ற அமர்வுகளில் மக்களின் குறைகள் பரிசீலிக்கப்பட்டு நிவர்த்தி செய்யப்பட்டன. மக்களின் கரங்கள் வருடாந்திர பாராளுமன்றம் மட்டுமன்றி பத்திரிக்கை மற்றும் மத சுதந்திரத்தினால் பலப்படுத்தப்பட்டது. மக்களை தன்னிச்சையாக கைது செய்ய இப்போது அனுமதிக்கப்படவில்லை. உரிமைகள் மசோதா (1689), சகிப்புத்தன்மை சட்டம் (1689), உரிமச் சட்டம் (1695), தேசத்துரோகச் சட்டம் (1696) மற்றும் தீர்வுச் சட்டம் (1701) ஆகியவை பல விளக்கங்களின் சுதந்திரத்தை மக்களுக்குக் கொண்டு வந்தன. புகழ்பெற்ற புரட்சி, மன்னரின் தன்னிச்சையான ஆட்சியிலிருந்து மக்களை விடுவித்து, மக்களின் சுதந்திரத்தைப் பாதுகாப்பதற்கும் நிலைநிறுத்துவதற்கும், ஜனநாயகத்திற்கு வழிவகுக்கும் பாதையைத் திறப்பதற்கும் உதவியாக இருந்தது.

பத்திரிக்கை சுதந்திரம்

புத்தகங்கள் மற்றும் துண்டுப்பிரசுரங்களை வெளியிடுவதற்கான சுதந்திரம் புரட்சியால் மக்களுக்கு வழங்கப்பட்ட ஒரு வரம். புத்தகங்கள் மற்றும் துண்டுப் பிரசுரங்களை அச்சிடுவது உரிமச் சட்டத்தால் சில நகரங்களைத் தவிர தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது. அரசாங்க உரிமம் இன்றியமையாதது, இது பத்திரிகைகள் மூலம் சிந்தனை மற்றும் கருத்து சுதந்திரத்தின் மீது பல கட்டுப்பாடுகளை விதித்தது. சட்டம் 1694 இல் காலாவதியாக இருந்தது மற்றும் 1695 ஆம்

ஆண்டிற்கான அதன் புதுப்பித்தல் முன்பு செய்யப்பட்டது போல் பாராளுமன்றத்தால் செய்யப்பட வேண்டும். எனினும், பாராளுமன்றம் அதனை புதுப்பிக்க மறுத்ததால் அது தானாகவே காலாவதியாகி விட்டது அல்லது ஒரு வகையில் ரத்து செய்யப்பட்டது. இதன் விளைவாக இங்கிலாந்தில் பத்திரிகை சுதந்திரம் வழங்கப்பட்டது.

நீதிபதிகளின் சுதந்திரம்

செட்டில்மென்ட் சட்டம் (1701) பாராளுமன்றத்தின் இரு அவைகளும் மன்னரிடம் ஒரு உரையை சமர்ப்பித்தால் மட்டுமே நீதிபதிகளை பதவி செய்ய வேண்டும் அல்லது பதவியில் இருந்து நீக்க வேண்டும் என்று கூறியது. இப்போது தன்னிச்சையான பணிநீக்கம் பற்றிய அச்சத்திலிருந்து விடுபட்ட நீதிபதிகள் இப்போது மக்களுக்கு சிறந்த நீதியை வழங்க முடிந்தது.

பாராளுமன்றம் கூட்டுதல்

நாடாளுமன்றம் அடிக்கடி கூட்டப்பட வேண்டும் என்று உரிமைகள் மசோதாவில் கூறப்பட்டுள்ளது. முன்னதாக, 1641 ஆம் ஆண்டின் முப்பருவச் சட்டம், குறைந்தபட்சம் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறையாவது பாராளுமன்றத்தை கூட்டுவதை மன்னர் கட்டாயமாக்கினார். மறுசீரமைப்பிற்குப் பிறகு, சார்லஸ் II, அடிக்கடி பாராளுமன்றத்தை கூட்டி வந்தார். அவரது 25 ஆண்டுகால ஆட்சியில் பாராளுமன்றம் குறைந்தபட்சம் 8 முறை கூடுவதற்கு பதிலாக 15 முறை கூடியுள்ளது. ஆனால் அவர் இறப்பதற்கு முன் அவரது ஆட்சியின் 4 ஆண்டுகளில் (அதாவது ஏப்ரல் 1681 முதல் பிப்ரவரி 1685 வரை) அவர் எந்த நாடாளுமன்றத்தையும் கூட்டவில்லை. ஜேம்ஸ் II தனது ஆட்சியின் கடைசி மூன்று ஆண்டுகளில் பாராளுமன்றம் இல்லை. இவை அனைத்தும் அரசியலமைப்பிற்கு முரணானது மற்றும் சட்டவிரோதமானது. 1688 - 89 ஆம் ஆண்டு நடந்த புகழ்பெற்ற புரட்சி, அரசரும் ராணியும் ஆண்டுதோறும் நாடாளுமன்றங்களைக் கூட்டுவதைக் கட்டாயமாக்கியது. பாராளுமன்றம் கலகச் சட்டத்தை நிறைவேற்றியது, இது ஒரு வருடத்திற்கு சிறப்பு இராணுவ நீதிமன்றங்கள் மூலம் இராணுவத்தை வைத்திருக்கவும் அதன் ஒழுக்கத்தை பராமரிக்கவும் மகுடத்திற்கு அதிகாரம் அளித்தது, இதன் விளைவாக இந்த அதிகாரம் ஒவ்வொரு ஆண்டும் புதுப்பிக்கப்பட வேண்டும், இதனால் அரசரை அழைப்பது கட்டாயமாகும். ஆண்டு பாராளுமன்றம். மேலும், பாராளுமன்றம் அரசருக்கு ஒரு வருடத்திற்கு மட்டுமே நிதி மானியங்களை வழங்கத் தொடங்கியது. ராம்சே முயரின் வார்த்தைகளில்: "சார்லஸ் II மற்றும் ஜேம்ஸ் II வழக்குகளில் செய்ததைப் போல, வாழ்நாள் முழுவதும் ராஜாவுக்கு ஒரு பெரிய வருவாயை வாக்களிப்பதற்குப் பதிலாக, பாராளுமன்றம் அதன் மானியங்களில் பெரும்பகுதியை ஆண்டுதோறும் மட்டுமே வழங்கியது, இதனால் அது இருக்க வேண்டும் என்பதை உறுதிப்படுத்தியது. ஒவ்வொரு ஆண்டும் வரவழைக்கப்பட்டு, வரிகள் செலவழிக்கப்பட வேண்டிய நோக்கங்களுக்காக அதன் ஒப்புதலைப் பெற வேண்டும்; மேலும் அது குறிப்பிட்ட நோக்கங்களுக்காக

குறிப்பிட்ட வரிகளை "ஒதுக்கீடு" செய்தது, இதனால் அரசாங்கத்தின் முக்கிய துறைகள் மீதான அதன் கட்டுப்பாட்டை உறுதி செய்கிறது".

அரசியலமைப்பின் ஸ்திரத்தன்மை

1688-89 இன் புகழ்பெற்ற புரட்சிக்கு முன், ஆங்கிலேய மன்னர்கள் மாக்னா கார்ட்டா (1215) மற்றும் உரிமை மனு (1628) போன்ற அரசியலமைப்பு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த முந்தைய சட்டங்களை பெரிதாக எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. அவர்கள் அடிக்கடி இந்த சுதந்திர சாசனங்களின் விதிகளை மீற முயன்றனர். ஆனால் இப்போது புகழ்பெற்ற புரட்சி மன்னர்களின் முழுமையான அதிகாரங்கள் பற்றிய நடைமுறை சோதனைகளை வழங்கியது. புகழ்பெற்ற புரட்சியின் புனிதக் கொள்கைகளை மீறுவதற்கு எந்த மன்னருக்கும் தைரியம் இல்லை, மூன்றாம் ஜார்ஜ் கூட துணியவில்லை. G.M இன் வார்த்தைகளில். Trevelyan: "..... இங்கிலாந்தின் அரசியலமைப்பு வரலாற்றில் புகழ்பெற்ற புரட்சிக்கு ஒரு முக்கிய இடம் உண்டு. அது நாட்டின் அரசியலமைப்பை நிறுவியது. ஸ்டூவர்ட் அரசர்கள் மற்றும் பாராளுமன்றம் இடையே நீண்ட காலமாக இருந்த போட்டி முடிவுக்கு வந்தது. இந்த சண்டையில், பார்லிமென்ட் வெற்றி பெற்று அரசர் துணைவேந்தரானார். நாட்டின் அரசியலமைப்புக்கு ஒத்துழைப்பையும் ஒப்புதலையும் வழங்குவதைத் தவிர மன்னருக்கு மாற்றுக் கருத்து இல்லை. ஜேம்ஸுக்குப் பின் எந்த மன்னரும் பாராளுமன்றத்தை விட தன்னை சக்தி வாய்ந்தவராக நினைக்கவில்லை. ராஜாவுக்கும் அரசனுக்கும் இடையே ஏற்பட்ட சண்டையின் காரணமாக பாராளுமன்றம், நாட்டின் அரசியலமைப்பு மிகவும் பலவீனமாகிவிட்டது, இப்போது, இரண்டுக்கும் இடையே ஒத்துழைப்பு இருந்தது. அதன் விளைவாக அரசியலமைப்பு வலுவாக மாறியது.

அரசியலமைப்பு வளர்ச்சித் துறையில்தான் புகழ்பெற்ற புரட்சி கடுமையான விளைவுகளை ஏற்படுத்தியது. இது மன்னர்களின் தெய்வீக உரிமைகள் கோட்பாட்டை அங்கீகரித்தது மற்றும் முழுமையான முடியாட்சி என்ற கருத்துக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தது. அது மக்களுக்கு சுதந்திரம் அளித்தது மற்றும் பத்திரிகை தணிக்கை முடிவுக்கு வந்தது. ஆனால் மதத் துறையில் அதன் விளைவுகள் சமமாக வெகு தொலைவில் இருந்தன.

செட்டில்மென்ட் சட்டம் 1701

ராணி அன்னைக்குப் பிறகு புரட்டஸ்டன்ட் வாரிசுகளை வழங்குவதற்காக வில்லியம் III இன் ஆட்சியில் 1701 இல் தீர்வுச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. இந்தச் சட்டம் மன்னரின் அதிகாரங்களுக்கு மேலும் கட்டுப்பாடுகளை விதிக்க பாராளுமன்றத்திற்கு மற்றொரு வாய்ப்பை வழங்கியது. எனவே, இந்தச் சட்டத்தில் அரியணை வாரிசு தொடர்பான ஓரத்துகள் மட்டுமின்றி அரசரின் அதிகாரங்களைக் குறைப்பதும் ஆகும்.

தீர்வுச் சட்டம் (1701)

தீர்வுச் சட்டம் இயற்றப்பட்டதற்கு உடனடி காரணம் வாரிசு பிரச்சனை. சவுத்கேட்டின் வார்த்தைகளில்: "வில்லியம் இறப்பதற்கு முன், சிம்மாசனத்தின் வாரிசு பற்றிய கேள்வி சில கவலைகளை ஏற்படுத்தியது. வெளிப்படையாக அது உரிமைகள் மசோதாவில் போதுமான அளவு வழங்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் மேரி இறந்துவிட்டார் மற்றும் குழந்தைகளை விட்டுவிடவில்லை. அது சாத்தியமில்லை. வில்லியம் மறுமணம் செய்து கொள்வார். எனவே, இளவரசி அன்னே மற்றும் அவரது குழந்தைகளால் மட்டுமே வாரிசு தொடர முடியும், அவர்கள் அனைவரும் இளமையிலேயே இறந்துவிட்டனர். அவரது குழந்தைகளில் ஒருவருக்கு மட்டுமே வளர வாய்ப்பு இருப்பதாகத் தோன்றியது. அவர் 1689 இல் பிறந்தார், அவருக்கு வில்லியம் என்று பெயரிடப்பட்டது. , மன்னருக்குப் பிறகு, அவருக்கு க்ளோசெஸ்டர் பிரபு என்ற பட்டத்தை வழங்கினார், ஆனால் அவர் 1700 இல் இறந்தார், மேலும் அன்னேவின் மரணத்தில் உரிமைகள் மசோதாவில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட வாரிசு தோல்வியடையும் என்பது உறுதியானது. இதனால் ஏற்பாடு அவசியம் மற்றும் தீர்வு சட்டம் 1701 இல் நிறைவேற்றப்பட்டது.

தீர்வுச் சட்டத்தின் முக்கிய விதிகள் (1701)

(i) ராணி ஆனியின் மரணத்திற்குப் பிறகு இங்கிலாந்தின் அரியணை ஹனோவரின் எலெக்ட்ரெட்ஸ் சோபியாவுக்கும் (ஜேம்ஸ் I இன் பேத்தி) புராட்டஸ்டன்ட்கள் என்றால் அவரது வழித்தோன்றலுக்கும் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று சட்டத்தில் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

(ii) செட்டில்மென்ட் சட்டம் இங்கிலாந்தின் இறையாண்மை புராட்டஸ்டன்டாக இருக்க வேண்டும் என்றும், சர்ச் ஆஃப் இங்கிலாந்துடன் ஒற்றுமையாக இருக்க வேண்டும் என்றும் வலியுறுத்தியது. அவர் தனது முடிசூட்டு பிரமாணத்தில் நிறுவப்பட்ட தேவாலயத்தின் மீதான நம்பிக்கையை வெளிப்படுத்த வேண்டும். ஒரு பாபிஸ்ட் அல்லது ஒரு பாபிஸ்ட்டை திருமணம் செய்து கொண்ட எந்தவொரு நபரும் அரியணையில் இருந்து விலக்கப்பட வேண்டும் என்று அது மேலும் கூறியது. "இனிமேல் இந்த கிரீடத்தின் உடைமைக்கு வருபவர்கள் சட்டம் நிறுவப்பட்டபடி சர்ச் ஆஃப் இங்கிலாந்துடன் இணைந்து கொள்ள வேண்டும்..." என்று வழங்கப்பட்டது.

(iii) பாராளுமன்றத்தின் அனுமதியின்றி அரசர் தனது வெளிநாட்டு ஆதிக்கங்களைப் பாதுகாப்பதற்காக இங்கிலாந்தை ஒரு போரில் ஈடுபடுத்தக் கூடாது என்று சட்டம் வகுத்தது. "இந்தப் பேரரசின் கிரீடமும் பேரரசின் கண்ணியமும் இனிமேல் இந்த இங்கிலாந்து இராச்சியத்தின் பூர்வீகமாக இல்லாத எவருக்கும் வந்துவிட்டால், இந்த தேசம் எந்தவொரு ஆதிக்கத்தையும் அல்லது பிரதேசங்களையும் பாதுகாப்பதற்காக எந்தப் போரிலும் ஈடுபடக் கடமைப்பட்டிருக்காது. பாராளுமன்றத்தின் அனுமதியின்றி இங்கிலாந்தின் மகுடத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அல்ல என்ற விளக்கியது.

(iv) இனிமேல் இங்கிலாந்து அரசர், பாராளுமன்றத்தின் அனுமதியின்றி இங்கிலாந்தின் ஸ்காட்லாந்து மற்றும் அயர்லாந்தின் ஆதிக்கத்தை விட்டு வெளியே செல்லக் கூடாது என்று வழங்கப்பட்டது.

(v) பிரைவி கவுன்சிலில் அறியக்கூடிய மாநிலத்தின் அனைத்து விஷயங்களும் தனியுரிமை கவுன்சிலின் முழுக் கூட்டத்தில் பரிவர்த்தனை செய்யப்பட வேண்டும், அதன் எந்தக் குழுக்கள் அல்லது வேறு எந்த நிறுவனங்களின் கூட்டத்தில் அல்ல என்று சட்டம் வழங்கியது.

(vi) இச்சட்டத்தின் மற்றொரு விதி என்னவென்றால், இனிமேல் இங்கிலாந்து, ஸ்காட்லாந்து அல்லது அயர்லாந்து ராஜ்ஜியங்களிலோ அல்லது அவற்றிற்குச் சொந்தமான ஆதிக்கங்களிலோ பிறந்த எவரும் தனியுரிமைக் குழுவின் உறுப்பினராகவோ அல்லது பாராளுமன்ற உறுப்பினராகவோ "அல்லது அனுபவிக்கவோ கூடாது" எந்தவொரு அலுவலகம் அல்லது நம்பிக்கைக்குரிய இடம் சிவில் அல்லது இராணுவம்....." என்பதாகும்.

(vii) அரசரின் கீழ் ஒரு அலுவலகம் அல்லது ஈட்டும் நபர் அல்லது அரசிடமிருந்து ஓய்வூதியம் பெற்றவர்கள் எவரும் பொது மன்றத்தில் உறுப்பினராகக் கூடாது என்று சட்டத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது.

(viii) தீர்வுச் சட்டத்தின் மற்றொரு முக்கியமான விதி என்னவென்றால், நீதிபதிகளுக்கு நிலையான சம்பளம் வழங்கப்பட வேண்டும் என்பதும், நல்ல நடத்தையின் போது அவர்கள் பதவியில் இருக்க வேண்டும் என்பதும், நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளில் இருந்து மகுடத்திற்கு உரைத்தால் மட்டுமே நீக்க முடியும்.

(ix) "இங்கிலாந்தின் பெரிய முத்திரையின் கீழ் எந்த மன்னிப்பும் பாராளுமன்றத்தில் பொது மக்களால் குற்றஞ்சாட்டப்பட முடியாது" என்ற அரச மன்னிப்பால் காமன்ஸ் சபையால் குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட எந்தவொரு நபரும் பாதுகாக்கப்பட முடியாது என்று வழங்கப்பட்டது.

(x) இறுதியில் ஆங்கிலேய அரியணையில் ஏறும் ஒவ்வொரு அரசரும் நாட்டின் சட்டங்களை உறுதிப்படுத்தி அதன்படி ஆட்சி செய்ய வேண்டும் என்று வழங்கப்பட்டது. ராபர்ட்சனிடமிருந்து மேற்கோள் காட்டுவதற்கு: "ஆன்மீக மற்றும் தற்காலிக மற்றும் காமன்ஸ் என்று கூறப்பட்ட இறைவன் மேலும் தாழ்மையுடன் பிரார்த்தனை செய்கிறார்கள். இந்த மண்டலத்தின் அனைத்து சட்டங்களும் நிறுவப்பட்ட மதம் மற்றும் உரிமைகள் மற்றும் மக்களின் சுதந்திரங்கள் மற்றும் பிற அனைத்து சட்டங்கள் ஆகியவற்றைப் பாதுகாப்பதற்காக அமைத்தது. இப்போது நடைமுறையில் உள்ளவையே அங்கீகரிக்கப்பட்டு உறுதிசெய்யப்படலாம். மேலும் அவையே அவரது மாட்சிமையாலும், சொல்லப்பட்ட ஆன்மீக மற்றும் தற்காலிக மற்றும் பொதுவுடமைகளின் அறிவுரை மற்றும் சம்மதத்துடனும், அதே அதிகாரத்தின் மூலமாகவும், அதற்கேற்ப அங்கீகரிக்கப்பட்டு உறுதிசெய்யப்படுகின்றன".

தீர்வுச் சட்டத்தின் அரசியலமைப்பு முக்கியத்துவம் (1701)

ராபர்ட்சனின் வார்த்தைகளில், "இந்தப் புகழ்பெற்ற சட்டம் (அதாவது தீர்வுச் சட்டம்) உரிமைகள் பிரகடனத்தின் ஒரு முக்கியமான தொடர்பாடாகும். உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கான கூடுதல் அறிவிப்புக் கொள்கைகளுடன் மகுடத்தின் தனிச்சிறப்பு மீதான கூடுதல் வரம்புகளை பரிந்துரைப்பதில் இது புரட்சி தீர்வை நிறைவு செய்தது. பொருளின் சுதந்திரம், மற்றும் அரசு நடத்தப்பட வேண்டிய நிபந்தனைகளை வரையறுப்பதில் மற்றும் அரியணைக்கு வாரிசு வரிசையை தீர்மானிப்பதில்". உரிமைகள் மசோதாவைப் போலவே தீர்வுச் சட்டமும் இங்கிலாந்தின் அரசியலமைப்பு வரலாற்றில் ஒரு பெரிய அடையாளமாகும். ஜி.பி. ஆடம்ஸ் தி ஆக்ட் ஆஃப் செட்டில்மென்ட் என்பது "உரிமைகள் மசோதாவிற்கு கிட்டத்தட்ட சமமான முக்கியத்துவம் வாய்ந்த அரசியலமைப்புச் செயல்...." என்று கூறுகிறார்.

வில்லியம் III மற்றும் அமைச்சரவை அமைப்பின் வளர்ச்சி

தற்போது இங்கிலாந்தில் அமைச்சரவை ஆட்சி முறை உள்ளது. இந்த அமைப்பு குறிப்பிட்ட தேதியிலோ அல்லது குறிப்பிட்ட வருடத்திலோ பிறக்கவில்லை. இது படிப்படியான பரிணாம வளர்ச்சியின் விளைவாகும், இது இரண்டாம் சார்லஸின் ஆட்சியில் அதன் மங்கலான தோற்றம் வரை அறியப்படுகிறது. தொழில்நுட்ப ரீதியாக மந்திரிசபை அரசரின் ஆலோசனைக் குழுவை அமைக்கும் அமைச்சர்களைக் கொண்டுள்ளது, மேலும் அவர்கள் தனியுரிமைக் குழுவின் ஒரு பகுதியாக உள்ளனர். ஆனால் உண்மையில் அவர்கள் ஹவுஸ் ஆஃப் காமன்ஸில் பெரும்பான்மை கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள். அவர்கள் பெரும்பான்மைக் கட்சியின் தலைவரான பிரதமரின் ஆலோசனையின் பேரில் மன்னரால் நியமிக்கப்படுகிறார்கள், அவர்கள் பிரதமரின் வழிகாட்டுதலின் கீழ் பாராளுமன்றத்துடன் நெருக்கமாக ஒத்துழைத்து, அவர்கள் நம்பிக்கையை அனுபவிக்கும் வரை பதவியில் இருப்பார்கள். பாராளுமன்ற தோற்றம் வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், ஹவுஸ் ஆஃப் காமன்ஸில் பெரும்பான்மை கட்சியின் நம்பிக்கை. கோட்பாட்டளவில் அனைத்து நிர்வாக அதிகாரங்களும் இங்கிலாந்தில் மன்னரால் பயன்படுத்தப்படுகின்றன, ஆனால் நடைமுறையில் இந்த அதிகாரங்கள் அமைச்சரவையால் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

அமைச்சரவை முறையின் சில மங்கலான தொடக்கங்கள் மறுசீரமைப்பு காலகட்டத்திற்கு பின்னோக்கிச் சென்றாலும் ஆரம்பம் ஒரு ஆரம்பம் மட்டுமே. அந்த நேரத்தில் அமைப்பு பற்றிய நனவான புரிதல் உருவாகவில்லை. இருப்பினும் வில்லியம் III இன் கீழ் அமைச்சரவை அமைப்பு உருவாக்கப்பட்டது.

(i) 1688 புரட்சிக்கு முன்னர் அரசருக்கும் பாராளுமன்றத்திற்கும் இடையிலான போராட்டத்தின் அடிப்படைப் புள்ளி நாட்டில் உச்ச அதிகாரம் பற்றிய கேள்வியாக இருந்தது. புரட்சி அந்த கேள்வியை பாராளுமன்றத்திற்கு ஆதரவாக தீர்த்தது. புரட்சிக்குப் பிறகு, தேசத்தின் முன் இருந்த பிரச்சனை என்னவென்றால், உண்மையான அரசாங்கத்தில் சமரசம் ஏற்படுவதற்கு

மன்னருக்கும் பாராளுமன்றத்திற்கும் இடையில் மத்தியஸ்தம் செய்ய வேண்டிய ஒரு இயந்திரம் அல்லது மந்திரி குழுவை எவ்வாறு உருவாக்குவது என்பதுதான். எவ்வாறாயினும், இந்தச் சிக்கலை அரசனாலோ அல்லது பாராளுமன்றத்தினாலோ உணர்ந்து உணரவில்லை, இது இன்று செயல்படும் அமைச்சரவை அமைப்பின் உண்மையான முக்கியத்துவத்தை அல்லது தாக்கங்களை முழுமையாகப் புரிந்துகொள்ளவோ அல்லது எதிர்பார்க்கவோ முடியும். அந்த நேரத்தில் இந்த திசையில் என்ன முன்னேற்றம் ஏற்பட்டாலும் அது தற்செயலானது மற்றும் முன்கூட்டியே திட்டமிடப்படவில்லை. அப்போதும் சிறிதும் முன்னேற்றம் ஏற்படவில்லை. வில்லியம் III இன் ஆட்சியில் அமைச்சரவை அமைச்சர்களின் அடிப்படைக் கொள்கை ஹவுஸ் ஆஃப் காமன்ஸில் உள்ள பெரும்பான்மை கட்சியிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும்.

ராம்சே முயரின் வார்த்தைகளில்: "அவரது ஆட்சியின் தொடக்கத்தில் வில்லியம் இயற்கையாகவே அரசியல் கட்சிகள் இரண்டிலும் தன்னை அடையாளப்படுத்துவதைத் தவிர்க்க முயன்றார், மேலும் இரு தரப்பிலும் உள்ள சிறந்த நபர்களுக்கு பதவிகளை வழங்கினார். ஆனால் இது அவரது அமைச்சர்களிடையே உராய்வு மற்றும் குறுக்கு நோக்கங்களுக்கு வழிவகுத்தது. , இப்போது விக் பெரும்பான்மை இருந்த பாராளுமன்றம், டோரி அமைச்சர்கள் மீது மிகவும் அவநம்பிக்கை கொண்டிருந்தது. அதன்படி, வில்லியம் படிப்படியாக அனைத்து முக்கிய பதவிகளையும் விக்ஸுக்கு வழங்கினார், மேலும் 1696 ல் விக்ஸின் பதவி உயர்வு முடிந்தது. அந்த காலகட்டத்தில் பதவியில் இருந்த அமைச்சர்கள் குழு வேலை செய்தது. ஒன்றாக அவர்கள் "தி விக் ஜூண்டோ" என்று அழைக்கப்பட்டனர் மற்றும் ஒரு இரகசிய குழுவால் அரசாங்கம் புத்துயிர் பெறுவதாக புகார்கள் இருந்தன. உண்மையில் 1696 ஆம் ஆண்டின் "ஜூண்டோ" (இவருடைய திறமையான உறுப்பினர்கள் சோமர்ஸ், லார்ட் சான்சலர் மற்றும் சார்லஸ் மாண்டேக் தி. கருவூலத்தின் அதிபர்) ஒரு நவீன கட்சி அமைச்சரவையின் முதல் நிழலான எதிர்பார்ப்பு. கட்சிகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட அமைச்சரவை, சூழ்நிலைகள் இருப்பதால் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டது".

இது தொடர்பாக சவுத்கேட்டையும் குறிப்பிடலாம்: "பிரிட்டிஷ் அரசியலமைப்பின் வளர்ச்சியில், முன்னோடிக்கு வந்த இரண்டு அரசியலமைப்பு கோட்பாடுகளின் காரணமாக வில்லியம் III இன் ஆட்சி முக்கியமானது. இரண்டுமே இறுதியாக தீர்க்கப்பட்டதாகக் கருதப்படவில்லை, பல ஆண்டுகள் கடந்துவிட்டன. அவை சாதாரணமாக எடுத்துக் கொள்ளப்படுவதற்கு முன், நாடு கலப்பு அமைச்சினால் ஆளப்படுவது கடினம் என்பது அனுபவத்தால் கண்டறியப்பட்டு, கட்சி ஆட்சி என்ற கொள்கை உருவானது. மேலும், எந்தக் கட்சியை தேர்வு செய்வது என்பதும் கண்டறியப்பட்டது. அமைச்சர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதை அரசரிடம் விட்டுவிட முடியாது: இது பொது மன்றத்தில் பெரும்பான்மையை பெற்ற கட்சியாக இருக்க வேண்டும்.

(ii) இரண்டாம் சார்லஸின் ஆட்சியில், மன்னரின் கொள்கையையும் பாராளுமன்றத்தின் கொள்கையையும் ஒரு பொதுவான நடவடிக்கையின் அடிப்படையில் ஒத்திசைப்பதில் சில

சிரமங்கள் உணரப்பட்டன. ஜி.பி.யின் வார்த்தைகளில். ஆடம்ஸ்:..... சர் வில்லியம் டெம்பிள் பிரைவி கவுன்சிலை மறுசீரமைப்பதற்கான திட்டத்தில் இருந்ததைப் போன்ற நனவான முயற்சிகள், இந்த இரண்டு பெரிய சக்திகளுக்கு இடையில் ஒரு மத்தியஸ்த, இணக்கமான அமைப்பை உருவாக்குவதற்கு இயக்கப்பட்டன. இந்த நனவான முயற்சிகள் எந்த பலனையும் தரவில்லை. இரண்டாம் சார்லஸின் கீழ் இதுவரை எந்த முன்னேற்றமும் ஏற்பட்டது, அது மன்னரின் நம்பிக்கையில் இருந்த ஒரு சிறிய குழுவின் முயற்சியால் விளைந்தது, அதே நேரத்தில் பாராளுமன்றத்தின் நடவடிக்கைகளில் செல்வாக்கு செலுத்த முடிந்தது... உண்மையில், ராஜா அமைதியாக இருந்தார், நீண்ட காலத்திற்குப் பிறகு, உண்மையான நிர்வாகி. அவர் தனது சொந்த அமைச்சர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அவர்களின் கொள்கையைக் கட்டுப்படுத்தினார், மேலும் அவர்களுக்கான பாராளுமன்றத்தின் ஒப்புதலைப் பற்றியோ அல்லது தனது கொள்கைக்கு பாராளுமன்றத்தின் ஒப்புதலைப் பற்றியோ கவலைப்படவில்லை. அதன் பக்கத்தில் பாராளுமன்றம் இயல்பாகவே புதிய முறைகளை சில சந்தேகங்களோடு, மன்னரின் நலனுக்கான சூழ்ச்சியின் சான்றாகக் கருதியது. குற்றஞ்சாட்டுதல் என்ற பழைய நடைமுறையால் செயல்படுத்தப்பட்ட நேரடிப் பொறுப்பை உறுதிப்படுத்துவதைத் தவிர பொறுப்பு". வில்லியம் III இன் வயதைப் பற்றி ஜி.பி. ஆடம்ஸ் கூறுகையில்: "மூன்றாம் வில்லியம் பதவியேற்றவுடன் இந்த அடிப்படைப் பிரச்சினை (அதாவது மேலாதிக்கப் பிரச்சினை) அரசருக்கும் பாராளுமன்றத்திற்கும் இடையே இருந்தது. குடியேறியது.... இனி ஒருபோதும் எழுப்பப்படாது. மன்னரின் நம்பிக்கையை அனுபவித்த மற்றும் பாராளுமன்றத்தில் செல்வாக்கு பெற்ற அமைச்சர்களின் சிறிய மற்றும் முறைசாரா குழுவை மத்தியஸ்த குழு இன்னும் கொண்டிருந்தது. ராஜா இன்னும் அரசாங்கத்தின் நடத்தை மீது, குறிப்பாக வெளிநாட்டு விவகாரங்களில் மிகவும் தீர்க்கமான கட்டுப்பாட்டை வைத்திருந்தார், மேலும் அவர் தனது மந்திரிகளைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ எந்தவொரு குரலையும் பாராளுமன்றத்தை அனுமதிக்க வேண்டும் என்று கனவு கண்டதில்லை.

ஜி.பி. ஆடம்ஸ் கூற்றுப்படி "வில்லியமின் ஆட்சியின் மொத்த விளைவு, அவர் தனது வாரிசான ராணி அன்னைவுக்குக் கொடுத்தார், இது ஒரு போக்கை விட அதிகமாக விவரிக்க முடியாது, ஆனால் ஒரு வகையில் இது நீண்ட காலமாக நிலவி வந்த ஒரு போக்கு மற்றும் இனி வெற்றிகரமாக எதிர்மாறாக இருக்க முடியாது. இந்த முடிவின் அம்சம், பெரிய பதவிகளை வைத்திருப்பவர்களால் ஆன ஒரு சிறிய குழுவிற்கு தேசிய விவகாரங்களைக் கட்டுப்படுத்தும் போக்கு ஆகும், இது பெரும்பாலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டு ஒரு பெயரைக் கொடுக்கும் அளவுக்கு வேறுபட்டது, ஆனால் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை அல்லது அனுமதிக்கப்படவில்லை.

ஜி.பி. ஆடம் மேலும் கூறுகிறார்: "ஆனால் 1660 இல் நிறுவப்பட்ட மற்றும் 1688 இல் உறுதிப்படுத்தப்பட்ட பாராளுமன்றத்தின் மேலாதிக்கம் நேரடியாக அல்ல, மறைமுகமாக இல்லை, மேலும் சட்டப்பூர்வமாக அங்கீகரிக்கப்படாத குற்றச்சாட்டானது அதை விட குறைவான பொருத்தமான கட்டுப்பாட்டு முறையாகும். என்ன தேவைப்பட்டது. பாராளுமன்றத்தின் புதிய

பதவியை நடைமுறைப்படுத்துவது அமைச்சர்கள் செய்த செயலுக்காக தண்டிக்கும் வழிமுறையாக இல்லாமல், என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை தீர்மானிக்கும் செயல்முறை முழுவதும் பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரத்தை திறம்பட செயல்படுத்தும் ஒரு வழிமுறையாகும். இருப்பினும் மறைமுகமாக இருந்த உண்மையான மேலாதிக்கம், இயற்கையாகவே அக்கால மனிதர்களும் இந்தத் தேவையை உணரவில்லை. இந்த மிக முக்கியமான அரசியலமைப்பு மாற்றத்தின் முழு செயல்முறையும் சுயநினைவின்றி இருந்தது, இந்த உண்மையை ஒருபோதும் கவனிக்காமல் விடக்கூடாது".

வில்லியம் III மற்றும் தீர்வு சட்டத்தின் விளைவு

வில்லியம் III ஆட்சியின் கடைசி ஆண்டில், தீர்வுச் சட்டம் (1789) என அறியப்பட்ட ஒரு சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது, அதில் சில விதிகள் அமைச்சரவை அமைப்பின் வளர்ச்சிக்கு பின்னடைவைக் கொடுத்தன. இந்த விதிகள், முதலாவதாக, அரசாங்க ஊழியர், ஓய்வூதியம் பெறுபவர் அல்லது காவலர் யாரும் நாடாளுமன்ற உறுப்பினராகக் கூடாது, இரண்டாவதாக, கவுன்சிலில் அறியக்கூடிய அனைத்து பொது வணிகங்களும் எதிர்காலத்தில் தனியுரிமை கவுன்சிலின் முழுக் கூட்டத்தின் மூலம் பரிவர்த்தனை செய்யப்பட வேண்டும். குழுக்கள். அன்னே பதவியேற்றவுடன் இந்த விதிகள் உடனடியாக ரத்து செய்யப்படாவிட்டால், அமைச்சரவை அமைப்பின் வளர்ச்சி நிறுத்தப்பட்டிருக்கும் மற்றும் புதிதாகப் பிறந்த நிறுவனம் அகால மரணத்தை சந்தித்திருக்கும். இந்த இரண்டு விதிகளும் அமைச்சரவை அமைப்பின் கோட்பாட்டிற்கு முரணானது, ஏனெனில், இந்த முறையின்படி, நிச்சயமாக, அரசாங்க ஊழியர்களான அமைச்சர், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களாக இருக்க வேண்டும், மேலும் இந்த அமைச்சர்களின் அமைச்சரவை ஒரு குழுவை மட்டுமே உருவாக்குகிறது.

வில்லியம் III மற்றும் ராணி அன்னை ஆட்சியில் அரசியல் கட்சிகளின் பங்கு

அரசியல் கட்சிகளின் தோற்றம் 1678, 79 மற்றும் 80 ஆம் ஆண்டுகளில் விலக்கு சட்டத்தின் மீது கடுமையான சர்ச்சை எழுந்தபோது இரண்டாம் சார்லஸின் ஆட்சியில் இருந்து அறியலாம். அந்த நாட்களில் 'விக்' மற்றும் டோரி என்ற புனைப்பெயர்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன. விலக்கு மசோதா பற்றி இரு கட்சிகளும் எதிர் கருத்துகளைக் கொண்டுள்ளன. எவ்வாறாயினும், 1688 ஆம் ஆண்டின் புரட்சியானது, இங்கிலாந்தின் சிம்மாசனத்தை வில்லியம் III மற்றும் மேரிக்கு வழங்குவதற்கான சமரசத்திற்கு வந்த விக்ஸ் மற்றும் டோரிகளின் கூட்டு நடவடிக்கையால் கொண்டுவரப்பட்டது. வில்லியம் III (1689 - 1702) மற்றும் ராணி அன்னை (1702 - 1714) ஆகியோரின் ஆட்சியில் கட்சி அமைப்பு மாவட்டத்தின் பொது வாழ்க்கையில் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்தியது.

கட்சி அமைப்பின் வளர்ச்சியின் பார்வையில் 1688 முதல் 1714 வரையிலான ஆண்டு மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. இரண்டு சாப்தங்களுக்கும் மேலான இந்தக் காலப்பகுதியில், விக் மற்றும் டோரி ஆகிய இரு அரசியல் கட்சிகளும் தங்களது திட்டவாட்டமான கோட்பாடுகளை

உச்சரித்து, தங்கள் அமைப்புகளை வலுப்படுத்தி, தங்களுக்குரிய திட்டங்களை தெளிவாக வகுத்து, பாராளுமன்றத்திற்கு உள்ளேயும் வெளியேயும் தங்கள் இருப்பை உணரச் செய்தன. அரசியல், மத மற்றும் பொருளாதார திட்டங்கள் மற்றும் கொள்கைகளில் ஒருவருக்கொருவர் வேறுபட்டு, அவர்கள் தங்கள் வளங்களை மேம்படுத்துவதிலும், தங்கள் அமைப்புகளை வலுப்படுத்துவதிலும் அசாதாரண ஆர்வத்தை வெளிப்படுத்தினர். நாட்டின் பொது வாழ்வில் கட்சி அரசியலின் செல்வாக்கு மிகவும் மகத்தானது மற்றும் ஆங்கிலேயர்களிடையே பிளவை ஏற்படுத்துவதில் அரசியல் கட்சிகள் ஆற்றிய பங்கு மிகவும் முக்கியமானது, ஆங்கிலேயர்களின் பல்வேறு வகுப்புகள், பிரிவுகள் மற்றும் குழுக்கள் செயலில் இருந்தன. ஒரு கட்சியின் உறுப்பினர்கள் மற்றும் ஆதரவாளர்கள், அக்கட்சியின் செயல்களில் தீவிரமாக செயல்பட்டனர்.

மூன்றாம் வில்லியம் ஆட்சியில் கட்சி அமைப்பின் வளர்ச்சி

ஏற்கனவே மேலே கூறியது போல், வில்லியம் III மற்றும் ராணி அன்னை ஆகியோரின் ஆட்சியில் தான், விக்ஸ் மற்றும் டோரிகள் தங்கள் அமைப்புகளை மேலும் மேம்படுத்தி, தெளிவான சொற்களில் தங்கள் திட்டங்களை வகுத்தனர். 1688-89 புரட்சியானது இரு கட்சிகளுக்கிடையேயான சமரசத்தின் மூலம் கொண்டுவரப்பட்டது, ஆனால் புரட்சிக்குப் பிறகு விரைவில் வேறுபாடுகள் எழுந்தன. கெய்ரின் வார்த்தைகளில்: "புரட்சியை அடைவதற்காக தற்காலிகமாக ஒன்றுபட்ட விக்ஸ் மற்றும் டோரிகள் விரைவில் பரஸ்பர பகைமைக்கு ஆளாகினர், பெரும்பாலும் மதப் பிளவுகளால் தங்கள் இருப்பு பெரும்பகுதி காரணமாக இருந்தது, வணிக மற்றும் நில நலன்களின் மோதல்களால் வலுப்படுத்தப்பட்டது. , மற்றும் தொடர்புடைய சமூக விரோதப் போக்குகளாலும் சிந்திக்கத்தக்கது." இரு கட்சிகளும் தங்கள் சொந்த கொள்கைகள் மற்றும் கோட்பாடுகளை விளக்கி வந்தன.

டோரி கோட்பாடுகள்

டோரிகள் முடியாட்சியின் தெய்வீக தோற்றத்தின் கொள்கையை நம்பினர். அவர்கள் போதுமான வலுவான முடியாட்சியின் கருத்தை ஆதரித்தனர். மன்னருக்குப் பழக்கமான மற்றும் மறைமுகமான கீழ்ப்படிதலைச் செய்வதன் மூலம் மக்கள் ஆதரிக்க வேண்டிய போதுமான வலுவான இறையாண்மை அதிகாரத்தின் இருப்பைச் சார்ந்து இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்தை அவர்கள் முன்வைத்தனர். மன்னரின் அதிகாரத்தில் மேலும் எந்த சோதனையையும் சுமத்துவதை அவர்கள் விரும்பவில்லை. மத விஷயங்களில் அவர்கள் ஆங்கிலிக்கன் திருச்சபைக்காக நின்றார்கள். அரசியல் ஸ்திரத்தன்மையைப் பேண மத விவகாரங்களில் ஒற்றுமை அவசியம் என்று அவர்கள் வாதிட்டனர். அரசியல் ஸ்திரத்தன்மையைப் பேணுவதற்காக அவர்கள் மத விவகாரங்களுக்கு எதிராக இருந்தனர். அவர்கள் மத சகிப்புத்தன்மைக்கு எதிராக இருந்தனர் மற்றும் "கிளாரெண்டன் கோட்" ஐ கடுமையாக அமல்படுத்த விரும்பினர். அவர்கள் பரம்பரை முடியாட்சிக்கு செயலற்ற கீழ்ப்படிதலை நம்பினர் மற்றும் மிகப்பெரிய குற்றங்களில் ஒன்றாகக் கருதப்படும் எதற்கும் வன்முறை எதிர்ப்பின் யோசனையை வெறுத்தனர். டோரி கோட்பாடுகள் ஹோப்ஸின்

"லெவியதன்" இல் பொதிந்துள்ளன, அவர் தனது "லெவியதன்" இல் மாநிலத்தில் "இறையாண்மை" முழுமையான மற்றும் வரம்பற்ற அரசியல் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று வலியுறுத்தும்போது டோரி கோட்பாடுகளின் தெளிவான விளக்கத்தை வழங்கினார். இதேபோல், சர் ராபர்ட் ஃபிலிமியர் தனது "பிளாட்ரியார்கா" இல் முடியாட்சியின் தோற்றம் மற்றும் பரம்பரை பரம்பரை என்று நிறுவ முயன்றபோது டோரி கோட்பாடுகளை வெளிப்படுத்தினார், மேலும் உலக அரசாங்கத்திற்கான சிறந்த அதிகார வடிவம் பரம்பரை முடியாட்சி. அது கடவுளால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது.

வில்லியம் III ஆட்சியில் கட்சி நிலைகள்

வில்லியம் III இன் ஆட்சியில் விக்ஸ் மற்றும் டோரிகளின் அந்தந்த கட்சி நிலை சமமாக வலுவாக இருந்தது. ஏதாவது ஒரு கட்சி மாறி மாறி ஆதிக்கம் செலுத்தும் நிலையில் இருந்தது. கட்சிகளின் பலம் நன்கு சமநிலையில் இருந்ததால், நாடாளுமன்றத்திற்கு அடுத்தடுத்து நடந்த தேர்தல்களில் இரு தரப்புக்கும் மாற்றுப் பெரும்பான்மை கிடைத்தது. கீரின் வார்த்தைகளில்; "விக்குகள் மாநாட்டு பாராளுமன்றத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்தினர், டோரிகள் 1690 இல் இருந்தனர். 1695 ஆம் ஆண்டு தேர்தல் விக்களுக்கு மீண்டும் பெரும்பான்மையை அளித்தது, 1698 மற்றும் 1701 ஆம் ஆண்டுகளின் மீட்டெடுக்கப்பட்டு டோரியின் முன்னிலையை உறுதிப்படுத்தியது". இவ்வாறு ஒவ்வொரு தேர்தலிலும் பலத்தின் ஊசல் ஒரு பக்கத்திலிருந்து மற்றொரு பக்கத்திற்கு ஊசலாடுவதைக் காண்கிறோம்.

கசப்பான கட்சி பூசல் வளர்ச்சி

இரண்டாம் சார்லஸ் விக்ஸின் சக்தியை நசுக்குவதில் வெற்றிகரமாக இருந்தார். ஆனால், கெய்ர் குறிப்பிடுவது போல்: "1681-ல் விக் கட்சி தோற்கடிக்கப்பட்டாலும், தேசத்தின் மிகப் பெரிய பிரிவினரின் இலட்சியங்களையும் ஆர்வத்தையும் வெளிப்படுத்தி, நிரந்தர அழிவுக்கு ஆளாக முடியாது. அவரைப் பொறுத்தவரை, டோரியின் உயர்வு என்றென்றும் நீடித்திருக்க முடியாது. ஜேம்ஸ் II இன் பல்வேறு புறக்கணிப்பு மற்றும் ஆணைக்குழு முடியாட்சிக்கும் டோரி கட்சிக்கும் இடையிலான கூட்டணியை அழித்தது, மேலும் நாட்டில் புரட்சியைக் கொண்டுவரும் செயலில் விக்ஸ் மற்றும் டோரிகள் இருவரும் ஒன்றிணைந்தனர், ஆனால் இந்த ஒற்றுமை ஒரு தற்காலிக கட்டம் மட்டுமே. கெய்ரின் வார்த்தைகளில்: "புரட்சியுடன் விக் கட்சி மீண்டும் வலுவாகவும் பழிவாங்கும் தன்மையுடனும் எழுந்தது. புரட்சியை அடைய தற்காலிகமாக ஒன்றுபட்டது. விக்ஸ் மற்றும் டோரிகள் விரைவில் கசப்பான பரஸ்பர விரோதத்தில் விழுந்தனர்..... இந்த பல்வேறு மற்றும் முழுமையான விருப்பு வெறுப்புகளின் சூடான சூழலில், மத, பொருளாதார மற்றும் சமூக, கலை கசப்பு வேகமாக மெழுகியது. உரிமச் சட்டம் 1694 இல் காலாவதியானபோது அதைப் புதுப்பிக்கத் தவறியதால், அவதூறு, தேசத்துரோகம் மற்றும் பலவற்றைப் பற்றிய பொதுவான சட்ட விதிகளுக்கு உட்பட்டு மட்டுமே வெளியீட்டை மேற்கொள்ள முடிந்தது. அச்சிடப்பட்ட மற்றும் பேசும்

வார்த்தைகளில், பிரசங்கம், பேச்சு, துண்டுப்பிரசுரம், விரிதாள் மற்றும் மனு ஆகியவற்றில் தீவிரமான பாகுபாடான சண்டை சகாப்தம் தொடங்கியது.

ராணி அன்னை ஆட்சியில் கட்சி அமைப்பின் வளர்ச்சி

கட்சிப் பூசல் அதிகமாகியது

ராணி அன்னியின் ஆட்சியில் இங்கிலாந்தின் கட்சி அமைப்பில் ஒரு முக்கியமான வளர்ச்சி ஏற்பட்டது. இந்த ஆட்சியின் போதுதான் கட்சி அமைப்பு நாட்டில் உறுதியாக நிலைநிறுத்தப்பட்டது மற்றும் பிரிட்டிஷ் நிர்வாக இயந்திரத்தின் நிரந்தர அங்கமாக மாறியது. விக்ஸ் மற்றும் டோரிகள் அரசியல், மதம் மற்றும் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளில் மிகவும் கடுமையாகப் பிளவுபட்டனர். கட்சி மனப்பான்மை மேலும் மேலும் வெளிப்பட்டது, இதன் விளைவாக இரண்டு போட்டியிடும் கட்சிகளுக்கு இடையே கடுமையான போட்டி ஏற்பட்டது. உடையில் உள்ள நாகரீக விஷயங்களில் கூட இந்த கட்சி ஆவி சாட்சியாக இருந்ததாக கூறப்படுகிறது. போட்டியின் உணர்வு மிகவும் வலுவாக இருந்தது, அடிசன், ஸ்டீல், ஸ்விஃப்ட் டெஃபோ போன்ற சிறந்த இலக்கியவாதிகள் கூட "தங்கள் பேனாக்களை ஒரு பக்கம் அல்லது மறுபுறம் கொடுத்தனர்". டோரி கட்சியின் 'அரசியல் துண்டுப்பிரசுரங்கள்' ஸ்விஃப்ட் மற்றும் டெஃபோ டோரி கொள்கைகளை வாதிட்ட போது, கூட்டல் மற்றும் ஸ்டீல் விக் தத்துவத்தை பிரச்சாரம் செய்யத் தொடங்கினர். இதனால் பிரபல ஊடகவியலாளர்கள் ஏதாவது ஒரு தரப்பினருக்கு தமது ஆதரவை வழங்கினர். கட்சி விவகாரங்கள் குறித்து விவாதிக்க கட்சி கிளப்புகளும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டன. இதனால், பாராளுமன்றத்திற்கு வெளியே கட்சி உணர்வு மிகவும் உச்சரிக்கப்பட்டது மற்றும் சூடான இலக்கிய சர்ச்சையின் விளைவாக விக் மற்றும் டோரிகளின் கொள்கைகள் மிகவும் வேறுபட்டது மற்றும் தெளிவாக வரையறுக்கப்பட்டது. ராணி அன்னை கெய்ரின் ஆட்சியில் கட்சி பிரச்சாரத்தின் தீவிரமான அழற்சியைக் குறிப்பிடுகிறார்; "ஆங்கிலிகள் பார்சன் மற்றும் கருத்து வேறுபாடு கொண்ட மந்திரியின் பிரசங்கங்கள் தங்கள் அரசியலை தங்கள் மதத்துடன் கலந்த மக்களை சென்றடைந்தன.

படித்த வகுப்பினருக்கு, நாளிதழ்கள் முந்தைய நாட்களில் இருந்த செய்திக் கடிதங்களை மாற்றியமைத்து வருகின்றன. செய்திகள் குறித்து கருத்து தெரிவிக்கும் பத்திரிகைகள் வெளிவரத் தொடங்கின, எடுத்துக்காட்டாக, டெஃபோவின் விமர்சனம், அடிசன் அண்ட் ஸ்டீலின் பார்வையாளர் ஸ்விஃப்டின் எக்ஸாமினர் மற்றும் பல. நேச நாடுகளின் அவரது புகழ்பெற்ற நடத்தையில் டெஃபோ மற்றும் ஸ்விஃப்ட் போன்ற அரசியல் துண்டுப்பிரசுரங்கள், கட்சிகள் ஒருவருக்கொருவர் போட்டியிட்டு அரசாங்கமே பங்கேற்ற வார்த்தைப் போரில் பட்டியலிடப்பட்டனர். அனைத்து நிபந்தனைகளும், சுருக்கமாக, லட்சிய மற்றும் தலைசிறந்த மனிதர்களை தங்கள் சொந்த நலன்கள் மற்றும் நம்பிக்கைகளுக்கு மக்கள் ஆதரவைத் திரட்டுவதற்குத் தூண்டப்பட்டன.

தனித்துவமான திட்டங்கள் மற்றும் கொள்கைகளின் வளர்ச்சி

ராணி அன்னேயின் ஆட்சியில், விக்ஸ் மற்றும் டோரிகள் உள்நாட்டு மற்றும் வெளிநாட்டு விவகாரங்களில் தங்கள் தனித்துவமான திட்டங்களையும் கொள்கைகளையும் மேலும் வளர்த்துக் கொண்டனர். மாஸ்டிக் கோளத்தில், மத சகிப்புத்தன்மையை ஆதரிக்கும் அதன் நன்கு வடிவமைக்கப்பட்ட பாரம்பரியத்தின் படி, விக் கட்சி தேவாலயத்தை அரசின் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருக்க விரும்பியது. இதேபோல் டோரி கட்சி ஆங்கிலிகள் சர்ச்சின் தீவிர ஆதரவாளராக இருந்தது. இந்த கட்சியின் உறுப்பினர்கள் மத சகிப்புத்தன்மையின் கருத்தை வெறுத்த உயர் தேவாலய உறுப்பினர்கள் மற்றும் விக் கட்சியின் உறுப்பினர்கள் முழு அனுதாபத்துடன் கருத்து வேறுபாடு கொண்டவர்களை வைத்திருந்தனர். வெளிவிவகாரங்களிலும் இரு கட்சிகளும் ஒன்றுக்கொன்று வேலைத்திட்டங்களுக்கு எதிரிகளாக இருந்தன. விக்ஸ் பிரான்ஸ் மற்றும் அதன் ஆட்சியாளர் லூயிசு XIV மீது கடுமையான பகையை வெளிப்படுத்தினர், அவர்களால் ஆங்கிலேய மக்களின் மிகவும் ஆபத்தான எதிரியாகக் கருதப்பட்டார், ஏனெனில் பிராணை வர்த்தகம் மற்றும் தொழில்துறையில் இங்கிலாந்தின் ஆபத்தான போட்டியாளராக மாற்றினார்.

ஜி.பி. ஆடம்ஸ் குறிப்பிடுகிறார்: "வில்லியமின் ஆட்சியின் மொத்த விளைவு, அவர் தனது வாரிசான ராணி அன்னேவுக்குக் கொடுத்தார், இது ஒரு போக்கை விட அதிகமாக விவரிக்க முடியாது, ஆனால் ஒரு வகையில் இது நீண்ட காலமாக நிலவி வந்த ஒரு போக்கு மற்றும் இனி வெற்றிகரமாக எதிர்மாறாக இருக்க முடியாது. இந்த முடிவின் அம்சம், பெரிய பதவிகளை வைத்திருப்பவர்களால் ஆன ஒரு சிறிய குழுவிற்கு தேசிய விவகாரங்களைக் கட்டுப்படுத்தும் போக்கு ஆகும், இது பெரும்பாலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டு ஒரு பெயரைக் கொடுக்கும் அளவுக்கு வேறுபட்டது, ஆனால் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை அல்லது அனுமதிக்கப்படவில்லை. எந்த சட்டத்தின் மூலமும்".

ஜி.பி. ஆடம் மேலும் கூறுகிறார்: "ஆனால் 1660 இல் நிறுவப்பட்ட மற்றும் 1688 இல் உறுதிப்படுத்தப்பட்ட பாராளுமன்றத்தின் மேலாதிக்கம் நேரடியாக அல்ல, மறைமுகமாக இல்லை, மேலும் சட்டப்பூர்வமாக அங்கீகரிக்கப்படாத குற்றச்சாட்டானது அதை விட குறைவான பொருத்தமான கட்டுப்பாட்டு முறையாகும். என்ன தேவைப்பட்டது. பாராளுமன்றத்தின் புதிய பதவியை நடைமுறைப்படுத்துவது அமைச்சர்கள் செய்த செயலுக்காக தண்டிக்கும் வழிமுறையாக இல்லாமல், என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை தீர்மானிக்கும் செயல்முறை முழுவதும் பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரத்தை திறம்பட செயல்படுத்தும் ஒரு வழிமுறையாகும். இருப்பினும் மறைமுகமாக இருந்த உண்மையான மேலாதிக்கம், இயற்கையாகவே அக்கால மனிதர்களும் இந்தத் தேவையை உணரவில்லை. இந்த மிக முக்கியமான அரசியலமைப்பு மாற்றத்தின் முழு செயல்முறையும் சுயநினைவின்றி இருந்தது, இந்த உண்மையை ஒருபோதும் கவனிக்காமல் விடக்கூடாது".

அலகு-II

ஹனோவேரியன் வாரிசு (1714 - 1820)

பரம்பரை வாரிசு கொள்கையின் முடிவு ஆங்கிலேய அரியணைக்கு ஹனோவேரியர்களின் தொடர்ச்சியுடன் அரசர்களின் தெய்வீக உரிமை கோட்பாடும், பரம்பரை வாரிசு கொள்கையும் அகற்றப்பட்டு முடிவுக்கு வந்தது. ஸ்டூவர்ட் வம்சம் அதன் பரம்பரை உரிமையின் மூலம் இங்கிலாந்தின் சிம்மாசனத்தில் நிறுவப்பட்டது. ஸ்டூவர்ட் மன்னர்கள் அரசர்களின் தெய்வீக உரிமை கோட்பாட்டிலும், பரம்பரை வாரிசு கொள்கையிலும் உறுதியாக நம்பினர். ஆனால் அரசர்களின் தெய்வீக உரிமை பற்றிய கோட்பாடு வில்லியம் III ஆட்சியின் போது 1701 ஆம் ஆண்டு செட்டில்மென்ட் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டதன் மூலம் அதன் முழுமையான முடிவை அடைந்தது. பரம்பரை வாரிசு கொள்கையும் அகற்றப்பட்டு அதன் இடத்தில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கொள்கை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

இந்தக் கோட்பாட்டின்படி, சிம்மாசனம் காலியாகிவிட்ட முன்னாள் மன்னருடன் வெகு தொலைவில் தொடர்பு கொண்டிருந்தாலும், நாடாளுமன்றம் எந்த நபரையும் மன்னராகத் தேர்ந்தெடுக்க முடியும். ஆகஸ்டு 1714 இல் ராணி அன்னை இறந்தபோது, செட்டில்மென்ட் சட்டத்தின் விதிகளின்படி ஜார்ஜ் I இங்கிலாந்தின் இறையாண்மையாக ஆனார், இருப்பினும் ஐம்பத்தேழுக்குக் குறையாத உரிமைகோருபவர்கள் பரம்பரை உரிமையுடன் சிம்மாசனத்தில் இருந்தனர். நிராகரிக்கப்பட்டது. எனவே, அரசர்கள் பாராளுமன்றப் பதவியின் மூலம் ஆட்சி செய்ய வேண்டும், அவர்களின் கோரிக்கைகள் நிராகரிக்கப்பட்ட எந்தவொரு பரம்பரை உரிமையினாலும் அல்ல.

இனிமேல், அரசர்கள் பாராளுமன்றப் பதவியின் மூலம் ஆட்சி செய்ய வேண்டும், தெய்வீக உரிமையின் எந்தவொரு பரம்பரைக் கொள்கையினாலும் அல்ல. ஜார்ஜ் I முதல் அரசியலமைப்பு மன்னராக அறியப்படுகிறார், ஏனெனில் அவர் அமைச்சரவை மற்றும் பாராளுமன்றம் மூலம் நாட்டை முதன்முதலில் ஆட்சி செய்தார், அதே சமயம் முந்தைய மன்னர்கள் தங்கள் மந்திரிகளை ஆலோசகர்களாக மட்டுமே கருதினர்.

இப்போது அது அனைத்து அரசியல் மற்றும் அரசியலமைப்பு நோக்கங்களுக்காக ஒருமுறை நிறுவப்பட்டது, அனைத்து அரசியல் மற்றும் அரசியலமைப்பு நோக்கங்களுக்காக, பாராளுமன்றம் இறையாண்மையானது ஆனால் அதற்கு மேல் எந்த அதிகாரமும் இல்லை. இப்போது பாராளுமன்றம் அதிகாரத்தின் சின்னமாகவும், மக்களின் விருப்பத்தை வெளிப்படுத்தும் சேனலாகவும் இருந்தது. ஜோர்ஜ் I ஆங்கிலேய அரியணைக்கு வெற்றி பெற்றார், ஏனென்றால் பாராளுமன்றம் அதை விரும்பியதால், இனிமேல் பாராளுமன்றத்தின் மூலம் வெளிப்படுத்தப்பட்ட மக்களின் விருப்பமே வாரிசு மோதல்களைத் தீர்மானிக்க முடியும்.

இங்கிலாந்தில் கட்சி அமைப்புக்கு வழி வகுத்தது

ஆங்கிலேய அரியணைக்கான ஹனோவேரியன் வாரிசு அரசியலமைப்பு ரீதியாக மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருந்தது. ஹனோவேரியன் வாரிசுக்கு முன்னதாக, விக்ஸ் ஹவுஸ் ஆஃப் காமன்ஸில் பெரும்பான்மையாக இருந்தனர். ராணி அன்னே இறப்பதற்கு சற்று முன்பு அவர்கள் டோரிகளிடமிருந்து அரசியல் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றினர். முதல் இரண்டு ஹனோவேரியர்கள், ஜார்ஜ் I மற்றும் ஜார்ஜ் II, விக் மந்திரிகளை நியமித்தனர். ஹவுஸ் ஆஃப் காமன்ஸ் பெரும்பான்மை கட்சியில் இருந்து அறியாமலேயே இருந்தாலும், மந்திரிகளை நியமிக்கும் மாநாட்டை முதலில் தொடங்கியவர் வில்லியம் III. கூட்டணி அமைச்சு தோல்வியடைந்ததும், ஹவுஸ் ஆஃப் காமன்ஸில் விக் பெரும்பான்மையைப் பெற்றதும் வில்லியம் விக் மந்திரிகளை மட்டுமே நியமித்தார். அவரது வாரிசான ராணி அன்னே, அதே நடைமுறையை தற்செயலாக ஒரு பயனுள்ள மற்றும் வசதியான நடைமுறையாக நிரூபித்தார். அமைச்சர்களிடையே இந்த ஒருமைப்பாடு கருத்து மற்றும் கொள்கையில் ஒற்றுமையை ஏற்படுத்தியது. பன்முகத்தன்மை கொண்ட அமைச்சர்களை நியமிக்கும் போது இந்த ஒரே மாதிரியான பார்வைகள் விளம்பர முடிவுகள் எட்டப்பட வாய்ப்பில்லை.

ஹனோவேரியர்கள் தங்கள் சிம்மாசனத்தை விக்ஸுக்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நன்கு அறிந்திருந்தனர், அதேசமயம் டோரிகள் தங்கள் வாரிசை எதிர்த்தனர். எனவே அவர்கள் விக்களுக்கு அதிகாரங்களை வழங்கினர். சுமார் ஐம்பது ஆண்டுகளாக விக் தன்னலக்குழு ஆட்சி அதிகாரத்தில் இருந்தது. இது கட்சி அமைப்பை வலுப்படுத்தியது மற்றும் இங்கிலாந்தில் தற்போதைய கட்சி அரசாங்க அமைப்பு அதன் தோற்றம் மற்றும் வளர்ச்சிக்காக ஹனோவேரியன் வாரிசுக்கு பெரும் கடன்பட்டுள்ளது என்ற உண்மையை நாம் புறக்கணிக்க முடியாது.

"பிரதம மந்திரி" அலுவலகம்

ஹனோவேரியன் வாரிசுக்கு முன் ஒவ்வொரு அரசரும் அவரவர் பிரதமராக இருந்தார்கள். அந்த வாரிசுக்கு முந்தைய இங்கிலாந்தின் வரலாறு மன்னர்களின் வரலாற்றோடு அடையாளப்படுத்தப்படுகிறது. ஆனால் இனிமேல் இங்கிலாந்தின் வரலாறு அதன் பிரதமரின் வரலாறாகும். இதனாலேயே "வெளிநாட்டு ஆட்சியாளர்கள் இங்கிலாந்து பிரதமர்களை வழங்கியுள்ளனர்" என்று பொதுவாகச் சொல்லப்படுகிறது. முதல் இரண்டு ஹனோவேரியன் மன்னர்களான ஜார்ஜ் I மற்றும் ஜார்ஜ் II ஆகியோருக்கு ஆங்கில மொழி தெரியாது. ஆங்கிலேயர்களின் பழக்கவழக்கங்களும் பழக்க வழக்கங்களும் அவர்களுக்குத் தெரியாது. ஆங்கிலேய அரசியலிலும் அவர்கள் ஆர்வம் காட்டவில்லை. இதனால், அவர்கள் அமைச்சரவைக் கூட்டத்தில் பங்கேற்பதை நிறுத்தினர். அரசர் இல்லாத காலத்தில் முன்னணி அமைச்சர்களில் ஒருவர் பிரதமராக அறியப்பட்டார். முதலில் ஜார்ஜ் நானும் அமைச்சர்களின் கூட்டங்களில் கலந்துகொண்டேன். ஆனால் அவருக்கு ஆங்கிலத்தில் உள்ள விவாதங்கள் புரியாததால்,

அமைச்சர்களின் கூட்டங்களிலோ அல்லது நாடாளுமன்றக் கூட்டங்களிலோ அவர் இருப்பதை மகிழ்ச்சியாக உணரவில்லை. அமைச்சரவை மற்றும் பாராளுமன்றக் கூட்டங்களில் தம்மைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துமாறு தனது அமைச்சர் ஒருவரைக் கேட்டுக் கொண்டார். இந்த அமைச்சர், அவரது பதவியின் காரணமாக, பிரதமராக கருதப்பட்டார். இதனால் பிரதமர் அலுவலகம் உருவாக்கப்பட்டது. சர் ராபர்ட் வால்போல், விக் பொதுவாக இங்கிலாந்தின் முதல் பிரதமராகக் கருதப்படுகிறார். எவ்வாறாயினும், அதிகாரப்பூர்வமாக பிரதமர் போன்ற பதவி எதுவும் இல்லை என்பதையும், 20 ஆம் நூற்றாண்டில் தான் இந்த அலுவலகம் அதிகாரப்பூர்வமாக அங்கீகரிக்கப்பட்டது என்பதையும் நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். நிச்சயமாக, மந்திரிகளில் ஒருவரைப் பிரதமராகக் கொண்ட அமைச்சரவை அமைப்பு, சுமார் ஐம்பது ஆண்டுகள் பதவியில் இருந்தபோது விக்களால் உறுதியான அடித்தளத்தில் நிறுவப்பட்டது, அதன் பிறகு எந்த ஆட்சியாளருக்கும் இந்த அடித்தளத்தை அழிப்பது மிகவும் கடினமாகிவிட்டது.

பாராளுமன்றம் அதிக சக்தி வாய்ந்தது

ஹனோவேரியன் வாரிசுக்கு முன் இங்கிலாந்து மன்னர்கள் பாராளுமன்றத்தின் முக்கியமான கூட்டங்களில் கலந்து கொண்டு விவாதங்களில் கலந்து கொண்டனர். அவர்கள் சில சமயங்களில் பாராளுமன்றம் நிறைவேற்றிய நடவடிக்கைகளில் இருந்து தங்கள் ஒப்புதலையும் நிறுத்தினர். ராணி அன்னே சில பாராளுமன்ற அமர்வுகளில் கலந்து கொண்டார் மற்றும் ஒரு முறை பாராளுமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்ட மசோதாவை வீட்டோ செய்தார். ஆனால் ஜார்ஜ் I மற்றும் ஜார்ஜ் II அவர்களுக்கு ஆங்கில மொழி தெரியாது மற்றும் ஆங்கில அரசியலில் ஆர்வம் காட்டவில்லை. அவர்கள் பார்லிமென்ட் கூட்டங்களில் கலந்து கொள்வதை நிறுத்திவிட்டார்கள், இதனால் பாராளுமன்றத்திற்கு அதிக சுதந்திரம் கிடைத்தது. மேலும், பார்லிமென்ட் தொடர்ந்து கூடி, ஏற்கக்கூடிய அமைச்சர்களை மட்டுமே நியமிக்க அனுமதித்தது.

பாராளுமன்றத்தின் காலம்

ஜார்ஜ் இங்கிலாந்தின் அரியணை ஏறியபோது, நீண்ட நாடாளுமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்ட முக்கோணச் சட்டத்தின் விதிகளின்படி நாடாளுமன்றத்தின் பதவிக்காலம் மூன்று ஆண்டுகள். இந்த காலகட்டத்தை நீட்டிக்க விக்கள் எண்ணினர். எனவே 1716 ஆம் ஆண்டு செப்டெம்பர் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு சட்டப் புத்தகத்தில் வைக்கப்பட்டது, இதன் மூலம் பாராளுமன்றத்தை மூன்று ஆண்டுகளில் இருந்து ஏழு ஆண்டுகளாக நீட்டிக்கப்பட்டது. இந்தச் சட்டம் இங்கிலாந்தில் பாராளுமன்றம் ஒரு உயர்ந்த மற்றும் சக்திவாய்ந்த அமைப்பு என்பதை உறுதிப்படுத்தியது. நாட்டின் பொருளாதார, சமூக மற்றும் வெளியுறவுக் கொள்கைகள், சிம்மாசனத்தின் வாரிசு பற்றிய கேள்விகள் மற்றும் குறிப்பிடத்தக்க இயல்புடைய பிற கேள்விகள் தொடர்பான அனைத்து கேள்விகளையும் பரிசீலித்து முடிவு செய்யத் தொடங்கியது. இவ்வாறு வெளிநாட்டு ஆட்சியாளர்கள் விக்கினைஸ்வரனை அதிகாரமிக்கவர்களாகவும், விக்கிப்பீடியாக்கள்

பாராளுமன்றத்தின் பதவிக் காலத்தை அதிகப்படுத்தி அதிகாரமிக்கவர்களாகவும் ஆக்கினர். செப்டெம்பர் சட்டம் இரண்டு நூற்றாண்டுகளாக தொடர்ந்து அமலில் இருந்தது. விக்ஸின் கீழ் ஹவுஸ் ஆஃப் காமன்ஸின் அதிகாரங்கள் விதிவிலக்காக அதிகரித்தன.

ஹனோவேரியன் வாரிசு என்பது இங்கிலாந்து வரலாற்றில் மிக முக்கியமான நிகழ்வாகும். அவரது பிரவேசத்துடன் தெய்வீக உரிமைக் கோட்பாடு அதன் இறுதி முடிவை அடைந்து பூமிக்கடியில் என்றென்றும் புதைந்தது. முதல் ஜார்ஜ் இங்கிலாந்தின் முதல் அரசியலமைப்பு மன்னரானார். ஹனோவேரியர்களின் கீழ் அமைச்சரவையும் கட்சி அமைப்புகளும் முன்னேறி முதல்முறையாக பிரதமர் பதவி உருவாக்கப்பட்டது. வார்னர் மற்றும் மார்டனின் வார்த்தைகளில், "அரசியலமைப்பு ரீதியாக, ஆட்சி முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருந்தது, ஏனெனில் ராஜா மந்திரிகளின் கூட்டங்களில் கலந்து கொள்வதை நிறுத்தினார், ஏனெனில் அவருக்கு ஆங்கிலம் தெரியாது; முதலில் முதல்வர் இல்லை, ஆனால் வால்போல் இருந்தபோது. 1721 இல் பதவிக்கு அழைக்கப்பட்ட அவர் மந்திரி அமைச்சரவையில் தனது மேலாதிக்கத்தை விரைவாக உணரச் செய்தார், வரலாற்றில் அவர் நமது பிரதமர் என்று அறியப்படுகிறார். ஹனோவேரியர்களின் வருகையுடன் அரசியலமைப்பு அரசியலில் ஈடுபட்டுள்ளனர், மதத் துறையில் மக்கள் மீது திருச்சபையின் செல்வாக்கு மற்றும் பொது விவகாரங்கள் செயலிழந்தன. அரசியல் துறையில் விக் பிரபுத்துவம் சுமார் ஐம்பது ஆண்டுகள் தொடர்ந்து அதிகாரத்தை செலுத்தியது. பாராளுமன்றம் நாட்டில் உச்சமானது. அது அதிகாரத்தின் அடையாளமாகவும் மக்களின் விருப்பத்தை வெளிப்படுத்தவும் செய்தது.

ஜார்ஜ் I (1714 - 1727)

இங்கிலாந்தில் மூன்றாம் வில்லியம் ஆட்சியில் அமைச்சரவை அமைப்பு தொடங்கியது. இது ராணி அன்னேயின் ஆட்சியில் மேலும் வளர்ச்சியடைந்தது, ஆனால் ஹனோவேரியன் வாரிசுக்குப் பிறகு, ஜார்ஜ் I மற்றும் ஜார்ஜ் II ஆகியோரின் கீழ் சர் ராபர்ட் வால்போல் பிரதமராக இருந்தபோது (அதாவது 1721 - 1742) இந்த அமைப்பு முழுமையாக வளர்ந்ததாகக் கூறலாம். அமைச்சரவை ஆட்சி முறையின் அனைத்து அடிப்படைக் கோட்பாடுகளும் வடிவம் பெற்ற முதல் ஆங்கிலேய அரசியல்வாதி இவரே. Trevelyan இன் வார்த்தைகளில்: "புரட்சித் தீர்வில் பிரதமரோ அல்லது அமைச்சரவை முறையோ சிந்திக்கப்படவில்லை. அமைதி மற்றும் போரில் நாட்டின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய அவர்கள் படிப்படியாக வளர்ந்தனர். 1721 முதல் 1742 வரை விக் பிரதமராக இருந்த சர் ராபர்ட் வால்போல் ஆவார். அமைச்சரவையின் பொதுப்பொறுப்பு என்ற கோட்பாட்டை உருவாக்கவும், அமைச்சரவையிலும் பொதுவுடமைக் குழுவிலும் ஒரே நேரத்தில் முதன்மையானவராக பிரதமரின் மேலாதிக்கத்தை மேம்படுத்தியவர். அவரது விக் மற்றும் டோரியின் முன்னோடி ஆட்சியில் இருந்தவர்களைப் போலல்லாமல், சர். ராபர்ட் சகாக்களின் கவர்ச்சியால் திகைக்காமல் இருந்தார், மேலும் அவர் நாட்டை ஆள வேண்டும் என்று ஆசைப்படும்

வரை லோயர் ஹவுஸை விட்டு வெளியேற மறுத்துவிட்டார். ஆக்ஸ்போர்டின் ஏரல் ஆக ஒப்புக்கொண்டபோது அவர் பதவியில் இருந்து நிரந்தரமாக ஓய்வு பெற்றார்".

பிரதமர் அலுவலகத்தின் பிறப்பு

ஜார்ஜ் I மற்றும் ஜார்ஜ் II ஜெர்மனியில் இருந்து வந்தவர்கள். ஆங்கில மொழியும் அரசியலும் அறியாதவர்களாக இருந்தனர். அவர்கள் இங்கிலாந்து விவகாரங்களிலும் ஆர்வம் காட்டவில்லை. அமைச்சரவை சபைகளில் அமைச்சர்களின் விவாதங்களை அவர்களால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. எனவே, அவர்கள், அமைச்சரவைக் கூட்டங்களில் கலந்துகொள்வதை நிறுத்திவிட்டு, ஆங்கிலேய அரியணையை வாரிசாகக் கருதிய விக்குகளிடம் நிர்வாகப் பணியை ஒப்படைத்தனர். அரசர் கூட்டங்களுக்கு வராததன் விளைவாக அமைச்சர்கள் சுதந்திரமான சூழ்நிலையில் நாட்டின் விவகாரங்களைப் பற்றி விவாதிக்க முடிந்தது. அத்தகைய விவாதங்களுக்குப் பிறகு, அரசரிடம் சமர்ப்பிக்க ஒரு பொதுவான திட்டம் வகுக்கப்பட்டது. மேலும், ராஜா இல்லாத நேரத்தில் அமைச்சர்கள் தங்கள் கூட்டங்களுக்கு தலைமை தாங்குவதற்கும் அதன் நடவடிக்கைகளை நடத்துவதற்கும் தங்களுக்குள் ஒரு அமைச்சரைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டியிருந்தது. அத்தகைய மந்திரி இயல்பாகவே மற்றவர்களை விட முக்கியமானவராகக் கருதப்பட்டார், ஏனென்றால் அவர் அவர்களின் அங்கீகரிக்கப்பட்ட முதல்வராக இருந்தார். காலப்போக்கில் அப்படிப்பட்ட ஒரு அமைச்சர் பிரதமராக வடிவமைக்கப்பட்டார். அத்தகைய நபர் அமைச்சரவையில் ஒரு முக்கிய இடத்தைப் பெற்றிருந்தார் மற்றும் மன்னரின் நம்பிக்கையையும் அனுபவித்தார். சர் ராபர்ட் வால்போல் இங்கிலாந்தின் முதல் பிரதமராகக் கருதப்படுகிறார், ஆனால் அந்த நேரத்தில் இந்த பதவி அதிகாரப்பூர்வமாக செல்லுபடியாகவில்லை. இந்த அலுவலகத்திற்கு அதிகாரப்பூர்வ மறுசீரமைப்பு இருபதாம் நூற்றாண்டில் மட்டுமே வழங்கப்பட்டது. வால்போல் விக் கட்சியின் "டிரில் சார்ஜென்ட்" என்று அழைக்கப்படுகிறார். அவரது அரசியல் வேலைத்திட்டத்திலும் கொள்கையிலும் எந்த அமைச்சரும் அவருடன் உடன்படவில்லை என்றால் வால்போல் உடனடியாக அவரை பதவியில் இருந்து நீக்கினார்.

"பிரதமரின் மேலாதிக்கம் மற்றும் தலைமைத்துவத்தின் கொள்கை

அமைச்சரவைக் கூட்டங்களில் அரசர் கலந்து கொள்வதை நிறுத்தியதால், அந்தக் கூட்டங்களுக்கு பிரதமர் தலைமை தாங்குவார். முதல் இரண்டு ஜார்ஜ்கள் ஆங்கில மொழி, ஆங்கில அரசியல் மற்றும் அமைச்சரவை அமைப்பின் செயல்பாடு பற்றி அறியாதவர்கள். இதனால், அவர்கள் கூட்டங்களில் கலந்து கொள்ளாமல் இருக்கத் தொடங்கினர். ஜி.பி.யின் வார்த்தைகளில். ஆடம்ஸ்: "ஜார்ஜ் நான் அரியணை ஏறிய உடனேயே (அதாவது கூட்டங்களில் கலந்துகொள்வது) பழக்கம் நிறுத்தப்பட்டது, எந்தக் கோட்பாட்டின் காரணமாகவோ அல்லது அது விரும்பத்தக்கதாக உணரப்பட்டதாலோ அல்ல, ஆனால் ராஜா ஆர்வமற்றவராகவும், விவாதங்களில் சலிப்பாகவும் இருந்ததால் தான். அவரது ஆங்கிலப் பற்றாக்குறையிலிருந்து புரிந்துகொள்வது, ஒரு விபத்தாகத்

தோன்றுவது மற்றும் அரசாங்கத்தை அதன் முழுக் கட்டுப்பாட்டிற்கு மாற்றுவது, ஆனால் அது இறையாண்மையின் நனவான அறிவைக் கொண்டு வேண்டுமென்றே முயற்சித்திருந்தால் அதை நிறைவேற்றுவது மிகவும் கடினமாக இருந்திருக்கும். முதல் இரண்டு ஹனோவேரியர்கள் வால்போல் அமைச்சரவைக் கூட்டங்களில் தலைமை தாங்க அனுமதித்தனர்.

அவர்கள் அவரை பெரும்பாலான அரச உரிமைகளைப் பயன்படுத்த அனுமதித்தனர். கேபினட் அமைச்சர்களில் பிரதமர் முக்கிய பதவியை அனுபவித்தார். அவர் கேபினட் அமைச்சர்களுக்கு இடையேயான தொடர்பு ஊடகமாக இருந்தார். அவர் அமைச்சரவைக்கும் அரசருக்கும் இடையிலான தொடர்பு ஊடகமாக இருந்தார். அமைச்சரவைக் கூட்டங்களில் எடுக்கப்பட்ட முடிவுகள், பிரதமரால் மன்னருக்குத் தெரிவிக்கப்படும். வால்போல் அமைச்சரவையில் முதன்மையான பதவிக்கு வருவதற்கு முன்பு, மன்னரே மந்திரிகளைத் தேர்ந்தெடுத்து பதவி நீக்கம் செய்தார். ஆனால் இனிமேல் இந்த அதிகாரத்தை பிரதமரே பயன்படுத்த வேண்டும். அவர் அமைச்சரவை வளைவின் முக்கிய கல்லாக இருந்தார். மற்ற அனைத்து அமைச்சர்களும் அவரது தலைமையை ஏற்று அவரது ஒட்டுமொத்த கட்டுப்பாட்டிற்கு அடிபணிய வேண்டும்

"அரசியல் ஒருமைப்பாடு" கொள்கை

மேலே விவரிக்கப்பட்ட முதல் கொள்கை (அதாவது பிரதம மந்திரி தலைமை) வால்போல் அமைச்சரவையின் அனைத்து உறுப்பினர்களும் தலைமை அமைச்சரின் தலைமையின் கீழ் ஒரே அரசியல் கருத்துக்களைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்தினார். இந்த நடவடிக்கை வால்போலால் மிகவும் வேண்டுமென்றே எடுக்கப்பட்டது. அமைச்சகம் ஒரு அலகாக நிர்ணயிக்கப்பட்ட கொள்கையை ஆதரிக்க வேண்டும் என்றும், அதன் தலைவருக்கு அது ஒரு கூட்டுப் பொறுப்பைக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் அவர் உணர்ந்தார். அவர் தனது சகாக்கள் அனைவரையும் நியமித்தார், மேலும் அவர்கள் பொது அரசியல் திட்டத்திற்கு இணங்க வேண்டும் என்றும் அவர் தானே வைத்திருந்த அதே அரசியல் கருத்தை கொண்டிருக்க வேண்டும் என்றும் வலியுறுத்தினார். "அவருக்கு முன் எவருக்கும் அரச கட்டுப்பாட்டின் சுதந்திரம், சக ஊழியரைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் அந்த அதிகாரபூர்வமான குரல், கொள்கை நிர்ணயத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்தும் விருப்பம் ஆகியவை பிரதமர் பதவியின் இன்றியமையாத அடையாளங்களாக இருக்கவில்லை". "ஒரு பிரதமரின் செயல்பாடுகளைச் செய்வதன் மூலம் அவர் அமைச்சரவைக்கு அரசியல் ஒருமைப்பாடு மற்றும் ஒற்றுமையைக் கொடுத்தார், இதனால் அரசாங்க இயந்திரத்தை நிரந்தரமாக வடிவமைத்தார்." அவர் தனது சொந்த மைத்துனரான டவுன்ஷெண்டை அமைச்சரவையில் இருந்து வெளியேற்றினார், ஏனெனில் பிந்தையவர் வெளியுறவுக் கொள்கையில் அவருடன் உடன்படவில்லை. அவர் செஸ்டர்ஃபீல்ட் பிரபுவை ஒரு மந்திரி பதவியில் இருந்து நீக்கினார், அவர் உடற்பயிற்சி மசோதா பிரச்சினையில் அவரை எதிர்த்தார். ஜி.பி.யின் வார்த்தைகளில். ஆடம்ஸ்: "அமைச்சகம் ஒன்றிணைந்து செயல்பட வேண்டும் என்றும், பெரும்பான்மை முடிவை ஆதரிக்க

முடியாவிட்டால், அவர் ராஜினாமா செய்ய வேண்டும் என்றும் அவர் தெளிவுபடுத்தினார். வால்போல் தனது செயலில் பழிவாங்கும் நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டதாக குற்றம் சாட்டப்பட்டார், மேலும் அவரை முழுவதுமாக விடுவிக்க ஒருவர் தயங்கலாம். குற்றச்சாட்டு, ஆனால் அவர் செயல்பட்ட கொள்கை சரியானது, அது உடனடியாக இல்லாவிட்டாலும் அமைச்சரவை வணிகத்தின் விதியாக மாறியது".

ஹவுஸ் ஆஃப் காமன்ஸில் பெரும்பான்மை ஆட்சியின் கொள்கை

1741 தேர்தலுக்குப் பிறகு, ஹவுஸ் ஆஃப் காமன்ஸில் வால்போல் ஒரு சிறிய ஆனால் பாதுகாப்பற்ற பெரும்பான்மையை அனுபவித்தார். ஜனவரி 28, 1742 இல் அவர் ஒரு பெரும்பான்மையால் தோற்கடிக்கப்பட்டார், பிப்ரவரி 2 இல், 16 பெரும்பான்மையால் தோற்கடிக்கப்பட்டார். பொது சபையில் பெரும்பான்மையை இழந்த அவர் தனது ராஜினாமாவை சமர்ப்பித்து மேல் சபைக்கு ஆக்ஸ்போர்டு ஏர்ல் ஆக ஓய்வு பெற்றார். ஜி.பி.யின் வார்த்தைகளில். ஆடம்ஸ்: "அந்த காலகட்டத்தில் எந்த மந்திரியும் ஹவுஸ் ஆஃப் காமன்ஸ் இல்லாமல் அரசாங்கத்தின் வேலையைச் செய்திருந்தால், வால்போல் அதைச் செய்திருக்க முடியும்." அவர் ராஜாவின் நல்ல புத்தகங்களில் இருந்தார். ராணியும் அவனுடன் நட்பாக இருந்தாள், அவள் ராஜா மீது பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தினாள். ஆனால் காமன்ஸ் சபையில் பெரும்பான்மையினரின் நம்பிக்கையை அனுபவிக்கும் வரை மட்டுமே அமைச்சரவை பதவியில் இருக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையை நிறுவி வால்போல் ராஜினாமா செய்தார். "ஒரு அருவருப்பான மந்திரி ஓய்வு பெறும் வரை எந்த வியாபாரமும் செய்யக்கூடாது என்ற எளிய முறையின் மூலம் எந்தவொரு அமைச்சகத்தின் மீதும் முழுமையான கட்டுப்பாட்டு அதிகாரம் அதன் கைகளில் இருப்பதை ஹவுஸ் ஆஃப் காமன்ஸ் கற்றுக்கொண்டது, இது நடுத்தர வயதினருக்கு முற்றிலும் மறைமுகமான கட்டுப்பாட்டு முறையாகும். தேசிய வணிகத்தின் உண்மையான கட்டுப்பாடு வீட்டின் கைகளில் இருக்கும் வரை இது சாத்தியமில்லை என்று கற்பனை செய்து பார்க்கப்பட்டது. எனினும், மந்திரி பொறுப்பை செயல்படுத்த இதுவே சிறந்த வழி என்று அது இன்னும் முழுமையாக உணரவில்லை, ஏனெனில் வால்போலின் தோல்விக்குப் பிறகு அது குற்றஞ்சாட்ட முயன்றது".

ஹவுஸ் ஆஃப் காமன்ஸ் பொறுப்புக்கான கொள்கை

வால்போலின் கீழ் ஹவுஸ் ஆஃப் லார்ட்ஸுடன் ஒப்பிடுகையில் ஹவுஸ் ஆஃப் காமன்ஸின் கண்ணியம் மற்றும் கௌரவம் நிச்சயமாக அதிகரித்தது. ஹவுஸ் ஆஃப் லார்ட்ஸின் ஒப்பீட்டு முக்கியத்துவத்தை வால்போல் அங்கீகரித்தார். பேராசிரியர் ஹெர்னின் வார்த்தைகளில்: "அரசியல் தேவைகள் குறித்த தனது சொந்த பார்வைக்கு ஏற்ப அரசாங்கத்தை முதலில் நிர்வகித்தவர் வால்போல். காமன்ஸ் சபையில் நாட்டின் வணிகத்தை முதலில் நடத்தியவர் வால்போல். வால்போல் தான் அந்த வணிகத்தின் நடத்தை முதலில் பாராளுமன்றத்தில் இருக்கக்கூடிய கொண்டிருந்த அனைத்து அரச ஊழியர்களின் அவரது நடவடிக்கைகளுக்கு ஆதரவை

வலியுறுத்தியது.வால்போலின் கீழ் தான் ஹவுஸ் ஆஃப் காமன்ஸ் மாநிலத்தில் மேலாதிக்க சக்தியாக மாறியது மற்றும் திறனிலும் செல்வாக்கிலும் உயர்ந்தது. ஹவுஸ் ஆஃப் லார்ட்ஸ் மீது உண்மையான அதிகாரம் இருந்தது. வால்போல் தான் பதவியில் இருந்து விலகுவதற்கு முன்மாதிரியாக இருந்தார், அதே சமயம், அவர் ஹவுஸ் ஆஃப் காமன்ஸின் நம்பிக்கையைப் பெறுவதை நிறுத்திய காரணத்திற்காக, ராஜாவின் குறையாத பாசத்தைத் தக்க வைத்துக் கொண்டார்.

கட்சி அமைப்பின் தோற்றம் மற்றும் வளர்ச்சி

இங்கிலாந்தில் தற்போது பாராளுமன்ற அல்லது அமைச்சரவை ஆட்சி முறை உள்ளது, இது அரசன் அல்லது ராணி அரசாங்கத்தின் பெயரளவிலான தலைவராக மட்டுமே இருப்பதைக் குறிக்கிறது, அதேசமயம் அமைச்சரவை அல்லது அமைச்சர்கள் பெரும்பான்மைக் கட்சியில் இருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதமரின் தலைமையின் கீழ் அமைச்சர் மற்றும் பொது மன்றத்திற்கு தனித்தனியாகவும் கூட்டாகவும் பொறுப்பானவர்கள் மாநிலத்தில் உண்மையான நிர்வாக அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்துகின்றனர். அமைச்சரவை அமைப்பின் செயல்பாடு நன்கு ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட கட்சி அமைப்பின் இருப்புடன் நெருக்கமாக இணைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த அமைச்சகம் காமன்ஸ் சபையில் பெரும்பான்மையான கட்சிக்கு சொந்தமானது மற்றும் அது பாராளுமன்றத்தின் நம்பிக்கையை அனுபவிக்கும் வரை அது பதவியில் இருக்கும், அதாவது காமன்ஸ் சபையில் பெரும்பான்மை கட்சி என்று பொருள். அமைச்சரவை அமைப்பு அல்லது பாராளுமன்ற ஆட்சி முறையின் செயல்பாடு ஜனநாயக வழியில் அரசியல் விளையாட்டு இருப்பதை முன்னறிவிக்கிறது மற்றும் பெரும்பான்மையாக இருந்தால் அரசாங்கத்தை அமைக்க அல்லது சிறுபான்மையாக இருந்தால் விழிப்புடன் எதிர்க்கட்சியாக இருக்க எப்போதும் தயாராக உள்ளது. அதிகாரத்தில் உள்ள அமைச்சுப் பதவியை ராஜினாமா செய்வதை வெற்றிகரமாக உறுதி செய்யும் பட்சத்தில், ஆட்சியைக் கைப்பற்ற எதிர்க்கட்சி எப்போதும் தயாராகவே உள்ளது.

பியூரிடன்கள் மற்றும் ஆங்கிலிகன்கள்

முதலில் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களை இரு கட்சிகளாகப் பிரிப்பது மத ரீதியாக இருந்தது. உறுப்பினர்களின் இந்த பிரிவின் தோற்றம் எலிசபெத்தின் ஆட்சியில் இருந்து அறியப்படலாம், ஆரம்பகால ஆங்கிலக் கட்சி பியூரிடன்களால் உருவாக்கப்பட்டது. ஆங்கிலேயர்கள் பியூரிட்டன்களை எதிர்த்தனர். இங்கிலாந்து திருச்சபையில் மேலும் சீர்திருத்தங்கள் மற்றும் மாற்றங்களுக்கான பியூரிடன்களின் கோரிக்கைக்கு எதிராக ஆங்கிலிகன்கள் எலிசபெத் தீர்த்துவைத்தபடி, இங்கிலாந்து திருச்சபையில் ஆங்கில புராட்டஸ்டன்டிசத்தின் ஒற்றுமையை வலியுறுத்தினர். அவர்கள் டோரி கட்சியின் முன்னோடிகளாக இருந்தனர் மற்றும் பின்னர் "சர்ச் பார்ட்டி" என்று அழைக்கப்பட்டனர்.

ரவுண்ட்ஹெட்ஸ் மற்றும் கேவலியர்கள்

சார்லஸ் । இன் காலத்தில் உள்நாட்டுப் போரின் போது பியூரிடன்கள் பொதுவாக பாராளுமன்ற, குடியரசு அல்லது 'ரவுண்ட்ஹெட் கட்சி' ஆனார்கள், அதே சமயம் ஆங்கிலிகள் அல்லது சர்ச் ஆண்கள் தனிச்சிறப்பு, ராயல் அல்லது 'காவாலியர் கட்சி' ஆனார்கள். இக்காலத்தில் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களின் பிரிவினையின் அடிப்படையானது ஓரளவு மதம் மற்றும் ஒரு பகுதி அரசியல்.

சார்லஸ் II மற்றும் அரசியல் கட்சிகள்

உண்மையான அர்த்தத்தில் இங்கிலாந்தில் அரசியல் கட்சிகளின் தோற்றம் சார்லஸ் II இன் ஆட்சியில் கண்டறியப்படலாம். சார்லஸ் II இன் கீழ் அரசியல் கட்சிகளின் தோற்றத்தின் பின்வரும் நிலைகளைக் குறிப்பிடலாம்:

(அ) கோர்ட் பார்ட்டி மற்றும் கன்ட்ரி பார்ட்டி: சார்லஸ் II இன் முதலமைச்சராக இருந்த டான்ஹி பழைய காவாலியர் கட்சியிலிருந்து கோர்ட் பார்ட்டியை உருவாக்கினார். கோர்ட் பார்ட்டி கிரவுன் மற்றும் சர்ச் ஆஃப் இங்கிலாந்துக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்டது. கோர்ட் பார்ட்டிக்கு எதிராக ஷாஃப்டெஸ்பரியின் ஏரல் மூலம் கன்ட்ரி பார்ட்டி ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. இந்த கட்சி அரசு அதிகாரத்தை நீட்டிப்பதை எதிர்த்தது. அது ரோமன் கத்தோலிக்க மதத்தையும் பயந்து வெறுத்தது.

(ஆ) மனுதாரர்கள் மற்றும் வெறுப்பாளர்கள்: சார்லஸ் II ஆட்சியின் போது விலக்கு மசோதா (1679) மீது ஒரு சர்ச்சை எழுந்தது, அது இறுதியில் இங்கிலாந்தில் கட்சி அமைப்புக்கு வழிவகுத்தது. ஷாஃப்டெஸ்பரி ஹவுஸ் ஆஃப் காமன்ஸுக்கு வெளியே பிரபலமான கருத்துக்கான முதல் அமைப்பாளர் ஆவார். அவர் மன்னரின் முதலமைச்சரான டான்பியின் எதிர்ப்பாளராக இருந்தார், மேலும் யோர்க் டியூக் (சார்லஸ் II இன் சகோதரர்) ஜேம்ஸை வாரிசுகளில் இருந்து விலக்க விரும்பினார். அவர் தனது பொருளைப் பெறுவதற்காக பிரபலமான விலக்கு மசோதாவை முன்வைத்தார், ஆனால் இந்த நடவடிக்கையை எதிர்த்த சார்லஸ் II அதை நிறைவேற்றுவதைத் தடுக்க பாராளுமன்றத்தை கலைத்தார். நாட்டின் கட்சியின் தலைவரான ஷாஃப்டெஸ்பரி மற்றும் அவரைப் பின்பற்றுபவர்கள் சார்லஸ் II க்கு பாராளுமன்றத்தை அழைத்து இந்த விலக்கு பிரச்சினையை தீர்க்க மனு செய்தனர். இதனால்தான் ராஜாவிடம் மனு செய்த நாட்டுக் கட்சி உறுப்பினர்கள் 'மனுதாரர்கள்' என்று அழைக்கப்பட்டனர், நீதிமன்றக் கட்சித் தலைவர் டான்பி மற்றும் அவரது ஆதரவாளர்கள் பாராளுமன்றம் வருவதை எதிர்த்தார்கள், அவர்கள் 'வெறுப்பவர்கள்' என்று அழைக்கப்பட்டனர். ஏனெனில், இந்த விவகாரம் தொடர்பாக நாடாளுமன்றம் கூட்டப்பட்டதை அவர்கள் வெறுத்தனர்.

(இ) விலக்கு மசோதா மீதான சர்ச்சை (1679) விக்ஸ் மற்றும் டோரிகள் : "விலக்கு மசோதா" மீதான விவாதம் மிகவும் கசப்பானதாக வளர்ந்தபோது, விலக்கு மசோதாவைப் பற்றி எதிர்

கருத்துக்களைக் கொண்ட இரு தரப்பினருக்கும் 'விக்' மற்றும் 'டோரி' என்ற புனைப்பெயர்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன. டான்பி மற்றும் அவரைப் பின்பற்றுபவர்கள் ஷாஃப்டெஸ்பரி மற்றும் அவரைப் பின்பற்றுபவர்களை "விக்ஸ்" என்று அழைக்கத் தொடங்கினர், இது 'மோர் முகம்' அல்லது கிளர்ச்சியாளர் ஸ்காட்டிஷ் பிரிஸ்பைடியன்ஸ்' என்று பொருள்படும். பதிலடியாக ஷாஃப்டெஸ்பரி மற்றும் அவரைப் பின்பற்றுபவர்கள் டான்பி மற்றும் அவரைப் பின்பற்றுபவர்களை "டோரிஸ்" என்று அழைக்கத் தொடங்கினர், இது நெடுஞ்சாலை மனிதர்கள் அல்லது கிளர்ச்சியாளர் ஐரிஷ் பாபிஸ்டுகளைக் குறிக்கிறது. இவ்வாறே இரண்டாம் சார்லஸின் ஆட்சியில் விக்ஸ் மற்றும் டோரிஸ் என்ற இரண்டு அரசியல் கட்சிகள் உருவாக்கப்பட்டன. இந்த இரண்டு பெயர்களும் விக்ஸ் மற்றும் டோரிகள் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டு முழுவதும் மற்றும் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் முதல் முப்பத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு அந்தந்த கட்சிகளுடன் ஒட்டிக்கொண்டன.

ஜேம்ஸ் || ஆட்சியில் அரசியல் கட்சிகளின் வளர்ச்சி

ஜேம்ஸ் || ஆட்சியில் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் அரசியல் கட்சிகளாக பிரிக்கப்பட்டதன் அடிப்படையானது சார்லஸ் || ஆட்சியில் இருந்ததைப் போலவே தொடர்ந்தது. விக்ஸ் மற்றும் டோரிகள் சார்லஸ் || இன் கீழ் பிரிக்கப்பட்ட அதே அடிப்படை மற்றும் அடிப்படை வேறுபாடுகளின் காரணமாக ஒருவருக்கொருவர் எதிர்த்தனர். இருப்பினும், ஜேம்ஸ் || இன் பல்வேறு புறக்கணிப்பு மற்றும் கமிஷன் இரண்டு கட்சிகளையும் மன்னருக்கு எதிராக ஒன்றிணைத்தது. தொடக்கத்தில் டோரிகள் ஆட்சியில் இருக்க வேண்டும் ஆனால் மன்னரின் கத்தோலிக்க சார்பு கொள்கைக்கு அவர்களின் எதிர்ப்பு இந்த அதிகாரத்தை பறித்தது. ஏற்கனவே கூறியது போல, ராஜாவுக்கு அவர்களின் விசுவாசம் ஆங்கிலிகள் ஏகபோகத்தை அப்படியே விட்டுவிடுவதற்கு உட்பட்டது. 1688 ஆம் ஆண்டின் புகழ்பெற்ற புரட்சி விக்ஸ் மற்றும் டோரிகளின் ஒருங்கிணைந்த நடவடிக்கையால் கொண்டுவரப்பட்டது, ஏனெனில் ஜேம்ஸ் || இன் கத்தோலிக்க சார்பு கொள்கையானது டோரிகளால் பரம்பரை வாரிசு கொள்கைக்கு விசுவாசமாக இருக்க முடியாமல் போனது. புரட்சிகள் தீர்வு டோரி கட்சியின் வேலை போலவே விக் கட்சியின் வேலையாக இருந்தது. மற்றபடி எதிரணி கட்சிகளுக்கு இடையே ஏற்பட்ட சமரசத்தின் விளைவு ஆகும்.

மூன்றாம் வில்லியம் ஆட்சியில் கட்சியின் நிலை

மூன்றாம் வில்லியம் ஆட்சியில் இரண்டு பாரிகளும் சமமாக வலுவாக இருந்தன. கெய்ரின் வார்த்தைகளில்: "விக்குகள் மாநாட்டு பாராளுமன்றத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்தினர், டோரிகள் 1690 இல் ஆதிக்கம் செலுத்தினர். 1695 தேர்தல் டோரியின் முன்னிலையை மீட்டெடுத்து உறுதிப்படுத்தியது".

கசப்பான கட்சி பூசல் வளர்ச்சி

புகழ்பெற்ற புரட்சியால் கொண்டுவரப்பட்ட விக்ஸ் மற்றும் டோரிகளின் ஒற்றுமை தற்காலிகமானது மட்டுமே. கெய்ரின் வார்த்தைகளில்: "புரட்சியுடன் விக் கட்சி மீண்டும்

வலுவாகவும் பழிவாங்கும் தன்மையுடனும் எழுந்தது. புரட்சியை அடைவதற்காக தற்காலிகமாக ஒன்றுபட்ட விக்களும் டோரிகளும் விரைவில் பரஸ்பர பகைமையில் விழுந்தனர்.... இந்த பல்வேறு மற்றும் சிக்கலான விருப்பு வெறுப்புகளின் தூடான சூழலில் , மத, பொருளாதார மற்றும் சமூக கட்சி கசப்பு வேகமாக மெழுகியது".

ராணி அன்னை ஆட்சியில் கட்சி நிலை

இந்த ஆட்சியிலும் அரசியல் பலத்தின் ஊசல் ஒரு பக்கத்திலிருந்து மறுபுறம் மாறி மாறி ஊசலாடியது. 1702 முதல் 1706 வரை டோரிகள் ஆட்சியில் இருந்தனர். மார்ல்பரோ மற்றும் கோடோல்பின் ஆகியோர் டோரி அமைச்சகத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்தினர். 1706 முதல் 1707 வரை டோரிகள் பாராளுமன்றத்தில் பெரும்பான்மையை இழந்தனர். மார்ல்பரோ மற்றும் கோடோல்பின், பெயரளவில் டோரிகள் என்றாலும், விக்ஸின் வரிசையில் சேர்ந்தனர், மேலும் 1708 முதல் 1710 வரை, மார்ல்பரோ மற்றும் கோடோல்பின் ஆகியோர் இப்போது விக்களாக கருதப்படுகிறார்கள், டோரிகள் அல்ல. 1710 வாக்கில் Whigs மிகவும் பிரபலமற்றது. டோரிகளுக்கு இடம் கொடுத்து பெரும்பான்மையை இழந்தனர். மார்ல்பரோவின் முன்னாள் ஆதிக்கம் செலுத்தும் டச்சஸ் இப்போது ராணி மற்றும் ஒரு புதிய பெண்மணியுடன் சண்டையிட்டார், திருமதி மாஷ் ஆம் 1714 இல் ராணியின் வாழ்க்கையை வென்றார். ராணியின் இறப்பிற்கு சற்று முன்பு விக்ஸ் அமைச்சகத்தில் பிரதிநிதித்துவம் பெறுவதில் வெற்றி பெற்றார், அது அவர்களின் திடீர் மற்றும் ஸ்டூவர்ட்ஸை மீட்டெடுக்க டோரிகளின் முயற்சிகள் இருந்தபோதிலும், 1714 இல் இங்கிலாந்தில் ஹனோவேரியன் வாரிசு நடந்தது என்று விரைவான நடவடிக்கை.

இங்கிலாந்தின் சிம்மாசனத்தில் ஹோங்ஓவர் வருவதற்கு முன்பு, அரசியல் கட்சி அமைப்பின் வளர்ச்சி மற்றும் வளர்ச்சிக்கு போதுமான வேலைத் தளம் ஏற்கனவே தயாரிக்கப்பட்டது. நாட்டில் இரண்டு அரசியல் கட்சிகளும் தனித்தனியான கொள்கைகள் மற்றும் திட்டங்களைக் கொண்டிருந்தன என்பதும், அவை ஒன்றுக்கொன்று நெருங்கி வருவதற்கான வாய்ப்புகள் தொலைவில் இருப்பதும் தெளிவாகத் தெரிந்தது.

அமைச்சரவை அமைப்பின் பரிணாமம்

இங்கிலாந்தில் தற்போது அமைச்சரவை ஆட்சி முறை உள்ளது. இந்த அமைப்பு குறிப்பிட்ட தேதியிலோ அல்லது குறிப்பிட்ட வருடத்திலோ பிறக்கவில்லை. இது படிப்படியான பரிணாம வளர்ச்சியின் விளைவாகும், இது இரண்டாம் சார்லஸின் ஆட்சியில் அதன் மங்கலான தோற்றம் வரை அறியப்படுகிறது. தொழில்நுட்ப ரீதியாக அமைச்சரவையானது, அரசரின் ஆலோசனைக் குழுவை அமைக்கும் அமைச்சர்களைக் கொண்டுள்ளது, மேலும் அவர்கள் தனியுரிமைக் குழுவின் ஒரு பகுதியாக உள்ளனர். ஆனால் உண்மையில் அவர்கள் ஹவுஸ் ஆஃப் காமன்ஸில் பெரும்பான்மை கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள். அவர்கள் பெரும்பான்மைக் கட்சியின் தலைவரான பிரதமரின் ஆலோசனையின் பேரில் மன்னரால் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் பிரதமரின்

வழிகாட்டுதலின் கீழ் பாராளுமன்றத்துடன் துப்புரவு ஒத்துழைப்பில் வேலை செய்கிறார்கள் மற்றும் அவர்கள் பாராளுமன்றத்தின் நம்பிக்கையை அனுபவிக்கும் வரை பதவியில் இருப்பார்கள், அல்லது வேறுவிதமாகக் கூறினால், பொது மன்றத்தில் பெரும்பான்மை கட்சியின் நம்பிக்கையை அனுபவிக்கிறார்கள். கோட்பாட்டளவில் அனைத்து நிர்வாக அதிகாரங்களும் இங்கிலாந்தில் மன்னரால் பயன்படுத்தப்படுகின்றன, ஆனால் நடைமுறையில் இந்த அதிகாரங்கள் அமைச்சரவையால் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. சில வரலாற்றாசிரியர்கள் லான்காஸ்ட்ரியன் காலத்தில் அமைச்சரவை அமைப்பின் தோற்றம் மற்றும் அதை விட சற்று முன்னதாகவே கண்டுபிடிக்கின்றனர். பதவி நீக்கம் மூலம் அரசரின் அமைச்சர்களைக் கட்டுப்படுத்தும் உரிமை' பதினான்காம் மற்றும் பதினைந்தாம் நூற்றாண்டுகளில் பாராளுமன்றத்தால் வலியுறுத்தப்பட்டது. 1404 மற்றும் 1437 க்கு இடையில், மன்னரின் பெரும்பாலான அமைச்சர்கள் பாராளுமன்றத்தால் ருமிட் செய்யப்பட்டனர், ஆனால் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட அரசியல் கட்சிகள் இல்லாததால், மக்களின் இறையாண்மை பற்றிய தெளிவான கருத்து இல்லாமல், மக்கள் மற்றும் பாராளுமன்றத்தின் மனதில் இந்த பாராளுமன்ற கட்டுப்பாட்டு அமைப்பு ராஜாவின் அமைச்சர்கள் முதிர்ச்சியடையாதவர்களாக மாறி தோல்வியில் முடிந்தது.

ஸ்டூவர்ட்ஸின் கீழ் அமைச்சரவை அமைப்பு

பேக்கனின் கட்டுரைகள்:

முதன்முறையாக கேபினெட் வேலை பேக்கனின் கட்டுரைகளில் பயன்படுத்தப்பட்டது. இருப்பினும், மன்னரின் தனியுரிமைக் குழுவின் குழுவைக் குறிக்க பேகன் அதைப் பயன்படுத்தினார்.

ராஜாவின் அமைச்சர்கள் மீதான குற்றச்சாட்டு

பக்கிங்ஹாம், ஸ்ட்ராஃபோர்ட், டான்பி போன்ற சார்லஸ் I மற்றும் சார்லஸ் II ஆகியோரின் ஆட்சியில் மன்னரின் அமைச்சர்கள் பதவி நீக்கம் செய்யப்பட்டமை சாராம்சத்தில் மந்திரி பொறுப்பின் கொள்கையை வலியுறுத்துவதாக சில வரலாற்றாசிரியர்கள் கருதுகின்றனர்.

கிராண்ட் ரெமான்ஸ்ட்ரன்ஸ் (1641)

சார்லஸ் I இன் ஆட்சியில் பாராளுமன்றம் கிராண்ட் ரெமான்ஸ்ட்ரன்ஸ் (1641) என்ற ஆவணத்தை தயாரித்தது. ஜி.பி.யின் வார்த்தைகளில். ஆடம்ஸ்: "தற்போதைய அரசியலமைப்பின் பார்வையில் அதன் மிகவும் சுவாரஸ்யமான முன்மொழிவு என்னவென்றால், மன்னரின் அமைச்சர்கள் "பாராளுமன்றம் நம்புவதற்கு காரணமாக இருக்கலாம்" என்பதுதான். இதன் பொருள், மன்னரின் அமைச்சர்களின் பொறுப்புக் கொள்கை பாராளுமன்றத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. அந்த ஆவணத்தில் ஒரு மங்கலான தோற்றம் இருப்பினும், அந்த முன்மொழிவுக்கு எந்த நடைமுறை வடிவம் கொடுக்கப்படவில்லை.

குரோம்வெல்லின் அரசியலமைப்பு சோதனைகள்

உள்நாட்டுப் போருக்குப் பிறகு, குரோம்வெல் அரசாங்கத்தின் ஆட்சியை தனது கைகளில் எடுத்துக் கொண்டார். சார்லஸ் I தூக்கிலிடப்பட்டார். பல அரசியலமைப்புச் சோதனைகள் குரோம்வெல்லால் முயற்சி செய்யப்பட்டன. அவரது பாதுகாவலரை நிறுவிய அரசாங்கக் கருவி நிரந்தர மாநில கவுன்சிலுக்கு வழங்கியது. இந்த "மாநில கவுன்சில்" பாராளுமன்றத்திற்கு பொறுப்பேற்றது ஆனால் அது ஒரு குறுகிய கால பரிசோதனை மட்டுமே என நிரூபிக்கப்பட்டது.

இரண்டாம் சார்லஸின் கபால்

இங்கிலாந்தில் அமைச்சரவையின் வரலாறு இரண்டாம் சார்லஸின் 'கபால்' அமைச்சகத்தைச் சேர்ந்த சில எழுத்தாளர்களால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. கேபல் சார்லஸின் ஐந்து ரகசிய ஆலோசகர்களைக் கொண்டிருந்தது - கிளிஃபோர்ட், ஆர்லிங்டன், பக்கிங்ஹாம், ஆஷ்லே மற்றும் லாடர்டேல். இந்த ஐந்து பெயர்களின் ஆரம்ப எழுத்துக்கள் 'கபால்' என்ற வார்த்தையை உருவாக்கியது. கேபல் அரசரின் தனியுரிமைக் குழுவின் ஒரு சிறிய ஆலோசனைக் குழுவாக இருந்தது. அதன் கூட்டம் பொதுவாக அரசரின் இரகசிய அறையிலோ அல்லது அமைச்சரவையிலோ நடைபெறும். இருப்பினும், கேபலுக்கு நவீன அலமாரிகளுடன் எந்த ஒற்றுமையும் இல்லை. இது பாராளுமன்றத்திற்கு பொறுப்பல்ல மற்றும் ஒரு பிரதமரின் தலைமையின் கீழ் செயல்படவில்லை. காபாலின் ஐந்து உறுப்பினர்களிடையே எந்த ஒற்றுமையும் இல்லை. உண்மையில் அவர்கள் வெவ்வேறு கருத்துக்களைக் கொண்டிருந்தனர்.

கேபினட் அமைப்பு இரண்டாம் சார்லஸின் கபாலில் இருந்து வளர்ந்தது என்பது பொதுவாக கவனிக்கப்படுகிறது. ஆனால் அது சரியான பார்வை அல்ல. பிரிவி கவுன்சிலின் சில முக்கியமான விஷயங்களை முழு கவுன்சிலுக்கும் அல்ல, ஆனால் ஒரு சிறிய அமைப்புக்கு குறிப்பிடும் வழக்கம் சார்லஸ் II காலத்திற்கு முன்பே வளர்ந்தது. சார்லஸ் II தன்னைச் சுற்றி சுமார் அரை டஜன் அமைச்சர்களுடன் தன்னைச் சூழ்ந்தார் என்று கூறப்படுகிறது, அவர் தனது சொந்த நம்பிக்கையை மட்டுமல்ல, பாராளுமன்றத்தில் பெரும் செல்வாக்கையும் கொண்டிருந்தார். சார்லஸுக்குத் தேவையான சட்டத்தை பாராளுமன்றத்தில் இருந்து பெறுவதற்கு அவை மிகவும் உதவியாக இருந்தன. நார்மன் கிரேட் கவுன்சிலில் இருந்து பிரிவி கவுன்சில் வளர்ந்ததால், கேபலின் உறுப்பினர்கள் முறைசாரா முறையில் இருந்தனர். இருப்பினும், கேபல் போன்ற இரண்டாம் சார்லஸின் அமைச்சகம் நவீன அமைச்சரவையைப் போலவே கருத முடியாது. அவர்களை நியமிக்கும் போது அரசர் பாராளுமன்றத்தின் கருத்துக்களை கவனத்தில் கொள்ளவில்லை. அமைச்சர்கள் பாராளுமன்றத்தில் பிரபலமாக இருக்கிறார்களா இல்லையா என்று அவர் கவலைப்படவில்லை. அவர்களது கட்சி சார்புகளையும் அவர் கருத்தில் கொள்ளவில்லை. அவர்கள் ராஜாவுக்கே பொறுப்பாக இருந்தார்களே தவிர பாராளுமன்றத்திற்கு அல்ல. அவர்கள் பாராளுமன்றத்தின் பிரதிநிதிகள் அல்ல. உண்மையில், 'அமைச்சரவை' என்ற சொல் முதலில் ஒரு

பழிச்சொல்லாக பயன்படுத்தப்பட்டது. அரசர் தனது இரகசிய அறையிலோ அல்லது அமைச்சரவையிலோ சில ஆலோசகர்களுடன் கலந்துரையாடும் பழக்கம் பாராளுமன்றத்தால் விரும்பவில்லை.

வில்லியம் III இன் கீழ் அமைச்சரவை அமைப்பு

அமைச்சரவை அமைப்பின் வளர்ச்சியானது 1688 ஆம் ஆண்டின் புகழ்பெற்ற புரட்சியிலிருந்து மறைமுக உத்வேகத்தைப் பெற்றது: ஆடம்ஸின் வார்த்தைகளில்: "மூன்றாம் வில்லியம் அரசு அலுவலகம் விரிவான அதிகாரங்களைக் கொண்டதாக தனது பங்கில் தெளிவான அங்கீகாரத்துடன் தனது ஆட்சியைத் தொடங்கினார்". புகழ்பெற்ற புரட்சி பாராளுமன்றத்தின் மேலாதிக்கத்தை நிறுவியது மற்றும் இந்த மேலாதிக்கம் அமைச்சரவை அமைப்பின் முன்னேற்றத்தை தவிர்க்க முடியாததாக மாற்றியது.

சவுத்கேட்டின் வார்த்தைகளில், வில்லியம் III இன் ஆட்சியில் அமைச்சரவை வளர்ச்சி என்பது ஒரு மயக்கப் போக்காக இருந்தது, ஆனால் இன்னும் குறிப்பிடத்தக்கதாக இருந்தது என்பதையும் நாம் மனதில் கொள்ள வேண்டும். தனிக் கட்சியில் இருந்து அமைச்சர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பது அரசனுக்கு வசதியாக இருந்தது. பொது மன்றத்தில் பெரும்பான்மை கட்சியில் இருந்து அமைச்சர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதன் மூலம் நிறைவேற்று மற்றும் சட்டமன்றத்தின் நலன்கள் இணக்கமாக இருக்கும் நவீன அமைச்சரவை அமைப்பின் வளர்ச்சிக்கான அதன் பயன் குறித்து அவர் அறிந்திருக்கவில்லை. ஆடம்ஸின் வார்த்தைகளில்: "வில்லியமின் ஆட்சியின் மொத்த விளைவு, அவர் தனது வாரிசான, ராணி அன்னை ஒரு போக்கை விட அதிகமாக விவரிக்க முடியாது, ஆனால் ஒரு வகையில் அது நீண்ட காலமாக நிலவி வந்த ஒரு போக்கு மற்றும் இனி இருக்க முடியாது. வெற்றிகரமாக எதிர்க்கப்பட்டது. இந்த முடிவின் அம்சம், பெரிய அலுவலகங்களை வைத்திருப்பவர்களால் ஆன ஒரு சிறிய குழுவிற்கு தேசிய விவகாரங்களின் கட்டுப்பாட்டை ஒப்படைப்பதற்கான போக்கு ஆகும், இது ஒரு குழுவானது அடிக்கடி அங்கீகரிக்கப்பட்டு ஒரு பெயரைக் கொடுக்கும், ஆனால் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை. அல்லது எந்தச் சட்டத்தினாலும் அனுமதிக்கப்படவில்லை. இதற்குப் பிறகு எடுக்கப்பட வேண்டிய பெரிய நடவடிக்கை, அமைச்சரவை ஆட்சி அமைப்பில், அமைச்சர்கள் குழுவிற்கும் பாராளுமன்றப் பெரும்பான்மைக்கும் இடையே உள்ள தொடர்பைக் கண்டறிந்து நடைமுறையில் செயல்படுத்துவதாகும்.

ராணி அன்னையின் ஆட்சியில் ஏற்பட்ட முன்னேற்றம்

மேலே கூறியது போல், கேபினட் அமைப்பின் வளர்ச்சிக்கு பின்னடைவைக் கொடுத்த தீர்வுச் சட்டம் (1701) ராணி அன்னையின் ஆட்சியில் ரத்து செய்யப்பட்டது. மூன்றாம் வில்லியம் ஆட்சியில், அமைச்சரவை அமைப்பின் வளர்ச்சியை நோக்கி ஒரு முக்கியமான படி எடுக்கப்பட்டது. முதலில் இரு கட்சிகளில் இருந்தும் தனது அமைச்சர்களை தேர்வு செய்தார். ஆனால் நிர்வாகப் பணிகளை சீராக செய்ய முடியவில்லை. பின்னர், அவர் பாராளுமன்றத்தில் பெரும்பான்மையாக இருந்த விக்

கட்சியிலிருந்து மட்டுமே தனது அமைச்சர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தார். இது நிர்வாக இயந்திரத்தின் வேலையை சீராகவும் எளிதாகவும் செய்தது. இதனால் ஒரு கட்சிக்கு மட்டுமே, அதாவது பெரும்பான்மை உள்ள கட்சிக்கு மட்டுமே அமைச்சப் பதவி இருக்க வேண்டும் என்ற கோட்பாடு நிறுவப்பட்டது. பின்னர், டோரிகள் பெரும்பான்மையை வென்றபோது, வில்லியம் ஒரு டோரி அமைச்சகத்தை நியமித்தார்.

ராணி ஆனியின் ஆட்சியில், ஒரு கட்சியிலிருந்து மட்டுமே அமைச்சரை நியமிக்கும் நடைமுறை தொடர்ந்தது. 1702 முதல் 1706 வரை ராணி அன்னேயின் அமைச்சகம் பெரும்பாலும் டோரி அமைச்சகமாக இருந்தது, அதன் பிறகு அது படிப்படியாக பெரும்பாலும் விக் அமைச்சகமாக மாறியது (1706-1710). 1710 முதல் 1714 வரை டோரிகள் அரசாங்கத்தில் ஆட்சியில் இருந்தனர் ஜி.பி. ஆடம்ஸ் கூறுகையில்: "அரசியலமைப்புரீதியாக அன்னேயின் ஆட்சியானது வில்லியமின் அதே வழிகளிலும் அதே குணாதிசயங்களுடனும் இயற்கையான தொடர்ச்சியாகும். வில்லியமின் ஆட்சியைக் காட்டிலும் அமைச்சரவை அரசாங்கத்தின் வளர்ச்சி முக்கிய ஆர்வமாக உள்ளது, ஆனால் அது எவராலும் குறிக்கப்படாத வளர்ச்சியாகும். திடீர் அல்லது தீர்க்கமான முன்னேற்றம், ஆனால் அமைச்சரவை அரசாங்கம் எவ்வாறு செயல்பட வேண்டும் மற்றும் அது எதைக் குறிக்கிறது என்பதைப் பற்றிய புரிதலை மெதுவாக அதிகரிப்பதன் மூலம் என்று கூறுகிறார்.

அன்னேயின் காலத்தின் மூன்று தலைமை அமைச்சரவை மாற்றங்களில் ஒவ்வொன்றிலும் விரைவில் வந்த பொதுத் தேர்தலில் ஒரு வலுவான பெரும்பான்மையைப் பெற்றது புதிய அமைச்சகம் ஆனால் அதற்கு எதிராக தற்போதுள்ள பெரும்பான்மையுடன் மாற்றம் செய்யப்பட்டது, நியமனம் மற்றும் பணிநீக்கம் என்ற சிறப்புரிமையின் நேரடிப் பிரயோகத்தின் மூலம்..... வில்லியம் III செய்ததை விட அடிக்கடி மற்றும் குறிப்பிடத்தக்க அளவில், அன்னே அமைச்சர்கள் மற்றும் அமைச்சகங்களை ஏற்றுக்கொண்டார். அவர் தனிப்பட்ட முறையில் விரும்பவில்லை.... எனினும், அவர் அதைச் செய்தார், இருப்பினும், பாராளுமன்ற பெரும்பான்மையானது அமைச்சகத்துடன் வணிகம் செய்வதற்கான நிபந்தனையாக மாற்றத்தை வலியுறுத்தும் என்பதால் அல்ல. அவளும் அவளுடைய மந்திரிகளும் போருக்குத் தாங்கள் விரும்பிய ஆதரவைப் பெறுவதற்கு இந்த வழியில் எளிதாகக் கண்டார்கள்.... ராணி அன்னேயின் காலத்து மக்கள் பிரச்சினையின் மூன்று கூறுகளான பாராளுமன்றப் பெரும்பான்மை, அமைச்சரவை ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான தொடர்பை இன்னும் பார்க்கவில்லை. மற்றும் அரசாங்கக் கொள்கையை வெற்றிகரமாகச் செயல்படுத்துதல். எவ்வாறாயினும், அவரது ஆட்சியின் நிகழ்வுகள் மற்றும் பெற்ற அனுபவங்கள், அமைச்சரவை மற்றும் பாராளுமன்றத்தின் மீதான கொள்கை மற்றும் கூட்டணியின் மீது ஒரு கட்சி அமைச்சின் பெரும் பலம் மற்றும் ஸ்திரத்தன்மை ஆகிய இரண்டையும் விரைவாக தெளிவுபடுத்துகின்றன.

ஜார்ஜ் – III மற்றும் அவரது தனிப்பட்ட விதி

இங்கிலாந்தில் தூக்கி எறியப்பட்ட மூன்றாவது ஹனோவேரியன் மன்னரான ஜார்ஜ் III, தனது முன்னோடிகளான ஜார்ஜ் I மற்றும் ஜார்ஜ் II ஆகியோரின் அறியாமையின் காரணமாக புரட்சிக் குடியேற்றத்திற்குப் பிறகு மன்னரிடம் இழந்ததாகத் தோன்றிய மகுடத்தின் அதிகாரங்களைத் தனது கைகளில் மீட்டெடுக்க முயன்றார். ஜார்ஜ் II. மகுடத்தின் இந்த தனிச்சிறப்பு அதிகாரங்கள் புரட்சியின் ஒரு சில பணக்கார மற்றும் பிரபுத்துவ குடும்பங்களால் அபகரிக்கப்பட்டன, அவர்கள் ஐம்பது ஆண்டுகளாக 'விக் அசென்டென்சியின் பொற்காலத்தின்' போது அவற்றைப் பயன்படுத்தினர். ஜார்ஜ் III விக்ஸின் இந்த அதிகாரங்களை அபகரிப்பதில் சமரசம் செய்யவில்லை. அவர் அரியணைக்கு வந்ததிலிருந்து, அதிகாரப் பதவியில் இருந்து விக்ஸை வெளியேற்ற திட்டமிட்டார். அவர் அதிகாரத்தை தனது கைகளில் எடுக்க விரும்பினார், இந்த வழியில் அவர் 'ஜார்ஜ் III இன் தனிப்பட்ட விதி' என்று அழைக்கப்படுவதை நிறுவ விரும்பினார்.

ஜார்ஜ் III இன் தனிப்பட்ட விதியின் இயல்பு

ஜோர்ஜ் III இன் தனிப்பட்ட விதியை நாம் புரிந்து கொண்டோ அல்லது தவறாகப் புரிந்து கொண்டோ டூடோர்களின் முழுமையின் மறுமலர்ச்சி அல்லது ஸ்டூவர்ட்களின் தெய்வீக உரிமை என்று அர்த்தப்படுத்தினால் அதற்கு தவறான அர்த்தத்தை கொடுப்போம். ஜார்ஜ் III தன்னை புரட்சியின் விக் என்று கருதினார். 1689 மற்றும் 1701 ஆம் ஆண்டு குடியேற்றத்தை சீர்குலைக்கும் எண்ணம் அவருக்கு இல்லை. புரட்சித் தீர்வின் உணர்வோடு அவர் தன்னை சமரசம் செய்து கொள்ளவில்லை என்றால், அவர் புரட்சித் தீர்வின் 'கடிதத்தை' மீற முயற்சிக்கவில்லை என்பதும் உண்மை. உண்மையில் அவர் புரட்சித் தீர்வுக்கான 'கடிதத்தை' அதன் 'ஆன்மா' இல்லாவிட்டாலும் பாதுகாக்க விரும்பினார், ஏனெனில் அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளை அங்கீகரிக்கவோ அல்லது ஏற்கவோ பாராளுமன்றத்தில் பெரும்பான்மை கட்சியை அவர் அனுமதித்தார். இருப்பினும், புரட்சி தீர்வைப் பாதுகாக்கும் போது, வில்லியம் III ஆட்சியில் இருந்த அரசருக்கும் பாராளுமன்றத்திற்கும் இடையிலான உறவை மீட்டெடுக்க வேண்டாம் என்று அவர் திட்டமிட்டார். பிரதம மந்திரியின் அலுவலகத்தை மேம்படுத்துவதன் மூலமும், லஞ்சம், ஊழல், ஆதரவு மற்றும் பேச்சுத்திறன் ஆகியவற்றின் மூலம் காமன்ஸ் ஹவுஸ் ஆஃப் காமன்ஸின் விக் கட்டுப்பாட்டின் உதாரணத்தின் மூலமும் அவர் தன்னை வலிமையானவராகவும் சக்திவாய்ந்தவராகவும் ஆக்குவதற்கு ஒரு மூலோபாய நடவடிக்கையைக் காட்டினார்.

ஜார்ஜ் III மக்களிடம் தனது தனிப்பட்ட செல்வாக்கைப் பயன்படுத்திக் கொண்டார். அவர் பிரிட்டன் என்ற பெயரில் புகழ் பெற்றார், இதனால் தன்னை பிரபலமாக்கினார். அவர் "விவசாயி ஜார்ஜ்" என்ற பிரபலமான பட்டத்தையும் வென்றார். அவரது மக்கள் செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி, அவர் தனது தனிப்பட்ட ஆட்சியை நிறுவுவதன் மூலம் 'ராஜாவின் முறை' மூலம் அமைச்சரவை முறையை மாற்றத் தொடங்கினார்.

ஜார்ஜ் III பிரான்சுக்கு எதிரான சீன் இயர்ஸ் போரை முடிவுக்குக் கொண்டு வர விரும்பினார் மற்றும் அமைதியைப் பாதுகாக்க விரும்பினார், இதனால் அவர் சரியான சூழ்நிலையில் தனிப்பட்ட ஆட்சியின் நோக்கத்தை அடைய முடியும். 1763 ஆம் ஆண்டு பாரிஸ் உடன்படிக்கையின் மூலம் இந்த அமைதி அவரால் பாதுகாக்கப்பட்டது.

ஜார்ஜ் III மிகவும் திறமையாகவும் படிப்படியாகவும் முன்னேறினார். அதன் விளைவாக அரசியல் எந்திரம் முழுவதும் அவர் கைக்கு வந்தது. முதலில் ஜார்ஜ் III ப்யூட்டை பாராளுமன்றத்தில் சேர்த்தார். பின்னாளில் அவரை முதல்வராக்கினார். ராக்கிங்ஹாம், கிரான்வில்லே, சாத்தன் மற்றும் கிராப்டன் ஆகியோரால் பியூட்டிற்குப் பிறகு, அவர்கள் அனைவரும் மன்னரின் சொந்தக் கொள்கையை நிறைவேற்றுவதில் ஒத்துழைக்காததால், ஒருவரையொருவர் அகற்ற வேண்டியிருந்தது. 1761 ஆம் ஆண்டில், ஜார்ஜ் III தனது ஆதரவாளர்களை, மன்னரின் நண்பர்களை, ஹவுஸ் ஆஃப் காமன்ஸில் பாதுகாத்து, அவர்களின் ஆதரவுடன் அவர் தனது அமைச்சர்களைக் கட்டுப்படுத்தினார்.

ஜார்ஜ் III, இயற்கையிலும் பயிற்சியிலும் உண்மையான அர்த்தத்தில் ஒரு ராஜாவாக இருக்க விரும்பினார். அவர் நாட்டில் ஒரு தனிப்பட்ட ஆட்சியை நிறுவ விரும்பினார், அத்தகைய ஆட்சியை நிறுவுவதற்கு சாதகமான சூழ்நிலைகள் இருந்ததால் அவர் அதில் பெரிய அளவில் வெற்றி பெற்றார்.

அலகு - III

பாராளுமன்ற சீர்திருத்தங்கள்

1832 இன் சீர்திருத்தச் சட்டம்

இங்கிலாந்தில் 1832 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னர் பாராளுமன்றத்தின் நிலைப்பாடு பொதுவாக 1688 ஆம் ஆண்டின் புகழ்பெற்ற புரட்சியானது மாநிலத்தில் உச்ச அதிகாரத்தை அரசிடமிருந்து பாராளுமன்றத்திற்கு மாற்றியது. இனிமேல், பாராளுமன்றம் நாட்டின் இறையாண்மை அதிகாரமாக மாறியது. ஆனால் பாராளுமன்றத்தின் இறையாண்மை என்பது மக்களின் இறையாண்மையைக் குறிக்கவில்லை. நாட்டின் உச்ச சட்டமியற்றும் அதிகாரம் சாதாரண மக்களின் விருப்பத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தவில்லை. அது ஒரு 'ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட தன்னலக்குழு' அல்லது பணக்கார பிரபுக்களின் கூட்டமாக அதன் சொந்த உறுப்பினர்களின் நலன்களுக்காக நாட்டின் உச்ச அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்துகிறது. இது தேர்தல் என்ற போர்வையில் ஒன்றாகக் கொண்டுவரப்பட்டது, ஆனால் தேர்தல்கள் பெரும் நிலப்பிரபுக்கள் மற்றும் செல்வந்தர்களால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டன, அவர்கள் தங்கள் சொந்த வேட்பாளர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள்.

அவருடைய விலைக்கு வாக்குகளை வாங்கும் பழக்கம் நாட்டின் அனைத்துப் பகுதிகளிலும் பொதுவான ஒரு தீமையாக இருந்தது. பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் தங்கள் வாக்காளர்களுக்கு ஒருபோதும் கடமைப்பட்டிருக்கவில்லை, மேலும் அவர்கள் தங்கள் வாக்காளர்களின் நலன்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதற்குப் பதிலாக அவர்களுக்கு வாக்குகளை வாங்கிய தங்கள் ஆதரவாளர்களின் விருப்பங்களை நிறைவேற்றினர். ஹவுஸ் ஆஃப் காமன்ஸ் சாதாரண மக்களின் பிரதிநிதி இல்லமாக இல்லாததில் ஆச்சரியமில்லை. அது பணக்கார நிலப்பிரபுக்கள் அல்லது அவர்களது நியமனதாரர்களால் உருவாக்கப்பட்ட மிகவும் ஜனநாயகமற்ற ஓர் சபையாகும்.

உரிமையில் சீரான தன்மை இல்லை

இங்கிலாந்தில் அந்நாட்களின் தேர்தல் முறையின் மற்றொரு குறைபாடு என்னவென்றால், வாக்குரிமையில் ஒரே மாதிரியான தன்மை இல்லை. நகரங்களில் வாக்குரிமை அல்லது வாக்குரிமை ஒரே மாதிரியாக இல்லை. அதுவும் குறைவாக இல்லை மற்றும் திருத்தம் தேவைப்பட்டது. சில நகரங்களில் "ஸ்காட் மற்றும் லாட்" செலுத்திய பர்கெஸ்ஸுக்கு மட்டுமே வாக்களிக்கும் உரிமை இருந்தது, மற்றவற்றில் பரம்பரை சுதந்திரத்திற்கு மட்டுமே வாக்களிக்கும் உரிமை இருந்தது, இன்னும் சில நகரங்களில் நகர சபை உறுப்பினர்களுக்கு மட்டுமே வாக்குரிமை இருந்தது. இதனால் பல்வேறு இடங்களுக்கும் வெவ்வேறு நபர்களுக்கும் அநீதி இழைக்கப்பட்டது. உண்மையில் 1730 ஆம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில் இது தொடர்பாக இயற்றப்பட்ட சட்டம் இன்னும் செயல்பாட்டில் இருந்தது.

பாராளுமன்ற சீர்திருத்தத்திற்கான இயக்கம்

பாராளுமன்ற சீர்திருத்தங்களுக்கான முந்தைய முயற்சிகள் (1830 க்கு முன்)

ஜான் லாக்

இங்கிலாந்தில் முழுக்க முழுக்க ஊழல் மற்றும் அநீதியான தேர்தல் முறை சீர்திருத்தத்தை ஆதரித்த முதல் மனிதர் ஜான் லோக் ஆவார். ஆனால் அத்தகைய சீர்திருத்தங்களுக்கான நேரம் இன்னும் தெளிவாகவில்லை. அவர் தனியாக திட்டங்களை கொண்டுவந்தார். அதனால் எந்த சீர்திருத்தங்களும் அறிமுகப்படுத்தப்படவில்லை.

போலிங்ப்ரோக் மற்றும் டாஷ்வட்

பாராளுமன்ற சீர்திருத்தங்களுக்கான போராட்டங்களும் போலிங்ப்ரோக் மற்றும் டாஷ்வட் ஆகியோரால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டன, ஆனால் அவை எந்த வெற்றியையும் அடையவில்லை. அவர்களின் தோல்விக்குக் காரணம் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் முப்பதுகளில் இந்தப் போராட்டங்கள் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டபோது விக் கட்சிகள் ஒன்றுபட்டு வலுவாக இருந்தன. லஞ்சம், ஊழல் மற்றும் ஆதரவளிக்கும் அதிகாரத்தை முறையாகப் பயன்படுத்தியதன் காரணமாக, முதல் இரண்டு ஹனோவேரியர்களின் கீழ் விக் அசென்டென்சி செழித்தது.

பிட் தி எல்டர், ஏர்ல் ஆஃப் சாதம்

இவர் தேர்தல் அல்லது பாராளுமன்ற சீர்திருத்தங்களின் முதல் பெரிய மற்றும் தீவிரமான வக்கீலாகக் கருதப்படுகிறார். உண்மையில் சீர்திருத்தத்திற்கான ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட போராட்டம் 1760 க்குப் பிறகு தொடங்கியது. 'அழகிய பெருநகரங்களின்' உரிமையாளர்களின் செல்வாக்கு அதிகமாகவும் இரண்டு அதிகமாகவும் இருந்த நாடாளுமன்றத்தில் உள்ள ஏற்றத்தாழ்வைச் சரிசெய்வதற்காக நாட்டின் உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்தப்பட்டது.

வில்க்ஸ்

ஜார்ஜ் III ஆட்சியின் போது மக்கள் சுதந்திரத்தின் சாம்பியனாக அறியப்பட்ட வில்க்ஸ், பாராளுமன்ற சீர்திருத்தத்திற்கான காரணத்திற்காகவும் போராடினார் மற்றும் சீர்திருத்தங்களின் அவசியத்தை பொது உணர்வைத் தூண்டுவதில் பெரிதும் வெற்றி பெற்றார்.

சீர்திருத்த சங்கங்கள்

1780 இல் "அரசியலமைப்பு சீர்திருத்தங்களை ஊக்குவிப்பதற்கான சமூகம்" என்ற சீர்திருத்த சங்கம் ஹார்ன் டூக், ஜெப், ஜான் கார்ட்ரைட் மற்றும் வில்லியம் ஜோன்ஸ் ஆகியோரால்

நிறுவப்பட்டது. பின்னர் இதேபோன்ற பிற சமூகங்களும் பாராளுமன்ற தீமைகளை சீர்திருத்துவதற்கான ஒரே நோக்கத்திற்காக உருவாக்கப்பட்டன.

சர் சார்லஸ் ஃபாக்ஸ்

சர் சார்லஸ் ஃபாக்ஸ் 1780 இல் மேற்கு மந்திரி சபைக்கு தலைமை தாங்கியபோது, சீருடை மற்றும் குறைந்த வாக்குரிமை, வருடாந்திர பாராளுமன்றம் மற்றும் வாக்கு மூலம் வாக்களிப்பது போன்ற பாராளுமன்ற சீர்திருத்தங்களுக்கான கோரிக்கைகளை முன்வைத்தார்.

பிட் தியங்கர்

பிட் தி எல்டர் விக் அசென்டென்சியின் கீழ் பாராளுமன்ற ஊழலுக்கு எதிராக குரல் எழுப்பினார். அவரைப் போலவே அவரது மகன் பிட் இளையவரும் தொடக்கத்தில் பாராளுமன்ற சீர்திருத்தத்தின் வலுவான ஆதரவாளராக இருந்தார். அவர் உண்மையில் தனது திட்டங்களை நிறைவேற்ற பல முயற்சிகளை மேற்கொண்டார் ஆனால் வீண் ஆகியது. உதாரணமாக, 1782 இல், அவர் பாராளுமன்ற சீர்திருத்தங்களை அறிமுகப்படுத்துவதற்கான தீர்மானத்தை முன்வைத்தார், ஆனால் இத்தீர்மானம் 20 வாக்குகள் பெரும்பான்மையில் தோற்கடிக்கப்பட்டார்.

1832 இன் சீர்திருத்தச் சட்டத்தின் முக்கிய விதிகள்

சீர்திருத்தச் சட்டம் ஜூன் 7, 1832 இல் நிறைவேற்றப்பட்டது. இது 82 உட்பிரிவுகளைக் கொண்ட ஒரு நீண்ட ஆவணமாகும். ராபர்ட்சனின் வார்த்தைகளில், 1832 இன் சீர்திருத்தச் சட்டம் ஒரு உரிமையை பறிக்கும் நடவடிக்கை, ஒரு உரிமையை மறுபகிர்வு சட்டம், தேர்தல் இயந்திரங்களின் சீர்திருத்தம், பதிவு மற்றும் ஊழல் நடைமுறைகள்". பின்வருபவை 1832 இன் சீர்திருத்தச் சட்டத்தின் முக்கியமான விதிகள் கீழ் வருவன

உரிமையை பறிக்கும் உட்பிரிவுகள்

(i) 2000 க்கும் குறைவான மக்களைக் கொண்ட அனைத்து சிறிய பெருநகரங்களும் உரிமையற்றது. அத்தகைய பெருநகரங்களின் எண்ணிக்கை 56. பழைய சாரும் ப்ராக்லி போன்ற இந்த பேரூராட்சிகள் வாக்களிக்கும் உரிமையைப் பறித்துவிட்டன, இப்போது அவர்களால் எந்த உறுப்பினரையும் ஹவுஸ் ஆஃப் காமன்ஸ் திரும்பப் பெற முடியவில்லை. இதன் மூலம் 111 இடங்கள் காலியாகி, மறு மாவட்ட அயனுக்கு கிடைக்கப்பெற்றன.

(ii) 2,000க்கும் 4,000க்கும் இடைப்பட்ட மக்கள்தொகையைக் கொண்டிருந்த அனைத்துப் பெருநகரங்களும் அதாவது வில்டன், மால்மெஸ்பரி போன்ற நகரங்களில் ஒரு இடம் பறிக்கப்பட்டது, அவை இப்போது தலா ஒரு உறுப்பினரை மட்டுமே நாடாளுமன்றத்திற்குத் திருப்பி அனுப்ப வேண்டும், இதன் மூலம் 32 இடங்கள் காலியாகின.

சீர்திருத்தச் சட்டம் 1832 இயற்றப்படுவதற்கு முன்பு தேசம் ஒரு கடினமான நேரத்தை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. எதிர்ப்பும் எதிர்பாராதது அல்ல. மசோதா எளிதில் நிறைவேறும் என்று யாரும் நினைக்கவில்லை. நிகழ்வுகள் காட்டியுள்ளபடி, சட்டம் ஒரு முக்கிய படியாக இருந்தது. சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்ட பின்னரும் கூட பிரபுக்கள் மேலும் சில பிரச்சனைகளை உருவாக்க முயன்றனர், ஆனால் இவை தைரியமாக தீர்க்கப்பட்டன.

1867 இன் இரண்டாவது சீர்திருத்தச் சட்டம்

முதல் சீர்திருத்தச் சட்டத்தின் குறைபாடுகள் (1832)

1832 இன் சீர்திருத்தச் சட்டம் தொழிலாள வர்க்கத்தை திருப்திப்படுத்தத் தவறிவிட்டது. வாக்காளர்களின் எண்ணிக்கையில் வெளிப்படையான அதிகரிப்பு இருந்தபோதிலும், நாட்டின் மக்கள் தொகையில் சுமார் ஐந்து சதவீதத்தினருக்கு மட்டுமே வாக்களிக்கும் உரிமை இருந்தது. 'தெருவில் உள்ள மனிதனுக்கு' வாக்களிக்கும் உரிமை வழங்கப்பட வேண்டும் என்று தீவிரவாதிகள் விரும்பியதால் திருப்தி அடையவில்லை. 1832 ஆம் ஆண்டின் சீர்திருத்தச் சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சொத்து தகுதிகள் ஏழைத் தொழிலாளிகள் மற்றும் கைவினைஞர்களுக்கு இன்னும் அதிகமாக இருந்தன. ரூ.10 ஆண்டு மதிப்புள்ள வீடுகள் இல்லாதவர்களுக்கும், அதே மதிப்புள்ள தங்குமிடங்களில் தங்கியுள்ளவர்களுக்கும் வாக்களிக்கும் உரிமை இல்லை. இந்த சட்டம் ஏழை தொழிலாளர்கள் மற்றும் கைவினைஞர்களின் நம்பிக்கைகளுக்கு ஒரு முரட்டுத்தனமான அதிர்ச்சியை அளித்தது மற்றும் அவர்களின் அரசியல் அபிலாஷைகளுக்கு மிகக் குறைவாக இருந்தது. வாக்களிக்கும் உரிமையைப் பெறுவதற்காக உழைக்கும் வர்க்கங்களால் மேலும் போராட்டங்கள் நடத்தப்பட வேண்டும். அவர்கள் தங்கள் குறைகளைத் தீர்ப்பதற்காக 'சார்ட்டிஸ்ட் இயக்கம்' என்ற இயக்கத்தை நடத்தினர். இந்த இயக்கம் 1832 ஆம் ஆண்டின் சீர்திருத்தச் சட்டத்திற்குப் பிறகு தொடங்கியது மற்றும் 1850 வரை தொடர்ந்தது, அது தவறான மற்றும் தீவிரமான அணுகுமுறையால் படிப்படியாக மறைந்தது.

விக் மற்றும் டோரி கட்சிகளின் பார்வையில் மாற்றம்

சீர்திருத்தச் சட்டம் டோரிகளின் தன்மையிலும் மாற்றத்தைக் கொண்டு வந்தது. மாறிவரும் சூழ்நிலையின் தேவைகளை கட்சித் தலைவர்கள் ஏற்க வேண்டியிருந்தது. அவர்களில் பெரும்பாலோர், தோலைப் போலவே, காலப்போக்கில் சீர்திருத்த யோசனைகளுக்கு தங்களைத் தாங்களே திருமணம் செய்து கொண்டனர். 'டோரி' என்ற வார்த்தை கட்சி முழுமைக்கும் தவறான பெயராகவும் இருந்தது. பகுதிகளுக்குப் பயன்படுத்தத் தொடங்கிய புதிய பெயர் 'கன்சர்வேடிவ்'. 'டோரி' என்ற சொல், சீர்திருத்தக் கொள்கையை ஏற்காத தீவிர துரோகிகளுக்கு மட்டுமே ஒதுக்கப்பட்டது. இவ்வாறு, கட்சிகளின் மாறிய கண்ணோட்டம் சீர்திருத்தக் கோரிக்கையை நிறைவேற்றுவதை எளிதாக்கியது. இரண்டாவது சீர்திருத்தச் சட்டம், 1867 கன்சர்வேடிவ்

அமைச்சகத்தின் வேலையாக இருந்ததில் ஆச்சரியமில்லை, அது 'லிபரல்' கட்சியின் ஒத்துழைப்புடன் நிறைவேற்றப்பட்டது.

லார்ட் ஜான் ரஸ்ஸலின் முயற்சிகள்

1852-1854 க்கு இடையில் லார்ட் ஜான் ரஸ்ஸல் சீர்திருத்த மசோதாக்களை நகர்த்துவதன் மூலம் சீர்திருத்தங்களுக்கு பல முயற்சிகளை மேற்கொண்டார். நிறைவேற்றப்பட்ட ஒரே மாற்றம் "ரஸ்ஸலின் உறுதிமொழி மசோதா" மட்டுமே. இது 1858 இல் யூதர்களை பாராளுமன்றத்தில் அனுமதிக்கும் வகையில் நிறைவேற்றப்பட்டது மற்றும் 1866 இல் ரஸ்ஸல் மற்றும் கிளாட்ஸ்டோன் மற்றொரு சீர்திருத்த மசோதாவை அறிமுகப்படுத்தினர், ஆனால் ரஸ்ஸலின் லிபரல் அமைச்சகம் அதன் விளைவாக நிராகரிக்கப்பட்டது. க்லாண்ட்ஸ்டோன் அதிகாரத்திலிருந்து தூக்கி எறியப்பட்டது மற்றும் அதன் இடத்தை லார்ட் டெர்பி மற்றும் டிஸ்டாலியின் பழமைவாத அமைச்சகம் (1866) தெரிவு செய்தது.

டிஸ்ரேலியின் சீர்திருத்த மசோதா (1867)

ஜான் ரஸ்ஸல் பிரபுவின் முன்மொழியப்பட்ட மசோதாக்கள் எதுவும் சீர்திருத்தங்களைக் கோரி எந்த ஒரு மக்கள் கிளர்ச்சியையும் கொண்டிருக்கவில்லை. ஆனால் 1866 இல் மேலே விவரிக்கப்பட்ட கடைசி மசோதா தோற்கடிக்கப்பட்டது, பொதுமக்கள், குறிப்பாக தொழிலாள வர்க்கம், ஊர்வலங்கள் மற்றும் வெகுஜனக் கூட்டங்கள் மூலம், சீர்திருத்தத்திற்கான கோரிக்கை எழுந்துள்ளது, அது திருப்திகரமாக நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்பதை தெளிவுபடுத்தியது. இந்த கிளர்ச்சியின் விளைவு என்னவென்றால், டெர்பி பிரபுவின் பழமைவாத அமைச்சகத்தில் கருவூலத்தின் அதிபராக டிஸ்ரேலி 1867 இல் இரண்டாவது சீர்திருத்த மசோதாவை அறிமுகப்படுத்தினார், அது ஒரு சட்டமாக இயற்றப்பட்டது. இது தொடர்பாக, லார்ட் டெர்பியின் கன்சர்வேடிவ் அமைச்சகத்தைப் பற்றி பேசுகையில், ராம்சே முயர் கூற்றுப்படி: "மூன்றாவது முறையாக லார்ட் டெர்பியும் டிஸ்ரேலியும் ஒரு பழமைவாத அமைச்சகத்தை உருவாக்கினர் (1866). இது பதினெட்டு மாதங்கள் நீடித்தது. சீர்திருத்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. 1867 ஆம் ஆண்டு. பாராளுமன்ற சீர்திருத்தம் குறித்த கேள்வியில் லிபரல் அமைச்சகத்தை தோற்கடித்த டிஸ்ரேலி உடனடியாக தனக்கென ஒரு சீர்திருத்த மசோதாவை அறிமுகப்படுத்தினார், மாற்றம் வர வேண்டும் என்பதை அவர் உணர்ந்தார், 1832 முதல் அதிகாரத்தை செலுத்திய நடுத்தர வர்க்கத்தை அவர் விரும்பவில்லை, அவரது யோசனைகள் கைவினைஞர் வகுப்பில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதற்கு சிறந்த வாய்ப்பு கிடைக்கும் என்று அவர் நம்பினார், மேலும் அவர் தனது சொந்தக் கட்சியால் தவிர்க்க முடியாத சலுகையை வழங்க வேண்டும் என்று ஆர்வமாக இருந்தார்."

இரண்டாவது சீர்திருத்தச் சட்டம், 1867ன் விளைவுகள் மற்றும் முக்கியத்துவம்

இரண்டாம் சீர்திருத்தச் சட்டம் படி கீழ் கண்ட மாற்றங்களும், விளைவுகளும் ஏற்பட்டன.

(i) 1867 ஆம் ஆண்டு சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்ட உரிமையில் மாற்றம் ஜனநாயகத்தை நோக்கிய ஒரு நீண்ட படியாகும். ஜி.பி.யின் வார்த்தைகளில். ஆடம்ஸ்: "இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் சுமார் ஒரு மில்லியன் புதிய வாக்காளர்கள் முந்தைய எண்ணிக்கையை இரட்டிப்பாக்கவில்லை, ஆனால் ஜனநாயகத்தை நோக்கிய படி இந்த விகிதத்தைக் காட்டிலும் நீண்டதாக இருந்தது, ஏனெனில் முக்கிய அதிகாரிப் பெருநகரங்களில் உள்ள கைவினைஞர்களின் வர்க்கம் ஆகும். நாட்டிற்கான பெருநகர வாக்குகளின் அதிகாரிப் 134 ஆக இருந்தது, மேலும் சில நகரங்களில் பழைய வாக்காளர்களின் எண்ணிக்கை மூன்றால் பெருக்கப்பட்டது". இரண்டாவது சீர்திருத்தச் சட்டம், 1867, அதிகாரத்தை நடுத்தர வர்க்கத்திடமிருந்து தொழிலாள வர்க்கத்திற்கு மாற்றியது. இச்சட்டத்தின் மூலம், "தெருவில் உள்ள ஒரு மனிதனுக்கு வாக்களிக்கும் உரிமை வழங்கப்பட்டது". சட்டத்தால் சொத்து உரிமை கணிசமாகக் குறைக்கப்பட்டது.

(ii) இரண்டாவது சீர்திருத்தச் சட்டம், 1867 இன் புதிய அம்சம், வரையறுக்கப்பட்ட விகிதாசார பிரதிநிதித்துவ முறையை வழங்குவதாகும். இந்த அமைப்பு நெருக்கமான கட்சி அமைப்பு மற்றும் கடுமையான கட்சி ஒழுக்கத்தை விளைவித்தது. இது தொடர்பாக ஜி.பி. ஆடம்ஸ் கவனிக்கிறார் "இந்த மசோதாவின் ஒரு தற்செயலான விளைவு முன்னறிவிக்கப்படவில்லை மற்றும் விரும்பியிருக்காது. இது நெருக்கமான கட்சி அமைப்பு மற்றும் இயந்திர முறைகள் போன்றவற்றுக்கு வழிவகுத்தது. ஹவுஸ் ஆஃப் லார்ட்ஸ் செய்த ஒரு திருத்தம் மற்றும் காமன்ஸ் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. விகிதாச்சாரப் பிரதிநிதித்துவம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது, நிரந்தர முடிவு என்பது முன்பை விட அதிக மையப்படுத்தப்பட்ட கட்சி வழிகாட்டுதல் மற்றும் வேட்பாளர்கள் மற்றும் தேர்தல்களை மேற்பார்வையிடுவது போல் தெரிகிறது."

(iii) சீர்திருத்தச் சட்டத்தின் மற்றொரு விளைவு என்னவென்றால், படிப்படியாக மக்களவை வாக்காளர்களைச் சார்ந்திருப்பது அதிகரித்தது மற்றும் தொகுதிகளின் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரம் பொது மன்றத்தால் உடனடியாக உணரப்பட்டது. சபையின் கண்ணோட்டத்திலும் குணத்திலும் ஒரு முக்கியமான மாற்றம் ஏற்பட்டது. முன்னதாக, சபை வாக்காளர்களிடமிருந்து சுயாதீனமாக இருப்பதாகவும், சபையின் உறுப்பினர்கள் உங்கள் வாக்காளர்களின் செல்வாக்கின்றி சுயாதீனமாக முடிவுகளை எடுக்க முடியும் என்றும் கோட்பாட்டளவில் கருதப்பட்டது. ஆனால் இப்போது கோட்பாட்டிலும் நடைமுறையிலும் நிலைமை மாறிவிட்டது. ஜி.பி.யின் வார்த்தைகளில். ஆடம்ஸ்: "இப்போது வெவ்வேறு தொகுதிகளில் உள்ள வாக்காளர்கள் தங்களுக்கு மிகவும் நேரடியான பொறுப்பைக் கோரத் தொடங்கினர், தங்கள் உறுப்பினரை தேசிய பிரச்சினைகளில் தங்கள் சொந்த வெளிப்பாட்டின் வழிமுறையாகக் கருதுகின்றனர் மற்றும் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கட்சிக்கு அவரது நிலையான விசுவாசத்தைத் தவிர. இவை அனைத்தும் வளர்ந்து வரும் ஜனநாயக சக்தியின் தெளிவான அறிகுறிகளாகும். இருப்பினும், கோட்பாட்டின் மாற்றத்தை விட நடைமுறையில் மாற்றம் அதிகமாக இருந்தது. நடைமுறையில் உருவான புதிய கொள்கைகளை அக்கால மனிதர்கள் அறிந்திருக்கவில்லை. புதிய முன்னேற்றங்கள் ஜனநாயகக் கட்டுப்பாட்டின் ஆரம்பம் மட்டுமே.

(iv) சட்டத்தின் மற்றொரு விளைவு என்னவென்றால், மாற்றம் மற்றும் சீர்திருத்தங்களின் தவிர்க்க முடியாத தன்மை மற்றும் அவசியத்தை பழமைவாதிகள் உட்பட அனைவரும் உணர்ந்தனர். இது தொடர்பாக ட்ரெவெலியன் குறிப்பிடுகிறார்: "இரண்டாம் சீர்திருத்த மசோதா நிறைவேற்றப்பட்ட விதம், முதல் மசோதா நிறைவேற்றப்பட்டதில் இருந்து மிகவும் வித்தியாசமானது. கடந்த முப்பத்தைந்து ஆண்டுகளில் ஆளும் மற்றும் பழமைவாத வர்க்கங்கள் எவ்வளவு மாற்றத்திற்குப் பழகிவிட்டன என்பதை வித்தியாசம் சுட்டிக்காட்டுகிறது. அரசியல் வாழ்க்கையின் இயல்பான நிலை, எல்லாவற்றுக்கும் முடிவாகக் கருதுவதற்குப் பதிலாக, டார்வினின் 'பரிணாமம்' என்ற மிகவும் போட்டியிட்ட கோட்பாடு ஏற்கனவே அரசியல் நளவில் அதன் இடத்தைப் பெற்றுவிட்டது என்று ஒருவர் கூறலாம்.

இரண்டாவது சீர்திருத்தச் சட்டத்தின் குறைபாடுகள், 1867

இரண்டாவது சீர்திருத்தச் சட்டம் (1867) நாடுகளில் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு வாக்குரிமை வழங்கவில்லை. நகரங்களில் உள்ள அவர்களது சகாக்களுக்கு (அதாவது தொழில்துறை தொழிலாளர்கள் மற்றும் கைவினைஞர்கள்) வாக்களிக்கும் உரிமை வழங்கப்பட்டது. நாடுகளிலும் நகரங்களிலும் ஒரே மாதிரியான அமைப்பை அறிமுகப்படுத்துவதற்கான ஒரு தேவையை தொழிலாளர்கள் மற்றும் அரசாங்கம் உணர்ந்தது.

கிளாட்ஸ்டோனின் முதல் அமைச்சகத்தால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட சீர்திருத்தங்கள்

இரண்டாவது சீர்திருத்தச் சட்டம் (1867) நிறைவேற்றப்பட்ட பிறகு, 1868 இல் நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தல்கள் லிபரல் கட்சிக்கு பலமான பெரும்பான்மையை வழங்கியது மற்றும் அந்த நேரத்தில் கன்சர்வேடிவ் பிரதமராக இருந்த டிஸ்ரேலி (1868 இன் ஆரம்பத்தில் டெர்பியின் தொடக்கத்தில் பதவியேற்றார்) ஆனால் கூட்டத்திற்கு முன்பே ராஜினாமா செய்தார். புதிய பாராளுமன்றத்தின். இந்த நடவடிக்கையில் நாட்டின் தீர்ப்பை அங்கீகரித்த முதல் பிரதமர் அவர்தான். அவரது ராஜினாமாவுக்குப் பிறகு, லிபரல் தலைவர் கிளாட்ஸ்டோன் பிரதமரானார் மற்றும் 1874 வரை பதவியில் தொடர்ந்தார். அவரது அமைச்சகம் 5 ஆண்டுகளின் முதல் நிர்வாகத்தின் போது பல முக்கியமான சீர்திருத்தங்களை அறிமுகப்படுத்தியது. 1872 ஆம் ஆண்டில், கிளாட்ஸ்டோன் இரகசிய வாக்குச் சட்டத்தை நிறைவேற்றினார், இதன்படி வாக்காளர்கள் ரகசிய வாக்கெடுப்பு மூலம் வாக்களிக்க வேண்டும். எந்தவொரு அழுத்தத்திலிருந்தும் வாக்காளரின் இந்த சுதந்திரமானது "நில உரிமையாளர் மற்றும் முதலாளியின் சட்டவிரோத செல்வாக்கை" பலவீனப்படுத்தியது. இப்போது

ஊழியர்கள் எந்த ஒரு வேட்பாளருக்கும் அச்சமோ, மிரட்டலோ இல்லாமல் சுயேச்சையாக வாக்களிக்கலாம். கிளாட்ஸ்டோன் 1873 இல் நிறைவேற்றப்பட்டது, மற்றொரு முக்கியமான சட்டம், அதாவது பிரபலமான ஊழல் நடைமுறைச் சட்டம், இது வாக்காளர்களுக்கு லஞ்சம் கொடுக்கும் நடைமுறைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தது. இந்த ஆண்டுகளில் உரிமையை நீட்டிப்பதற்கான முன்மொழிவுகள் ஹவுஸ் ஆஃப் காமன்ஸில் முன்வைக்கப்பட்டன, ஆனால் இந்த திசையை நோக்கிய நடைமுறை நடவடிக்கைகள் கிளாட்ஸ்டோனின் இரண்டாவது அமைச்சகத்தின் போது மட்டுமே எடுக்கப்பட்டது.

மூன்றாவது சீர்திருத்தச் சட்டத்தின் (1884) முக்கிய விதிகள்

(i) 1867 இன் சீர்திருத்தச் சட்டத்தின் மூலம் பெருநகரங்களில் செய்யப்பட்டதைப் போலவே நாடுகளில் உள்ள உரிமையும் செய்யப்பட்டது. ஒரு நாட்டில் வசிக்கும் வீடு அல்லது ஒரு நாட்டில் தனி வசிப்பிடமாக ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட வீட்டின் எந்தப் பகுதியிலும் வசிப்பவர் , இருபத்தி ஒரு வயதுக்கு மேற்பட்ட ஆண் என்பதால், வாக்களிக்கும் உரிமை கிடைத்தது.

(ii) ஒரு நாட்டில் ௫.10 ஆண்டு மதிப்புள்ள தங்குமிடங்களில் உள்ள அனைத்து குடியிருப்பாளர்களும் வாக்களிக்கும் உரிமையைப் பெற்றுள்ளனர்.

(iii) 1884 ஆம் ஆண்டின் மூன்றாவது சீர்திருத்தச் சட்டத்தைத் தொடர்ந்து 1885 ஆம் ஆண்டின் இடங்கள் மறுபிரிவுச் சட்டம் வந்தது. இதுவும் கிளாட்ஸ்டோனின் அமைச்சகத்தின் முக்கியமான நடவடிக்கையாகும். இந்தச் செயலின் மூலம் இங்கிலாந்தின் பிரதிநிதித்துவ அமைப்பில் இருந்த மற்றொரு தீவிர விளைவு நீக்கப்பட்டது. இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்படும் வரை இடப் பங்கீடு திருப்திகரமாக இல்லை. "ஒற்றை உறுப்பினர் தொகுதி" என்ற அமைப்பு அமைக்கப்பட்டு, ஒவ்வொரு தொகுதியிலும் தோராயமாக சம எண்ணிக்கையிலான வாக்காளர்கள் இருக்க வேண்டும். இந்த வழியில், இருபத்தி இரண்டு பேரூராட்சிகளைத் தவிர, தலா இரண்டு உறுப்பினர்களைத் திருப்பி அனுப்ப உரிமை உண்டு மற்றும் சில பல்கலைக்கழகங்களைத் தவிர மற்ற அனைத்து நாடுகளும் மற்றும் பெருநகரங்களும் ஒற்றை உறுப்பினர் தொகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டன. எனவே 1885 ஆம் ஆண்டின் சட்டம் சமமான தேர்தல் மாவட்டங்களை நிறுவினது.

(iv) 1885 ஆம் ஆண்டு முதல் ஒரு சில புள்ளிகளைத் தவிர மற்ற அனைத்தும், கோட்பாட்டளவில் நடைமுறையில் குறைவான முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை, இங்கிலாந்து ஜனநாயக நாடாக இருந்து வருகிறது. அரசாங்கக் கொள்கையின் மீதான பொதுக் கருத்தின் உடனடி தாக்கத்தைப் பொருத்தவரை, இங்கிலாந்து ஒரு தலைமுறையாக அமெரிக்காவை விட அதிக ஜனநாயகமாக இருந்து வருகிறது என்று சொல்வது உண்மையில் நியாயமானது. அரசாங்கத்தின் அமைச்சரவை அமைப்பு, ஹவுஸ் காமன்ஸுக்குப் பொறுப்பான அமைச்சகம், பெரும்பான்மையை இழக்கும்போது பதவியை இழக்கிறது, இதன் மூலம் தானாகவே, எதிர்கால தேர்தல் நாளுக்காக காத்திருக்காமல், அரசாங்கக் கொள்கையின் மாற்றத்தில் தேசிய தீர்ப்பின் மாற்றம்

மேற்கொள்ளப்படுகிறது. , எப்போதும் வெளியில் இருக்கும் கருத்து மாற்றத்துடன் பொது சபையில் கருத்து மாறுதல்களை வழங்குகிறது. அது எதிர்காலத்தில் செய்தது; உண்மையில், மக்களவைத் தொகுதிகளின் அதிகாரம் அதிகரிப்பதால், வேறு எந்த முடிவும் சாத்தியமில்லை.

1911 ஆம் ஆண்டின் பாராளுமன்றச் சட்டம்

திரு. அஸ்கித்தின் லிபரல் அமைச்சகம் ஆட்சியில் இருந்தபோது 1911 ஆம் ஆண்டின் பாராளுமன்றச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. சட்ட விஷயங்களில் லார்ட்ஸ் மாளிகையின் அதிகாரத்தை கட்டுப்படுத்தவும், பொது மக்களின் அதிகாரத்தை அதிகரிக்கவும் இது நிறைவேற்றப்பட்டது. இந்தச் சட்டத்தை அறிமுகப்படுத்துவதற்கும் நிறைவேற்றுவதற்கும் வழிவகுத்த சூழ்நிலைகள் பின்வருமாறு:

தாராளவாத அமைச்சகத்தின் உருவாக்கம் (1906)

1906 பொதுத் தேர்தலுக்குப் பிறகு, தாராளவாதிகள் பெரும்பான்மையாக இருந்ததால், சர் தலைமையில் ஒரு அமைச்சகம் அமைக்கப்பட்டது. ஹெச்.எச். அஸ்கித், திரு. லாய்ட் ஜார்ஜ், சர் எட்வர்ட் கிரே மற்றும் திரு. ஜான் மோர்லி ஆகியோர் அமைச்சரவையின் உறுப்பினர்கள். திரு. அஸ்கித் இந்த அமைச்சகத்தில் கருவூலத்தின் அதிபராக இருந்தார். 1908 ஆம் ஆண்டில் கேம்பெல்-மேனர் இறந்தார் மற்றும் அவரது இடத்தைப் பிரதமராக திரு. அஸ்கித் பெற்றுக் கொண்டார், அவருக்குப் பதிலாக இந்த அமைச்சகத்தில் கருவூலத்தின் அதிபராக இருந்தார். அவருடைய இடத்தில், கருவூலத்தின் அதிபராக, இப்போது திரு.லாயிட் ஜார்ஜ் நியமிக்கப்பட்டார். கேம்பெல்-மேனர்மேன் லிபரல் அமைச்சகம் மற்றும் அவருக்குப் பிறகு திரு. அஸ்கித் பல முக்கியமான சமூக, பொருளாதார, அரசியல் மற்றும் இராணுவ சீர்திருத்தங்களை அறிமுகப்படுத்தியது. இந்த அனைத்து சீர்திருத்தங்களும் புதிய சமூகக் கொள்கையும் பொதுப் பணத்தின் பெரும் செலவினத்தை உள்ளடக்கியது, எனவே பொது நிதி அமைப்பில் பெரிய மாற்றங்கள் தேவைப்பட்டன. முந்தைய அரசாங்கத்தின் ஏகாதிபத்திய மோதல்கள், பெரும் போர் வெடிக்கும் அபாயம் மற்றும் 1908 இல் நிறுவப்பட்ட முதியோர் ஓய்வூதியத்தை செலுத்துவதற்கும் செலவினங்களைச் சமாளிப்பதற்கும் நிதியின் தேவையின் காரணமாக இராணுவ மற்றும் கடற்படை செலவினங்களில் பெரும் அதிகரிப்பு. சமூக மற்றும் பொருளாதார சீர்திருத்தங்கள், திரு. அஸ்கித்தின் அமைச்சகத்திற்கு கடுமையான நிதி சிக்கலை உருவாக்கியது. லிபரல் அமைச்சகம் கன்சர்வேடிவ்களால் முன்வைக்கப்பட்ட பாதுகாப்பு கட்டண முன்மொழிவை எதிர்த்தது மற்றும் வருவாயை உயர்த்துவதில் உள்ள சிக்கல்களுக்கு புதிய தீர்வைக் கண்டறிய முயற்சித்தது. திரு. அஸ்கித் அவர்கள் கருவூல அதிபராக இருந்தபோது, சமூகத்தின் ஏழ்மையான பிரிவினருக்குப் பலனளிக்கும் சமூகச் சீர்திருத்தச் செலவுகளைச் சமூகத்தின் பணக்காரப் பிரிவினரே செலுத்த வேண்டும் என்ற கொள்கையின் அடிப்படையில் செயல்பட்டார். அவர் பிரதம மந்திரியாக பதவியேற்றதும், அவரது அதிபர் திரு. லாயிட் ஜார்ஜ், மிகப் பெரிய சுமையை பரந்த கறுப்பர்கள் மீது சுமத்த வேண்டும் என்ற

கொள்கையின்படி செயல்பட்டார். திரு. அஸ்கித், "கண்டுபிடிக்கப்படாத வருமானம்" (அதாவது செய்த வேலைக்கான கொடுப்பனவுகள்) மீது அதிக வருமான வரி விதித்திருந்தார். அவர் மரணத்தின் போது தோட்டங்களில் செலுத்தப்படும் கடமைகளையும் கணிசமாக அதிகரித்தார். திரு. லாயிட் ஜார்ஜ் 1909 ஆம் ஆண்டுக்கான வரவு செலவுத் திட்டத்தை அதே கொள்கையின்படியே தாக்கல் செய்தார்.

1909 பட்ஜெட்

ராமசே முயரின் வார்த்தைகளில்: "1909 ஆம் ஆண்டு பட்ஜெட்டில் திரு. அஸ்கித்துக்குப் பின் வந்த திரு. லாயிட் ஜார்ஜ், இன்னும் அதிகமாகச் சென்று, அனைத்து பெரிய வருமானங்களுக்கும் சாதாரண வருமான விகிதத்திற்கு மேல் மற்றும் அதற்கு மேல் அதிக வரி விதித்தார். வரி. வரவுசெலவுத் திட்டத்தினால், கடுமையான சர்ச்சையை ஏற்படுத்தியது, நிலத்தின் மீது விகிதக்கப்படும் புதிய வரிகளின் வரிசை. நாட்டில் உள்ள அனைத்து நிலங்களும் மதிப்பிடப்பட வேண்டும், அடுத்த சில ஆண்டுகளில் மதிப்புகள் மிகவும் அதிகமாக இருந்தன. நிலத்தின் மூலதன மதிப்பின் மீது (அதில் உள்ள கட்டிடத்தின் ஒரு பகுதி) மீது வரி விதிக்கப்பட்டது, மேலும் "அதிகரிப்பு வரி" என்று அழைக்கப்படும் கூடுதல் வரியானது, சமூகத்திற்கு அனைத்து மதிப்பு அதிகரிப்புகளிலும் ஒரு பங்கைப் பாதுகாப்பதற்கான வழிமுறையாக முன்மொழியப்பட்டது. ஆனால் ஒரு பெரிய மக்கள் முன்னிலையில். இந்த முன்மொழிவுகள் மீது ஒரு அசாதாரணமான கடுமையான சர்ச்சை இருந்தது, அதன் போக்கில் வரிகள் மிகக் குறைவாக இருக்கும் வரை குறைக்கப்பட்டன. ஒருபுறம், நிலவுடைமை வர்க்கம் நாட்டின் தொழில்துறையை ஆக்கிரமித்ததற்காகவும், தேசிய விரிவாக்கத்திற்குத் தேவையான நிலத்தை மீட்கும் விலையைப் பெறுவதற்காகவும் கண்டனம் செய்யப்பட்டது. மறுபுறம், திட்டத்தின் ஆதரவாளர்கள் நாட்டின் பொருளாதார வாழ்க்கையின் அடித்தளத்தையே சீர்குலைக்கும் புரட்சியாளர்கள் என்று கண்டிக்கப்பட்டனர்.

பாராளுமன்ற மசோதா அறிமுகம் மற்றும் நிறைவேற்றம் (1911)

தேர்தல் முடிவுகள், மேல்சபையின் அதிகாரத்தை மட்டுப்படுத்துவதற்கு நிர்ணயிக்கப்பட்ட நடவடிக்கையை தொடர், அரசாங்கத்திற்கு மக்கள் ஆணையிட்டுள்ளனர் என்று பொருள் கொள்ளப்பட்டது. இதன் விளைவாக, புதிய ஹவுஸ் ஆஃப் காமன்ஸில், பிரதமர் திரு. அஸ்கித், முந்தைய ஆண்டின் பாராளுமன்ற மசோதாவை மீண்டும் அறிமுகப்படுத்தினார். இது 1911 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் ஹவுஸ் ஆஃப் காமன்ஸை நிறைவேற்றியது. ஹவுஸ் ஆஃப் காமன்ஸ் மசோதாவை நிறைவேற்றுவதற்கு முன்பு, வன்முறைக் காட்சிகளுடன் ஆவேசமான மற்றும் கசப்பான விவாதங்கள் நடந்தன. பின்னர் இந்த மசோதா பிரபுக்கள் சபைக்கு அனுப்பப்பட்டது. பெரும்பான்மையான பிரபுக்கள் மசோதாவை நிராகரிக்க விரும்புவார்கள், ஆனால், ஐந்தாம் ஜார்ஜ் மன்னர் நானூறு சகாக்களை உருவாக்க ஒப்புக்கொண்டார், தேவைப்பட்டால், மசோதா நிறைவேற்றப்படுவதைப் பாதுகாக்க, பிரபுக்களுக்கு தயக்கத்தைத் தவிர வேறு வழியில்லை. வழி

கொடுக்க. ஜி.பி. ஆடம்ஸ் வார்த்தைகளில் "முதலில் பிரபுக்கள் மசோதாவைத் திருத்த முயன்றனர், ஆனால் அவர்களின் திருத்தங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாது என்பது தெளிவாகத் தெரிந்ததும், அமைச்சரவையின் ஆலோசனையைப் பின்பற்றி, தேவையான எண்ணிக்கையிலான சகாக்களை ராஜா உருவாக்குவார் என்பது தெளிவாகத் தெரிந்ததும், சபை திருத்தங்களை வலியுறுத்த வேண்டாம் என்று வாக்களித்தது. வாக்கு 131 க்கு 114. பெரும்பாலான தொழிற்சங்க சகாக்கள் வாக்களிப்பதைத் தவிர்த்தனர்: ஒரு சிலர் தாராளவாதிகளுடன் வாக்களித்தனர், மேலும் மசோதா 1832 இல் முதல் சீர்திருத்த மசோதாவைப் போலவே சபையில் நிறைவேற்றப்பட்டது". இதனால் இந்த பாராளுமன்ற மசோதா பாராளுமன்ற சட்டம் 1911 ஆனது.

பாராளுமன்ற மசோதாவின் முக்கிய விதிகள், 1911

1911 இல் நிறைவேற்றப்பட்ட பாராளுமன்ற மசோதா, மேல் சபையின் தற்போதைய அதிகாரங்களைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு மட்டுப்படுத்தப்பட்டது என்பதையும், மசோதாவின் முன்னுரையில் அத்தகைய திட்டமும் விவாதமும் இருந்தபோதிலும், அவையை "புனரமைக்க" வழங்கவில்லை என்பதைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். இந்த பிரச்சினையில் நடைபெற்றது. பிரபுக்களின் தற்போதைய அதிகாரங்களின் கட்டுப்பாடு பற்றிய கேள்வியைப் பொறுத்த வரையில், இந்த மசோதா முக்கியமாக பின்வரும் விதிகளைக் கொண்டுள்ளது.

(i) ஹவுஸ் ஆஃப் காமன்ஸிலிருந்து பெறப்பட்ட ஒரு மாதத்திற்குள் பிரபுக்கள் சபையால் நிறைவேற்றப்பட்ட ஒவ்வொரு பண மசோதாவும் (அதாவது வரிகள் அல்லது செலவினங்களைக் கையாளும் மசோதா) அத்தகைய மசோதா மகுடத்திடம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டு அரசுவையைப் பெறும். ஒப்புதல். பண மசோதாக்கள் மீது மேல் சபைக்கு ஒரு மாதத்திற்கு மட்டுமே வீட்டோ அதிகாரம் இருக்க வேண்டும் என்பதை இது குறிக்கிறது.

(ii) மசோதாவின் தன்மையைப் பொறுத்தவரை, சாத்தியமான எந்த ஆட்சேபனையையும் சந்திக்க, மசோதாவின் நம்பகத்தன்மையை உண்மையில் ஒரு பண மசோதாவாகக் கேள்விக்குட்படுத்தலாம், அது சட்டப் பேரவையின் சபாநாயகரின் சான்றிதழை உத்தரவாதம் செய்யும் என்று அமைக்கப்பட்டது. மசோதா ஒரு பண மசோதாவாக இருந்தது (அதாவது அது மற்ற சட்டங்களைக் கொண்டிருக்கவில்லை)

(iii) "பொது மசோதாக்கள்" (பண மசோதாக்கள் தவிர) தொடர்பாக, ஒரு பொது மசோதா ஒரே பாராளுமன்றத்தில் அல்லது இல்லாவிட்டாலும், தொடர்ந்து மூன்று அமர்வுகளில் பொது மன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்டால், அது நிராகரிக்கப்பட்டது. ஹவுஸ் ஆஃப் லார்ட்ஸ் ஒவ்வொரு முறையும் மூன்றாவது நிராகரிப்பில் பாராளுமன்றத்தின் சட்டமாக மாறும் போது அது அரசு ஒப்புதலுக்காக மகுடத்திடம் சமர்ப்பிக்கப்படும் போது முதல் அமர்விலும் மூன்றாவது அமர்விலும் இரண்டாவது வாசிப்புக்கு இடையில் இரண்டு ஆண்டுகள் கடந்துவிட்டன. மூன்றாவது அமர்வில் வாசிப்பு. சாதாரண பொது மசோதாக்கள் மீது லார்ட்ஸ் இரண்டு ஆண்டுகள் மட்டுமே வீட்டோ

அதிகாரத்தை கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பதே இதன் பொருள். காலப்போக்கில் சபாநாயகர் சான்றளிக்கக்கூடிய மாற்றங்கள் அல்லது மேல்சபையில் முன்மொழியப்பட்ட திருத்தங்களில் இருக்கக்கூடிய மாற்றங்கள் தவிர, காமன்ஸின் அனைத்து அமர்வுகளிலும் அத்தகைய மசோதா ஒரே மாதிரியாக இருக்க வேண்டும். காமன்ஸ் ஏற்றுக்கொண்டது. எவ்வாறாயினும், நடைமுறையில், திருத்தம் ஒரு திருத்த மசோதாவில் தனித்தனியாக இருக்கலாம்.

(iv) பாராளுமன்றத்தின் ஆயுட்காலம் (அதாவது காமன்ஸ் சபையின் ஆயுட்காலம்) ஏழு ஆண்டுகளில் இருந்து ஐந்து ஆண்டுகளாக குறைக்கப்பட்டது மற்றும் மேல் சபையின் வெளிப்படையான ஒப்புதல் இல்லாமல் இந்த வரம்பை மாற்ற முடியாது.

புதிய சட்டம் பிரபுக்கள் சபையின் அதிகாரங்களை மிகக் கடுமையாகக் குறைத்தது. காமன்ஸ் மீது பிரபுக்கள் மேற்கொள்ளும் ஒவ்வொரு முயற்சியும் உறுதியாக முறியடிக்கப்படும் மற்றும் எந்த வகையிலும் பொறுத்துக்கொள்ளப்படாது என்பது இப்போது தெளிவாகத் தெரிந்தது. ராஜா அமைச்சரவையுடன் இருந்தார், ஆனால் பிரபுக்கள் தனியாக இருந்தனர் எனப்படுகிறது.

1918 இன் சீர்திருத்தச் சட்டம்

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் சீர்திருத்தச் சட்டங்கள் பெண்களுக்கு வாக்களிக்கும் உரிமையை வழங்கவில்லை. மில் 1867 ஆம் ஆண்டில் பெண்களுக்கான உரிமையை முன்மொழிந்த முதல் நபர் ஆனால் அவரது முன்மொழிவு நிராகரிக்கப்பட்டது. இங்கிலாந்தின் பெண்கள் தங்கள் சொந்த வாக்களிக்கும் உரிமைக்காக அழுத்தம் கொடுப்பதற்காக தங்கள் சமூக மற்றும் அரசியல் தொழிற்சங்கங்களை ஏற்பாடு செய்தனர். இந்த அமைப்புகள் சமரச மற்றும் அமைதியான முறைகள் மூலம் தங்கள் நோக்கத்தை அடையத் தவறியபோது, பெண்கள் வன்முறை மற்றும் அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்கு முரணான முறைகளுக்குத் திரும்பினார்கள். வன்முறைச் சங்கங்கள் கூட தங்கள் இலக்குகளை அடையத் தவறிவிட்டன. பல உற்சாகமான பெண் தொழிலாளர்கள் கம்பிகளுக்குப் பின்னால் தள்ளப்பட்டனர். 1908 ஆம் ஆண்டில், பெண்களுக்கான வாக்குரிமையைப் பாதுகாப்பதற்காக மகளிர் சுதந்திரக் கழகம் உருவாக்கப்பட்டது மற்றும் தொழிலாளர்கள் வன்முறை வழிகளில் நாசவேலை மற்றும் பிற சட்ட விரோத செயல்களை விளைவித்தனர். முதலாம் உலகப் போரின் போது (1914 - 18) பெண்கள் தங்கள் நாட்டிற்காக போற்றத்தக்க சேவைகளை ஆற்றுவதன் மூலம் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க பங்கைக் கொண்டிருந்தனர். அவர்களின் சேவைகளை அங்கீகரிக்கும் வகையில், அரசாங்கம் நான்காவது சீர்திருத்தச் சட்டம், 1918 அல்லது மக்கள் பிரதிநிதித்துவச் சட்டம் 1918ஐ நிறைவேற்றியது, முப்பது வயதுக்கு மேற்பட்ட பெண்களுக்கு வாக்களிக்கும் உரிமையை வழங்கியது.

1918 சட்டத்தின் முக்கிய விதிகள்

1918 ஆம் ஆண்டின் நான்காவது சீர்திருத்தச் சட்டம் அல்லது மக்கள் சட்டத்தின் பிரதிநிதித்துவம், 1918, லியோட் ஜார்ஜ் அமைச்சகத்தால் நிறைவேற்றப்பட்டது. 1884 ஆம் ஆண்டு முதல் பெண்கள் கடுமையாகப் போராடிய வாக்களிக்கும் உரிமையை இந்தச் சட்டம் பெண்களுக்கு வழங்கியது. 1884 ஆம் ஆண்டிலிருந்து அவர்கள் கடுமையாகப் போராடிய வாக்குரிமையின் போது. முதல் உலகப் போரின் போது பெண்கள் அரசாங்கத்திற்கு இதயப்பூர்வமான ஒத்துழைப்பை அளித்து பாராட்டுக்குரியவர்களாக இருந்தனர். தங்கள் நாட்டுக்கு சேவை. இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் 30 வயதுக்கு மேற்பட்ட பெண்களுக்கும் 21 வயதுக்கு மேற்பட்ட ஆண்களுக்கும் வாக்குரிமை அளிக்கப்பட்டது. இந்தச் சட்டம் "நாட்டிலும், பெருநகரங்களிலும் உள்ள உள்ளூர் தொழில் அல்லது வசிப்பிடத்தின் அடிப்படையிலான பழைய தகுதிகளைத் துடைத்தெறிந்து, ஆண்மை வாக்குரிமைக் கொள்கையை நிறுவியது. இந்தச் சட்டத்தின் மிகவும் புதுமையான அம்சம் 30 வயதுக்கு மேற்பட்ட பெண்களுக்கு உரிமை வழங்குவதாகும்". இந்த உரிமையை இப்போது 21 மில்லியன் வாக்காளர்கள் அனுபவித்தனர், அவர்களில் 8 மில்லியன் பெண்கள். ஆண்களும் பெண்களும் இப்போது நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக நிற்க முடியும். இந்த சட்டம் கிரேட் பிரிட்டனுக்கு ஒரு தேர்தல் நாளை நிர்ணயித்தது.

1928 இன் சீர்திருத்த சட்டம் அல்லது 1928 இன் சம உரிமைச் சட்டம்

1918 ஆம் ஆண்டின் நான்காவது சீர்திருத்தச் சட்டம் பெண்களை ஆண்களுக்கு இணையாக அமைக்கவில்லை. ஆண்களுக்கு 21 வயதாக இருந்த நிலையில், பெண்களுக்கு வயது தகுதி 30 ஆண்டுகள் தேவை என்ற அளவுக்கு ஆண்களுக்கு நிகரான விதிமுறைகளில் பெண்களுக்கு வாக்களிக்கும் உரிமை வழங்கப்படவில்லை. 1928 ஆம் ஆண்டின் ஐந்தாவது சீர்திருத்தச் சட்டத்தின் மூலம் ஆண்களைப் போலவே பெண்களுக்கும் வாக்களிக்கும் உரிமை வழங்கப்பட்டது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், 21 வயதுக்கு மேற்பட்ட பெண்கள் வாக்களிக்கும் உரிமையை அனுபவித்தனர். இதனால் 1928 ஆம் ஆண்டு இங்கிலாந்தில் முழுமையான ஜனநாயகம் அமைக்கப்பட்டு, அந்த ஆண்டு முதல் பைத்தியம் பிடித்தவர்களைத் தவிர 21 வயதுக்கு மேற்பட்ட ஆண்கள் மற்றும் பெண்கள் அனைவரும் வாக்களிக்கும் உரிமையைப் பயன்படுத்துகின்றனர். சமீபத்தில் (1970) ஆண், பெண் இருபாலருக்கும் வயது தகுதி 18 ஆக குறைக்கப்பட்டது.

1949 ஆம் ஆண்டின் பாராளுமன்றச் சட்டம்

1911 ஆம் ஆண்டின் பாராளுமன்றச் சட்டம், பண மசோதாக்கள் தவிர மற்ற பொது மசோதாக்கள் மீது ஹவுஸ் ஆஃப் லார்ட்ஸுக்கு இரண்டு வருட வீட்டோ அதிகாரத்தை வழங்கியது. குறைந்த பட்சம் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு பொது மக்களால் நிறைவேற்றப்பட்ட மசோதாக்களை நிறுத்தி வைப்பதன் மூலம் பிரபுக்களின் குறைக்கப்பட்ட அதிகாரத்தை கூட அவர்கள் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். பிரபுக்களின் இந்த தாமதப்படுத்தும் அதிகாரம் 1949 ஆம் ஆண்டின் பாராளுமன்றச்

சட்டத்தால் மேலும் குறைக்கப்பட்டது, இதன் கீழ் லார்ட்ஸ் இப்போது பண மசோதாக்கள் தவிர மற்ற பொது மசோதாக்கள் மீது ஒரு வருடத்திற்கு மட்டுமே வீட்டோ அதிகாரத்தை அனுபவிக்க முடியும். இதனால் முழுமையான ஜனநாயகத்தின் வழியில் இருந்த பெரும் தடையும் நீக்கப்பட்டது. ஹவுஸ் ஆஃப் காமன்ஸ் கிட்டத்தட்ட உச்ச சட்டமியற்றும் அதிகாரமாக மாறியது.

அலகு - IV

குாலனித்தவ வளர்ச்சி

ஆங்கிலேயர்களின் ஆரம்ப கால காலனித்துவம்

17 மற்றும் 18 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் ஆங்கிலேயர்கள் ஒரு பெரிய காலனித்துவ சாம்ராஜ்யத்தை உருவாக்க முடிந்தது. பல பிரிட்டிஷ் காலனிகள் உலகின் பல்வேறு பகுதிகளில் காலனித்துவம் ஏற்படுத்தியது. வர்ஜீனியா, மேரிலாந்து, வட கரோலினா, தென் கரோலினா, நியூ பிளைமவுத், நியூ ஹெம்ப்ஷயர், மாசசூசெட்ஸ், மெயின், முதலியன வட அமெரிக்காவின் நிலப்பரப்பில்; அமெரிக்காவின் கிழக்கில் மேற்கிந்தியத் தீவுகள்; இந்தியாவில் பம்பாய், மெட்ராஸ் மற்றும் கல்கத்தா குடியிருப்புகள். 17 மற்றும் 18 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் இந்த காலனிகள் மற்றும் குடியேற்றங்கள் குறித்த தாய் நாட்டின் அணுகுமுறை அல்லது அரசியல், பொருளாதாரம் மற்றும் நிர்வாக போன்ற பல்வேறு துறைகளில் வளர்ந்தன. இந்த காலனிகள் மற்றும் குடியேற்றங்களின் விவகாரங்களை நடத்துவதற்கு தாய்நாட்டால் அமைக்கப்பட்ட அமைப்பு. பழைய காலனித்துவ அமைப்பு ஆகும்.

பழைய காலனித்துவ முறை

பழைய காலனித்துவ முறையின் அடிப்படையானது, காலனிகள் தாய் நாட்டின் நலனுக்காகவும், பாதுகாப்பிற்காகவும் இருந்தன என்ற நம்பிக்கை இருந்தது. இந்த அமைப்பின் கீழ் காலனிகள் தங்கள் அரசியல் மற்றும் பொருளாதார வாழ்க்கையின் சுதந்திரமான வளர்ச்சியை அனுபவிக்க முடியாது. அரசியல் ரீதியாக, இந்த அமைப்பின் கீழ், ஒவ்வொரு காலனிகளும் அதன் சட்டமன்றத்தை கொண்டிருந்தன, அதன் உறுப்பினர்கள் காலனியின் பல்வேறு பகுதிகளின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளாக இருந்தனர், ஆனால் துரதிர்ஷ்டவசமாக சட்டசபை சுயாதீனமாக செயல்பட முடியவில்லை. ஒவ்வொரு சபையும், அதன் அதிருப்திக்கு, பிரிட்டிஷ் கவர்னர்கள், கர்னல்கள் அல்லது கேப்டன்களால் ஆதிக்கம் செலுத்தப்பட்டு கட்டுப்படுத்தப்பட்டது, அவர்கள் தங்கள் விருப்ப அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்தி சட்டசபையின் அனுமதியின்றி பல வரிகளை வசூலித்தனர். இயற்கையாகவே காலனித்துவ அரசாங்கத்தின் திருப்தியற்ற தன்மை குறித்து காலனிகள் மகிழ்ச்சியடையவில்லை. கவர்னர், கேப்டன்கள் மற்றும் கர்னல்கள் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தால் பரிந்துரைக்கப்பட்ட சட்டமன்றங்கள் இறையாண்மை இல்லாத அமைப்புகளால் நிர்வாகத்தை கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. அவர்கள் பெரும்பாலும் அரசாங்க அதிகாரிகளின் சம்பளத்தை வாக்களிக்க மறுத்துவிட்டனர், இதனால் சட்டமன்றங்களுக்கும் நிர்வாகத்திற்கும் இடையிலான உறவுகள் விரும்பத்தகாததாக மாறியது. இது காலனிகளுக்கும் தாய் நாட்டிற்கும் இடையிலான உறவுகளில் மகிழ்ச்சியற்ற நிலையை விளைவித்தது.

பொருளாதார சுரண்டல்

பொருளாதாரத் துறையிலும் காலனிகள் சொந்த நாட்டுக்கு அடிபணிந்தன. சொந்த நாடு காலனிகளை மாநிலத்தின் பகுதிகளாகப் பார்க்காமல் தனக்குச் சொந்தமான உடைமைகளாகக் கருதியது மற்றும் அதன் சொந்த நலனுக்காக சுரண்டப்படலாம். பொருளாதாரத் துறையில் பழைய காலனித்துவ அமைப்பு வணிகவாதத்தின் கருத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. நடைமுறையில் உள்ள வணிக நம்பிக்கையின்படி, வர்த்தகத்தின் சாதகமான சமநிலையை உறுதிப்படுத்த ஒரு மாவட்டத்தின் ஏற்றுமதிகள் அதன் இறக்குமதியை விட அதிகமாக இருக்க வேண்டும். இது சந்தைகளை அவசியமாக்கியது. அனைத்து கண்ட நாடுகளும் கொள்கையை நம்பியதால், கண்டத்தில் சந்தைகளைக் காண முடியவில்லை, எனவே வெளிநாட்டு காலனிகள் தாய் நாட்டிற்கான சந்தைகளாக கருதப்பட்டன. எனவே, காலனிகளின் வணிகம் மற்றும் வணிகம் தாய்நாட்டால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டு ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டது. இறக்குமதி, ஏற்றுமதி, சுமந்து செல்லும் வர்த்தகம் மற்றும் உற்பத்தி விஷயங்களில் காலனிகளுக்கு இங்கிலாந்து கட்டுப்பாடுகளை விதித்தது. காலனிகள் ஆங்கிலேயர்களின் சொத்து என கருதப்பட்டது. ஆங்கிலேயர்களால் பறித்து உண்ணக்கூடிய பழங்கள் போலவே காலனிகளில் காணப்பட்டன.

வழிசெலுத்தல் சட்டங்கள்

தாய் நாடு பல வழிசெலுத்தல் சட்டங்களை இயற்றியது, இது வெளிநாட்டு வர்த்தகத்தை மேற்கொள்வதற்காக காலனிகள் தங்கள் சொந்த அல்லது ஆங்கில கப்பல்களை மட்டுமே பயன்படுத்த கட்டாயப்படுத்தியது. காலனிகளின் சில பொருட்கள் இங்கிலாந்துக்கு மட்டுமே ஏற்றுமதி செய்யப்பட வேண்டும், வேறு எந்த நாட்டிற்கும் ஏற்றுமதி செய்யப்படவில்லை. இதேபோல், காலனிகள் இங்கிலாந்தில் இருந்து சில பொருட்களை வாங்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது மற்றும் வேறு எந்த நாட்டிலிருந்தும். தொப்பிகள், எஃகு மற்றும் கம்பளி பொருட்கள் போன்ற சில பொருட்களை உற்பத்தி செய்வதிலிருந்து காலனிகள் தடை செய்யப்பட்டன, ஏனெனில் தாய் நாடு தானே இந்த பொருட்களை உற்பத்தி செய்தது. இதனால் காலனிகளின் பொருளாதார நலன்கள் தாய் நாட்டின் நலன்களுக்கு அடிபணிந்தன.

பழைய காலனித்துவ அமைப்பின் சரிவு மற்றும் முடிவு

பழைய காலனித்துவ அமைப்பு தாய் நாட்டிற்கு எதிரான காலனித்துவ கிளர்ச்சியை விளைவித்தது. காலனிகள் வழிசெலுத்தல் சட்டங்கள், வர்த்தகச் சட்டங்கள் மற்றும் உள்நாட்டு நாட்டினால் அவர்கள் மீது விதிக்கப்பட்ட கட்டுப்பாடுகள் ஆகியவற்றிற்கு வெறுப்படைந்தன. அரசியல் மற்றும் பொருளாதார அமைதியின்மை மற்றும் அதிருப்திக்கான பல்வேறு காரணங்களும் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் கடைசி காலாண்டின் தொடக்கத்தில் அமெரிக்க சுதந்திரப் போரில் விளைந்தது. இதன் விளைவாக இங்கிலாந்து இறுதியில் அமெரிக்க காலனிகளை இழந்தது. இது முதல் பிரிட்டிஷ் பேரரசின் சீர்குலைவு என்று அறியப்படுகிறது, பழைய காலனித்துவ முறை சுமார்

ஒரு நூற்றாண்டு வரை வெற்றிகரமாக செயல்பட்டாலும் அதன் வீழ்ச்சி 18 ஆம் நூற்றாண்டின் மத்தியில் தொடங்கி 19 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதி வரை தொடர்ந்தது. 18 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் வளர்ந்த கிளர்ச்சியில் பொருளாதார வல்லுனர்களின் கருத்துக்கள் வணிகவாதம் போன்ற பழைய காலனித்துவ அமைப்பின் அடிப்படையிலான கொள்கைகள் மீது அதிருப்தியை வெளிப்படுத்தின.

புதிய காலனித்துவ கொள்கை

அவர்கள் வர்த்தக விதிமுறைகளின் கொள்கையை விமர்சித்தனர் மற்றும் சுதந்திர வர்த்தக கொள்கையை ஆதரித்தனர். பழைய காலனித்துவ முறையின் மீதான அவர்களின் வெளிப்படையான கண்டனம் அந்த அமைப்பின் அடித்தளத்தையே பலவீனப்படுத்தி அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கியது. இதன் விளைவாக காலப்போக்கில் நேவிஜிஷன் சட்டங்கள் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தால் ரத்து செய்யப்பட்டது அல்லது திருத்தப்பட்டது. வர்த்தகக் கட்டுப்பாடுகள் அகற்றப்பட்டு, பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் கடலோர அலைகளைத் திறந்துவிடுவதன் மூலம் தடையற்ற வர்த்தகக் கொள்கை நடைமுறை வடிவம் பெற்றது. படிப்படியான செயல்பாட்டின் மூலம் இங்கிலாந்து புதிய காலனித்துவ ஆட்சி முறைக்கு மாற்றப்பட்டது. காலனித்துவ அமைப்பு வெற்றிகரமாக இருந்தது, அதே சமயம் பழைய காலனித்துவ அமைப்பு பரிதாபகரமான தோல்வியை நிரூபித்தது. புதிய காலனித்துவக் கொள்கையானது கனடா, ஆஸ்திரேலியா, தென்னாப்பிரிக்கா, நியூசிலாந்து மற்றும் பல இடங்களைக் கொண்ட இரண்டாவது பிரிட்டிஷ் பேரரசைக் கண்டுபிடிக்க இங்கிலாந்துக்கு உதவியது. தாய் நாட்டிற்கும் இரண்டாம் பிரிட்டிஷ் பேரரசின் அங்கங்களுக்கும் இடையிலான உறவுகள் மிகவும் இணக்கமாக இருந்தன.

புதிய காலனித்துவ அமைப்பின் ஆரம்பம்

பழைய காலனித்துவ முறைப்படி காலனிகள் தாய் நாட்டின் நலனுக்காகவே இருந்ததாக நம்பப்பட்டது. ஆனால் புதிய காலனித்துவ அமைப்பின் கீழ் புதிய பேரரசு அல்லது கனடா, ஆஸ்திரேலியா, தென்னாப்பிரிக்கா மற்றும் நியூசிலாந்து ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய இரண்டாவது பிரிட்டிஷ் பேரரசு இங்கிலாந்தால் மிகவும் தாராளவாத கொள்கைகளை நடத்தத் தொடங்கியது. பொருளாதார கட்டுப்பாடுகள் மற்றும் அடிமைத்தனத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட வணிகவாதத்தின் பழைய பொருளாதாரக் கொள்கை கைவிடப்பட்டு, காலனிகளின் சுதந்திர பொருளாதார வளர்ச்சிக்கான புதிய கொள்கை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. அரசியல் துறையிலும் தாய் நாட்டின் ஆதிக்கம் கைவிடப்பட்டு, பொறுப்புள்ள சுயராஜ்யம் படிப்படியாக காலனிகளுக்கு வழங்கப்பட்டது. காலனிகள் மீதான தாய் நாட்டின் இந்த புதிய மற்றும் தாராளவாத அணுகுமுறை புதிய காலனித்துவ அமைப்பு அல்லது புதிய காலனித்துவ கொள்கை என்று அழைக்கப்படுகிறது.

புதிய காலனித்துவ அமைப்பின் முக்கிய கோட்பாடுகள் அல்லது அம்சங்கள்

(i) தாய் நாட்டின் நலனுக்காக காலனிகள் இல்லை என்ற அடிப்படைக் கொள்கையின் அடிப்படையில் புதிய காலனித்துவ அமைப்பு உருவானது. காலனிகள் பழங்களைப் போலவும், பழுத்தவுடன் உதிர்ந்துவிடும் என்றும் உணரப்பட்டது. எனவே, காலனிகள் மிகவும் முதிர்ச்சியடைந்தவுடன், அவர்களுக்கு பிரதிநிதித்துவம் மற்றும் பொறுப்பான சுயராஜ்யம் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று கூறப்பட்டது. இந்தக் கொள்கையின்படி, காலனிகளை ஒன்றாக வைத்திருப்பதில் அடிப்படையான பிணைப்புகள் சுதந்திரம் மற்றும் பொதுவான மரபுகளை அனுபவிக்கும் பிணைப்புகள் ஆகும். தாய் நாடு பாதுகாப்பு, வெளியுறவு மற்றும் வர்த்தகம் போன்ற விஷயங்களில் மட்டுமே காலனிகளைக் கவனிக்க வேண்டும்.

(ii) பொருளாதாரத் துறையில் பழைய வணிகக் கோட்பாடு மதிப்பிழக்கப்பட்டது. காலனிகளின் ஏகாதிபத்திய மற்றும் வணிக விதிமுறைகளின் பழைய கொள்கைக்கு எதிராக சுதந்திர வர்த்தகக் கொள்கை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. காலனிகளின் வர்த்தகம் மற்றும் தொழில்கள் மீதான அனைத்து கட்டுப்பாடுகளும் நீக்கப்பட்டன. வழிசெலுத்தல் மற்றும் வர்த்தகச் சட்டங்கள் திருத்தப்பட்டன அல்லது ரத்து செய்யப்பட்டன மற்றும் காலனிகள் தங்கள் தொழில்கள் மற்றும் வர்த்தகத்தை மேம்படுத்த சுதந்திரமாக விடப்பட்டன.

(iii) தாய் நாடு இப்போது காலனிகளின் தார்மீக மற்றும் பொருள் தரங்களின் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டது. 1807 இல் அனைத்து காலனிகளிலும் அடிமை வர்த்தகம் இங்கிலாந்தால் ஒழிக்கப்பட்டது. 1833 ஆம் ஆண்டு பேரரசு முழுவதும் அடிமை முறை முற்றிலுமாக ஒழிக்கப்பட்டது. காலனிகளின் பூர்வீகவாசிகளுக்கு இங்கிலாந்தால் சிறந்த சிகிச்சை அளிக்கப்பட்டது. அவர்களின் பிரதேசங்கள் பிரிட்டனால் ஒரு அறக்கட்டளையாக மட்டுமே கருதப்பட்டன.

(iv) புதிய காலனித்துவக் கொள்கையானது காலப்போக்கில் இங்கிலாந்து மற்றும் காலனிகளுக்கு இடையே பரஸ்பர ஒத்துழைப்புக் கொள்கையின் அடிப்படையிலும் அமைந்தது. காலனிகள் மேலும் மேலும் தன்னம்பிக்கை அடைந்தாலும், சுய ஆதரவு மற்றும் தற்காப்பு இன்னும் அவர்களுக்கும் இங்கிலாந்துக்கும் இடையே சமமான கூட்டாண்மை நிறுவப்பட்டது. காலப்போக்கில் பரஸ்பர ஆலோசனைக்காக ஏகாதிபத்திய மாநாடுகள் நடத்தத் தொடங்கின. இந்த சுதந்திரமான மற்றும் சுய-ஆளும் காலனிகள் பிரிட்டிஷ் டொமினியன்கள் என்று அழைக்கப்படத் தொடங்கின, மேலும் சமமான நிலையிலும் சமமான கூட்டாண்மையிலும் இங்கிலாந்துடனான அவர்களின் தொடர்பு பிரிட்டிஷ் பொதுவான நாடுகளின் செல்வம் என்று அறியப்பட்டது.

புதிய காலனித்துவ அமைப்பின் பரிணாமத்திற்கு காரணமான காரணிகள்

அமெரிக்க சுதந்திரப் போர்

பழைய காலனித்துவ அமைப்பு அமெரிக்க சுதந்திரப் போரின் (1776-84) பாதையில் மோதியது. அமெரிக்க காலனிகளின் இழப்பு தாய் நாட்டிற்கு பாடம் கற்பித்தது. பழைய காலனித்துவக் கொள்கைக்குள் மறைந்திருக்கும் ஆபத்துக்களை இங்கிலாந்து இப்போது உணரத் தொடங்கியது. புதிய அல்லது இரண்டாவது பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்ஜியத்தின் தோற்றத்துடன் அவர் பேரரசின் மீது ஒரு புதிய அணுகுமுறையை பின்பற்றத் தொடங்கினார்.

பாரம்பரிய பொருளாதார நிபுணர்களின் போதனைகள் மற்றும் விமர்சனங்கள்

ஆடம் ஸ்மித் மற்றும் பெந்தாம் போன்ற பாரம்பரிய பொருளாதார வல்லுனர்களால் பழைய காலனித்துவ முறை மீதான விமர்சனம், பொருளாதாரத் துறையில் பிரிட்டிஷ் அரசியல்வாதிகளை புதிய காலனித்துவக் கொள்கைக்கு மாற்றியது. வழிசெலுத்தல் சட்டங்கள் ஹஸ்கிஷன், பீல் மற்றும் ரஸ்ஸல் ஆகியோரால் படிப்படியாக ரத்து செய்யப்பட்டன, இதன் விளைவாக கட்டணம் மற்றும் பிற வர்த்தக கட்டுப்பாடுகள் ரத்து செய்யப்பட்டன. புதிய கொள்கையின் விளைவாக இங்கிலாந்து சுதந்திர வர்த்தக நாடாக மாறியது.

தொழில்துறை புரட்சி மற்றும் நெப்போலியன் போர்களின் விளைவு

தொழில்துறை அழிவு பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ கொள்கையை நோக்கி செல்கிறது. தொழில் புரட்சி மற்றும் நெப்போலியன் போர்கள் நாட்டில் பொருளாதார நெருக்கடி மற்றும் வேலையின்மையை உருவாக்கியது. பல ஆங்கிலேயர்கள் வேலை தேடி காலனிகளுக்கு குடிபெயர்ந்தனர். தாய் நாடு நிலைமையின் ஆழமான உண்மைகளை உணர்ந்து, புதிதாக குடியேறியவர்களிடம் தாராளவாத அணுகுமுறையைக் கடைப்பிடித்தது.

மனிதநேயவாதிகள் மற்றும் மிஷனரிகள்

மனித குலத்தின் சேவைக்காகவும் கிறிஸ்துவின் போதனைகளைப் பரப்புவதற்காகவும் காலனிகளுக்குச் சென்ற பல மனிதாபிமானிகள் மற்றும் மிஷனரிகளும் பிரிட்டிஷ் காலனித்துவக் கொள்கையில் பெரும் செல்வாக்கு செலுத்தினர். இந்த மிஷனரிகள் காலனித்துவ அரசாங்கத்தின் கீழ் வாழும் பிற்படுத்தப்பட்ட இனங்களின் வாழ்க்கையை உயர்த்த விரும்பினர். அவர்களின் செல்வாக்கின் கீழ், பிற்படுத்தப்பட்ட இனங்கள் பிரித்தானியாவால் அவர்களின் அறங்காவலராக ஆளப்படுகின்றன, மேலும் அவர்களின் வாழ்க்கைக்கு அனைத்து முயற்சிகளும் செய்யப்பட வேண்டும் என்ற கொள்கை நிறுவப்பட்டது.

தீவிர ஏகாதிபத்தியவாதிகள்

கிப்பன், வேக் ஃபீல்ட், பட்லர், டர்ஹாம், ஆண்களின் மதிப்பு போன்ற தீவிர ஏகாதிபத்தியவாதிகளால் காலனிகளுக்கான சுய-அரசு வாதிடப்பட்டது. அவர்கள் சுதந்திரம், சுதந்திரம் என்ற பொதுவான இன்பத்தின் பிணைப்புகளால் ஒன்றிணைக்கப்பட வேண்டிய ஒரு பேரரசுக்கு ஆதரவாக இருந்தனர். நிறுவனங்கள் மற்றும் பொதுவான மரபுகள். அவர்கள் காலனிகளுக்கு பகுதியளவு சுய-அரசு வழங்குவதை ஆதரித்தனர் மற்றும் வீட்டில் மக்கள் தொகை அதிகரிப்பின் அச்சுறுத்தலைச் சந்திக்க முறையான காலனித்துவத்தை ஆதரித்தனர்.

லார்ட் டர்ஹாமின் அறிக்கை (1839)

டர்ஹாம் பிரபுவின் அறிக்கை (1839) கனடாவிற்கு சுயராஜ்யத்தை வழங்க பரிந்துரைத்தது, காலனிகள் மீதான தனது கொள்கையில் தாய் நாடு பின்பற்ற விரும்பும் பொதுவான கொள்கைகளையும் வகுத்தது. காலனிகளுக்கு பொறுப்பான சுய-அரசாங்கத்தை வழங்க பரிந்துரைத்தது, அதனால்தான் டர்ஹாம் அறிக்கை காலனித்துவ சுய அரசாங்கத்தின் மாக்னா கார்ட்டா என்று அழைக்கப்படுகிறது. இந்த அறிக்கை பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ கொள்கையில் பெரும் செல்வாக்கு செலுத்தியது மற்றும் ஆஸ்திரேலியா, நியூசிலாந்து மற்றும் தென்னாப்பிரிக்கா போன்ற பிற காலனிகளுக்கும் படிப்படியாக பொறுப்பான சுய-அரசு வழங்கப்பட்டது.

பிரிட்டிஷ் அரசியல்வாதிகளின் பங்கு

டிஸ்ரேலி மற்றும் சேம்பர்லைன் போன்ற பிரிட்டிஷ் அரசியல்வாதிகள் மற்றும் சீலி மற்றும் தில்கே போன்ற எழுத்தாளர்கள். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் எழுபதுகளில் காலனிகளுக்கு அதிக சுயராஜ்யத்தை வழங்கும் கொள்கைக்கு எதிர்வினை ஏற்பட்டது. டிஸ்ரேலி மற்றும் சேம்பர்லைன் போன்ற பிரிட்டிஷ் அரசியல்வாதிகள் பிரிட்டிஷ் பேரரசின் பழைய உறவுகள் தளர்ந்து வருவதாக அஞ்சினார்கள். எனவே அவர்கள் உறுதியான அடித்தளத்தில் பேரரசை ஒருங்கிணைக்க வாதிட்டனர். ஏகாதிபத்திய நடவடிக்கைகள் நீராவி கப்பல்கள், இரயில்வே மற்றும் விமானங்கள் போன்ற போக்குவரத்து மற்றும் தகவல் தொடர்பு சாதனங்களின் வளர்ச்சியிலிருந்து ஒரு புதிய வீரியத்தைப் பெற்றன. பேரரசை வலுப்படுத்துவது மற்றும் பலப்படுத்துவது பற்றிய யோசனை சீலி, தில்கே, கேப்டன் மஹோன் மற்றும் ரூட்யார்ட் கிப்ளிங் போன்ற எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளிலிருந்தும் உத்வேகம் பெற்றது. ஆனால் பேரரசின் ஒருங்கிணைப்பு மற்றும் பாதுகாப்பின் யோசனை காலனிகளுக்கு எந்த சேதத்தையும் ஏற்படுத்தவில்லை. காலனிகளுக்கு சுயராஜ்யம் வழங்கப்படவே இல்லை என்று அர்த்தம் இல்லை. உண்மையில், டிஸ்ரேலி, சேம்பர்லைன் மற்றும் சாலிஸ்பரி போன்ற அரசியல்வாதிகளும், சீலி மற்றும் தில்கே போன்ற எழுத்தாளர்களும், பட்லர் மற்றும் வேக் ஃபீல்ட் போன்ற தீவிர ஏகாதிபத்தியவாதிகளால், அரசியல் சுதந்திரத்தின் பொதுவான அனுபவத்தின் உறவுகளால் ஒன்றிணைக்கப்பட்ட சுதந்திர மக்களின் கூட்டாண்மை பற்றிய யோசனையை மீண்டும் கைப்பற்றினர். , இலவச நிறுவனங்கள் மற்றும் பொதுவான மரபுகள்.

அவர்கள் ஒற்றுமையின் இடையூறான மற்றும் தற்செயலான பிணைப்புகளுக்கு அதிக யதார்த்தத்தை இறக்குமதி செய்ய விரும்பினர் மற்றும் பேரரசின் உண்மையான மற்றும் அடிப்படை ஒற்றுமையைக் கொண்டுவருவதற்கு உழைத்தனர். மேம்பட்ட காலனிகளுக்கு சுயராஜ்யம் வழங்குவதை தான் எதிர்க்கவில்லை என்பதை டிஸ்ரேலி தெளிவுபடுத்தினார், ஆனால் அவர் வலியுறுத்த விரும்புவது, ஏகாதிபத்திய ஒருங்கிணைப்பின் ஒரு பகுதி சுயராஜ்யத்திற்கு வழங்கப்பட வேண்டும், அது ஏகாதிபத்திய கட்டணத்துடன் இருக்க வேண்டும். மற்றும் இராணுவ குறியீடுகள். காலனிகளைப் பாதுகாத்தல் மற்றும் ஏகாதிபத்திய கௌரவத்தை உயர்த்துதல் ஆகிய தார்மீக மற்றும் அரசியல் பொறுப்புகளை அவர் வலியுறுத்தினார். பரஸ்பர பிரச்சனைகளை விவாதிக்கவும், ஏகாதிபத்திய கொள்கைகளை வகுக்கவும் அவ்வப்போது ஏகாதிபத்திய மாநாடுகள் நடத்தப்பட்டன. ஆனால் இத்தகைய மாநாடுகளில் காலனிகளின் அளவு அல்லது மக்கள் தொகையைப் பொருட்படுத்தாமல் சமத்துவ அந்தஸ்து வழங்கப்பட்டது. அவர்கள் பிரிட்டிஷ் பொதுச் செல்வத்தில் சம பங்காளிகளாகக் கருதப்பட்டனர் மற்றும் அவர்களின் சுதந்திரம் மற்றும் சமத்துவ அந்தஸ்தின் அடிப்படையில் அவர்கள் பிரிட்டிஷ் டொமினியன்கள் என்று அழைக்கப்பட்டனர்.

பல்வேறு காரணங்களால் பிரிட்டன் புதிய காலனித்துவக் கொள்கையை ஏற்க வேண்டியதாயிற்று. இந்தக் கொள்கையை பின்பற்ற வேண்டியிருந்தது ஒன்றல்ல, பல காரணங்களால். புதிய கொள்கையில் சில முக்கிய அம்சங்கள் மற்றும் குணாதிசயங்கள் உள்ளன, இந்தக் கொள்கையின் சுவாரஸ்யமான விளைவுகளில் ஒன்று டர்ஹாம் அறிக்கை.

டர்ஹாம் அறிக்கை

காலனித்துவ வளர்ச்சியில் டர்ஹாம் அறிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டது ஒரு முக்கியமான நிகழ்வாகும். நிகழ்வுக்கு ஒரு புதிய திருப்பத்தை அளித்தது மற்றும் டொமினியன் அந்தஸ்து பற்றிய புதிய யோசனையை உருவாக்கியது. எஸ்ட்மினிஸ்டர் சட்டம் இறுதியாக நிறைவேற்றப்படுவதற்கு முன்பு இந்தக் கொள்கை பல்வேறு நிலைகளைக் கடந்தது.

டர்ஹாம் அறிக்கைக்கு வழிவகுக்கும் சூழ்நிலைகள்

கீழ் கனடா மற்றும் மேல் கனடாவில் உள்ள அரசியலமைப்பு மிகவும் குறைபாடுடையதாக இருந்தது, ஏனெனில் நிறைவேற்று அதிகாரம் சட்டமன்றத்திற்கு பொறுப்பேற்கவில்லை. கெய்ரின் வார்த்தைகளில்: "1791 ஆம் ஆண்டில், மேல் கனடாவை அதன் முக்கிய ஆங்கில மக்கள்தொகையுடன், முக்கியமாக பிரெஞ்சு லோயர் கனடாவில் இருந்து பிரித்து, ஒவ்வொன்றிலும் பிரதிநிதித்துவ நிறுவனங்களை அமைக்கும் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது, ஆனால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கீழ் சபையை ஒரு பரிந்துரைக்கப்பட்ட கவுன்சில் மூலம் சமநிலைப்படுத்துகிறது. நிர்வாக சபைகளும் ஆளுநர்களின் கைகளில் உள்ளன." 1837 இல், கனடாவின் இந்த இரண்டு மாகாணங்களிலும் பொறுப்பற்ற நிர்வாகி மற்றும் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தின் பொதுவான திறமையின்மை காரணமாக பிரெஞ்சு மற்றும் ஆங்கில

குடியேற்றவாசிகள் தாய்நாட்டிற்கு எதிராக கிளர்ச்சி செய்தனர். அமெரிக்கக் காலனிகளைப் போல கனடாவும் பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்திலிருந்து பிரிந்துவிடக்கூடும் என்று அஞ்சிய பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் 1838 இல் விக் அமைச்சரவையின் முக்கிய உறுப்பினரான லார்ட் டர்ஹாம் என்ற தீவிர ஏகாதிபத்தியவாதியை கனடாவின் கவர்னர் ஜெனரல் பதவியை ஏற்கவும் அதற்கான வழிகளை பரிந்துரைக்கவும் அனுப்பியது. அங்கு நிலைமையை மேம்படுத்துகிறது. 1791 இன் அரசியலமைப்பு காலனிக்கு மிகவும் குறைபாடுடையதாக இருந்ததால், 1791 இன் அரசியலமைப்பு மிகவும் குறைபாடுடையது மற்றும் கிளர்ச்சிக்கு முக்கியமாக காரணமாக இருந்ததால், காலனிக்கு ஒரு புதிய அரசியலமைப்பைத் தயாரிக்கும்படி அவர் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டார். டர்ஹாம் பிரபு காலனியில் சரியான ஒழுங்கை மீட்டெடுத்தார் மற்றும் கனடாவின் அரசியலமைப்பை உருவாக்கும் சிக்கலை மிகவும் கவனமாக ஆய்வு செய்தார். 1839 ஆம் ஆண்டில் அவர் கனடாவின் எதிர்கால அரசியலமைப்பு பற்றிய முன்மொழிவுகளைக் கொண்ட புகழ்பெற்ற 'டர்ஹாம் அறிக்கை' என்று அழைக்கப்படும் ஒரு அறிக்கையை வெளியிட்டார் மற்றும் காலனிகள் மீதான ஆங்கிலக் கொள்கையை நிர்வகிக்கும் பொதுவான கொள்கைகளையும் வகுத்தார்.

டர்ஹாம் அறிக்கையின் முக்கிய பரிந்துரைகள்

கனடாவின் அரசியலமைப்பு பற்றிய பரிந்துரைகள். கனடாவின் அரசியலமைப்பு தொடர்பாக டர்ஹாம் பிரபு சில முக்கியமான பரிந்துரைகளை வழங்கினார். முதலாவதாக, மேல் மற்றும் கீழ் கனடாவை ஒரே காலனியாக ஒரே அரசாங்கத்துடன் இணைக்க வேண்டும் என்று பரிந்துரைத்தார். எனவே கனடா ஒரு கனடிய தேசியமாக இணைக்கப்பட்டது. இரண்டாவதாக, சில இட ஒதுக்கீடுகளுடன் கனடாவிற்கு பொறுப்பான சுயராஜ்யம் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று அவர் பரிந்துரைத்தார். ஏகாதிபத்திய அரசாங்கம் உண்மையான ஏகாதிபத்திய விஷயங்களில் மட்டுமே தனது நடவடிக்கைகளை மட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்று அவர் பரிந்துரைத்தார், எ.கா., வெளிநாட்டு உறவுகள், பாதுகாப்பு, வர்த்தக ஒழுங்குமுறை மற்றும் பொது நிலத்தின் கட்டுப்பாடு. இல்லையெனில், உள்ளாட்சி நிர்வாகத்தை சுதந்திரமாக விட வேண்டும் என்று அவர் பரிந்துரைத்தார். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளுக்கு உச்ச அதிகாரத்தை வழங்குவதன் மூலமும், கனடாவின் நிறைவேற்று அரசாங்கம் சட்டமன்றத்திற்கு பொறுப்பேற்கப்படுவதை உறுதி செய்வதன் மூலமும் கனடா மக்கள் மீது பொறுப்பை சுமத்த வேண்டும் என்று அவர் கூறினார். "பிரதிநிதித்துவ உறுப்பினர்கள் நம்பிக்கை கொண்டவர்கள் மூலம் அரசாங்கத்தை நடத்துவதற்கு மகுடம் சம்மதிக்க வேண்டும்" என்று அவர் பரிந்துரைத்தார். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், அவர் பிரபலமான அமைச்சர்களை நியமிக்க பரிந்துரைத்தார். மூன்றாவதாக, டர்ஹாம் பிரபு உள்ளூர் அரசாங்கத்திலும் பாராளுமன்றத்திலும் சீர்திருத்தங்களை பரிந்துரைத்தார். நான்காவதாக, கனடா மக்களின் தார்மீக மற்றும் பொருள் மேம்பாட்டிற்காக அரசாங்கம் பணியாற்ற வேண்டும் என்றும் அவர் பரிந்துரைத்தார்.

டர்ஹாம் அறிக்கையின் முக்கியத்துவம்

கனடாவைப் பொறுத்தவரை அதன் முக்கியத்துவம்

டர்ஹாம் அறிக்கையின் அடிப்படையில் கனடாவின் இரண்டு மாகாணங்களும் பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்ட 1840 ஆம் ஆண்டின் ரீயூனியன் சட்டத்தின் மூலம் ஒரே இராச்சியமாக மாற்றப்பட்டன. கனடாவிற்கு ஒரு பரிந்துரைக்கப்பட்ட கவுன்சில் மற்றும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சட்டமன்றம் வழங்கப்பட்டது, ஒவ்வொரு மாகாணத்திற்கும் சம எண்ணிக்கையிலான பிரதிநிதிகள் அனுப்பப்பட்டனர். மேலும், 1849 இல் கனடாவின் ஆளுநராக டர்ஹாமின் மருமகன் பிரபு எல்ஜின் நியமிக்கப்பட்டபோது கனடாவிற்கும் (டர்ஹாம் பிரபு பரிந்துரைத்தபடி) பொறுப்பான சுயராஜ்யம் வழங்கப்பட்டது. கனடாவின் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதில் டர்ஹாம் அறிக்கை ஒரு முக்கிய கருவியாக மாறியது. அதன் பரிந்துரைகள் அவளை ஒரு தேசியவாதியாக ஒன்றிணைப்பதன் மூலம் அவளுக்கு அமைதியையும் செழுமையையும் அளித்தன, மேலும் இந்த தொழிற்சங்கம் பின்னர் ஒரு நிலையான தொழிற்சங்கத்தை (அல்லது கூட்டமைப்பு) உருவாக்க வழி வகுத்தது. இரண்டாம் ஆங்கிலேயப் பேரரசின் சீர்குலைவு ஆபத்து இதனால் தடுக்கப்பட்டது.

காலனித்துவக் கொள்கையின் பொதுவான கொள்கைகள் தொடர்பாக அதன் முக்கியத்துவம்

டர்ஹாம் அறிக்கை கனடாவின் வரலாற்றில் மட்டுமல்ல, பிரிட்டிஷ் பேரரசின் வரலாற்றிலும் ஒரு சிறந்த அடையாளமாக கருதப்படுகிறது. இது காலனித்துவ சுயராஜ்யத்தின் மாக்னா கார்ட்டாவாக கருதப்படுகிறது. இது காலனித்துவ அரசாங்கத்தின் பரந்த கொள்கைகளை வகுத்தது, இது கனடாவில் மட்டுமல்ல, அனைத்து காலனிகளிலும் பொறுப்பான சுய-அரசாங்கத்தின் எதிர்கால பரிணாமத்தை பரிந்துரைத்தது. பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்தின் எதிர்காலம் அதன் தொலைதூர, தொலைதூர மற்றும் வளர்ச்சியடையாத பகுதிகளை பொறுப்பான சுய-அரசு மற்றும் இலவச நிறுவனங்களை வழங்குவதன் மூலம் அவற்றை வைத்திருப்பதில் உள்ளது என்ற கொள்கைகளை அது வகுத்தது. நாடுகளின் பொதுவான செல்வத்தின் நவீன கட்டமைப்பை உருவாக்குவதற்கான அடிப்படைக் கொள்கைகளை இது தீர்மானித்தது. டிஸ்க்ஸ் மற்றும் சேம்பர்லே பின்னர் டர்ஹாம் அறிக்கையில் அமைக்கப்பட்ட அடித்தளத்தின் மீது தங்கள் புதிய ஏகாதிபத்தியத்தை உருவாக்கினர்.

அறிக்கையின் மதிப்பீடு

டர்ஹாம் அறிக்கை காலனித்துவ சுய அரசாங்கத்தின் மாக்னா கார்ட்டா என்று சரியாக விவரிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை இவை அனைத்தும் காட்டுகின்றன, மேலும் இது மேரியட் கூறியது போல் "காலனித்துவ சுய அரசாங்கத்தின் பரிணாம வளர்ச்சியைக் குறிக்கும் வகையில் இதுவரை எழுதப்பட்ட மிகவும் மதிப்புமிக்க அரசு தாள்". இது 19 மற்றும் 20 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் இங்கிலாந்து

பின்பற்றிய புதிய காலனித்துவ கொள்கையின் அடித்தளத்தை அமைத்தது. பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் டர்ஹாம் அறிக்கையில் கூறப்பட்ட கொள்கைகளை வெளிப்படையாகவும் தடையின்றியும் ஏற்றுக்கொண்டது மற்றும் அவற்றை தனது காலனித்துவ கொள்கையின் அடிப்படையாக மாற்றியது. படிப்படியாக, பொறுப்பான சுய-அரசு மற்ற காலனிகளுக்கு வழங்கப்பட்டது, உதாரணமாக 1850 இல் ஆஸ்திரேலியாவிற்கும், 1852 இல் நியூசிலாந்திற்கும், 1872 இல் தென்னாப்பிரிக்காவிற்கும் மற்றும் 1921 இல் அயர்லாந்திற்கும் மற்றும் இதேபோல் பல காலனிகளுக்கு சுய-அரசு வழங்கப்பட்டது. டர்ஹாம் அறிக்கையின் செல்வாக்கு தாராளவாதிகள் மற்றும் ரெடிகல்களுக்கு மட்டும் அல்ல, ஆனால் பழமைவாதிகள் கூட அதன் கொள்கைகளை பிரிட்டிஷ் காலனித்துவக் கொள்கையின் கோட்பாடுகளாகக் கருதத் தொடங்கினர். புதிய காலனித்துவக் கொள்கை குறிப்பிடத்தக்க வெற்றியை நிரூபித்தது, ஏனெனில் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் இரண்டாம் பேரரசை இழக்கவில்லை, காலனிகள் முழுமையான மற்றும் முழுமையான பொறுப்பான சுயராஜ்யத்தை அடையும் வரை மற்றும் டொமினியன் அந்தஸ்து என்று அழைக்கப்படும் வரையிலான சுய-அரசு அளவை அடைந்தது. வெளிப்புற மற்றும் உள் கோளத்தில் செயல்படுவதற்கான முழுமையான சுதந்திரம். இது பிரித்தானிய நாடுகளின் பொதுச் செல்வத்தை நிறுவ வழிவகுத்தது.

1917 இன் ஏகாதிபத்திய போர் மாநாடு

முதல் உலகப் போர், வெளி மற்றும் உள் விவகாரங்களில் சுயராஜ்ய காலனிகளின் சுதந்திர நிலையை அங்கீகரிப்பதைக் குறிக்கும் டொமினியன் அந்தஸ்து பற்றிய யோசனைக்கு பெரும் உத்வேகத்தை அளித்தது. சுயராஜ்ய காலனிகளின் முழுமையான ஒத்துழைப்பைப் பெற பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் தங்கள் பிரதமர்களை ஏகாதிபத்திய போர் அமைச்சரவைக்கு அழைத்தது. இதன் விளைவாக கனடாவின் சர் ராபர்ட் போர்டன் மற்றும் தென்னாப்பிரிக்காவின் ஜெனரல் ஸ்மட்ஸ் ஆகியோர் இம்பீரியல் போர் அமைச்சரவையில் சேர்க்கப்பட்டனர். 1907 இன் காலனித்துவ மாநாட்டின் முடிவுகளால் நியூசிலாந்து, கனடா, ஆஸ்திரேலியா, தென்னாப்பிரிக்கா மற்றும் நியூ ஃபௌன்ட் நிலம் ஆகிய ஐந்து சுயராஜ்ய காலனிகளுக்கு 'டொமினியன்' என்ற பட்டம் ஏற்கனவே வழங்கப்பட்டிருந்தாலும் (ஆதிக்கங்கள் பொதுவான பண்புகளைக் கொண்டிருந்தன. முழுப் பிரதிநிதித்துவ சட்டமன்றங்கள் மற்றும் முழுப் பொறுப்புள்ள நிர்வாகிகளை அனுபவிப்பது), இருப்பினும் கனடாவின் சர் ராபர்ட் போர்டன் மற்றும் தென்னாப்பிரிக்காவின் ஜெனரல் ஸ்மட்ஸ் ஆகியோர் 1917 இல் லண்டனில் டொமினியன் அந்தஸ்து பற்றிய யோசனையை மீண்டும் வலியுறுத்தினர். காலனிகள். ஜெனரல் ஸ்மட்ஸ் இங்கிலாந்து மற்றும் அவரது ஸ்லெஃப்-ஆளும் காலனிகளின் சங்கத்தை "பிரிட்டிஷ் பொதுச் செல்வம்" என்று நியமித்தார். பிரிட்டிஷ் காமன்வெல்த் நாடுகளுடன் தொடர்புடைய சுயராஜ்ய காலனிகளின் வெளிப்புற மற்றும் உள் இறையாண்மையைக் குறிக்கும் டொமினியன் நிலை பற்றிய யோசனை 1917 இல் இம்பீரியல் போர் மாநாட்டால் வெளியிடப்பட்ட அறிக்கையில் வெளிப்படுத்தப்பட்டது.

1917 ஆம் ஆண்டு இம்பீரியல் போர் மாநாட்டில் வெளியிடப்பட்ட அறிக்கையின் உணர்வைப் பின்பற்றி, சுயராஜ்ய காலனிகள் "டொமினியன்கள்" என்று அழைக்கப்பட்டன. முதல் உலகப் போருக்கு முன்பும் அதற்குப் பின்னரும் டொமினியன் நிலையின் தன்மையைப் புரிந்துகொள்வது இப்போது விரும்பத்தக்கது.

முதல் உலகப் போருக்கு முன்னும் பின்னும் டொமினியன் நிலை

1907 ஆம் ஆண்டின் காலனித்துவ மாநாட்டின் முடிவின் மூலம் நியூசிலாந்து, ஆஸ்திரேலியா, தென்னாப்பிரிக்கா மற்றும் நியூ ஃபவுண்ட் நிலம் ஆகிய ஐந்து சுய-ஆளும் காலனிகளுக்கு டொமினியன் பட்டம் வழங்கப்பட்டது, இதன் பொருள் டொமினியன்கள் முழு பிரதிநிதித்துவ சட்டமன்றங்களையும் முழுமையாக அனுபவிக்கும் பொதுவான பண்புகளைக் கொண்டிருந்தன. பொறுப்பான நிர்வாகிகள். அத்தகைய நிலையின் தன்மை பின்வருமாறு:

சட்டக் கோளத்தில் ஆதிக்க நிலை

அனைத்து சுயராஜ்ய காலனிகளும் தங்கள் சொந்த அரசியலமைப்பை உருவாக்கின, அவை பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்டன. டொமினியன்களின் சட்டமன்றங்கள் அனைத்து விஷயங்களிலும் நடைமுறையில் இறையாண்மை கொண்டவை. எவ்வாறாயினும், ஏகாதிபத்திய ஒற்றுமையின் நோக்கங்களுக்காக இந்த சட்டமன்றங்களின் திறனுக்கு இரண்டு வரம்புகள் இருந்தன. முதலாவதாக, கெய்ர் குறிப்பிடுவது போல, 'அமைதி, ஒழுங்கு மற்றும் நல்ல அரசாங்கம்' என்ற விரிவான தலைப்பின் கீழ் உள்ள ஒவ்வொரு தலைப்பையும் உள்ளடக்கியதாக அவர்கள் இயற்றிய சட்டம், டொமினியனின் பிராந்திய எல்லைகளால் அதன் செயல்பாட்டு வரம்பில் மட்டுப்படுத்தப்பட்டது". இரண்டாவதாக, அவர்களின் சட்டங்கள் "காலனித்துவ சட்டங்கள் செல்லுபடியாகும் சட்டத்தின் (1865) விதியால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டது, அது டொமியோனியனுக்கு பொருந்தும் எந்த ஏகாதிபத்திய சட்டத்திற்கும் வெறுக்கத்தக்கதாக இருக்கக்கூடாது." மேலும் "வணிக கப்பல் போக்குவரத்து போன்ற சில முக்கியமான விஷயங்கள் ஏகாதிபத்திய சிலைகளால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டன, ஆனால் அத்தகைய சட்டத்தின் மொத்த தொகை சிறியது, மேலும் பெரிதாக அதிகரிக்கவில்லை".

மொத்தத்தில், ஏகாதிபத்திய பாராளுமன்றம் எந்தவொரு டொமினியனுக்கும் எந்தவொரு சட்டத்தையும் இயற்றியது இல்லை, பிந்தையது ஒரு கோரிக்கையை முன்வைத்தது அல்லது அதற்கு ஒப்புதல் அளித்தது. பேரரசின் முந்தைய அரசியலமைப்பு நடைமுறையின்படி, ஒரு டொமினியனின் கவர்னர் ஜெனரலுக்கு டொமினியன் சட்டத்திற்கு ஒப்புதல் அளிக்கவோ அல்லது மறுக்கவோ உரிமை உண்டு, மேலும் சில மசோதாக்களுக்கு ஒப்புதல் அளிப்பதற்கு முன் முன்பதிவு செய்ய அதிகாரம் அல்லது கடமை இருந்தது. பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தின் ஆலோசனையால் வழிநடத்தப்பட்டது)

நிர்வாகக் கோளத்தில் டொமினியன் நிலை

பொறுப்பு வாய்ந்த சுயராஜ்யக் கோட்பாட்டின்படி, கவர்னர் ஜெனரல் தனது அமைச்சர்களின் ஆலோசனையின்படி செயல்பட வேண்டும். இருப்பினும், அவரது பதவி இரட்டைப் பொறுப்பைக் கொண்டிருந்தது - சட்டமன்றத்தின் பொறுப்பு மற்றும் ராஜாவுக்கு பொறுப்பு. இவருடைய நியமனம் இம்பீரியல் அமைச்சரவையின் ஆலோசனையின் பேரில் ராஜாவால் செய்யப்பட்டது, அது நிச்சயமாக அரசாங்கத்துடனும் சம்பந்தப்பட்ட டொமினியன் அரசாங்கத்துடனும் கலந்தாலோசித்த பின்னரே செய்யப்பட்டது. அவர் அரசு உரிமையைப் பயன்படுத்துவதற்குக் கட்டுப்பட்டார், அது அவருக்கு உறுதியளிக்கும் அளவிற்கு. ஒரு மசோதாவிற்கு ஒப்புதல் அளிக்க அல்லது மறுப்பதற்கு அல்லது கிங்கின் தகவலுக்காக ஒதுக்கி வைப்பதற்கான அவரது அதிகாரத்திற்கு கூடுதலாக, ஒரு பெரிய, குறைந்தாலும், அரசாங்க நடவடிக்கைகளின் கோளம் இருந்தது, இதில் டொமினியன் அமைச்சர்கள் தங்கள் ஆலோசனையை ஏற்றுக்கொள்ளும் உரிமை சந்தேகத்திற்குரியது". 1862 ஆம் ஆண்டில் காமன்ஸ் தீர்மானத்தின் மூலம் வெளிப்புற பாதுகாப்பு பொருள் காலனிகளுக்கு ஒப்படைக்கப்பட்டது, ஆனால் அவர்கள் இன்னும் ஏகாதிபத்திய பாதுகாப்பிற்கான உரிமையைக் கொண்டிருந்தனர். கெய்ரின் வார்த்தைகளில்: "ஒப்பந்தங்களை உருவாக்குவது, வெளியுறவு விவகாரங்கள் போன்ற முக்கியமான அதிகாரங்கள் இன்னும் இருந்தன. சமாதானம் மற்றும் போர், மற்றும் நடுநிலைமை, காலனித்துவ அரசாங்கங்கள் எந்தளவுக்கு சுதந்திரமான அதிகாரத்தைக் கொண்டிருந்தன என்பது நிச்சயமற்றது... வெளிவிவகாரங்களைப் பொறுத்த வரையில் சுயராஜ்ய காலனிகள்... இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது மற்றும் உண்மையில் கிரேட் ஆல் ஆலோசனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. எப்பொழுதும் தங்கள் சொந்த திருப்திக்காக இல்லாவிட்டாலும், தங்கள் சொந்த நலன்களைப் பாதிக்கும் விஷயங்களில் பிரிட்டன். வெளியுறவுக் கொள்கையின் இறுதி நிர்ணயம் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்திடம் விடப்பட்டது.

நீதித்துறையில் ஆதிக்க நிலை

நீதித் துறையிலும் 1833 மற்றும் 1844 ஆம் ஆண்டு சட்டங்களால் ஆதிக்க நாடுகளின் இறையாண்மை மட்டுப்படுத்தப்பட்டது, அதன் அடிப்படையில் தனியுரிமை கவுன்சில் டொமினியன்கள் மீது மேல்முறையீட்டு அதிகார வரம்பைப் பயன்படுத்தியது. கெய்ரின் வார்த்தைகளில்: "கனடாவில் உச்ச நீதிமன்றங்கள், டொமினியன் மற்றும் மாகாணங்களில் இருந்து பிரிவி கவுன்சிலுக்கு அனுப்பப்படும் மேல்முறையீடுகள் தடையின்றி இருந்தன. ஆஸ்திரேலியாவில், 1900 அரசியலமைப்பின் கீழ், மேல்முறையீடுகள் மாநில உச்ச நீதிமன்றங்களின் உரிமை மற்றும் சிறப்பு அனுமதி காமன்வெல்த் உயர் நீதிமன்றத்தின் தனியுரிமை கவுன்சில், அதன் சொந்த விடுப்பு அவசியமான சில அரசியலமைப்பு வழக்குகளைத் தவிர, தென்னாப்பிரிக்காவில் மேல்முறையீடுகள் தென்னாப்பிரிக்க பாராளுமன்றத்தால் ரத்து செய்யப்பட்ட அதிகாரம் வழங்கப்பட்டது, எந்தவொரு மசோதாவிற்கும் கவர்னர் ஜெனரலின் இடஒதுக்கீட்டிற்கு உட்பட்டது பிரீவி கவுன்சிலில் இருந்து மேல்முறையீடு செய்வதற்கான சிறப்பு

அனுமதி கோரப்படக்கூடிய விஷயங்களைக் கட்டுப்படுத்தும் நோக்கம், மூன்று டொமினியன்களிலும் மேல்முறையீடு செய்ய விடுப்பு, ஒரு ஏகாதிபத்திய சட்டத்தில் உள்ளடங்கியிருப்பதால், அவர்களின் சொந்தச் சட்டத்தால் ஒழிக்க முடியாது, மேலும் பிராந்தியத்தால் மேலும் கட்டுப்படுத்தப்பட்டது. அவர்களின் சட்டமியற்றும் அதிகாரங்களுக்கு வரம்பு" கொடுக்கப்பட்டிருந்தன.

முதல் உலகப் போருக்குப் பிறகு டொமினியன் நிலை

போரை நடத்துவதில் ஆதிக்க நாடுகள் தாய் நாட்டிற்கு முழு ஒத்துழைப்பை வழங்கியிருந்தன. போரின் முடிவில் அவர்களின் சேவைகள் அங்கீகரிக்கப்பட்டன. போரின் போது டொமினியன் சுயாட்சியானது வெளி மற்றும் உள் விவகாரங்களின் முழுமையான கட்டுப்பாட்டை நோக்கி வேகமாக முன்னேறியது, இதன் விளைவாக டொமினியன் நிலை மற்றும் பிரிட்டிஷ் காமன்வெல்த் நாடுகளின் கருத்துக்கள் வெளிப்பட்டன. டொமினியன்ஸ் என்று அழைக்கப்பட்டது, ஏற்கனவே கூறியது போல், போரின் முடிவில் அவர்களுக்கு 1919 அமைதி மாநாட்டில் தனி பிரதிநிதித்துவம் வழங்கப்பட்டது. டொமினியன்களின் அமைச்சர்கள் டொமினியன்ஸ் சார்பாக வெர்சாய்ஸ் ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட அனுமதிக்கப்பட்டனர். லீக் ஆஃப் நேஷன்ஸ் உருவாக்கப்பட்டபோது, ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்ட டொமினியன்கள் அதன் அசல் உறுப்பினர்களாக (இந்தியாவுடன் ஆனால் புதிய நிலம் இல்லாமல்) லீக்கில் தனி பிரதிநிதித்துவம் வழங்கப்பட்டது. சமாதான உடன்படிக்கைகளின் மூலம் கனடா மற்றும் ஆஸ்திரேலியாவுக்கு ஜெர்மனியின் சில முன்னாள் காலனிகள் மற்றும் அதன் கூட்டாளிகள் லீக் ஆஃப் நேஷன்ஸின் கீழ் கட்டாய அதிகாரங்கள் என்ற திறனில் ஆட்சி செய்யும் அதிகாரம் வழங்கப்பட்டது.

1920 முதல் 1926 வரை டொமினியன்களால் வெளி இறையாண்மையை அடைவதில் மேலும் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டது. 1923 இல் கனேடிய அரசாங்கம் தனது சொந்த நடவடிக்கை மற்றும் ஏகாதிபத்திய தலையீடு இல்லாமல் அமெரிக்காவுடன் ஒரு ஒப்பந்தத்தை முடித்தது. சர்வதேச விவகாரங்களில் யுனைடெட் கிங்டம் மற்றும் டொமினியன்களின் சுயாதீனமான மற்றும் தனித்தனியான நடவடிக்கை, பேரரசின் இராஜதந்திர ஒற்றுமையை வெறும் கற்பனையாகக் குறைத்தது என்பது 1925 வாக்கில் தெளிவாகியது.

டொமினியன்களின் முழு மற்றும் முழுமையான இறையாண்மையை நோக்கிய முன்னேற்றத்தின் வேகம் ஐரிஷ் சுதந்திர அரசின் கொள்கையால் துரிதப்படுத்தப்பட்டது. ஐரிஷ் சுதந்திர அரசு பொறுப்பான சுயராஜ்யத்தை மற்ற டொமினியன்களைப் போல ஒரு படிப்படியான செயல்பாட்டின் மூலம் அல்ல, மாறாக ஒரு கட்டுப்பட்ட மற்றும் புரட்சியின் மூலம் அடைந்தது. இருப்பினும், அதன் மூலம் அடையப்பட்ட இறையாண்மை மற்ற டொமினியன்களைப் போலவே இன்னும் அபூரணமாக இருந்தது.

ஏகாதிபத்திய அரசாங்கத்திற்கும் காலனிகளுக்கும் இடையிலான உறவுகளின் வளர்ச்சியில் டர்ஹாம் அறிக்கை ஒரு முக்கியமான நிகழ்வாகும். பால்ஃபோர்ட் கமிட்டி அறிக்கை மற்றும் மேற்கு அமைச்சரின் சிலை ஆகியவற்றை நிறைவேற்ற வேண்டியிருந்தபோது அறிக்கையின் செயல்பாடு அவ்வப்போது மதிப்பாய்வு செய்யப்பட்டது.

பால்ஃபோர்ட் அறிக்கை 1926

பால்ஃபோர்ட் அறிக்கை 1926 இல் முன்வைக்கப்பட்டது. இது வெளி விவகாரங்களில் கூட மேலாதிக்கங்களுக்கு கணிசமான சுதந்திரத்தை அளித்தது, இதனால் பிரிட்டனுடனான மேலாதிக்க உறவுகளைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு புதிய சகாப்தத்தை உருவாக்கியது.

போருக்குப் பிறகு, பிரிட்டிஷ் அரசாங்கமும், டொமினியன்களும், டொமினியன்களின் நிலைப்பாட்டை தெளிவற்ற வகையில் தெளிவுபடுத்த வேண்டிய அவசியத்தை அதிகளவில் உணர்ந்தனர். இது 1926 ஆம் ஆண்டு இம்பீரியல் மாநாட்டில் செய்யப்பட்டது. 1926 ஆம் ஆண்டு இம்பீரியல் மாநாட்டின் பால்ஃபோர்ட் குழு ஐக்கிய இராச்சியம் மற்றும் டொமினியன்களின் நிலை மற்றும் பரஸ்பர உறவுகளை வரையறுத்தது.

ஐக்கிய கிக்டோம் மற்றும் டொமினியன்களின் நிலை பற்றிய தெளிவு

கிரேட் பிரிட்டன் மற்றும் டொமினியன்களின் நிலையைப் பொறுத்தவரை, பால்ஃபோர்ட் குழுவின் அறிக்கை (1926) இம்பீரியல் மாநாட்டால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட பின்வரும் சூத்திரத்தை திறமையாக வளர்த்தது: "அவர்கள் பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்தில் உள்ள தன்னாட்சி சமூகங்கள், அந்தஸ்தில் சமமானவர்கள், எந்த வகையிலும் இல்லை. மகுடத்துடனான பொதுவான விசுவாசத்தால் ஒன்றுபட்டிருந்தாலும், பிரிட்டிஷ் காமன்வெல்த் நாடுகளின் உறுப்பினர்களாக சுதந்திரமாக இணைந்திருந்தாலும், அவர்களின் உள்நாட்டு அல்லது வெளி விவகாரங்களின் எந்தவொரு அம்சத்திலும் ஒருவருக்கு ஒருவர் கீழ்படிந்திருக்க வேண்டும்..." சமத்துவத்தை நோக்கிய போக்கை கமிட்டி கொண்டிருந்தது. நிலை சரியானது மற்றும் தவிர்க்க முடியாதது. புவியியல் மற்றும் பிற நிலைமைகள் காரணமாக, கூட்டமைப்பு மூலம் இந்த நிலையை அடைவது சாத்தியமற்றது மற்றும் சுயாட்சியின் மூலம் சமத்துவத்தை அடைவதற்கான ஒரே மாற்று.

டொமினியன்ஸ் மற்றும் கிரேட் பிரிட்டன்

டொமினியன்களுக்கும் கிரேட் பிரிட்டனுக்கும் இடையிலான பரஸ்பர உறவுகள் தொடர்பான தெளிவுபடுத்தல்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன

நிர்வாக அல்லது நிர்வாக உறவுகள்

ஐரிஷ் சுதந்திர அரசை நிறுவவதைக் கருத்தில் கொண்டு பால்.போர் கமிட்டி, "கிரேட் பிரிட்டன் மற்றும் அயர்லாந்து மற்றும் கடல்களுக்கு அப்பால் உள்ள பிரிட்டிஷ் ஆதிக்கங்களின் ஐக்கிய இராச்சியம்" ஆகியவற்றின் மன்னரின் பட்டத்தை "கிரேட் பிரிட்டன், அயர்லாந்து மற்றும் ராஜாவாக மாற்ற வேண்டும்" என்று முன்மொழிந்தது. கடல்களுக்கு அப்பால் பிரிட்டிஷ் டொமினியன்ஸ்". ஒரு டொமினியனின் கவர்னர் ஜெனரல் பதவியைப் பற்றி குழு கூறியது: "எங்கள் கருத்துப்படி, பிரிட்டிஷ் காமன்வெல்த் நாடுகளின் உறுப்பினர்களிடையே நிலவும் அந்தஸ்தின் சமத்துவத்தின் இன்றியமையாத விளைவு, ஒரு டொமினியனின் கவர்னர் ஜெனரல் கிரேட் பிரிட்டனில் உள்ள அவரது மாட்சிமை பொருந்திய மன்னரால் நடத்தப்பட்ட அதே பதவியை டொமினியனில் பொது விவகாரங்களின் நிர்வாகம் தொடர்பாக அனைத்து அத்தியாவசிய அம்சங்களிலும் வைத்திருக்கும் மகுடம், அவர் கிரேட் பிரிட்டனில் உள்ள அவரது மாட்சிமை அரசாங்கத்தின் பிரதிநிதி அல்லது முகவர் அல்ல. அந்த அரசாங்கத்தின் எந்தவொரு துறையும்.... ஒரு டொமினியனின் கவர்னர் ஜெனரல் என்பது கிரேட் பிரிட்டனில் உள்ள அவரது மாட்சிமை அரசாங்கத்திற்கும் டொமினியன்களில் உள்ள அவரது அரசாங்கங்களுக்கும் இடையிலான முறையான அதிகாரப்பூர்வ தகவல்தொடர்பு வழியாக இருக்கும் நடைமுறையானது இனி முழுமையாக இணங்கக் கருதப்படாது. கவர்னர் ஜெனரலின் அரசியலமைப்பு நிலை. அங்கீகரிக்கப்பட்ட அதிகாரப்பூர்வ தகவல் தொடர்பு சேனல் எதிர்காலத்தில், இருக்க வேண்டும் என்று கருதப்பட்டது அரசாங்கத்திற்கும் அரசாங்கத்திற்கும் இடையே நேரடி".

சட்டமன்ற உறவுகள்

டொமினியன் சட்டத்தை அனுமதிக்காதது மற்றும் இடஒதுக்கீடு செய்வது குறித்த கேள்வியைக் கமிட்டி பரிசீலித்து, "அரசியலமைப்புச் சட்டங்களில் அல்லது குறிப்பிட்ட சட்டங்களில் இடஒதுக்கீடுகளை வெளிப்படையாக வழங்கும் விதிகளைத் தவிர, அது அரசாங்கத்தின் உரிமை என்று அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும் என்று முன்மொழிந்தது. ஒவ்வொரு டொமினியனும் அதன் சொந்த விவகாரங்கள் தொடர்பான அனைத்து விஷயங்களிலும் கிரீடத்திற்கு ஆலோசனை வழங்க வேண்டும். டொமினியன்கள் பிராந்தியத்திற்கு அப்பாற்பட்ட விளைவுகளுடன் சட்டமியற்றுவதற்கு அனுமதிக்கப்படுவதைக் கருத்தில் கொண்டு, குழு நினைத்தது, "அதேபோல், ஒரு டொமினியனுக்கு விண்ணப்பிக்கும் மேற்கு மந்திரி பாராளுமன்றத்தால் சட்டம் இயற்றப்படும் என்பது அரசியலமைப்பு நடைமுறையாகும். Dominion Concerned இன் ஒப்புதலுடன் நிறைவேற்றப்பட்டது".

நீதித்துறை உறவுகள்

டொமினியன்ஸ் தீர்ப்புகளில் இருந்து பிரிவி கவுன்சிலின் நீதித்துறை குழுவிற்கு மேல்முறையீடு செய்வது தொடர்பான நீதித்துறை உறவுகள் "கிரேட் பிரிட்டனில் உள்ள அவரது மாட்சிமை அரசாங்கத்தின் கொள்கையின் ஒரு பகுதியாக இல்லை, நீதித்துறை

மேல்முறையீடுகளை பாதிக்கும் கேள்விகள் வேறுவிதமாக தீர்மானிக்கப்பட வேண்டும். பேரரசின் ஒரு பகுதியின் விருப்பத்திற்கு இணங்க, முதன்மையாக பாதிக்கப்பட்டது. எவ்வாறாயினும், தற்போதுள்ள அமைப்பில் மாற்றம் முன்மொழியப்பட்ட இடத்தில், முதன்மையாக ஒரு பகுதியை பாதிக்கும் அதே வேளையில், மற்ற பகுதிகளும் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினைகளை எழுப்பியது என்பது பொதுவாக அங்கீகரிக்கப்பட்டது. ஆலோசனை மற்றும் விவாதத்திற்கு பிறகே மாற்றங்கள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்..."

பால்:போர் குழு அறிக்கையின் முக்கியத்துவம் (1926)

கெய்ரின் கூற்றுப்படி, பால்:போர் பிரகடனம் "உள்நாட்டு கவலைகள் தொடர்பாக டொமினியன் இறையாண்மை, இப்போது வெளிநாட்டு மற்றும் "ஏகாதிபத்தியங்களுக்கு இடையேயான" உறவுகளுக்கும் நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை ஒப்புக்கொள்வது குறிப்பிடத்தக்கது. டொமினியன்கள் தங்கள் வெளிவிவகாரங்களை நடத்த முடியும் என்றும், கிரேட் பிரிட்டன் அல்லது டொமினியன்கள் தங்கள் சொந்த அரசாங்கங்களின் திட்டவட்டமான ஒப்புதலைத் தவிர எந்தவொரு வெளிப்புறக் கடமைகளையும் ஏற்றுக்கொள்வதற்கு உறுதியளிக்க முடியாது என்றும் அறிக்கை வெளிப்படையாகக் கூறியது. இவ்வாறு 1926 ஆம் ஆண்டின் மாநாடு பிரிட்டிஷ் பேரரசிற்குள் பிரிட்டிஷ் காமன்வெல்த் நாடுகளின் உறுப்பினர்களாக சுதந்திரமாக தொடர்புடைய ஒவ்வொரு தன்னாட்சி சமூகமும் சுதந்திரமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட புரிதல்கள் அல்லது மரபுகளை உருவாக்கியது. எனவே 1926 இல் அங்கீகரிக்கப்பட்ட மரபுகளின்படி சுயராஜ்ய காலனிகள் நடைமுறையில் முழுமையான சுயாட்சியை அனுபவித்தன - வெளி மற்றும் உள் - மேலும் அவை ஒருவருக்கொருவர் சமமான நிலையில் இருந்தன அல்லது அவை பிரிட்டனுக்கு அடிபணிந்தன. அவர்கள் சம உரிமைகள் மற்றும் அந்தஸ்தை அனுபவிக்கும் நாடுகளின் குடும்பத்தை உருவாக்கினர். ஒவ்வொரு டொமினியனும் முற்றிலும் சுதந்திரமாகவும், அனைத்து நோக்கங்களுக்கும் நோக்கங்களுக்கும் இறையாண்மை கொண்ட அரசாகவும் இருந்தது.

மேற்கு அமைச்சரின் சட்டம் 1931

மேற்கத்திய மந்திரியின் சாசனம் ஒரு விரிவான சட்டமாகும், இது வரையறுக்கப்பட்ட இராச்சியத்தின் அதன் ஆதிக்கங்களுடனான உறவுகளைக் கையாண்டது. கிரீடம் பிரிட்டிஷ் காமன்வெல்த் நாடுகளின் உறுப்பினர்களின் சுதந்திர சங்கத்தின் சின்னம் என்பதை அது தெளிவுபடுத்தியது.

பால்:போர் கமிட்டியால் (1926) அங்கீகரிக்கப்பட்ட டொமினியன்களின் முழுமையான சுயாட்சி மரபுகளை மட்டுமே அடிப்படையாகக் கொண்டது. அந்த நிலைக்கு எந்த சட்ட அடிப்படையும் இல்லை. டொமினியன்களின் வழக்கமான அந்தஸ்துக்கான சட்ட அங்கீகாரம் 1931 ஆம் ஆண்டு மேற்கு மந்திரியின் சட்டத்தால் வழங்கப்பட்டது, இது பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்டது மற்றும் இது புதிய காலனித்துவ கொள்கையின் பரிணாம வளர்ச்சியில் மிக

முக்கியமான மற்றும் இறுதி கட்டமாக கருதப்படுகிறது. காலனிகளுக்கு டொமினியன் அந்தஸ்தை வழங்குதல் மற்றும் பிரிட்டிஷ் காமன்வெல்த் நாடுகளின் ஸ்தாபனம்.

வெஸ்ட்மின்ஸ்டர் சட்டத்தின் முக்கிய விதிகள்

வெஸ்ட்மின்ஸ்டர் சட்டத்தின் முக்கிய விதிகள் ஷாய்லர் மற்றும் வெஸ்ட்னாலு சுருக்கமாக பின்வருமாறு:

இந்தச் சட்டத்தில் "டொமினியன்" என்பது பின்வரும் டொமினியன்களில் ஏதேனும் ஒன்றைக் குறிக்கிறது, அதாவது கனடாவின் டொமினியன், ஆஸ்திரேலியாவின் காமன்வெல்த், நியூசிலாந்தின் டொமினியன், தென்னாப்பிரிக்கா ஒன்றியம், ஐரிஷ் சுதந்திர அரசு மற்றும் புதிய நிலம்.

1. காலனித்துவச் சட்டங்கள் செல்லுபடியாகும் சட்டம், 1865, ஒரு டொமினியனின் நாடாளுமன்றத்தால் இந்தச் சட்டம் தொடங்கப்பட்ட பிறகு உருவாக்கப்பட்ட எந்தச் சட்டத்திற்கும் பொருந்தாது.

2. ஒரு டொமினியனின் பாராளுமன்றத்தால் இந்தச் சட்டத்தின் தொடக்கத்திற்குப் பிறகு உருவாக்கப்பட்ட எந்தச் சட்டமும் எந்தச் சட்டமும் செல்லுபடியாகாது அல்லது அது இங்கிலாந்தின் சட்டத்திற்கு அல்லது ஏற்கனவே உள்ள விதிகளுக்குப் புறம்பானது என்ற அடிப்படையில் செயல்படாது. ஐக்கிய இராச்சியத்தின் பாராளுமன்றத்தின் எதிர்காலச் சட்டம், அல்லது அத்தகைய சட்டத்தின் கீழ் செய்யப்பட்ட எந்தவொரு ஒழுங்கு, விதி அல்லது ஒழுங்குமுறை மற்றும் ஒரு டொமினியன் பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரங்களில் அத்தகைய சட்டம், ஒழுங்கு, விதி அல்லது ஒழுங்குமுறை ஆகியவற்றை ரத்து செய்ய அல்லது திருத்துவதற்கான அதிகாரம் அடங்கும். இதுவரை அதே டொமினியன் சட்டத்தின் ஒரு பகுதியாகும்.

3. ஒரு டொமினியனின் பாராளுமன்றத்திற்கு கூடுதல் பிராந்திய செயல்பாட்டைக் கொண்ட சட்டங்களை உருவாக்க முழு அதிகாரம் உள்ளது என்று இதன் மூலம் அறிவிக்கப்பட்டு சட்டமாக்கப்பட்டுள்ளது.

4. இந்தச் சட்டத்தின் தொடக்கத்திற்குப் பிறகு நிறைவேற்றப்பட்ட ஐக்கிய இராச்சியத்தின் நாடாளுமன்றச் சட்டமானது, டொமினியன் கோரிய மற்றும் அந்தச் சட்டத்தில் வெளிப்படையாக அறிவிக்கப்பட்டாலன்றி, அந்த டொமினியனின் சட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக ஒரு டொமினியனுக்கு நீட்டிக்கப்படவோ அல்லது நீட்டிக்கப்படுவதாகக் கருதப்படவோ கூடாது. ஒப்புதல், அதன் சட்டமாக்கல்.

5. இந்தச் சட்டத்தில் உள்ள எதுவும் பிரிட்டிஷ் வட அமெரிக்கா சட்டங்கள், 1867 முதல் 1930 வரையிலான ரத்து, திருத்தம் அல்லது மாற்றங்களுக்குப் பொருந்தாது.

6. இந்தச் சட்டத்தில் எதுவும் தொடங்குவதற்கு முன் இருக்கும் சட்டத்தின்படி அல்லாமல், ஆஸ்திரேலியாவின் காமன்வெல்த் அரசியலமைப்புச் சட்டம் அல்லது நியூசிலாந்தின் டொமினியனின் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை ரத்து செய்ய அல்லது மாற்றும் இச்சட்டம் அதிகாரத்தை வழங்குவதாகக் கருதப்படாது.

7. இந்தச் சட்டத்தின் பின்வரும் பிரிவுகளில் எதுவுமே, அதாவது, பிரிவுகள் இரண்டு, மூன்று, நான்கு, ஐந்து மற்றும் ஆறாவது ஒரு டொமினியனின் சட்டத்தின் ஒரு பகுதியாகப் பயன்படுத்தப்படும் ஒரு டொமினியனுக்கு நீட்டிக்கப்படாது.

8. இந்தப் பிரிவு பொருந்தும் டொமினியன் ஆஸ்திரேலியாவின் காமன்வெல்த், நியூசிலாந்தின் டொமினியன் மற்றும் புதிய நிலம்.

9. விளக்கச் சட்டம், 1889 இல் உள்ள எதையும் தாங்காமல், "காலனி" என்ற வெளிப்பாடு, இந்தச் சட்டத்தின் தொடக்கத்திற்குப் பிறகு நிறைவேற்றப்பட்ட ஐக்கிய இராச்சியத்தின் நாடாளுமன்றத்தின் எந்தச் சட்டத்திலும், எந்த மாகாணம் அல்லது மாநிலத்தின் ஒரு பகுதியை உருவாக்குகிறது. ஆதிக்கம்.....

வெஸ்ட்மின்ஸ்டர் சட்டத்தின் முக்கியத்துவம்

வெஸ்ட்மின்ஸ்டர் சட்டம், 1931 இயற்றப்படுவதற்கு முன்பு, காலனிகளின் டொமினியன் நிலை வெறும் மரபு மற்றும் சட்டபூர்வமானது அல்ல. 1926 ஆம் ஆண்டின் பால்போர் கமிட்டி அறிக்கையால் உருவாக்கப்பட்ட சூத்திரத்தில் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளபடி தாய் நாட்டிற்கும் டொமினியன்களுக்கும் இடையிலான ஆதிக்கம் மற்றும் பரஸ்பர உறவின் சட்டப்பூர்வ நிலையை இந்தச் சட்டம் வரையறுத்தது. இவ்வாறு சட்டம் ஐக்கிய இராச்சியத்துடனான டொமினியன்களின் சுயாட்சி மற்றும் சமத்துவத்தை தெளிவாக ஒப்புக்கொண்டது. ஒவ்வொரு டொமினியன் பாராளுமன்றத்தையும் உள் மற்றும் வெளி விவகாரங்களில் ஒவ்வொரு டொமினியனுக்கும் முறைப்படியும் சட்டப்பூர்வமாகவும் உச்ச அதிகாரமாக ஆக்கியது, இதனால் டொமினியன் பாராளுமன்றங்களை அதன் சொந்தத் துறையில் பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்திற்கு சமமானதாக மாற்றியது. டொமினியன்கள் அதிகமாகவோ அல்லது குறைவாகவோ இறையாண்மை கொண்ட மாநிலங்களாக இருந்தன, உள்நாட்டில் சுதந்திரம் மற்றும் வெளிப்புற சுதந்திரம் மற்றும் தன்னார்வ அடிப்படையில் பிரிட்டிஷ் காமன்வெல்த் நாடுகளில் சமமான பங்களித்துவ நிலையை அனுபவித்தன. பிரிட்டிஷ் காமன்வெல்த் சுதந்திரமான மற்றும் இறையாண்மை கொண்ட நாடுகளின் சுதந்திர சங்கமாக வரையறுக்கப்பட்டது. அவர்கள் பொதுநலவாயத்தின் உறுப்பினர்களாக இருக்க விரும்புகிறீர்களா அல்லது அதிலிருந்து பிரிந்து செல்ல விரும்புகிறீர்களா என்பதை முடிவு செய்ய மேலாதிக்கங்கள் உணரப்பட்டன, அவர்கள் அவ்வாறு செய்ய நெருங்கும் போதெல்லாம் அதைச் செய்யலாம். மகுடத்தின் வாரிசு தொடர்பான சட்டத்தில் எந்த மாற்றமும் அனைத்து டொமினியன்களின் சட்டமன்றங்களின் ஒப்புதலுடன் மட்டுமே செய்யப்பட வேண்டும்.

வெஸ்ட்மின்ஸ்டர் சட்டத்திற்குப் பிறகு நிறைவேற்றப்பட்ட பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்தின் எந்தச் சட்டமும், டொமினியன்களின் கோரிக்கை மற்றும் ஒப்புதலுடன் தவிர, எந்தவொரு டொமினியன்களுக்கும் நீட்டிக்கப்படவில்லை. பிராந்தியத்திற்கு அப்பாற்பட்ட செயல்பாடுகளைக் கொண்ட சட்டங்களை உருவாக்க டொமினியன் பாராளுமன்றங்களுக்கு முழு அதிகாரம் இருந்தது.

பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்திற்கும் அதன் ஆதிக்கங்களுக்கும் இடையிலான உறவுகளை நிர்வகிப்பதில், இதுவரை முறையாக மட்டுமே இருந்ததை சட்டப்பூர்வமாக்கியது. உண்மையில் இந்தச் சட்டம் பிரிட்டிஷ் பேரரசின் அனைத்து எதிர்கால நடவடிக்கைகள் மற்றும் கொள்கைகளின் மூலைக்கல்லானது, ஆகும்.

1931 - 1947 வரை ஆதிக்கங்களின் வளர்ச்சி

1931 ஆம் ஆண்டு வெஸ்ட்மின்ஸ்டர் சட்டத்தை நிறைவேற்றிய பிறகு, டொமினியன்கள் முழுமையான இறையாண்மையை அடைவதற்கு மேலும் முன்னேறியது. 1933 ஆம் ஆண்டில் அயர்லாந்து, உறுதிமொழி நீக்கச் சட்டத்தை இயற்றியதன் மூலம், விசுவாசப் பிரமாணத்திலிருந்து ஆங்கிலேய அரசரைப் பற்றிய அனைத்துக் குறிப்புகளையும் தவிர்க்கிறது. அதன் அரசியலமைப்பின் திருத்தத்தின் மூலம் ஐரிஷ் சுதந்திர அரசும் அரசர் பற்றிய அரசியலமைப்பில் உள்ள அனைத்து குறிப்புகளையும் தவிர்த்துவிட்டது. நாணயங்கள் மற்றும் முத்திரைகள் கூட மன்னரின் சிலையின் முத்திரையைக் கொண்டிருக்கவில்லை. ஐரிஷ் ஃபிரீ ஸ்டேட் கெய்ர் இயற்றிய பல்வேறு சட்டங்களைக் குறிப்பிடுகையில்: "இலவச மாநிலச் சட்டங்கள் இடஒதுக்கீடு மற்றும் கவர்னர் ஜெனரலின் அதிகாரத்தை ஒழித்துவிட்டன தானே (1936), இறுதியாக மக்கள் வாக்கெடுப்பு மூலம் சுதந்திர மாநில அரசியலமைப்பு தானாகவே ரத்து செய்யப்பட்டது, மேலும் முற்றிலும் சுதந்திரமான தோற்றம் கொண்ட அரசியலமைப்பால் மாற்றப்பட்டது (1937)".

தென்னாப்பிரிக்காவில் 1934 ஆம் ஆண்டின் யூனியன் சட்டம், தென்னாப்பிரிக்க ஒன்றியத்தின் பாராளுமன்றம் யூனியனில் இறையாண்மையான சட்டமன்ற அதிகாரம் என்று வழங்கியது. இதன் விளைவாக, பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்தின் எந்தச் சட்டமும் யூனியன் சட்டத்தால் செய்யப்படாவிட்டால் தென்னாப்பிரிக்க ஒன்றியத்திற்கு நீட்டிக்க முடியாது. கெய்ரின் வார்த்தைகளில்: "யூனியன் அரசியலமைப்பிலிருந்து அனுமதி மறுப்பு முற்றிலும் அகற்றப்பட்டது... கவர்னர் ஜெனரலின் விருப்புரிமை அனுப்பப்பட்டதை வழங்குவது அல்லது நிறுத்துவது மட்டுமே, மேலும் சட்டம் ராஜா தனது தென்னாப்பிரிக்க அமைச்சர்களின் ஆலோசனையின்படி செயல்பட வேண்டும். .... யூனியனில் இருந்த பிரிவி கவுன்சிலுக்கு மேல்முறையீடு செய்வதற்கான மிகக் குறைந்த அதிகாரத்தைப் பொறுத்தவரையில் எந்த மாற்றமும் செய்யப்படவில்லை. இருப்பினும், அயர்லாந்து மற்றும் கனடா ஆகியவை தனியுரிமை கவுன்சிலுக்கு மேல்முறையீடுகளை அனுமதிக்கும் நடைமுறையை ரத்து செய்தன.

1937 முதல் 1947 வரை டொமினியன்ஸ் மற்றும் பிரிட்டிஷ் காமன்வெல்த் வளர்ச்சி

ஐரிஷ் சுதந்திர அரசு அதன் புதிய அரசியலமைப்பை உருவாக்கியது, இது டிசம்பர் 19, 1937 இல் நடைமுறைக்கு வந்தது. ஐரிஷ் சுதந்திர அரசு இப்போது 'ஐயர்' என்று அறியப்பட்டது. புதிய அரசியலமைப்பு அரசரை இறையாண்மை கொண்டவர் என்ற அனைத்து குறிப்புகளையும் தவிர்க்கிறது. எவ்வாறாயினும், Eire பிரிட்டிஷ் காமன்வெல்த் நாடுகளின் உறுப்பினராக இருக்க வேண்டும் மற்றும் அதன் அரசாங்கம் அவ்வாறு செய்ய விரும்புகிற வரையில் ஜார்ஜ் VI ஐ வெளி நோக்கங்களுக்காக ராஜாவாக அங்கீகரித்தது.

1937 ஆம் ஆண்டின் ஏகாதிபத்திய மாநாடு, காமன்வெல்த்தின் வெவ்வேறு உறுப்பினர்கள் ஒரே பலதரப்பு ஒப்பந்தத்தில் கட்சிகளாக மாறிய சந்தர்ப்பங்களில், ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் உடன்படிக்கைக்கு மற்ற எந்த தரப்பினரின் எந்தவொரு செயலுக்கும் அனைத்து பொறுப்பிலிருந்தும் விடுபட்டுள்ளனர் என்பதை தெளிவுபடுத்தியது. டிசம்பர் 1937 இன் புதிய அரசியலமைப்பிற்குப் பிறகு, ஐரிஷ் நடுநிலைமையை சட்டத்தின் பார்வையில் கேள்விக்குட்படுத்த முடியவில்லை என்றாலும், கிரேட் பிரிட்டனுக்கும் ஐரினுக்கும் இடையிலான ஒப்பந்தம் 1938 மேலும் போரின் போது கிரேட் பிரிட்டனுக்கு உதவுவதற்கான எந்தவொரு கடமையிலிருந்தும் ஐரை விடுவித்தது.

1947 முதல் காமன்வெல்த் வளர்ச்சி

இரண்டாம் உலகப் போர் முடிவடைந்தது, பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் இந்தியாவுக்கு சுதந்திரம் வழங்க முடிவு செய்தது, அதன் விளைவாக 1947 இல் இந்தியா மற்றும் பாகிஸ்தானின் ஆதிக்கங்கள் உருவாக்கப்பட்டது. அதே நேரத்தில் இலங்கையும் ஒரு டொமினியனாக உருவாக்கப்பட்டது. இந்திய மக்களின் உணர்வுகளுக்கு மதிப்பளிக்கும் வகையில் பிரிட்டிஷ் பொதுச் செல்வம் என்ற பெயர் 'பிரிட்டிஷ்' என்ற பெயரடை நீக்கி காமன்வெல்த் ஆஃப் நேஷன்ஸ் என மாற்றப்பட்டது. ஜனவரி 1950 இல் தனது புதிய அரசியலமைப்பு அமலாக்கத்திற்குப் பிறகு இந்தியா குடியரசு ஆனபோது, இங்கிலாந்து மன்னரைப் பற்றிய அனைத்து குறிப்புகளும் தவிர்க்கப்பட்டன. இருப்பினும், காமன்வெல்த் நாடுகளின் உறுப்பினராக இந்தியா தொடர்ந்து நீடித்தது. 1947 ஆம் ஆண்டு முதல் காமன்வெல்த்தின் முன்னொட்டாக 'பிரிட்டிஷ்' என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்துவது பொருத்தமற்றதாகக் கருதப்பட்டது மற்றும் மிதமிஞ்சியதாக நிராகரிக்கப்பட்டது.

1949 லண்டன் பிரகடனம்

அப்போது பிரிட்டிஷ் காமன்வெல்த் நாடுகளை உருவாக்கிய சமூகங்களுக்கிடையேயான பரஸ்பர உறவுகள் பற்றி பால்ஃபோர் அறிக்கையில் (1926) கொடுக்கப்பட்ட புகழ்பெற்ற விளக்கத்தில், அவர்கள் 'மகுடத்திற்கு பொதுவான விசுவாசத்தால் ஒன்றுபட்டனர்' என்று கூறப்பட்டது நினைவிருக்கலாம். .. ஆனால் 1949 க்குப் பிறகு பிரிட்டிஷ் பொதுச் செல்வத்தின் இந்த உறுப்பினர் பிணைப்பு உண்மையாக அங்கீகரிக்கப்படவில்லை. இது லண்டன் பிரகடனத்தில் (1949) உள்ள

ஒற்றுமைக்கான மற்றொரு சூத்திரத்தால் மாற்றப்பட்டது. இந்திய அரசியலமைப்புச் சபை நவம்பர் அன்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது 26, 1949, ஒரு குடியரசுக் கட்சி அரசாங்கத்தை வழங்கிய அரசியலமைப்பு, குடியரசாக மாறுவதற்கான இந்த முடிவை எதிர்பார்த்து, காமன்வெல்த் உடன் இருக்க விரும்புகிறது. ஏப்ரல் 27, 1949 அன்று கூட்டத்தின் முடிவில், ஒரு அறிக்கை வெளியிடப்பட்டது. லண்டன் பிரகடனம் என்று அழைக்கப்படும் காமன்வெல்த் அமைப்பில் இந்தியா தொடர்ந்து அங்கத்துவம் பெறுவது குறித்த அறிக்கையை அது கொண்டிருந்தது. அப்போது காமன்வெல்த் உடன் ஒற்றுமைக்கான புதிய சூத்திரம் இருக்க வேண்டும். இந்தியாவிற்கு மட்டுமே பயன்படுத்தப்பட்டது, பின்னர் அது பாகிஸ்தான், சிலோன், கா மற்றும் பிரிட்டிஷ் காமன்வெல்த் உள்ள பிற சுதந்திர நாடுகளுக்கும் நீட்டிக்கப்பட்டது. முழு விவாதத்திற்குப் பிறகு, லண்டனில் உள்ள அனைத்து காமன்வெல்த் நாடுகளின் அரசாங்கங்களின் பிரதிநிதிகள் எட்டப்பட்ட முடிவுகளை பின்வரும் பிரகடனத்தில் பதிவு செய்ய வேண்டும் என்று ஒப்புக்கொண்டனர்.

"யுனெடெட் கிங்டம், கனடா, ஆஸ்திரேலியா, நியூசிலாந்து, தென்னாப்பிரிக்கா, இந்தியா, பாகிஸ்தான் மற்றும் சிலோன் ஆகிய நாடுகளின் அரசாங்கங்கள், பிரித்தானிய காமன்வெல்த் நாடுகளின் உறுப்பினர்களாக ஒன்றுபட்டுள்ளன மற்றும் கிரீடத்திற்கு பொதுவான விசுவாசத்தைக் கடமைப்பட்டுள்ளன. அவர்களின் சுதந்திர சங்கம், இந்தியாவில் வரவிருக்கும் அரசியலமைப்பு மாற்றங்களைக் கருத்தில் கொண்டது.

"காமன்வெல்த்தின் பிற நாடுகளின் அரசாங்கங்கள், காமன்வெல்த் உறுப்பினர்களின் அடிப்படையில் மாற்றப்படவில்லை, இந்த பிரகடனத்தின் விதிமுறைகளின்படி இந்தியாவின் தொடர்ச்சியான உறுப்பினரை ஏற்றுக்கொண்டு அங்கீகரிக்கிறது.

"இதன்படி ஐக்கிய இராச்சியம், கனடா, ஆஸ்திரேலியா, நியூசிலாந்து, தென்னாப்பிரிக்கா, இந்தியா, பாகிஸ்தான் மற்றும் சிலோன் ஆகியவை காமன்வெல்த் நாடுகளின் சுதந்திரமான மற்றும் சமமான உறுப்பினர்களாக ஐக்கியமாக இருப்பதாகவும், அமைதி, சுதந்திரம் மற்றும் சுதந்திரம் ஆகியவற்றைப் பின்தொடர்வதில் சுதந்திரமாக ஒத்துழைப்பதாகவும் அறிவிக்கின்றன.

பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்திற்கும் ஆதிக்கங்களுக்கும் இடையிலான உறவு 1931 இல் இருந்து மாறியது மற்றும் இறுதியில் பிரிட்டிஷ் காமன்வெல்த் நாடுகள் ஒரு காமன்வெல்த் நாடுகளாக மாறியது, இதில் ஒவ்வொரு டொமினியனும் அதன் உள் மற்றும் வெளிப்புறக் கொள்கைகளை உருவாக்க சுதந்திரமாக இருந்தது. இது இன்று சுதந்திர நாடுகளின் கூட்டமாக உள்ளது.

அலகு – V

ஆங்கில அரசியலமைப்பின் அம்சங்கள்

இங்கிலாந்து அரசியலமைப்பானது, உலகத்திலுள்ள அனைத்து அரசியலமைப்புகளுக்கும் முன்னோடியாகவுள்ளது. இது ஓர் தொன்மையான அரசியலமைப்பாகும். இதன் முக்கிய அம்சங்களைக் கீழ்காணலாம்.

இது பெரும்பாலும் எழுதப்படாத அரசியலமைப்பாகும்

ஆங்கில அரசியலமைப்பு பெரும்பாலும் எழுதப்படாத அரசியலமைப்பாகும். அமெரிக்க மற்றும் உலகின் பிற எழுதப்பட்ட அரசியலமைப்புகளைப் போலன்றி ஆங்கில அரசியலமைப்பு ஒரு எழுத்து ஆவணத்தில் காணப்படவில்லை. நிச்சயமாக, ஆங்கில அரசியலமைப்பின் சில பகுதிகள் அவ்வப்போது இயற்றப்பட்ட பல்வேறு சட்டங்களில் எழுதப்பட்ட வடிவத்தில் காணப்படலாம், ஆனால் அதன் பெரும்பகுதி பழக்கவழக்கங்கள், மரபுகள், பயன்பாடுகள் மற்றும் புரிதல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டது, எனவே இது பொதுவாக எழுதப்படாத அரசியலமைப்பு என்று அழைக்கப்படுகிறது. ஆங்கில அரசியலமைப்பின் மிக முக்கியமானது, எழுதப்பட்ட சட்டத்திலிருந்து விலக்கி வைக்கப்பட்டது மற்றும் வழக்கத்திற்கு உட்பட்டது. அரசியலமைப்பின் இயற்றப்பட்ட பகுதி கூட அதே தேதியைக் கொண்டிருக்கவில்லை. முறையான எழுத்து ஆவணம் இருந்ததில்லை. உண்மையில் ஆங்கில அரசியலமைப்பு சந்தர்ப்பத்தின் குழந்தை மற்றும் காலத்தின் தேவைகளின் விளைவாகும்.

இது உருவாக்கப்பட்ட அரசியலமைப்புச் சட்டம் அல்ல

மேலே விவரிக்கப்பட்டுள்ளபடி ஆங்கில அரசியலமைப்பின் எழுதப்படாத தன்மையின் தர்க்கரீதியான தொடர்பு என்னவென்றால், அது இயற்றப்படவில்லை, மாறாக ஒரு வளர்ந்த அரசியலமைப்பாகும். இது உருவாக்கப்படவில்லை, ஆனால் வளர்ந்துள்ளது. இது ஒரு வளர்ச்சி செயல்முறை. முன்றோவின் வார்த்தைகளில்: "இது ஞானம் மற்றும் வாய்ப்பின் குழந்தை, அதன் போக்கு சில நேரங்களில் விபத்து மற்றும் சில நேரங்களில் உயர் வடிவமைப்பால் வழிநடத்தப்படுகிறது." ஆங்கிலேயர்கள் தங்கள் அரசியலமைப்பின் வெவ்வேறு பகுதிகளை வரலாற்றின் அலைகள் அவற்றைப் பதித்த இடத்திலேயே விட்டுவிட்டனர், அவர்கள் அவற்றை ஒன்றிணைக்கவோ, வகைப்படுத்தவோ அல்லது முடிக்கவோ அல்லது ஒரு நிலையான மற்றும் ஒத்திசைவான ஒன்றை உருவாக்கவோ முயற்சிக்கவில்லை. மொத்தத்தில்." டாக்டர். ஓக் அதை "உயிருள்ள உயிரினம்" என்று விவரித்தார், இது மக்களின் தேவைகளுக்கு ஏற்றவாறு தொடர்ந்து வளர்ந்து வருகிறது. இது எந்த ஒரு குறிப்பிட்ட யுகத்தின் விளைபொருளல்ல ஆனால் பல யுகங்களில் வளர்ந்தது. இது மிகவும் பழமையான அரசியலமைப்பு மற்றும் அதன் தோற்றம் ஆங்கிலோ-சாக்சன் காலத்தில் இருந்து அறியப்படுகிறது.

ஆங்கில அரசியலமைப்பு வளர்ச்சியில் தொடர்ச்சி மற்றும் மாற்றம்

கெய்ரின் வார்த்தைகளில்: "ஆங்கில அரசாங்கத்தின் வளர்ச்சியில் தொடர்ச்சியே ஆதிக்கப் பண்பாக உள்ளது. ஆனாலும் தொடர்ச்சி என்பது மாறாத தன்மையைக் குறிக்கவில்லை. பழங்கால நிறுவனங்கள் இடைவிடாமல் மாற்றியமைக்கப்பட்டன. சமூகம் அதன் நவீன வாழ்க்கையின் சிக்கலான வடிவங்களை உருவாக்கியுள்ளதால், தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய வடிவமைக்கப்பட்ட அரசாங்க உறுப்புகளுடன் வெளிப்படையான இணக்கத்துடன் இணைந்துள்ளது. ஆங்கில அரசியலமைப்பில், ஒரு அழகிய சொற்றொடரை மாற்றியமைக்க பல நூற்றாண்டுகள் 'ஒருவருக்கொருவர் சந்திப்பு' அளித்துள்ளன. முன்னாள் காலத்தின் சில நிறுவனங்கள் அவ்வப்போது அடித்துச் செல்லப்பட்டுவிட்டன. ஆனால் அவை காணாமல் போவது வலியற்றது. அரசியலமைப்பின் வாழும் மற்றும் வேலை செய்யும் பகுதிகளை அழிப்பது அரிதானது". பிரான்ஸைப் போலல்லாமல், அவள் ஒருபோதும் திடீர் பாய்ச்சலுடன் முன்னேறியதில்லை. ஆங்கிலேய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் உள்ள புரிந்துகொள்ள முடியாத மாற்றங்களின் காரணமாக, கடந்த காலம் முக்கியமாக நிகழ்காலத்திற்குள் செல்கிறது மற்றும் நிகழ்காலம் எதிர்காலத்தில் ஆழமாகச் செல்லும்.

இது ஒரு நெகிழ்வான அரசியலமைப்பு

ஆங்கில அரசியலமைப்பு ஒரு நெகிழ்வான அரசியலமைப்பாகும். அதன் திருத்தம் கடினமாக இல்லை என்று அர்த்தம். அரசியலமைப்பு சட்டத்தை உருவாக்கும் மற்றும் திருத்தும் அதிகாரம் ஆங்கில பாராளுமன்றத்தின் கைகளில் உள்ளது. இங்கிலாந்தில், அரசியலமைப்பின் திருத்தத்திற்கு, சாதாரண சட்டங்களை உருவாக்குவது அல்லது திருத்துவது தவிர வேறு எந்த சிறப்பு நடைமுறையும் தேவையில்லை. அரசியலமைப்பின் எழுதப்படாத மற்றும் பரிணாம இயல்புகள் அதற்கு நெகிழ்வான தன்மையையும் வழங்கியுள்ளன. இங்கிலாந்தில் அரசியலமைப்பின் திருத்தம் எந்த சிரமமும் அல்லது நேரத்தை இழப்பதும் இல்லை, ஏனெனில் செயல்முறை மிகவும் எளிமையானது மற்றும் எளிதானது. ஆங்கிலேயர்கள் பழமைவாத குணம் கொண்டவர்களாக இருந்தாலும், எந்த சிரமமும் இல்லாமல் அக்காலத் தேவைக்கேற்ப தங்கள் அரசியலமைப்பில் மாற்றங்களைச் செய்து வந்தனர். அரசியலமைப்பின் நெகிழ்வான மற்றும் பதிலளிக்கக்கூடிய தன்மை ஆங்கிலேயர்கள் மாறிவரும் சூழலில் அவர்களின் தேவைகளுக்கு ஏற்ப அவர்களின் அரசியல் அமைப்புகளின் கட்டமைப்பை விரைவாக வடிவமைக்க உதவுகிறது.

இது ஒற்றையாட்சி, கூட்டாட்சி அரசியலமைப்பு அல்ல

ஆங்கில அரசியலமைப்பு கிரேட் பிரிட்டனில் ஒரு ஒற்றையாட்சி மற்றும் கூட்டாட்சி வகை அரசாங்கத்தை நிறுவுகிறது. இங்கிலாந்தில் உள்ள அனைத்து அதிகாரங்களும் லண்டனை மையமாகக் கொண்ட ஒரே அரசாங்கத்தில் மையப்படுத்தப்பட்டுள்ளன என்பதே இதன் பொருள். நிச்சயமாக, கணிசமான அளவு உள்ளூராட்சி மற்றும் செயல்பாடுகளின் அதிகாரப் பகிர்வு உள்ளது,

ஆனால் அனைத்து அதிகாரமும் மத்திய அரசாங்கத்திடம் இருந்து வருகிறது. அதிகாரப் பரவலாக்கம் என்பது கூட்டாட்சி சுயாட்சிக் கொள்கையை உள்ளடக்குவதில்லை.

அரசியலமைப்பின் மரபுகள்

மாநாடுகள் அரசியலமைப்பின் எழுதப்படாத பகுதியை உருவாக்குகின்றன, மேலும் சட்ட நீதிமன்றங்களால் அவற்றைப் பற்றி எதுவும் அறியப்படவில்லை என்றாலும், அவை நடைமுறையில் உள்ளன, அவை "சட்டத்தின் உலர்ந்த எலும்புகளை உடைக்கும் சதை; அவை சட்ட அரசியலமைப்பை செயல்பட வைக்கின்றன: அவர்கள் அதை வைத்திருக்கிறார்கள். கருத்துகளின் வளர்ச்சியுடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள். டாக்டர். ஓக்கின் வார்த்தைகளில் இங்கிலாந்தின் அரசியலமைப்பின் மரபுகள் "அந்த புரிதல்கள், நடைமுறைகள் மற்றும் பழக்கவழக்கங்கள் மட்டுமே பொது அதிகாரிகளின் உண்மையான உறவுகள் மற்றும் செயல்பாடுகளில் பெரும்பகுதியை ஒழுங்குபடுத்துகின்றன." அமைச்சரவை கிரேட் பிரிட்டனில் பெறப்படும் அரசாங்க முறையானது நாட்டின் சட்டத்திற்குத் தெரியாது, இன்னும் அது முழு அரசாங்க இயந்திரமும் சுழல்கிறது. நாட்டின் உண்மையான நிர்வாகம் நாடாளுமன்றத்தில் பெரும்பான்மை கட்சியைச் சேர்ந்த அமைச்சர்களால் நடத்தப்படுகிறது மற்றும் அதற்குப் பொறுப்பானவர். இதேபோல், இங்கிலாந்தில் பல அரசியலமைப்பு மரபுகள் உள்ளன. மற்றும் இது ஆங்கில அரசியலமைப்பின் தனித்துவமான அம்சமாகும்.

இங்கிலாந்தில் சட்டத்தின் ஆட்சி இருக்கிறது

இங்கிலாந்தில் "சட்டத்தின் ஆட்சி" என்று அழைக்கப்படுவதன் மூலம் ஆங்கிலேயர்களின் சுதந்திரங்கள் பாதுகாக்கப்படுகின்றன. இங்கிலாந்தில் உள்ள சட்டம் இங்கிலாந்தில் உச்சமானது, சீரானது மற்றும் உலகளாவியது. இங்கிலாந்தில் சட்டத்தின் முன் நபர்கள் சமம். அரசாங்கம் தனது அதிகாரங்களை நாட்டின் சட்டத்தின்படி விலக்குகிறது, தன்னிச்சையாக அல்ல. இங்கிலாந்தில் உள்ள எந்தவொரு நபரும் நாட்டின் சில சட்டங்களை மீறியதாக சாதாரண சட்டப்படி சாதாரண சட்ட நீதிமன்றங்களில் கண்டிப்பாக நிரூபிக்கப்பட்டாலன்றி தண்டிக்க முடியாது. அரசு அதிகாரிகளுக்கு சிறப்பு சட்டம் இல்லை அல்லது சிறப்பு நீதிமன்றங்கள் இல்லை. ஒவ்வொரு நபரும் அவரது அந்தஸ்து அல்லது அந்தஸ்தைப் பொருட்படுத்தாமல், நாட்டின் அதே சாதாரண சட்டம் அல்லது சட்ட நீதிமன்றங்களுக்கு உட்பட்டவர்கள். இவ்வாறு இங்கிலாந்தில் சட்டத்தின் ஆட்சி சுதந்திரம் மற்றும் ஆங்கில மக்களுக்கு சமத்துவத்தை உறுதி செய்கிறது. இதனால்தான் இங்கிலாந்தில் சட்டத்தின் ஆட்சி இருப்பதால் சுதந்திரம் இருக்கிறது என்று டைசி கூறியுள்ளார்.

இங்கிலாந்து மன்னர்

"ராஜா எந்தத் தவறும் செய்ய முடியாது" என்பது ஆங்கிலேய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் முக்கியமான கோட்பாடாகும். இந்தக் கொள்கையின் அர்த்தத்தைப் புரிந்துகொள்வதும், அதற்கு விதிவிலக்குகள் உள்ளதா என்பதை அறிந்து கொள்வதும் அவசியம்.

பொருள்: "ராஜா எந்தத் தவறும் செய்ய முடியாது" என்பது இரண்டு விஷயங்களைக் குறிக்கிறது.

முதலாவதாக, "சட்டத்திற்குத் தெரிந்த எந்த நடவடிக்கைகளாலும், ராஜா செய்யும் எந்தவொரு செயலுக்கும் அவர் தனிப்பட்ட முறையில் பொறுப்பேற்க முடியாது.

இரண்டாவதாக, "சட்டத்தால் நியாயப்படுத்தப்படாத எந்தவொரு செயலையும் பாதுகாக்கும் வகையில் அரசு அரசரின் உத்தரவை யாரும் வாதாட முடியாது" என்பதாகும். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், ஒரு நபர் மகுடத்தின் கட்டளையின் கீழ் ஒரு சட்டவிரோத செயலைச் செய்தால், மகுடத்திற்கு எதிராக எந்த நடவடிக்கையும் இருக்காது.

"ராணி எந்தத் தவறும் செய்ய முடியாது" என்ற வார்த்தைகளில் இந்த மாக்கிமின் அர்த்தத்தை டைசி விளக்கியுள்ளார். "நீதிமன்றங்களால் இப்போது விளக்கப்பட்டுள்ளபடி, முதன்முதலில், ராணி செய்யும் எந்தவொரு செயலுக்கும் ராணி தனிப்பட்ட முறையில் பொறுப்பேற்க முடியாது என்பதுதான், முதலில், இரண்டாவது இடத்தில், இல்லை என்று அர்த்தம். சட்டத்தால் நியாயப்படுத்த முடியாத எந்தவொரு செயலையும் பாதுகாப்பதற்காக அரசு அரசரின் அல்லது உண்மையில் எந்தவொரு உயர் அதிகாரியின் உத்தரவையும் ஒருவர் மன்றாடலாம்: இந்த முதன்மையானது அதன் இரண்டு பயன்பாடுகளிலும் ஒரு சட்டம் மற்றும் அரசியலமைப்பின் சட்டம், ஆனால் அது எழுதப்பட்ட சட்டம் அல்ல". எனவே, அரசர் தனது கட்டளையின் கீழ் அல்லது மகுடத்தின் எந்த உயர் அதிகாரியின் கட்டளையின் கீழ் எந்த ஒரு செயலைச் செய்தாலும் அதற்குப் பொறுப்பேற்க முடியாது.

இந்த மாக்கிமுடன் நெருங்கிய தொடர்புடைய ஆங்கில அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் வேறு சில மாக்கிகளையும் நாம் கவனத்தில் கொண்டால், மேற்கூறிய மாக்கிமின் அர்த்தத்தை நாம் நன்கு புரிந்து கொள்ளலாம். அவை பின்வருமாறு:

"ஒரு சட்டத்திற்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டிய கடமையை நீக்குவதற்கு அரசில் அதிகாரம் இல்லை". இந்தக் கொள்கையை விளக்குகையில், "இந்த மறுப்பு அல்லது விநியோக அதிகாரத்தை ஒழிப்பது இப்போது உரிமைகள் மசோதாவைச் சார்ந்துள்ளது, இது அரசியலமைப்புச் சட்டம் எழுதப்பட்ட சட்டம்" என்று விளக்குகிறது.

இந்தக் கோட்பாட்டின் பார்வையில், ராஜா எந்தத் தவறும் செய்ய முடியாது என்று நாம் கூறலாம், ஏனென்றால் அவர் எந்தத் தவறும் செய்ய முடியாது. ராஜா செய்த தவறுகளுக்கு ராஜா பொறுப்பேற்க முடியாது என்பதை குற்றவாளி அறிந்திருக்க வேண்டும், ஏனென்றால் ராஜா ஒரு தவறான செயலைச் செய்ய யாரையும் அங்கீகரிக்க முடியாது.

ஆங்கிலேய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் மற்றொரு நெருங்கிய தொடர்புடைய கொள்கை என்னவென்றால், ஒரு குறிப்பிட்ட வடிவத்தில் செய்யப்படாத கிரீடத்தால் சட்டப்பூர்வமாக செய்யப்படும் செயலின் மீது நீதிமன்றங்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட எந்த செயல்களும், பொதுவாக ஒரு குறிப்பிட்ட முத்திரையை அமைச்சர் அல்லது கவுண்டரால் ஒட்டுவது சம்பந்தப்பட்ட படிவம். கையொப்பம் அல்லது அமைச்சரின் எதிர் கையொப்பத்திற்கு சமமான ஒன்று.

மேற்கூறிய கொள்கையின் இயற்கையான தொடர்பு மற்றொரு கொள்கையாகும், "குறிப்பிட்ட முத்திரையை பதிக்கும் அமைச்சர், அல்லது அவரது கையொப்பத்தை எதிர் கையொப்பமிட்டவர், அவர் பேசுவதற்கு, ஒப்புதல் அளிக்கும் செயலுக்கு பொறுப்பாவார்." "இது மீண்டும் அரசியலமைப்பு மற்றும் சட்டத்தின் ஒரு பகுதியாகும், ஆனால் இது எழுதப்பட்ட சட்டம் அல்ல" என்று டைசி கவனிக்கிறார். இவ்வாறு, அரசன் எந்தத் தவறும் செய்ய முடியாது என்று நாம் கூறலாம், ஏனென்றால் அரசனின் எந்த உத்தரவும் சில மந்திரிகளால் எதிர் கையொப்பமிடப்படும் வரை அது செயல்படாது, இதன் விளைவாக அரசனின் ஆணையை எதிர் கையொப்பமிடும் அமைச்சர் சட்டப்பூர்வமாக பொறுப்பேற்கிறார். அதே. இதன் மூலம் மன்னரின் பொறுப்பு முடிவடைகிறது.

சட்டப்படி நிர்வாக அதிகாரம் அரசரிடம் உள்ளது. அவருடைய சக்தி கட்டுப்பாடற்றது, கட்டுப்பாடற்றது மற்றும் முழுமையானது என்று நாம் கூறலாம். அவர் எதையும் மற்றும் எல்லாவற்றையும் செய்ய முடியும். ஆனால் நடைமுறையில் அரசன் எல்லாவற்றையும் செய்வதன் மூலம் எதையும் செய்வதில்லை. ஆங்கிலேய அரசியலமைப்பின் முழு வளர்ச்சியும், அரசரின் அதிகாரங்கள் மற்றும் சிறப்புரிமைகளை ஒரு நிறுவனமாக கிரீடத்திற்கு படிப்படியாக மாற்றுவதன் மூலம் வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அனைத்து அரசாங்க நடவடிக்கைகளிலும் ராஜா-இன்-பர்சன் படைகளை இயக்குவதை நிறுத்திவிட்டார். உண்மையான அதிகாரம் இப்போது மந்திரிகளிடமே உள்ளது மற்றும் அரசர் அதிகாரத்தின் சின்னமாக மட்டுமே மாறிவிட்டார். உண்மையான அதிகாரம் மகுடத்தின் செயல்களுக்கு பொறுப்பான அமைச்சர்களிடம் மட்டுமே உள்ளது. ஒருமுறை சார்லஸ் II இன் அரசவைத் தலைவர் ராயல் படுக்கை அறையின் வாசலில் பின்வரும் வரிகளை எழுதியதாகக் கூறப்படுகிறது:

"இங்கே ஒரு பெரிய மற்றும் வலிமைமிக்க அரசர் இருக்கிறார்.

யாருடைய வாக்குறுதியை யாரும் நம்பவில்லை,

முட்டாள்தனமான விஷயத்தை ஒருபோதும் சொல்லாதவர்,

ஒரு புத்திசாலியும் செய்ததில்லை".

எர்ஸ்கின் பிரபுவின் வார்த்தைகளில்: "பொறுப்புள்ள குடிமக்களின் நம்பிக்கையில்லாத மனசாட்சி மன்னருக்கு இருக்க முடியாது. ராஜா எந்தத் தவறும் செய்ய முடியாத அளவுக்கு, விஷயங்களின் தன்மையையும் அரசியலமைப்பையும் மாற்ற முற்படுவதில்லை, ஆனால் அரசாங்கத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டும். குற்றத்தின் குற்றச்சாட்டிற்கு எதிராக மட்டுமல்ல, அதன் குற்றச்சாட்டினால் எழும் மரியாதையின்மை மற்றும் கண்ணியம் இழப்புக்கு எதிராகவும் கூட, மாநில அரசாங்கத்தின் எந்தச் செயலும் அரசனாக இருக்க முடியாது: அவர் ஆலோசனையின்படி செயல்பட முடியாது; மற்றும் பதவித் தடைகளை வைத்திருப்பவர் என்ன செய்யப்படுகிறது, அது எந்த மூலத்திலிருந்து தொடரலாம்". இங்கிலாந்து மன்னருக்கு எந்தக் கருத்தும் இல்லை. மந்திரி பொறுப்பு என்ற அரசியலமைப்பு கோட்பாட்டின் அர்த்தம், பாராளுமன்றத்தில் பெரும்பான்மையை பெற்ற ஒரு மந்திரி தனது கையொப்பத்திற்காக ராஜாவிடம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டால், ராஜா தனது சொந்த மரண உத்தரவில் கூட கையெழுத்திட வேண்டும். மந்திரி பொறுப்பு என்ற அடிப்படைக் கோட்பாட்டை மன்னர் சீர்குலைக்க முயன்றால், இங்கிலாந்து மக்கள் முடியாட்சி நிறுவனத்தை முடிவுக்குக் கொண்டு வருவார்கள்.

மந்திரி பொறுப்பு என்ற கொள்கையின் வளர்ச்சி அரசரை கட்சி அரசியலில் இருந்து விலக்கி வைத்துள்ளது, மேலும் இது முடியாட்சியின் பிரபலத்தை மேலும் அதிகப்படுத்தியுள்ளது. கிரீடம் செய்யும் எந்தவொரு செயலின் புகழும் அல்லது அவமதிப்பும் அதிகாரத்தில் உள்ள அமைச்சகத்திற்குச் செல்கிறது, மன்னருக்கு அல்ல.

பிரதம மந்திரி அஸ்கித்தின் வார்த்தைகளில்: "இருநூறு வருடங்களாக நாம் நன்கு நிறுவப்பட்ட பாரம்பரியம் உள்ளது, கடைசி முயற்சியில் அரியணையில் இருப்பவர் தனது மந்திரிகளின் ஆலோசனையை ஏற்றுக்கொண்டு செயல்படுகிறார்..... ராஜா உடைத்தால். அந்த விதி, அவர்.... கட்சி அரசியலின் அரங்கிற்கு இழுக்கப்படுவார் மற்றும் ..... கிரீடம் போட்டியிடும் பிரிவுகளின் கால்பந்தாக மாறும்."

இறுதியில், மன்னன் பெரும்பான்மையினரின் நம்பிக்கைக்குக் கட்டளையிடும் ஒரு அமைச்சரின் ஆலோசனையின்படி செயல்படும் வரை, அரசமைப்புச் சட்டத்திற்கு முரணாகச் செயல்பட முடியாது என்று நாம் கூறலாம். அரசமைப்புச் சட்டத்தை மீறுமாறு பொறுப்புள்ள அமைச்சர் ஒருவரால் கேட்கப்பட்டால், அவர் அறிவுரையின்படி செயல்பட வேண்டும், ஆனால் அமைச்சரின் ஆலோசனையின்படி செயல்படும் போது அரசர் அரசியலமைப்பிற்கு முரணாகச் செயல்பட்டார் என்று கூற முடியாது, ஏனெனில் இது பொறுப்பு. அமைச்சர்கள்.

அமைச்சரவை அமைப்பு

ஆங்கிலேய அரசியலமைப்பின் ஒரு முக்கிய அம்சம் என்னவென்றால், அது அமைச்சரவை அமைப்பு அல்லது பாராளுமன்ற வடிவம் அல்லது அரசாங்கத்தை நிறுவுகிறது. இங்கிலாந்தில் அரசாங்கத்தின் ஒவ்வொரு செயலும் மன்னரின் பெயரில் சட்டப்பூர்வமாக செய்யப்பட்டாலும்,

உண்மையான நிர்வாக அதிகாரி ராஜா அல்ல, அமைச்சரவை. இங்கிலாந்தில் உள்ள பல்வேறு நிறுவனங்களைப் போலவே, அமைச்சரவை அமைப்பும் வாய்ப்பின் குழந்தை மற்றும் எந்த நனவான வடிவமைப்பின் விளைவு அல்ல. அரசாங்கத்தை வழிநடத்தும் மற்றும் வழிநடத்தும் சக்தியாக இருந்தாலும் அது நிலத்திற்கு வெளியே உள்ள சட்டத்திற்குத் தெரியவில்லை. பேராசிரியர் மன்றோ அமைச்சரவையை "காமன்ஸ் சபையில் பெரும்பான்மையினரின் ஒப்புதலுடன் கிரீடம் என்ற பெயரில் பிரதமரால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரச ஆலோசகர்களின் குழு" என்று வரையறுக்கிறார். சிட்னி லோ இதை விவரிக்கிறார், "தேசிய வணிகத்தின் பொதுவான திசையின் நிர்வாகத்தின் முழுக் கட்டுப்பாட்டைக் கொண்ட பொறுப்பான நிர்வாகி, ஆனால் பிரதிநிதி அறையின் கடுமையான மேற்பார்வையின் கீழ் பரந்த அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்துகிறார், அதன் அனைத்து செயல்கள் மற்றும் குறைபாடுகளுக்கு அது பொறுப்பாகும்." பாகேஹாட்டின் கூற்றுப்படி, அமைச்சரவை என்பது "இணைக்கும் ஹைபன், நிர்வாக மற்றும் சட்டமன்றத் துறைகளை ஒன்றாக இணைக்கும் கொக்கி" ஆகும். லோவலின் வார்த்தைகளில்: "அமைச்சரவை அரசியல் வளைவின் முக்கியக் கல்". சர் ஜான் மேரியட்டின் கூற்றுப்படி, "அமைச்சரவை என்பது முழு அரசியல் இயந்திரமும் சுழலும் மையமாகும்." ராம்சே முயரின் வார்த்தைகளில் அமைச்சரவை "அரசின் கப்பலின் ஸ்டீயரிங்" ஆகும். எல்.எஸ் அமெரியின் கூற்றுப்படி, அமைச்சரவை "அரசாங்கத்தின் மைய இயக்கு கருவியாகும்."

இங்கிலாந்தில் அமைச்சரவை அமைப்பின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகள் பின்வருமாறு:

ராஜா ஒரு பெயரிடப்பட்ட நிர்வாகத் தலைவர் மட்டுமே

ஆங்கிலேய அரசாங்கத்தின் அமைச்சரவை முறையின் ஒரு முக்கிய அம்சம் என்னவென்றால், சட்டப்பூர்வ இறையாண்மை கொண்ட அரசர் உண்மையில் ஒரு பெயரிடப்பட்ட அல்லது பெயரளவிலான தலைவராக உள்ளார். நாட்டின் உண்மையான நிர்வாகம் பிரதமர் தலைமையிலான அமைச்சர்கள் குழுவால் நடத்தப்படுகிறது. அமைச்சர்கள் பாராளுமன்றத்தின் கீழ் சபையில் பெரும்பான்மையினரிடமிருந்து எடுக்கப்பட்டு, பாராளுமன்றத்திற்குப் பொறுப்பானவர்கள், அதாவது, காமன்ஸ் சபையில் பெரும்பான்மைக் கட்சியின் நம்பிக்கையை அனுபவிக்கும் வரை அவர்கள் பதவியில் இருப்பார்கள். சட்டப்பூர்வமாக அரசர் அல்லது ராணியின் அமைச்சர்கள் அரசு விருப்பத்தின் பேரில் நியமிக்கப்பட்டு பதவி நீக்கம் செய்யப்படுவார்கள், ஆனால் உண்மையில் இறையாண்மையானது கீழ் சபையில் பெரும்பான்மைக் கட்சித் தலைவரைப் பிரதமராக நியமிக்க வேண்டும் மற்றும் அவரது ஆலோசனையின் பேரில் மற்ற அமைச்சர்களை நியமிக்க வேண்டும். பாராளுமன்றத்தின் நம்பிக்கையை இழக்கும் போது அமைச்சு ராஜினாமா செய்கிறது. அதாவது, கீழ் சபையின். கோட்பாட்டளவில் அல்லது நாம் சட்டப்பூர்வமாக யுனைடெட் கிங்டமின் அரசாங்கம் அரசரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது என்று கூறலாம். மாநிலத்தின் அனைத்து சிவில் மற்றும் இராணுவ அதிகாரிகளும் அரசரால் அல்லது அரசரின் பெயரால் சட்டப்பூர்வமாக நியமிக்கப்பட்டு பணிநீக்கம் செய்யப்படுவார்கள். அமைச்சர்கள் மன்னரின் அமைச்சர்கள் மற்றும்

அமைச்சர்கள் மன்னன் மகிழ்ச்சியின் போது பதவியில் இருப்பார்கள். அரசர் நீதியின் ஊற்று மற்றும் அனைத்து சட்டங்களின் ஆதாரமும் ஆவார். பாராளுமன்றம் வரவழைக்கப்பட்டு, கலைக்கப்பட்டது மற்றும் அரசரால் ஒத்திவைக்கப்படுகிறது. ஆங்கிலேய நாடாளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட எந்த மசோதாவையும் மன்னர் வீட்டோ செய்ய முடியும். மன்னரின் ஒப்புதலைப் பெறாதவரை, நாடாளுமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்ட எந்தச் சட்டத்தையும் அமல்படுத்த முடியாது. இருப்பினும், மன்னரின் இந்த அதிகாரங்கள் அனைத்தும் பெயரளவு மட்டுமே. சட்டப்பூர்வமாக, இந்த அதிகாரங்கள் ராஜாவுக்குச் சொந்தமானவை, ஆனால் உண்மையில் அவை கிரீடத்திற்கு மாற்றப்பட்டுள்ளன, இது ஒரு நிறுவனமாகும், இதில் ராஜா-நேரில் பெயரளவு பங்கு மட்டுமே உள்ளது, அதேசமயம் உண்மையான அதிகாரங்கள் அமைச்சரவையால் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

அரசியல் ஒருமைப்பாடு

அரசாங்கத்தின் அமைச்சரவை அமைப்பு அரசியல் ஒருமைப்பாட்டின் அடிப்படையிலானது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், அமைச்சரவை உறுப்பினர்கள் ஒரு அரசியல் கருத்தை வைத்திருக்கிறார்கள் என்று அர்த்தம். இன்னும் சரியாகச் சொன்னால் இவர்கள் அனைவரும் ஒரு அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று சொல்லலாம். பொது சபையில் பெரும்பான்மை கட்சியில் இருந்து அமைச்சர்கள் நியமிக்கப்பட்டால் அரசியல் ஒருமைப்பாடு அடையப்படும். நன்கு நிறுவப்பட்ட நடைமுறையின் படி, ராஜா அல்லது ராணி ஒரு அமைச்சரவை அல்லது அமைச்சகத்தை அமைப்பதற்காக காமன்ஸ் ஹவுஸில் பெரும்பான்மை கட்சியின் தலைவரை அழைக்கிறார். அத்தகைய நபர் பொதுவாக ஒரு கட்சித் தலைவராக இருப்பார், அவர் பாராளுமன்றத்தில் பெரும்பான்மையைக் கொண்டவர். பெரும்பான்மைக் கட்சியின் தலைவரின் ஆலோசனையின் பேரில் மீதமுள்ள அமைச்சர்கள் ராஜா அல்லது ராணியால் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். இந்த அமைச்சர்கள் ஒரு அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், அதாவது பெரும்பான்மை கட்சி. இங்கிலாந்தில் இரண்டு அரசியல் கட்சிகள் மட்டுமே இருந்தவரை பெரும்பான்மை கட்சியில் இருந்து ஒரு அமைச்ச அமைப்பது எளிதான காரியமாக இருந்தது. ஆனால் தொழிற்கட்சி தோன்றியவுடன் சில சமயங்களில் எந்த ஒரு கட்சிக்கும் பெரும்பான்மை கிடைக்காத நிலை ஏற்பட்டது. அத்தகைய சூழ்நிலைகளில், அரசர் தனது கருத்துப்படி, சபையில் பெரும்பான்மையைக் கட்டளையிடக்கூடிய ஒரு தலைவரை வரவழைப்பதில் தனது சிறந்த தீர்ப்பையும் விவேகத்தையும் பயன்படுத்த முடியும். இவ்வாறு 1924 மற்றும் 1929 இல் எந்த ஒரு கட்சியும் பெரும்பான்மை பெறாதபோது, தொழிலாளர் கட்சியின் தலைவரான ராம்சே மெக்டொனால்ட், தனது கட்சிக்கு பெரும்பான்மை இல்லாத போதிலும் ஒரு அமைச்ச அமைக்க மன்னரால் அழைக்கப்பட்டார். இருப்பினும், லிபரல் கட்சியின் தெளிவான ஆதரவுடன் ராம்சே மெக்டொனால்ட் சபையில் தனிப் பெரும்பான்மையைப் பெற முடிந்தது.

1931 இன் பொருளாதார மந்தநிலை மற்றும் இரண்டாம் உலகப் போர் போன்ற சில அவசரநிலைகள் மற்றும் கடுமையான நெருக்கடிகளைச் சந்திக்க இங்கிலாந்தில் கூட்டணி

அமைச்சரவைகள் உருவாக்கப்பட்டன என்பது உண்மைதான், ஆனால் இதுபோன்ற சோதனைகள் ஆங்கில அரசியலமைப்பின் அரிய அம்சமாகும். இங்கிலாந்தில் பிரபலமாகவில்லை. அவசரநிலை முடிந்தவுடன் கூட்டணி அமைச்சரவை உடைந்தது. அரசியல் ஒருமைப்பாடு என்பது சாதாரண சூழ்நிலையில் அமைச்சரவை அமைப்பின் இன்றியமையாத நிபந்தனையாகும், மேலும் கீழ்சபையில் ஒரு தனிப்பெரும்பான்மை கட்சியிலிருந்து அமைச்சரவை அமைக்கப்படும்போது மட்டுமே அது பாதுகாக்கப்படும்.

நிர்வாகத்திற்கும் சட்டமன்றத்திற்கும் இடையிலான நெருங்கிய உறவு

யு.எஸ்.ஏ.வின் அரசியலமைப்பு அதிகாரங்களைப் பிரிக்கும் கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டது. ஆனால் இங்கிலாந்தில் அதிகாரப் பிரிவினை கிடையாது. மாறாக நிர்வாகத்திற்கும் சட்டமன்றத்திற்கும் இடையே நெருங்கிய உறவும் நெருக்கமான ஒத்துழைப்பும் உள்ளது. அமைச்சரவை உறுப்பினர்கள் ஹவுஸ் ஆஃப் காமன்ஸ் அல்லது ஹவுஸ் ஆஃப் லார்ட்ஸைச் சேர்ந்தவர்கள். பாராளுமன்றத்தில் அமைச்சர்கள் இருப்பது சட்டமன்ற மற்றும் நிர்வாக ஒத்துழைப்பை உறுதி செய்கிறது. நிர்வாகத் தரப்பில், பல்வேறு துறைகளின் அரசியல் தலைவர்கள், அமைச்சர்கள் நிர்வாகக் கொள்கையை உருவாக்கி செயல்படுத்துகிறார்கள், சட்டமன்றத்தில் அமைச்சர்கள் பாராளுமன்றத்தில் அமர்ந்து, அதன் நடவடிக்கைகளில் பங்கேற்று, அரசாங்க மசோதாக்களை முன்வைத்து, பரஸ்பர புரிந்துணர்வு சூழ்நிலையை உருவாக்குகிறார்கள். நிர்வாகத்திற்கும் சட்டமன்றத்திற்கும் இடையில். பாகேஹோட்டின் கூற்றுப்படி, "அமைச்சரவை என்பது இணைக்கும் ஹைபன், நிர்வாகத்தையும் சட்டமன்றத் துறைகளையும் ஒன்றாக இணைக்கும் கொக்கி." அமெரிக்காவில் அதிகாரப் பிரிவினை இருப்பதால் ஜனாதிபதியின் செயலாளர்கள் காங்கிரஸின் நடவடிக்கைகளில் பங்கேற்பதில்லை. இதனால், நிர்வாகத் துறைக்கும், சட்டமன்றத்துக்கும் இடையே அடிக்கடி மோதல் ஏற்படுகிறது. ஆனால் இங்கிலாந்தில் உள்ள அமைச்சரவை அமைப்பு அத்தகைய சாத்தியங்களை நீக்கியுள்ளது. அமைச்சர்கள் நாடாளுமன்றத்தில் அமர்ந்து, நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் கேட்கும் கேள்விகளுக்குப் பதில் அளித்து, நாடாளுமன்றத்துக்குத் தேவையான தகவல்களை அளித்து, தங்கள் கொள்கைகளைப் பாதுகாத்து, பெரும்பான்மையினரின் நம்பிக்கையை இழந்தால் பதவி விலகத் தயாராக இருக்கிறார்கள்.

அமைச்சர் பொறுப்பு

மந்திரி பொறுப்பு என்பது இங்கிலாந்தின் அமைச்சரவை அமைப்பின் மற்றொரு முக்கிய அம்சமாகும். அதனால்தான் இது பொறுப்பான அரசாங்கம் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. வேட் ஆட் பிலிப்ஸின் வார்த்தைகளில், "அரசியலமைப்பு வழக்கறிஞருக்கு மந்திரி பொறுப்பு இரண்டு தனித்துவமான அர்த்தங்களைக் கொண்டுள்ளது, ஒன்று முற்றிலும் சட்டமானது, மற்றொன்று,

இங்கே பரிசீலனையில் உள்ளது, இது சட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக இல்லை என்ற அர்த்தத்தில் முற்றிலும் வழக்கமானது." இந்த இரண்டு அம்சங்களிலும் அமைச்சுப் பொறுப்பை ஆராய்வோம்.

சட்ட அர்த்தத்தில் மந்திரி பொறுப்பு

சட்டரீதியாக அமைச்சர்கள் தங்கள் பொதுச் செயல்கள் மற்றும் கொள்கைகளுக்கு அரசருக்குப் பொறுப்பாவார்கள். இந்த விஷயத்தை சட்டப்படி கண்டிப்பாக கருத்தில் கொண்டால், அரசரால் பதவி நீக்கம் செய்யப்பட்ட விளம்பரமாக அமைச்சர்கள் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். இருப்பினும், அரசருக்கு அமைச்சர்களின் சட்டப்பூர்வ பொறுப்பு பெயரளவு மற்றும் தொழில்நுட்பம் மட்டுமே. உண்மையில் இங்கிலாந்து மன்னருக்கு அமெரிக்க அதிபரைப் போன்று அமைச்சரை நியமிக்கவோ அல்லது பதவி நீக்கவோ அதிகாரம் இல்லை. உண்மையில் நடைமுறையில் இங்கிலாந்தில் உள்ள அமைச்சர்கள், அரசர் அல்லது ராணியால், பெரும்பான்மைக் கட்சித் தலைவரான ஹவுஸ் ஆஃப் காமன்ஸ் அவர்களால் நியமிக்கப்படுகிறார்கள், அவர் பிரதமராக நியமிக்கப்படுகிறார். ஹவுஸ் ஆஃப் காமன்ஸில் பெரும்பான்மை கட்சியின் நம்பிக்கையை அது அனுபவிக்கும் வரை அதிகாரம் தனது சொந்த ஆபத்தில் அதைச் செய்கிறது மற்றும் அத்தகைய ஆபத்து அவருக்கு மிகவும் ஆபத்தானதாகவும் தொந்தரவாகவும் இருக்கலாம், முடியாட்சியை ஒழிப்பதற்கான கோரிக்கையை எழுப்பலாம். ஆகவே, ஒரு புத்திசாலியான அரசர் எப்போதும் பெரும்பான்மைக் கட்சியின் தலைவரான பிரதமரின் ஆலோசனையின்படி செயல்படுகிறார்.

மரபுவழியில் மந்திரி பொறுப்பு

வழக்கமான அர்த்தத்தில் அமைச்சரவை பாராளுமன்றத்திற்கு அல்லது இன்னும் துல்லியமாக ஹவுஸ் ஆஃப் காமன்ஸில் பேசுவதற்கும் விவாதிப்பதற்கும் பொறுப்பாகும். காமன்ஸ் சபையில் பெரும்பான்மை கட்சியின் நம்பிக்கையை அனுபவிக்கும் வரை அமைச்சரவை பதவியில் இருக்கும். அந்த நம்பிக்கையை இழக்கும்போது ராஜினாமா செய்ய வேண்டும். அமைச்சர்கள் தங்கள் துறைகளில் என்ன நடந்தாலும் பொது மக்களின் பொறுப்பு. நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் கேட்கும் கேள்விகளுக்குப் பதில் அளித்து அவை கேட்கும் ஒவ்வொரு விதமான தகவல்களையும் அளித்து சபையைத் திருப்திப்படுத்த வேண்டும். அமைச்சர்கள் பாராளுமன்றத்தால் விமர்சிக்கப்படலாம், தணிக்கை செய்யப்படலாம் மற்றும் வாக்களிக்கலாம். நன்கு நிறுவப்பட்ட மாநாட்டின் படி, காமன்ஸ் சபையில் பெரும்பான்மைக் கட்சியின் நம்பிக்கையை அமைச்சரவை அனுபவிக்க வேண்டும், மேலும் அது சபையின் ஆதரவை இழந்தால், அது தனது ராஜினாமாவை சமர்ப்பிக்க வேண்டும் அல்லது ராஜா அல்லது ராணியிடம் சபையைக் கலைக்குமாறு கேட்க வேண்டும். காமன்ஸ். மீண்டும் பெரும்பான்மையை உறுதி செய்யும் பட்சத்தில் அது தொடர்ந்து ஆட்சியில் நீடிக்க முடியும். இதுவே மந்திரி பொறுப்பின் உண்மையான அல்லது வழக்கமான அர்த்தம். பொது சபையில் தோற்கடிக்கப்படும் போது அமைச்சரவை பதவி விலகுவதற்கு

சட்டப்பூர்வ கடமை இல்லையென்றாலும், பொது சபையில் தோற்கடிக்கப்படும் போது அமைச்சரவை இராஜினாமா செய்ய வேண்டும் என்ற மாநாடு தீர்மானம் உள்ளது.

அமைச்சரவை மற்றும் அமைச்சகம்

அமைச்சரவைக்கும் அமைச்சுக்கும் இடையில் வேறுபாடு காணப்படுவதையும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். அமைச்சரவை என்பது அமைச்சுக்குள் இருக்கும் ஒரு உள் வட்டம். முக்கியமான நிர்வாகப் பதவிகளை வகிக்கும் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் அனைவரையும் இந்த அமைச்சகம் கொண்டுள்ளது. அமைச்சர்களில் சிலர் கேபினட் அந்தஸ்தில் உள்ளவர்கள், மற்றவர்கள் சாதாரண அமைச்சர்கள். முழு அமைச்சகமும் ஒரு அமைப்பாக அடிக்கடி கூடி, அரசாங்கம் பின்பற்ற வேண்டிய கொள்கையை உருவாக்குவதில்லை. சாதாரண அமைச்சர்கள் பல்வேறு திணைக்களங்களின் தலைவர்கள் என்பது தொடர்பில் நாம் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டியது என்னவென்றால், கூட்டுப்பொறுப்பு என்ற கொள்கையானது, அமைச்சரவை அந்தஸ்துள்ள அமைச்சர்களுடன் சாதாரண அமைச்சர்களும் பாராளுமன்றத்தின் பொதுக் கொள்கைக்கு கூட்டுப்பொறுப்புடையவர்கள். அரசாங்கம். அமைச்சரவையின் அமைச்சர்கள் ராஜினாமா செய்யும் போது, அரசாங்கக் கொள்கையை வகுக்கும் எந்த காப்புரிமையும் எடுத்துக் கொள்ளாவிட்டாலும், சாதாரண அமைச்சர்களும் ராஜினாமா செய்ய வேண்டும். சில சமயங்களில் அமைச்சரவை அந்தஸ்துள்ள இராஜினாமாவிற்கு கட்டுப்பட மாட்டார்கள் என்று வாதிடப்பட்டாலும், அரசாங்கக் கொள்கையை வகுப்பதில் அவர்கள் பங்கு கொள்ளாவிட்டாலும் சாதாரண அமைச்சர்களும் இராஜினாமா செய்ய வேண்டும். சில சமயங்களில் கேபினட் அமைச்சர்கள் ராஜினாமா செய்யும் போது அவர்கள் இணக்கமாக இருக்க மாட்டார்கள் என்று வாதிடப்பட்டாலும், ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட கருத்து என்னவென்றால், பிரதமரின் தலைமையின் கீழ் பதவியை ஏற்றுக்கொள்வதன் மூலம், அத்தகைய அமைச்சர்கள் எடுக்கும் அதிகாரத்தை ஒப்படைத்ததாகக் கருதப்படுகிறது. அமைச்சரவை அமைச்சர்களுக்கு முடிவுகள். இரண்டு உலகப் போர்களின்போதும் இதேபோன்று தான் 5 முதல் 9 முக்கிய அமைச்சர்கள் கொண்ட அமைச்சரவைகள் அமைக்கப்பட்டன, மேலும் பல அமைச்சர்கள் போர் அமைச்சரவையில் இருந்து விலக்கப்பட்டனர். இவ்வாறான சூழ்நிலையில் அமைச்சரவையில் இருந்து சில அமைச்சர்கள் நீக்கப்பட்டாலும் முழு அமைச்சுக்கும் பொறுப்பு உள்ளது.

கூட்டுப் பொறுப்பின் கொள்கையை ஒற்றுமையின் கொள்கை என்றும் கூறலாம். அமைச்சர் ஒற்றுமை இருந்தால்தான் கூட்டுப் பொறுப்பு சாத்தியமாகும். பாராளுமன்றத்தில் ஒருவரையொருவர் பாதுகாக்க அனைத்து அமைச்சர்களும் தயாராக இருக்க வேண்டும் என்பதே இதன் பொருள். பேரவையில் உள்துறைச் செயலர் தாக்கப்பட்டால் அவரைப் பாதுகாக்க கருவூல அதிபர் எழுந்து நிற்கலாம் மற்றும் பொது மன்றத்தில் விமர்சிக்கப்பட்டால் போர் அமைச்சரின் கொள்கையைப் பாதுகாக்க உள்துறைச் செயலர் எழலாம்.

பிரதம மந்திரி மற்றும் ஹவுஸ் ஆஃப் காமன்ஸ்

1922 ஆம் ஆண்டு முதல் வழக்கமாக அங்கீகரிக்கப்பட்ட அமைச்சரவை அமைப்பின் மற்றொரு முக்கிய அம்சம் என்னவென்றால், பிரதம மந்திரி லோயர் ஹவுஸ், அதாவது ஹவுஸ் ஆஃப் காமன்ஸைச் சேர்ந்தவராக இருக்க வேண்டும். இதற்குக் காரணம், மேல்சபையைச் சேர்ந்த பிரதம மந்திரி, அதாவது பிரபுக்கள் சபை என்பது ஒரு அரசியல் அநாகரிகம், ஏனெனில் சகாக்கள் தங்களைத் தவிர வேறு யாரையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதில்லை, எனவே மேலவைக்கு பிரதிநிதித்துவம் இல்லை. எனவே, பிரதமர், கவனமாகக் கடைப்பிடிக்கப்படுவது போல், ஒரு சாமானியராக இருக்க வேண்டும். 1922 இல் ஜார்ஜ் V அந்த நேரத்தில் கன்சர்வேடிவ் கட்சியின் தலைவராக இருந்த கர்சன் பிரபுவை நியமித்தார். அன்றிலிருந்து சாமானியரை பிரதமராக நியமிப்பது வழக்கமாகிவிட்டது.

பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றம்

ஆங்கிலேய அரசியலமைப்பின் மேலாதிக்கப் பண்பு என்னவென்றால், சட்டப் பார்வையில் பார்லிமென்ட்டின் இறையாண்மை இங்கிலாந்தில் உள்ளது. பாராளுமன்ற இறையாண்மையின் பொருள் மற்றும் தன்மையை பகுப்பாய்வு செய்வதற்கு முன், வார்த்தையின் அர்த்தத்தை அல்லது உணர்வைப் புரிந்துகொள்வது சரியானதாக இருக்கும். "பாராளுமன்றம்" ஆங்கில அரசியலமைப்பின் சூழலில் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

"நாடாளுமன்றம்" என்பதன் அர்த்தம்

இங்கிலாந்தில் பார்லிமென்ட் என்றால் கிங், ஹவுஸ் ஆஃப் லார்ட்ஸ் மற்றும் ஹவுஸ் ஆஃப் காமன்ஸ் இணைந்து செயல்படுவது. இன்னும் சரியாக, நாம் 'King-in-parliament' என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்தலாம். டைசியின் வார்த்தைகளில்: "பாராளுமன்றம் என்றால், ஒரு வழக்கறிஞர் வாயில், ராணி, ஹவுஸ் ஆஃப் லார்ட்ஸ் மற்றும் ஹவுஸ் ஆஃப் காமன்ஸ்; இந்த மூன்று அமைப்புகளும் இணைந்து செயல்படுவது "பாராளுமன்றத்தில் ராணி" என்று பொருத்தமாக விவரிக்கப்படலாம், மேலும் அவை பாராளுமன்றத்தை உருவாக்குகின்றன.

பாராளுமன்ற இறையாண்மையின் பொருள் மற்றும் தன்மை

பாராளுமன்றத்தின் இறையாண்மை என்பது சட்டக் கண்ணோட்டத்தில் பாராளுமன்றத்தின் சட்டமன்ற மேலாதிக்கத்தைக் குறிக்கிறது, அதாவது, பாராளுமன்றத்தின் மேலாதிக்கம் என்பது இங்கிலாந்தில் உள்ள சட்ட நீதிமன்றங்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஒரு சட்டபூர்வமான உண்மை. இங்கிலாந்தில் பாராளுமன்ற இறையாண்மையின் தன்மையை நேர்மறை மற்றும் எதிர்மறை என இரண்டு கண்ணோட்டத்தில் விவரிக்கலாம். டைசியின் வார்த்தைகளில்: "முக்கியமான விஷயம் என்னவென்றால், பாராளுமன்ற இறையாண்மையின் கோட்பாடு, அதன் நேர்மறையான மற்றும்

எதிர்மறையான பக்கமாக, இங்கிலாந்து சட்டத்தால் முழுமையாக அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது." அதில் நேர்மறையான அம்சம் என்பது "பாராளுமன்றத்தின் வரம்பற்ற சட்டமியற்றும் அதிகாரம்" என்று பொருள்படும் மற்றும் அதன் எதிர்மறை அம்சத்தில் "எந்தவொரு போட்டியிடும் சட்டமன்ற அதிகாரமும் இல்லாதது" என்று டைசி கூறியுள்ளது. அவரது சொந்த வார்த்தைகளில்: "பாராளுமன்ற இறையாண்மையின் கொள்கை என்பது இதை விட அதிகமாகவோ அல்லது குறைவாகவோ இல்லை, அதாவது, ஆங்கில அரசியலமைப்பின் கீழ், எந்தவொரு சட்டத்தையும் உருவாக்கவோ அல்லது உருவாக்கவோ உரிமை இல்லை, மேலும், எந்த நபரும் அல்லது அமைப்புக்கும் அதிகாரம் இல்லை. என இங்கிலாந்து சட்டத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது

நேர்மறை அம்சம்

சர் எட்வர்ட் கோக்கின் கூற்றுப்படி, பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரம் மற்றும் அதிகார வரம்பு மிகவும் வலுவுள்ளது மற்றும் முழுமையானது, அது காரணங்களுக்காக அல்லது எந்தவொரு எல்லைக்குள் உள்ள நபர்களுக்காகவும் கட்டுப்படுத்தப்பட முடியாது. வர்ணனைகளில் பிளாக்ஸ்டோன் குறிப்பிடுகையில், "சட்டங்களை உறுதிப்படுத்துதல், விரிவுபடுத்துதல், கட்டுப்படுத்துதல், ரத்து செய்தல், ரத்து செய்தல், புத்துயிர் அளித்தல் மற்றும் விளக்குதல் ஆகியவற்றில், சாத்தியமான அனைத்து மதப்பிரிவுகள், சிவில், இராணுவம், கடல்சார்ந்த விஷயங்களில் இறையாண்மை மற்றும் கட்டுப்பாடற்ற அதிகாரம் பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்திற்கு உள்ளது, அல்லது குற்றவாளி." மீண்டும்: "ஹென்றி VII மற்றும் VIII ஆட்சியில் செய்யப்பட்டது போல் இது அரியணை வாரிசை ஒழுங்குபடுத்தலாம் அல்லது புதிய மாதிரியாக மாற்றலாம். இது நிலத்தின் நிறுவப்பட்ட மதத்தை மாற்றலாம்; பல்வேறு நிகழ்வுகளில், மன்னர் ஆட்சியில் செய்யப்பட்டது. ஹென்றி VIII மற்றும் அவரது மூன்று பிள்ளைகள். இது யூனியன் செயல் மற்றும் மூன்று ஆண்டு மற்றும் செப்டெனினல் தேர்தல்களுக்கான பல சட்டங்களால் செய்யப்பட்டதைப் போல, ராஜ்யத்தின் மற்றும் பாராளுமன்றங்களின் அரசியலமைப்பை கூட மாற்றலாம் மற்றும் புதிதாக உருவாக்க முடியும். சுருக்கமாக, அது அனைத்தையும் செய்ய முடியும். இயற்கையாகவே சாத்தியமற்றது அல்ல, எனவே சிலர் அதன் சக்தியை மிகவும் தைரியமான ஒரு உருவத்தால் சர்வ வல்லமையுள்ள பாராளுமன்றம் என்று அழைக்கவில்லை." பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்தைப் பற்றிப் பேசிய சர் மேத்யூ ஹேல் குறிப்பிடுகிறார்: "இந்த ராஜ்யத்தில் வேறு யாருக்கும் அதிகாரம் இல்லாத மிக உயர்ந்த மற்றும் பெரிய நீதிமன்றம், எந்த வகையிலும் ஒரு தவறான அரசாங்கம் அதன் மீது விழுந்தால், இந்த ராஜ்யத்தின் குடிமக்கள் இல்லாமல் போய்விடுவார்கள். எல்லா விஷயமும் பரிகாரம்." டி லோமா குறிப்பிட்டார்: "பாராளுமன்றம் ஒரு பெண்ணை ஆணாகவும், ஆணை பெண்ணாகவும் மாற்றுவதைத் தவிர எல்லாவற்றையும் செய்ய முடியும் என்பது ஆங்கில வழக்கறிஞர்களின் அடிப்படைக் கொள்கையாகும்".

அதன் நேர்மறையான அம்சத்தில், பாராளுமன்றத்தின் இறையாண்மை, டிசியின் படி (அ) பாராளுமன்றம் உருவாக்க முடியாத சட்டம் எதுவும் இல்லை; (ஆ) பாராளுமன்றத்தால் ரத்து

செய்யவோ அல்லது திருத்தவோ முடியாத சட்டம் எதுவும் இல்லை (இ) ஆங்கில அரசியலமைப்பில் அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்கும் சாதாரண சட்டத்திற்கும் இடையில் எந்த வேறுபாடும் இல்லை. மேலே மேற்கோள் காட்டப்பட்ட டி லோல்மின் "கிட்டத்தட்ட பழமொழியாக மாறிய கோரமான வெளிப்பாடு" குறித்தும் டைசி குறிப்பிட்டுள்ளார். எவ்வாறாயினும், சட்டப்பூர்வ கண்ணோட்டத்தை நாம் கண்டிப்பாக கருத்தில் கொண்டால், டி லோல்மின் அறிக்கை கூட பாராளுமன்றத்தின் உண்மையான நிலைப்பாட்டை விட குறைவாக இருக்கும். பார்லிமென்டின் சட்ட அதிகாரம் மிகவும் முழுமையானது, பார்லிமென்ட் ஒரு சட்டத்தை இயற்றினாலும், இங்கிலாந்தில் உள்ள அனைத்து ஆண்களும் பெண்களாகக் கருதப்பட வேண்டும் என்றும் அதற்கு நேர்மாறாகவும் அதன் அதிகாரத்திற்கு சட்ட வரம்பு இருக்க முடியாது. பாராளுமன்றத்தின் இத்தகைய நடவடிக்கைகளால் இயற்கையின் உண்மையை மாற்ற முடியாது என்றாலும், அத்தகைய சட்டத்தை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று நீதிமன்றங்கள் கவலைப்படுகின்றன.

பாராளுமன்றத்தின் இந்த உச்ச சட்டமியற்றும் அதிகாரம் பல வரலாற்று நிகழ்வுகளை மேற்கோள்காட்டி நிரூபிக்க முயல்கிறது. செட்டில்மென்ட் சட்டம் (1701), யூனியன் சட்டம் (1707) மற்றும் செப்டெனியல் சட்டம் (1716) ஆகியவை பாராளுமன்ற இறையாண்மையை உறுதிப்படுத்த மேற்கோள் காட்டப்பட்ட சில முக்கியமான வரலாற்று எடுத்துக்காட்டுகளாகும்.

எதிர்மறை அம்சம்

ஏற்கனவே கூறியுள்ளபடி, பாராளுமன்றத்தின் சட்டத்தை மீறவோ அல்லது ஒதுக்கி வைக்கவோ எந்த நபரும் அல்லது அமைப்பும் இங்கிலாந்து சட்டத்தால் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை. இங்கிலாந்தில் போட்டியிடும் வேறு எந்த சட்டமியற்றும் அதிகாரமும் இல்லை. மேரியட்டின் வார்த்தைகளில்: "மனித இனத்தில் நான்கில் ஒரு பகுதியினருக்கு சட்டமியற்றுவதற்கு தகுதியான மற்றும் எல்லா நேரங்களிலும் அழைப்பு விடுக்கப்பட்டுள்ளது, பாராளுமன்றம் அல்லது தொழில்நுட்ப ரீதியாக "கிங்-இன்-பாராளுமன்றம்" தன்னைவிட மேலான அதிகாரத்தை அங்கீகரிக்கிறது". எனவே எதிர்மறையான பக்கத்தில் பாராளுமன்றத்தின் சட்டமன்ற மேலாதிக்கம் என்பது போட்டியிடும் சட்டமன்ற அதிகாரம் இல்லாததைக் குறிக்கிறது.

இங்கிலாந்தில் உள்ள நாடாளுமன்றத்தைத் தவிர, அரசர், நாடாளுமன்றத்தின் ஒவ்வொரு மாளிகை, தொகுதிகள் மற்றும் சட்ட நீதிமன்றங்கள் போன்ற பல்வேறு அதிகாரிகள் அவ்வப்போது உரிமை கோரியுள்ளனர் அல்லது சுதந்திரமான சட்டமன்ற அதிகாரத்தைக் கோருவதாகத் தோன்றலாம் ஆனால் இந்த வழக்குகள் எதிலும் அத்தகைய உரிமைகோரல் எப்பொழுதாவது நன்றாக செய்யப்பட்டுள்ளது அல்லது இப்போது ஏற்றுக்கொள்ளப்படலாம். இந்தக் கோரிக்கைகள் அனைத்தையும் தனித்தனியாக ஆராய்வோம்.

அரச பிரகடனங்கள்

ஒரு காலத்தில், பார்லிமென்ட் சட்டத்திற்கு அருகருகே, அரச பிரகடனங்கள் மூலம் சட்டம் இயற்றும் முறையும் இருந்தது. 1539 ஆம் ஆண்டில் பாராளுமன்றத்தின் ஒரு சட்டம் அரச பிரகடனங்கள் வடிவில் சட்டம் இயற்ற கிரீடத்திற்கு அதிகாரம் அளித்தது. இருப்பினும், எட்வர்ட் VI இன் ஆட்சியில் இந்த பிரகடனச் சட்டம் ரத்து செய்யப்பட்டது. 1610 ஆம் ஆண்டில், நீதிபதிகளின் ஒரு ஆணித்தரமான கருத்து, எந்த அரச பிரகடனமும் ஒரு புதிய சட்டத்தை உருவாக்கவோ அல்லது ஏற்கனவே உள்ள சட்டத்தை மாற்றவோ முடியாது என்ற கோட்பாட்டை நிறுவியது. தற்போதுள்ள சட்டம் பொதுவான சட்டம், சட்ட விதிகள் மற்றும் வழக்கத்தை குறிக்கிறது ஆனால் அரச பிரகடனம் அவற்றில் எதுவுமில்லை. மன்னரால் புதிய குற்றத்தை உருவாக்கவோ அல்லது குற்றம் செய்யாத எந்தவொரு புதிய சட்டப்பூர்வ கடமை அல்லது கடமையை விதிக்கவோ அல்லது விதித்திருக்கவோ முடியாது. ஒரு புதிய சட்டப்பூர்வ கடமை உருவாக்கப்பட்ட கடைசி நிகழ்வு 1766 ஆம் ஆண்டில் கோதுமை ஏற்றுமதியை பிரகடனத்தின் மூலம் தடை செய்ய முயன்றது. இதன் விளைவாக, இழப்பீட்டுச் சட்டம் இயற்றப்பட வேண்டியிருந்தது. தற்போதைய பிரகடனங்கள் அத்தகைய எடையை மட்டுமே கொண்டுள்ளன

நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளின் தீர்மானங்கள்

ஹவுஸ் ஆஃப் காமன்ஸ் கூட பாராளுமன்றத்தின் செயல்கள் போன்ற ஏதாவது ஒரு அதிகாரத்தை தீர்விற்காக அவ்வப்போது கோருகிறது. ஆனால் ஸ்டாக்டேல் வி. ஹன்சார்ட் வழக்கில் இரு அவைகளின் தீர்மானங்களும் சட்டத்தின் எந்த சக்தியையும் கொண்டிருக்காது என்ற கொள்கை நிறுவப்பட்டது. ஸ்டாக்டேல் மீதான அவதூறு அடங்கிய அறிக்கையை வெளியிட காமன்ஸ் சபையின் தீர்மானத்தால் ஹன்சார்டு அங்கீகரிக்கப்பட்டது. ஹன்சார்டு மீது ஸ்டாக்டேல் அவதூறு வழக்கு தொடர்ந்தார். அவரது பாதுகாப்பில் அவர் ஹவுஸ் ஆஃப் காமன்ஸின் அதிகாரத்தை மன்றாடினார். இந்த வழக்கில், அவதூறான வெளியீடுகள் அவதூறாக மாறாது என்று கருதப்பட்டது, ஏனெனில் அது பாராளுமன்றத்தின் இரு அவைகளின் தீர்வைப் பின்பற்றி வெளியிடப்பட்டது. இந்த வழக்கில் நிறுவப்பட்ட கொள்கை ஒரு வரம்புக்கு உட்பட்டது, அதாவது, நாடாளுமன்றத்தின் எந்தவொரு அவைக்கும் அதன் சொந்த நடவடிக்கைகள் மீது முழு அதிகாரமும் அதிகாரமும் உள்ளது மற்றும் எந்த நீதிமன்றத்தைப் போலவே, சபையால் தூண்டப்பட்ட எந்தவொரு நபரையும் அவமதிக்க முடியும். சபையை அவமதித்த அல்லது அவமதித்த குற்றவாளி.

நாடாளுமன்றத் தேர்வாளர்களின் வாக்கு

அதேபோன்று பாராளுமன்றத்தின் இறையாண்மை வாக்காளர்களின் விருப்பத்தினால் பாதிக்கப்படாது. தொகுதிகளின் விருப்பங்கள் பாராளுமன்றத்தின் சட்டத்தை பாதிக்கலாம் என்றாலும், வாக்காளர்கள் சட்டத்தை உருவாக்கும் செயல்பாட்டில் நேரடியாக பங்கு பெறுவதில்லை. நாடாளுமன்றத்தில் உள்ள பிரதிநிதிகள் மூலம் மட்டுமே வாக்காளர்கள் செயல்பட

முடியும். முன்முயற்சி மற்றும் வாக்கெடுப்பு மூலம் நேரடிச் சட்டம் இயற்றும் கொள்கை சுவிட்சர்லாந்து போன்ற அரசியலமைப்புச் சட்டங்களில் மட்டுமே அங்கீகரிக்கப்படுகிறது.

சட்ட நீதிமன்றங்கள்

நீதித்துறை முடிவுகள் சட்டத்தின் முக்கிய ஆதாரமாகவும் கருதப்படுகிறது. முன்னுதாரணத்துடன் ஒட்டிக்கொள்வது தவிர்க்க முடியாமல் நீதித்துறை சட்டத்தை உருவாக்குகிறது. ஆனால் நீதித்துறை சட்டம் பாராளுமன்றத்தின் இறையாண்மை அல்லது மேலாதிக்கத்தின் கோட்பாட்டை பாதிக்க முடியாது, ஏனெனில் இது பாராளுமன்றத்தின் ஒப்புதலுடன் மேற்கொள்ளப்படும் ஒரு வகையான துணை சட்டம் மற்றும் பாராளுமன்றத்தின் மேற்பார்வைக்கு உட்பட்டது. பாராளுமன்றத்தின் ஒரு சட்டத்தை நீதிமன்றங்கள் மாற்றவோ அல்லது ரத்து செய்யவோ முடியாது என்பதிலிருந்து பாராளுமன்றத்தின் இறையாண்மை தெளிவாகிறது.

குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட வரம்புகள் மற்றும் டைசி

பாராளுமன்றத்தின் சட்டமியற்றும் அதிகாரத்தின் மீது கூறப்படும் மூன்று சட்ட வரம்புகளை டிசி குறிப்பிட்டு, இந்த வரம்புகள் உண்மையானவை அல்ல என்று சுட்டிக்காட்டினார். இவை பின்வருமாறு:

தார்மீக சட்டம்

விமர்சகர்களால் சுட்டிக்காட்டப்பட்ட பாராளுமன்றத்தின் இறையாண்மை மீதான முதல் கூறப்படும் வரம்பு என்னவென்றால், தனிப்பட்ட அல்லது பொது ஒழுக்கத்தின் கட்டளைகளுக்கு எதிரான சட்டத்தை பாராளுமன்றத்தால் நிறைவேற்ற முடியாது. டிசியின் கூற்றுப்படி, இந்த வலியுறுத்தலுக்கு எந்த சட்ட அடிப்படையும் இல்லை. பார்லிமென்ட் சட்டம், ஒழுக்கக்கேடானது என்பதால், சட்டத்திற்கு புறம்பானது என்ற வாதத்தை எந்த நீதிமன்றமும் ஏற்காது. ஒழுக்கமாக இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் சட்டம் சட்டமே. பாராளுமன்றத்தால் சட்டமாக்கப்பட்டால் அதுவே அய்யோ என்று ஏற்றுக்கொண்டால் போதும். நீதிமன்றங்கள் சட்டத்தின் வடிவத்தைப் பார்க்கின்றன, அதன் உள்ளடக்கங்களை அல்ல. எனவே இந்த வரம்பு உண்மையற்றது என டிசியால் நிராகரிக்கப்பட்டது.

பாராளுமன்றத்தின் நடைமுறைச் சட்டங்கள்

மூன்றாவதாக, முந்தைய பாராளுமன்றம் இயற்றிய சட்டத்தை புதிய பாராளுமன்றம் தொட முடியாது. முன்னைய பாராளுமன்றம் என்றைக்கும் பொருந்தக்கூடிய சட்டத்தை நிறைவேற்றியிருந்தால் தற்போதைய பாராளுமன்றத்தால் அந்த சட்டத்தின் ஏற்பாடுகளை ரத்து செய்யவோ அல்லது அதற்குப் பின்னரே முடியாது என்று கூறப்படுகிறது. இந்த கோட்பாடு

நிச்சயமாக நியாயமற்றது. சமூக, பொருளாதார, அரசியல் மற்றும் மதத் துறைகளில் மாறிவரும் மாற்றங்களைக் கருத்தில் கொண்டு எந்தச் செயலும் நிரந்தரமாக அமலில் இருக்க முடியாது. "அடுத்தடுத்த பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரங்களை இழிவுபடுத்தும் செயல்கள் பிணைக்கப்படாது" என்பதே பொதுவான சட்டம். அடுத்தடுத்து வரும் நாடாளுமன்றங்களுக்கு கைகொடுக்க வேண்டிய சட்டங்களை நிறைவேற்ற நாடாளுமன்றம் மேற்கொண்ட பல்வேறு முயற்சிகள் வெற்றி பெறவில்லை என்பதை வரலாறு காட்டுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, தொழிற்சங்கச் சட்டம் (1800) என்றென்றும் நிறைவேற்றப்பட்டாலும், அது அவ்வப்போது மாற்றப்பட்டு இறுதியாக ஆங்கிலோ-ஐரிஷ் யூனியன் 1922 இல் அந்தச் சட்டம் ரத்து செய்யப்பட்டபோது கலைக்கப்பட்டது. மேலே விளக்கப்பட்டுள்ளபடி பாராளுமன்றத்தின் இறையாண்மை.

மேற்கண்ட விவாதத்தை வைத்து, "பாராளுமன்ற இறையாண்மை என்பது சந்தேகத்திற்கு இடமில்லாத சட்ட உண்மை" என்று கூறுகிறார். மீண்டும்: "அது அதன் நேர்மறை மற்றும் எதிர்மறை பக்கங்களில் முழுமையாக உள்ளது. பாராளுமன்றத்தின் தீர்ப்பில் எந்த தலைப்பில் சட்டப்பூர்வமாக சட்டப்பூர்வமாக சட்டமியற்ற முடியும், அது சட்டத்திற்கு பொருத்தமானது. பாராளுமன்றத்தின் சட்டமன்ற மேலாதிக்கத்தின் இந்த கோட்பாடு மிகவும் முக்கியமானது. அரசியலமைப்பின் சட்டம்".

இங்கிலாந்தில் சட்டத்தின் ஆட்சி

ஆங்கிலேய அரசியலமைப்பின் மிக முக்கியமான மற்றும் தனித்துவமான அம்சங்களில் ஒன்று சட்டத்தின் ஆட்சி. வெளிப்படையாக, இது நாட்டை ஆள்வது நாட்டின் சட்டமே தவிர, எந்தவொரு குறிப்பிட்ட தனிநபரின் அல்லது தனிநபரின் தன்னிச்சையான விருப்பமல்ல. இங்கிலாந்தில் நிலத்தின் சட்டம் என்பது சட்டப்பூர்வ சட்டம் மற்றும் நாட்டின் பொதுவான நீதிமன்றங்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட மக்களின் உள்ளார்ந்த உரிமைகள் மற்றும் சலுகைகளைக் குறிக்கும் "பொதுச் சட்டம்" என்று பொருள்படும். இங்கிலாந்தில் சட்டத்தின் ஆட்சி என்பது ஆங்கிலேயர்களின் பண்டைய சுதந்திரங்கள், உள்ளார்ந்த உரிமைகள் மற்றும் சலுகைகள், குறிப்பிட்ட சலுகைகளின் விருப்புரிமை மற்றும் தன்னிச்சையான முயற்சிகளுக்கு எதிராக, குறிப்பிட்ட தனிநபர்களின் விருப்புரிமை மற்றும் தன்னிச்சையான முயற்சிகளுக்கு எதிராக பல நூற்றாண்டுகளாக போராடியதன் விளைவாகும். அந்த உரிமைகள் மற்றும் சலுகைகளை புறக்கணித்து நாட்டை ஆட்சி செய்கிறார்கள். இங்கிலாந்தில், மற்ற பல நாடுகளின் அரசியலமைப்புகள், எடுத்துக்காட்டாக, அமெரிக்கா மற்றும் இந்தியாவின் அரசியலமைப்புகள் வழங்கும் விதத்தில் குடிமக்களுக்கு அரசியலமைப்பு எந்த குறிப்பிட்ட உரிமைகளையும் வழங்கவில்லை. ஆங்கிலேய பாராளுமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்ட எந்தவொரு சட்டத்திலும் குறிப்பிட்ட அடிப்படை உரிமைகள் எதுவும் குறிப்பிடப்படவில்லை. நாட்டின் சாதாரண நீதிமன்றங்கள் எப்போதும் ஆங்கிலேயர்களின் பழங்கால சுதந்திரங்களின் விழிப்புணர்வோடும் எச்சரிக்கையுமான பாதுகாவலர்களாகவே செயல்பட்டு வருகின்றன. இங்கிலாந்தில் உள்ள அனைத்துப் பிரிவினருக்கும் சட்டம் மிக உயர்ந்தது மற்றும் எந்த ஒரு தனிநபரும் அல்லது தனி

நபரும் அதிலிருந்து விலக்கு அல்லது நோய் எதிர்ப்பு சக்தியைக் கோர முடியாது. டிசியின் கூற்றுப்படி இங்கிலாந்தில் சுதந்திரம் உள்ளது, ஏனெனில் சட்டத்தின் ஆட்சி உள்ளது என்பதாகும்.

சட்டத்தின் மூன்று அர்த்தங்கள்

டைசியின் கூற்றுப்படி: "மேலாண்மை அல்லது சட்டத்தின் ஆட்சி என்பது ஆங்கில அரசியலமைப்பின் ஒரு பண்பு என்று நாங்கள் கூறும்போது, நாங்கள் பொதுவாக ஒரு வெளிப்பாட்டின் கீழ் குறைந்தபட்சம் மூன்று வேறுபட்ட கருத்தாக்கங்களை உள்ளடக்குகிறோம்." டிசியின் படி இங்கிலாந்தில் சட்டத்தின் ஆட்சி அடிப்படையில் மூன்று அடிப்படைக் கொள்கைகள் பின்வருமாறு:

'சுதந்திரம்' கொள்கை

இங்கிலாந்தில் உள்ள எந்த ஒரு நபரும் தன்னிச்சையான முறையில் அவரது உயிரையோ, சுதந்திரத்தையோ அல்லது உடைமைகளையோ பறிக்க முடியாது என்பதே சட்டத்தின் இந்த கொள்கை. அந்த நபரின் திட்டவாட்டமான சட்டத்தை மீறும் வரை, அதிகாரிகளால் எந்த நபரையும் கைது செய்ய முடியாது. சட்டத்தை மீறுவது நாட்டின் முறையாக அமைக்கப்பட்ட சாதாரண சட்ட நீதிமன்றத்தில் நிரூபிக்கப்பட வேண்டும். மேலும், விசாரணையை மூடிய கதவுகளுக்குப் பின்னால் நடத்தக்கூடாது. இந்த வழக்கு திறந்த நீதிமன்றங்களில் விசாரிக்கப்பட வேண்டும், பொது மக்களுக்கு இலவச அணுகல் இருக்க வேண்டும். குற்றம் சாட்டப்பட்ட நபருக்கு நீதிமன்றத்தில் வாதிடுவதற்கும் அவரைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதற்கும் அவரது வழக்கறிஞரை நியமிக்க உரிமை வழங்கப்பட வேண்டும். அனைத்து கடுமையான குற்ற வழக்குகளிலும் அவர் ஒரு நடுவர் மன்றத்தால் விசாரிக்கப்பட வேண்டும். நீதிபதிகள் திறந்த நீதிமன்றத்தில் தீர்ப்பு வழங்க வேண்டும். திரட்டப்பட்டவர்களுக்கு நாட்டின் உயர் நீதிமன்றத்தில் மேல்முறையீடு செய்வதற்கான உரிமை வழங்கப்பட வேண்டும்.

சட்டத்தை மீறியதாகக் கூறப்படும் குற்றத்திற்காக கைது செய்யப்பட்ட ஒருவரை, ஒரு குறிப்பிட்ட சட்டத்தை மீறியதாகக் குற்றம் சாட்டப்பட முடியாத பட்சத்தில் அவர் விடுதலை செய்யப்பட வேண்டும். இங்கிலாந்தில் தன்னிச்சையான மற்றும் சட்டவிரோதமான கைது அல்லது சிறைத்தண்டனை அல்லது சட்டவிரோத தண்டனை எதுவும் இருக்க முடியாது. யாரேனும் ஒருவர் சட்டவிரோதமாக கைது செய்யப்பட்டு, சட்டத்தின் எந்த அதிகாரமும் இல்லாமல் சிறைக் கம்பிகளுக்குப் பின்னால் வைக்கப்பட்டிருந்தால், ஹேபியஸ் குரூப்பின் ஒரு உத்தரவிற்கு விண்ணப்பிக்கலாம் மற்றும் தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ள அதிகாரி அல்லது சிறை அதிகாரிகள் சட்டரீதியான கோரிக்கையை முன்வைக்க முடியாது. நீதிமன்றத்தில் சவால் செய்யப்பட்டுள்ள தடுப்புக்காவல், சம்பந்தப்பட்ட நபருக்கு விடுதலை அளிக்க வேண்டும். இவை அனைத்தும் நிர்வாக அதிகாரிகளின் தன்னிச்சையையும் அடக்குமுறையையும் குறைந்தபட்சமாகக் குறைக்கிறது.

சி.எல். ஆனந்த்: "கண்டத்தில் உள்ள அரசாங்கங்களைப் போலல்லாமல், இங்கிலாந்தில் உள்ள நிர்வாகக் கட்டுப்பாட்டின் உள்ளார்ந்த தன்னிச்சையான அதிகாரம் இல்லை என்று கூறுகிறது. இங்கிலாந்து சட்டங்கள் கடுமையாக இருக்கும் ஒரு நாடு, ஆனால் ஆண்கள் சட்டத்தால் ஆளப்படுவார்கள், கேப்ரிஸ் மூலம் அல்ல".

'சட்டத்தின் முன் சமத்துவம்' கொள்கை

சட்டத்தின் இந்த கொள்கை இரண்டு விஷயங்களைக் குறிக்கிறது. முதலாவதாக, அனைத்து குடிமக்களும் அவர்களின் சமூக அந்தஸ்து அல்லது உத்தியோகபூர்வ பதவியைப் பொருட்படுத்தாமல் சட்டத்தின் முன் சமம் என்பதை இது குறிக்கிறது. இரண்டாவது இடத்தில், ஆங்கிலேய குடிமக்களுக்கு ஒரே ஒரு வகையான சட்டம் மட்டுமே பொருந்தும் என்பதை இது குறிக்கிறது. அனைத்து பொது அதிகாரிகளும், அவர்களின் அந்தஸ்தைப் பொருட்படுத்தாமல், சாதாரண குடிமக்கள் செய்யும் ஒவ்வொரு செயலுக்கும் ஒரே பொறுப்பில் உள்ளனர். எந்தவொரு பொது அதிகாரியும் எந்தவொரு குடிமகனுக்கும் ஏதேனும் தவறு செய்தால் அல்லது அவரது உத்தியோகபூர்வ அதிகாரங்களை மீறினால், காயமடைந்த குடிமகனால் சாதாரண நீதிமன்றத்தில் வழக்குத் தொடரலாம், மேலும் சாதாரண சட்டத்தின் விதிகளுக்கு உட்பட்டு சாதாரண முறையில் விசாரிக்கப்படலாம். அனைத்து குடிமக்களும், உயர்ந்தவர்கள் அல்லது தாழ்ந்தவர்கள், சட்டத்தின் பார்வையில் சமமாக கருதப்படுகிறார்கள், மேலும் இந்த சமத்துவம் நிர்வாக அதிகாரிகளின் கொடுங்கோன்மை மற்றும் தன்னிச்சையான தன்மையைக் குறைக்க கணக்கிடப்படுகிறது. இங்கிலாந்தில் அரசு அதிகாரிகள் அல்லது ஊழியர்களை விசாரிக்க தனி நீதிமன்றங்கள் இல்லை என்றாலும் பிரான்சில் அப்படித்தான். அதேபோன்று அரசாங்க அதிகாரிகளையோ அல்லது ஊழியர்களையோ விசாரிக்கும் தனிச் சட்டம் இங்கிலாந்தில் இல்லை.

இங்கிலாந்தில் உள்ள எந்தவொரு நபரும் நாட்டின் சட்டங்களின் பயன்பாட்டிலிருந்து விலக்கு கோர முடியாது. டைசியின் வார்த்தைகளில்: "இங்கிலாந்தில் சட்டப்பூர்வ சமத்துவம் அல்லது அனைத்து வகுப்புகளையும் ஒரு சட்டத்திற்கு உலகளாவிய அடிபணிதல் பரிசுகள் அல்ல.

இங்கிலாந்தின் குடியரிமை

இங்கிலாந்தில் குடிமக்களின் உரிமை என்பது அரசியலமைப்பின் மூலம் அவர்களுக்குப் பொழிந்த பரிசுகள் அல்ல என்பதே சட்டத்தின் இந்த கொள்கையின் பொருள். அவை அரசியலமைப்பில் இருந்து வரவில்லை, ஆனால் நீதிமன்றங்கள் தங்கள் முன் வைக்கப்படும் குறிப்பிட்ட வழக்குகளில் எடுக்கப்பட்ட நீதித் தீர்ப்புகளிலிருந்து. ஆங்கிலேயர்களின் உரிமைகள் மற்றும் சலுகைகளைப் பாதுகாப்பதில் ஆங்கிலேய நீதிபதிகள் முக்கியப் பங்காற்றியுள்ளனர். 19 ஆம் நூற்றாண்டின் தாராளவாதியாக இருந்த டைசி, ஆங்கிலேய மக்களின் உள்ளார்ந்த மற்றும் பழமையான உரிமைகள் மற்றும் சுதந்திரங்களைப் பாதுகாப்பதில் முக்கியப் பங்காற்றிய லிபரல் நீதிபதிகளுக்கு தாராளமான அஞ்சலி செலுத்தினார். மற்ற நாடுகளில், எடுத்துக்காட்டாக,

அமெரிக்கா மற்றும் இந்தியா மற்றும் பிற கண்ட நாடுகளில், எழுதப்பட்ட அரசியலமைப்பின் திட்டவட்டமான விதிகளால் தனிநபரின் சுதந்திரம் உறுதி செய்யப்படுகிறது. அவர்கள் மீறும் பட்சத்தில் அவர்கள் சட்டப்பூர்வ நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் ஆனால் அவ்வாறு செய்வதற்கான சட்ட முறைகள் வரலாம் அல்லது வராமல் போகலாம். அத்தகைய நாடுகளில் அரசியலமைப்பு முழுவதுமாகவோ அல்லது பகுதியாகவோ இடைநிறுத்தப்பட்டால், குடிமக்கள் அரசாங்கத்திற்கு எதிரான சட்ட உத்தரவாதங்களை இழக்க நேரிடும். இருப்பினும், இங்கிலாந்தில், ஒரு குடிமகன் உரிமைகளை திறம்பட பாதுகாக்கக்கூடிய திட்டவட்டமான நடைமுறை முறைகளை சட்டம் வழங்கியுள்ளது. இதன் பொருள் என்னவென்றால், அரசியலமைப்புகளை எழுதிய பிற நாடுகளில் மக்களின் அடிப்படை உரிமைகளின் பட்டியலை வழங்கும் உரிமைகள் அரசியலமைப்பின் முடிவுகளாகும், எழுதப்பட்ட அரசியலமைப்பு இல்லாத இங்கிலாந்தில், ஒட்டுமொத்தமாக, அரசியலமைப்பே உள்ளார்ந்த விளைவு. மக்களின் உரிமைகள் மற்றும் சுதந்திரங்கள். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், இங்கிலாந்தில் குடிமக்களின் உரிமைகள் ஆங்கில அரசியலமைப்பின் மூலமாகும்.

டிசியின் வார்த்தைகளில், "பெல்ஜியத்தில், வேண்டுமென்றே சட்டமியற்றும் சட்டத்தால் உருவாக்கப்பட்ட அரசியலமைப்பைக் கொண்ட நாடுகளின் வகையாக எடுத்துக் கொள்ளப்படலாம், தனிப்பட்ட சுதந்திரத்திற்கான தனிநபர்களின் உரிமைகள் அரசியலமைப்பிலிருந்து பாய்கின்றன அல்லது பாதுகாக்கப்படுகின்றன என்று நீங்கள் உண்மையுடன் கூறலாம். இங்கிலாந்தில் தனிநபர் சுதந்திரத்திற்கான உரிமை அரசியலமைப்பின் ஒரு பகுதியாகும், ஏனெனில் அது நீதிமன்றங்களின் முடிவுகளால் பாதுகாக்கப்படுகிறது, நீட்டிக்கப்பட்ட அல்லது ஹேபியஸ் கார்பஸ் சட்டங்களால் உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது.

சட்டத்தின் ஆட்சி

இங்கிலாந்தில் சட்டத்தின் ஆட்சியின் முக்கியத்துவத்தை டைசி வலியுறுத்தினார். அவரைப் பொறுத்தவரை இங்கிலாந்தில் சட்டத்தின் ஆட்சி இருந்ததால் சுதந்திரம் இருந்தது. இங்கிலாந்தில் சட்டத்தின் முன் அனைத்து குடிமக்களும் சமத்துவத்தை நிலைநாட்டியதை சுட்டிக்காட்டுவதில் பெருமிதம் கொண்டார். இது அரசாங்க ஊழியர்களின் தன்னிச்சையான போக்குகளுக்கு ஆரோக்கியமான சோதனையை ஏற்படுத்தியுள்ளதாகவும் அவர் சுட்டிக்காட்டினார். ஒரு அரசாங்க அதிகாரிகள் இங்கிலாந்தின் எந்தவொரு குடிமகனையும் அவரது நடவடிக்கைக்கு ஆதரவாக எந்த சட்டமும் இல்லாமல் முழு நியாயமும் இல்லாமல் கைது செய்து அல்லது கம்பிகளுக்குப் பின்னால் வைப்பது சட்டவிரோதமானது. அவர் தனது சட்டப் பொறுப்பை நன்கு அறிந்திருந்தார். அவரது உத்தியோகபூர்வ நடவடிக்கை ஏதேனும் சட்டவிரோத காரணத்தின் அடிப்படையில் கண்டறியப்பட்டால், அவர் மீது வழக்குத் தொடரவும், நஷ்டஈடு செலுத்தவும் அவர் பொறுப்பேற்க வேண்டும் என்பது அவருக்குத்

தெரியும். அரசு ஊழியர் ஒருவரின் சட்ட விரோத செயலுக்கு ஆதரவாகவோ அல்லது பாதுகாப்பதற்காகவோ உயர் அதிகாரிகளின் உத்தரவுகளை சரியான தற்காப்பாக ஏற்க முடியாது. ஒரு மேலதிகாரியின் கட்டளையின் கீழ் தனது செயல்களைச் செய்தாலும், நாட்டின் எந்தவொரு சட்டத்தையும் அல்லது குடிமக்களின் உரிமைகள் மற்றும் சுதந்திரங்களையும் மீறக்கூடாது என்பதை அவர் எப்போதும் மனதில் கொள்ள வேண்டும். ஒரு கும்பலைக் கலைக்க உத்தரவிடப்பட்ட ஒரு சிப்பாயின் செயலுக்கு ஒரு உதாரணம் கொடுக்கப்படலாம், ஆனால் அவ்வாறு செய்து தேவையில்லாமல் நபர்களைக் கொன்றார். சட்டப்படி, அவர் கும்பலைக் கலைக்க மட்டுமே இருந்தார், யாரையும் சுட்டுக் கொல்லவோ அல்லது காயப்படுத்தவோ அல்ல. அந்தச் செயலுக்காக வழக்குத் தொடரப்பட்டு விசாரணைக்குப் பிறகு அவர் கொலைக் குற்றவாளியாகக் கண்டறியப்பட்டால், சட்டத்தை மீறியதற்காக அவர் முறையாகத் தண்டிக்கப்படுவார் என்பதை அவர் மனதில் கொள்ள வேண்டும். இந்த பரிசீலனைகள் இங்கிலாந்தில் உள்ள அரசு ஊழியர்களின் தன்னிச்சையான போக்குகளின் மீது ஆரோக்கியமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும். அதனால்தான், "இங்கிலாந்தில் சுதந்திரம் இருக்கிறது, ஏனென்றால் சட்டத்தின் ஆட்சி இருக்கிறது" என்று டிசி வலியுறுத்தினார்.